

Am înțeles!

Arta ilustrării

Peste 550 de învățături
care iluminează
146 de adevăruri biblice

Sam Doherty & Valerie Archer

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DOHERTY, SAM

Am înțeles! Arta ilustrării / Sam Doherty, Valerie Archer. - Sibiu:

Editura AMEC, 2011

ISBN 978-606-92469-5-5

I. Archer, Valerie

28

Cuprins

Cuvânt înainte.....	7
Introducere	8
Partea I – Valoarea și importanța ilustrării.....	10
Capitolul 1 – Învață pe copil	11
Capitolul 2 – Ajută-i să vadă.....	17
Capitolul 3 – Pictează imagini în mintea copilului	21
Capitolul 4 – Urmează exemplul Stăpânului tău	26
Capitolul 5 – Arta ilustrării	32
Capitolul 6 – Ilustrații vizuale	35
Partea a II-a – Învățăături	41
Capitolul 1 – Biblia.....	42
Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu – adevărat.....	42
Biblia este veșnică și nu poate fi distrusă.....	43
Biblia este o oglindă care ne arată păcatul.....	44
Dumnezeu ne-a dat Biblia drept călăuză.	45
Biblia este o lumină care ne arată păcatul	46
Biblia este ca un ciocan care sfărâmă inima împietrită a necredinciosului.....	47
Biblia este ca un pedagog care ne arată nevoia și ne conduce la Hristos.....	47
Biblia este ca apa și ajută pe copiii credincioși să se mențină curați.....	48
Biblia este ca hrana și ajută copiii credincioși să crească.....	49
Biblia este ca o stâncă pe care ne putem construi viețile și viitorul nostru.	50
Biblia este ca o lumină care călăuzește pe copiii credincioși în viață și slujire.	50
Biblia este ca o sabie care ajută copiii credincioși să lupte împotriva răului.....	51
Biblia este puternică și poate să schimbe minți și vieți.	52
Biblia este adevărată și trebuie să o crezi.....	55
Biblia este ca o comoară. Apreciaz-o.	56
Dumnezeu dorește ca tu să citești din Biblie.	57
Dumnezeu dorește ca tu să memorezi versete biblice.	58
Dumnezeu dorește ca tu să spui și altora ceea ce scrie în Biblie.....	59
Capitolul 2 – Doctrine despre Dumnezeu	61
Partea I – Existența lui Dumnezeu	61
Există Dumnezeu.....	61
Noi știm că există Dumnezeu pentru că putem vedea lucrarea mâinilor Lui.....	62
Noi știm că există Dumnezeu deoarece conștiința noastră ne arată că există.....	65
În adâncul inimii noastre, noi știm că există Dumnezeu.....	66
Partea a II-a – Natura lui Dumnezeu	67
Dumnezeu este Duh și nu poate fi văzut.....	67
Dumnezeu este o persoană și dorește părtășia noastră.....	68
Există un singur Dumnezeu.....	69
Dumnezeu este Trinitate – un Dumnezeu, dar trei persoane.....	69
Partea a III-a – Atributele lui Dumnezeu	70
Dumnezeu este suveran și stăpânește peste oricine și orice.....	70

Dumnezeu este Sfânt și nu putem sta în fața Lui.....	74
Dumnezeu este drept și trebuie să pedepsească păcatul.....	75
Dumnezeu este credincios și putem crede promisiunile Lui.....	77
Dumnezeu este mare și noi trebuie să-L lăudăm.	79
Dumnezeu este dargoste – și ne iubește pe fiecare.....	80
Dumnezeu este îndurător și dorește să ne ierte păcatele.....	83
Dumnezeu este milostiv și ne va ierta păcatele dacă noi credem în Isus Hristos...	84
Dumnezeu este bun și tot ceea ce avem este de la El.....	85
Dumnezeu este înțelept; El știe ce este cel mai bine pentru noi	86
Dumnezeu este răbdător. El așteaptă și nu ne pedepsește imediat.....	91
Dumnezeu este gelos și dorește ca noi să Îi dăm primul loc în viața noastră.....	92
Dumnezeu cunoaște totul – El cunoaște totul despre tine.....	93
Dumnezeu este pretutindeni și nu poți fugi de El.	94
Dumnezeu este atotputernic și poate să facă orice.....	95
Dumnezeu nu se schimbă; El este întotdeauna același.....	96
Dumnezeu este veșnic. El nu are început și nici sfârșit.....	97
Dumnezeu este maiestuos și noi trebuie să ne închinăm Lui.....	97
Capitolul 3 – Doctrine despre Isus Hristos	100
Domnul Isus Hristos a venit în lume ca om, pentru a deveni Mântuitorul nostru..	100
Domnul Isus a trăit o viață desăvârșită, perfectă.....	102
Domnul Isus Hristos a trăit o viață perfectă, desăvârșită	103
Isus Hristos este Dumnezeu – și ne arată cum este Dumnezeu.....	105
Domnul Isus Hristos a murit ca substitut al nostru.....	106
Domnul Isus Hristos a plătit pe cruce toată datoria noastră	113
Păcatul ne desparte de Dumnezeu.....	116
Domnul Isus Hristos a plătit prețul pentru mântuirea noastră pe cruce.....	119
Domnul Isus a sfârșit lucrarea de mântuire pe cruce.....	121
Domnul Isus Hristos este legătura între om și Dumnezeu.....	122
Isus Hristos a murit pe cruce pentru a ne curăți.....	122
Isus Hristos a înviat din morți și astăzi este viu.....	123
Domnul Isus va reveni – primește-L ca Mântuitor și nu vei fi lăsat în urmă.....	124
Domnul Isus va reveni. Dacă ești mântuit trebuie să trăiești o viață curată.....	127
Capitolul 4 – Doctrine despre om și păcat.....	130
Dumnezeu a făcut lumea, inclusiv primul bărbat și prima femeie, în șase zile....	130
Când Dumnezeu a creat primul om, i-a dat voință liberă, putere de decizie.....	131
Oricât de buni am fi, în ochii lui Dumnezeu suntem păcătoși.....	132
Noi toți suntem păcătoși și nu corespundem standardelor lui Dumnezeu.....	132
Primul om a păcătuit și noi ne naștem păcătoși cu natură păcătoasă.....	134
Păcatul are întotdeauna rezultate și consecințe.....	135
Dumnezeu va judeca păcatele noastre – dacă nu suntem mântuiți.....	140
Păcatul ne desparte de Dumnezeu.....	141
Nu ne putem mântui pe noi înșine.....	142
Capitolul 5 – Doctrine despre mântuire	151
Oricât de bun să fii, aceasta nu te poate mântui.....	151
Domnul Isus Hristos este singurul Mântuitor. Nu există altă cale de mântuire....	153
Mântuirea nu poate fi câștigată, este un dar.....	155

Mântuirea este un dar pe care-l primesc păcătoșii.....	156
Mântuirea este prin credința în Isus Hristos.....	158
Întotdeauna va fi o schimbare în viața noastră.....	164
Isus Hristos ne-a mântuit, nu credința noastră.....	165
Un păcătos este mântuit și devine un copil al lui Dumnezeu	166
Când Isus Hristos este primit în viață, El îndepărtează întunericul păcatului.....	167
Păcătosul care cheamă Numele Domnului este mântuit.....	168
Păcătosul care privește la Domnul Isus este mântuit.....	169
Păcătosul care Îl urmează pe Hristos și calea către cer, va fi mântuit.....	170
Păcătosul care vine la Hristos trebuie să facă lucrul acesta cu pocăință.....	171
Domnul Isus dorește să fii mântuit, nu pierdut.....	174
Înțelege ce a făcut Domnul Isus pentru tine.....	175
Crede în Domnul Isus astăzi, nu amâna pentru o altă zi.....	176
Când un copil crede în Domnul Isus Hristos toate păcatele lui sunt iertate.....	180
Păcătosul care crede în Isus Hristos este îndreptățit.....	181
Păcătosul care crede în Hristos este regenerat (născut din nou).....	184
Păcătosul care crede în Domnul Isus este adoptat în familia lui Dumnezeu.....	188
Păcătosul care crede în Hristos primește darul Duhului Sfânt.....	192
Păcătosul care crede în Isus Hristos este răscumpărat.....	193
Păcătosul care crede în Domnul Isus Hristos este sigilat cu Duhul Sfânt.....	194
Păcătosul care crede în Isus Hristos are viața veșnică.....	195
Credincioșii pot fi siguri de mântuirea lor.....	196

Capitolul 6 – Doctrine despre Duhul Sfânt	201
Duhul Sfânt este o persoană.....	201
Duhul Sfânt este Dumnezeu.....	201
Duhul Sfânt a ajutat oamenii din Vechiul Testament.....	202
Duhul Sfânt locuiește astăzi în credincioși.....	203
Duhul Sfânt îi ajută pe creștini zi de zi.....	204
Duhul Sfânt ne ajută să înțelegem Cuvântul lui Dumnezeu.....	204
Duhul Sfânt produce roade în noi.....	205
Duhul Sfânt ne dă putere să trăim pentru Domnul Isus Hristos.....	206

Capitolul 7 – Sfințirea – Doctrina despre viața creștină.....	208
Duhul Sfânt îi face pe creștini sfinți.....	208
Un creștin are două naturi: veche și nouă, care se luptă una cu alta.....	210
Dumnezeu Duhul Sfânt îi face pe credincioși asemenea Domnului Isus Hristos..	211
Dumnezeu Duhul Sfânt ne dă putere	212
Dumnezeu Duhul Sfânt se folosește de noi atunci când suntem curați.....	213
Viața creștină este ca o umblare și trebuie timp pentru a învăța să umblăm bine. ...	213
Domnul Isus este întotdeauna cu copiii care au crezut în El.....	214
Dumnezeu așteaptă ascultare de la copiii Lui.....	215
Dumnezeu se așteaptă ca ai Lui să aibă pace și să nu se îngrijoreze.....	217
Dumnezeu așteaptă de la copiii Lui mulțumire.....	218
Dumnezeu așteaptă de la copiii Lui corectitudine.....	219
Dumnezeu dorește ca ai Lui să nu fie mândri.....	219
Dumnezeu dorește ca ai Lui să fie curajoși.....	220
Dumnezeu dorește ca ai Lui să mărturisească prin vorba și prin viața lor.....	223
Dumnezeu dorește ca ai Lui să fie buni și să ajute pe alții.....	227

Dumnezeu dorește ca ai Lui să fie fericiți.....	229
Dumnezeu dorește ca ai Lui să fie credincioși în lucrurile mici.....	230
Dumnezeu dorește ca ai Lui să fie puternici și să reziste ispitei.....	231
Dumnezeu nu dorește ca ai Lui să-și risipească viața.....	232
Dumnezeu dorește ca tu să-L iubești și să îți arăți dragostea prin ceea ce faci....	232
Dumnezeu dorește ca ai Lui să Îi slujească.....	233
Dumnezeu îți va arăta ce așteaptă de la tine.....	234
Dumnezeu dorește ca ai Lui să aibă părtașie cu alți creștini.....	236
Dumnezeu dorește ca tu să Îl ascuți întotdeauna.....	237
Domnul Isus Hristos dorește ca ai Lui să țină ochii ațintiți asupra Lui mereu.....	238
Dumnezeu dorește ca ai Lui să vorbească cu El.....	239
Dumnezeu dorește ca tu să stăruiești în rugăciune și să nu renunți.....	242
Dumnezeu răspunde rugăciunii.....	243
Trebuie să te rogi cu credință.	244
Dumnezeu dorește ca tu să oferi din banii tăi pentru El și lucrarea Lui.....	244
Capitolul 8 – Doctrina despre Biserică	248
Biblia ne învață că Biserica este formată din cei care au crezut în Domnul Isus....	248
Dumnezeu dorește ca tu să fii membru într-o biserică locală.....	249
Capitolul 9 – Îngerii și Satan	252
Dumnezeu a încredințat fiecare copil credincios unui înger care să îl protejeze...	252
Dumnezeu a încredințat pe fiecare copil credincios unui înger care îl ajută	253
Satana, diavolul, este dușmanul lui Dumnezeu	253
Satana, diavolul, încearcă să facă pe copiii mântuiți să se îndoiască.....	255
Capitolul 10 – Moartea și viitorul	256
Biblia ne spune ce se va întâmpla în viitor.	256
Când creștinii mor ei merg imediat în cer.....	256
Creștinilor nu trebuie să le fie frică de moarte.....	258
Moartea nu poate face rău unui creștin.....	259
Moartea pentru creștini înseamnă un nou început.....	259
Credincioșii care mor vor primi un trup nou la înviere.....	260
Într-o zi vei muri. Ești pregătit? Crede în Domnul Isus ca Mântuitor.	261
Trupurile noastre vor muri, dar Domnul Isus într-o zi le va învia din morți.....	262
Domnul Isus va examina într-o zi cum L-am slujit și ne va da răsplătiri	263

CUVÂNT ÎNAINTE

Ce lucruri uimitoare face lumina! Lumina stimulează plantele să crească. Lumina ne arată praful, petele, noroiul de pe ferestre și suprafețe care păreau curate. Lumina ne ajută să vedem, să descoperim, să înțelegem, și exact asta face o istorioară bună. O istorioară, o învățătură este o fereastră prin care pătrunde lumina. Valoarea unei istorioare în comunicarea Cuvântului lui Dumnezeu este extraordinar de mare. De fapt marele predicator C.H. Spurgeon în cartea lui „Lecturi pentru studenții mei” alocă cinci capitole artei ilustrării. În unul din aceste capitole el spune: „Metaforele greoaie sunt nerelevante, așa că ori prezentăm oamenilor istorioare bune, ori nu prezentăm deloc.”

În mâinile tale este o carte cu istorioare, învățături bune. Autorii le-au adunat de pe cărările vieții și din câteva surse. Ei cunosc valoarea folosirii lor în lucrare și pentru grupe de diferite vârste. Ambii autori sunt profesori și viața le-a dovedit importanța istorioarelor bune și potrivite, pentru a arunca lumina asupra unor aspecte mai dificile ale unui subiect. Importanța folosirii istorioarelor bune a fost evidentă de-a lungul multor ani de slujire la Child Evangelism Fellowship.

Autorii cred din toată inima cuvintele unui proverb care spune:

„Bun învățător este acela care transformă urechile în ochi așa fel încât pot vedea marele adevăr”.

Capitolele de început ale acestei cărți, cuprinse în subtitlul, „Valoarea și importanța ilustrării” sunt importante. Ele conțin principii biblice, exemple practice pentru folosirea istorioarelor, și pregătesc calea pentru folosirea corectă a învățăturilor care se găsesc în paginile următoare. Poate crezi că nu vei putea folosi unele istorioare din carte; despre altele poate vei crede că sunt puțin antice, altele nu pot fi folosite cu copiii mici. Cuvântul cheie este: adaptează. Te rog, nu arunca bebelușul odată cu apa în care i-ai făcut baie. Rugăciunea mea este ca această carte să fie o unealtă indispensabilă, și cu ajutorul Duhului Sfânt, să luminezi marile adevăruri ale Scripturii oricărui grup.

În încheiere un citat al lui Spurgeon: „Chiar și cei mai mici copii își deschid ochii și urechile și zâmbesc atunci când le spui o povestire pentru că și ei se bucură de lumina care răzbate prin ferestre”.

Kenneth Martin, CEF Irlanda

INTRODUCERE

„Eureka!” Se spune că Arhimede ar fi spus aceasta atunci când a descoperit una din legile fizicii. „Eureka! Am înțeles; acum văd.”

Noi, cei care predăm copiilor adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu dorim ca și ei să trăiască aceeași experiență - să poată să spună, „Am înțeles; acum văd.” De-a lungul celor cincizeci de ani de predare, am căutat să descopăr și să răspund nevoilor spirituale. M-am întrebat deseori:

„Cum aş putea explica acest adevăr într-un mod în care copiii să-l înțeleagă cât mai bine? „Cum aş putea să îi ajut să ÎL VADĂ?”

Sunt convins că ați avut aceeași problemă. Am înțeles întotdeauna valoarea istorioarelor - faptul că acestea sunt „ferestre” care răspândesc lumina asupra adevărului care este predat. Prin urmare am dorit întotdeauna să folosesc istorioare bune în predare, astfel încât să pot răspunde celor două întrebări de mai sus.

Din nefericire uneori a fost foarte greu, alteori imposibil, să găsesc istorioare bune - am folosit uneori și istorioare rele, sau nu am folosit deloc.

Această carte încearcă să umple acest gol și să ofere lucrătorilor cu copiii o serie de istorioare bune, care pot fi folosite pentru a răspândi lumina asupra unor adevăruri majore ale Cuvântului lui Dumnezeu. Cred că ele vă vor fi de ajutor, dacă v-ați decis deja asupra textului lecțiilor pe care le veți preda și vor face mai ușoară predarea acestor texte. Vor fi de ajutor în special celor care nu au textele lecțiilor și își scriu singuri planul lor.

Dr. Martyn Lloyd Jones, cunoscut scriitor și predicator spunea: „Este mai ușor pentru noi să primim un adevăr printr-o imagine, sau printr-o povestire decât sub forma unor afirmații directe și puternic doctrinare.” Dacă pentru adulți este adevărat acest lucru, cât de important este el și în lucrarea cu copiii!

Istoriorele din această carte sunt ordonate în funcție de subiect și au fost selectate din diferite cărți și alte surse de către Jim și Valerie Archer, membri ai lucrării noastre. Ei au petrecut multe ore pentru găsirea acestor istorioare, pentru alegerea celor mai bune, pentru editare și pentru clasificarea lor. Doresc să le mulțumesc pentru timpul acordat lucrării și cred că ele vor fi de mare ajutor celor care slujesc copiilor.

Capitolele de introducere ale cărții se ocupă de principiul ilustrării, ce înseamnă acest principiu și cum se aplică. Ele arată faptul că acest principiu este biblic și a fost aplicat în lucrarea de învățare a Domnului Isus. Ultimele capitole, care constituie de fapt cartea, conțin istorioare care vor ajuta pe copii „să vadă” și să înțeleagă marile adevăruri ale Cuvântului lui Dumnezeu. Am formulat adevărul conținut de fiecare istorioară și am indicat și alte cărți ale mele care explică și se ocupă de acest adevăr. Pentru a salva spațiul identificăm aceste cărți cu inițialele lor:

CPDC (Cum să predai doctrine biblice copiilor)

MS (Maturizare spirituală)

MC (Mântuit doar prin credință)

Sper că aveți aceste cărți în care puteți găsi mai multe informații și detalii despre adevărurile ilustrate. Am indicat pentru fiecare adevăr un verset biblic pe care îl puteți folosi. Cu siguranță puteți transforma prezentarea acestui adevăr, folosind versetul biblic și una sau două istorioare, într-un timp de partășie cu copiii de cinci sau zece minute. Am încredere că această carte, vă va fi de ajutor și va fi o binecuvântare pentru toți lucrătorii cu copiii care o citească și folosesc.

„Isus a spus noroadelor toate aceste lucruri în pilde; și nu le vorbea deloc fără pildă” (Matei 13:34).

Partea I

Valoarea și importanța ilustrării

Capitolul 1 Învăță pe copii

Dumnezeu a chemat pe mulți dintre noi să slujim nevoilor speciale ale copiilor. Ne bucurăm de privilegiul unei astfel de misiuni. Ca învățători este necesar să ne examinăm periodic lucrarea și să știm ce așteaptă Dumnezeu de la noi, ce dorește El ca să realizăm și să vedem aceste lucruri împlinite în viețile copiilor.

Scopul nostru

Dumnezeu ne-a chemat să fim învățători ai Cuvântului Lui. Misiunea noastră este să predăm Cuvântul lui Dumnezeu copiilor. Biblia este sursa predării noastre; Biblia este temelia predării noastre.

Prin urmare sunt câteva adevăruri despre Biblie pe care noi înșine trebuie să le cunoaștem și să fim siguri de ele:

- Biblia este Cuvântul scris revelat al lui Dumnezeu.
Ea ne dezvăluie caracterul Lui, lucrările Lui și planul Lui pentru omenire.
„Dumnezeu a vorbit în vechime părinților noștri prin prooroci, în multe rânduri și în multe chipuri, ...” (Evrei 1:1)
- Biblia este inspirată verbal.
Inspirație, înseamnă că Dumnezeu a influențat, a călăuzit pe autorii Scripturilor, astfel încât ei au scris ceea ce le-a fost relevant - fără vreo eroare sau greșeală.
„Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire,” (2 Timotei 3:16).
- Biblia are putere și poate schimba vieți:
 - Ea convinge despre păcat și nevoi spirituale (Evrei 4:12; Iacov 1:22-24; Ieremia 23:29).
 - Ea conduce la mântuirea prin Isus Hristos (Rom.10:17; Iacov 1:18; 1Petru 1:23).
 - Ne sfințește și ne ajută să creștem în neprihănire (1Petru 2:2; Ioan 17:17).
- Dumnezeu a promis că va binecuvânta predarea Cuvântului Lui.

„Căci după cum ploaia și zăpada se pogoară din ceruri, și nu se mai întorc înapoi, ci udă pământul și-l fac să rodească și să odrăslească, pentru ca să dea sămânță sămănătorului și pâine celui ce mănâncă, tot așa și Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele” (Isaia 55:10-11).

Obiectivele noastre

Trebuie să ne fie foarte clar ce dorim să se întâmple în viețile copiilor cărora le predăm. Dorim ca ei să ne asculte, dorim ca ei să înțeleagă adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu; dar dorim în mod special să vedem Cuvântul lui Dumnezeu lucrând în viața lor. În grupa noastră sunt două feluri de copii și prin urmare vom avea două obiective.

- Unii copii, poate cei mai mulți dintre ei, în unele cazuri toți, nu au crezut în Domnul Isus ca Mântuitor. Sunt morți din punct de vedere spiritual, afară din Împărăția lui Dumnezeu și trebuie să fie evanghelizați. Obiectivul nostru pentru acești copii este, ca ei să creadă în Domnul Isus Hristos ca Mântuitorul și Domnul lor și să primească darul vieții veșnice.
- Alți copii, poate au crezut în Domnul Isus Hristos. Sunt vii din punct de vedere spiritual și au nevoie de hrană. Obiectivul nostru pentru acești copii este ca ei să crească spiritual, și puțin câte puțin, să devină tot mai mult asemenea Domnului.

Ambele obiective pot fi realizate atunci când le este predat Cuvântul lui Dumnezeu și Duhul Sfânt lucrează în inimile lor prin acel cuvânt.

Mesajul nostru

Mesajul nostru are la bază Cuvântul lui Dumnezeu și sunt câteva aspecte ale acestui Cuvânt cărora trebuie să le dăm o importanță deosebită:

- Copiii care nu sunt mântuiți trebuie să audă și să înțeleagă adevărurile Evangheliei - ei trebuie să fie evanghelizați.
 - ▶ Trebuie să înveți acești copii adevărurile Evangheliei. Acestea includ:
 - Dumnezeu este sfânt și-i iubește pe păcătoși.
 - Ei sunt păcătoși și sunt despărțiți de Dumnezeu.
 - Isus Hristos a murit și a luat pedeapsa pentru păcatele lor.
 - Isus Hristos a înviat din morți și este Domnul Domnilor.
 - Ei trebuie să fie gata să se întoarcă din păcatul lor.
 - Ei trebuie să creadă în Isus Hristos ca Domnul și Mântuitorul lor.
 - Dacă vor face astfel, păcatele le vor fi iertate, și Dumnezeu îi va considera la fel de curați ca pe Domnul Isus Hristos și vor fi „făpturi noi”.

▶ Trebuie să încurajezi acești copii să creadă în Domnul Isus ca Mântuitor. Trebuie să li se arate în primul rând, nevoia de a avea toate păcatele iertate și în al doilea rând, nevoia nașterii din nou și nevoia unei noi naturi. Trebuie să te rogi ca acești copii să răspundă provocării sau invitației **în inimile lor**, în gând. Aceasta se poate întâmpla în timpul întâlnirii sau după, dar trebuie să spui foarte clar că nu este nevoie de un răspuns văzut, ci e vorba de a veni și de a se încrede în Hristos.

▶ Trebuie să te pui la dispoziția copiilor și să-i lași să știe dacă ai ales un loc în care pot veni la tine, la încheierea întâlnirii, dacă doresc, dacă au nevoie de ajutorul tău personal, ca să vină la Hristos.

Copiii nu trebuie forțați în nici un fel să răspundă la Evanghelie. Poți să îi înveți, să îi încurajezi, să îi inviți, să îi ajuți - și desigur să te rogi. Dar Duhul Sfânt este cel care îi aduce pe copii la Hristos și nu trebuie să încerci tu să faci lucrarea Lui.

• Copiii care sunt mântuiți au nevoie să audă Cuvântul lui Dumnezeu pentru a îi ajuta să crească în viața creștină.

▶ Câteva adevăruri pe care copiii mântuiți trebuie să le audă și să le înțeleagă:

- Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu și ce să facă cu ea.
- Siguranța mântuirii
- Practicarea rugăciunii
- Doctrinile biblice (mai ales doctrine despre Dumnezeu - Cine este El și ce poate face)
- Conduita creștină
- Cum să facă față păcatului în viața creștină.
- Mărturisirea
- Misiunea
- Domnia lui Isus Hristos
- Părtașia și biserica

▶ Trebuie să îndemni acești copii să răspundă la ceea ce au auzit – să te rogi ca Duhul Sfânt să-i ajute să pună aceste adevăruri în practică.

▶ Trebuie să te pui la dispoziția acestor copii – să îi ajuți în mod personal pe cei care au probleme.

Problemele noastre

Știm din experiență că nu este ușor să atingi acest scop, să comunicăm mesajul, să realizăm obiectivele în viețile și inimile copiilor. Sunt și probleme, bariere de trecut și este esențial pentru un învățător să știe cum să le facă

față. Aceste probleme sunt valabile atât pentru copiii nemântuiți cât și pentru copiii mântuiți:

Lipsa de interes

Copiii cărora le predăm par de cele mai multe ori să nu fie deloc interesați de ceea ce facem, în ciuda faptului că din punctul nostru de vedere aceste adevăruri sunt vitale pentru ei, pentru viața lor, pentru veșnicia lor.

Lipsa de înțelegere

Sunt momente în care reușim să le captăm interesul și atenția, dar suntem conștienți că sunt și momente în care ei nu înțeleg ceea ce le spunem.

Scepticismul și critica

Copiii mai mari privesc deseori cu îndoială lucrurile pe care le prezentăm și le critică cu ușurință. Aceasta se datorează în mare parte modului umanist și materialist în care cresc la școală, acasă și din nefericire chiar în unele biserici. Mass-media (în special televizorul) contribuie din plin la această reacție a copiilor la învățătura biblică.

Competiția pentru timpul și interesul lor

Copiii de astăzi au așa de multe activități competitive pentru noi, care includ și standarde tehnologice deosebite (jocul pe computer, computerul). Așa că atunci când ei compară învățătura biblică așa cum le-o prezentăm, s-ar putea să o găsească plictisitoare și neatractivă.

Un scriitor afirma în legătură cu acest subiect:

„Învățătorul trebuie să prezinte pe înțelesul copiilor nu doar fapte, ci principii. El dorește ca ei să nu rețină doar fapte, ci să își dea seama de principiile care stau în spatele lor. Învățătorul știe că doar cunoștința nu este suficientă; obiectivul lui este înțelegerea. Descoperă însă că mințile copiilor nu sunt gata să absoarbă adevăruri fundamentale și chiar când doresc să facă aceasta nu pot, nu sunt capabili.”

J. Reginald Hill explica această problemă cu ani în urmă:

„În loc să fie un pământ fertil și bine pregătit, mințile copiilor se prezintă ca un pământ uscat, plin de crăpături, a cărui suprafață trebuie prelucrată astfel încât sămânța să poată fi pusă într-un loc bun. Altfel va fi furată de păsările cerului sau năpădită de buruieni. Aruncarea seminței pe un pământ neprelucrat este o lucrare inutilă. La fel este atunci când arunci sămânța informației biblice în mințile nepregătite ale copiilor. Rolul învățătorului este să vadă, să priceapă mintea copilului și să găsească căi să penetreze acest pământ.

*Grădinarul pune pentru un timp sămânța deoparte, ia o sapă și încearcă să obțină intrare în pământul fertil de dedesubt. La fel, învățătorul trebuie să fie pregătit să pună deoparte **pentru scurt timp** anumite adevăruri, fapte și*

idei pe care dorește să le prezinte copiilor și să se preocupe de câteva căi prin care să obțină intrare la acea parte mai receptivă și mai activă, la acea parte productivă a solului care este sub exteriorul acesta marcat de indiferență și lipsa dorinței de a auzi Cuvântul lui Dumnezeu.”

„Sapa” cu care învățătorul poate deschide mințile copiilor se numește ISTORIOARĂ, învățătură. Acesta este subiectul acestei cărți.

Ajutorul nostru

Avem nevoie și trebuie să recunoaștem și să ne aducem aminte întotdeauna că nu suntem singuri în această mare însărcinare a predării Cuvântului lui Dumnezeu copiilor. Un învățător creștin nu este niciodată singur. Duhul Sfânt care locuiește în el îl ajută să predea și să-i ajute pe copii să înțeleagă. Duhul Sfânt este sursa învățării eficiente. Fără lucrarea Duhului Sfânt nu va fi niciodată o înțelegere reală a adevărilor spirituale din Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul nu este doar autorul Scripturilor ci și interpretul lor. Adevărata înțelegere atât pentru copilul nemântuit cât și pentru copilul mântuit vine de la El.

Predarea adevărilor spirituale este eficientă pe măsură ce Duhul Sfânt iluminează mintea celui care ascultă.

„Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, și vă va descoperi lucrurile viitoare” (Ioan 16:13).

„Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata” (Ioan 16:8).

„Și mă rog ca Dumnezeul Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea un duh de înțelepciune și de descoperire, în cunoașterea Lui, și să vă lumineze ochii inimii, ca să pricepeți care este nădejdea chemării Lui, care este bogăția slavei moștenirii Lui în sfinți,” (Efeseni 1:17-18).

Răspunderea noastră

Cu toate că Dumnezeu Duhul Sfânt este ajutorul nostru, El nu va face munca noastră. Noi avem răspunderea de a preda copiilor într-un mod conștient și cât mai atractiv.

Pentru a face aceasta trebuie să înțelegem și să punem în practică principiile predării. Un principiu este un adevăr fundamental, un ghid sau o lege despre un anumit subiect. Predarea este guvernată de aceste principii și atunci când lucrează folosind aceste principii, învățătorul este eficient în lucrare. Înțelegerea și punerea acestor principii în practică nu minimalizează

lucrarea Duhului Sfânt. Duhul Sfânt așteaptă ca noi să lucrăm cât mai bine. Rezultatele sunt ale Lui.

Cred că sunt douăzeci și patru de principii ale predării, și am vorbit despre unele din ele în cartea „Principiile predării”. Dacă nu aveți o copie a acestei cărți și v-ar place să o studiați, scrieți la adresa dată în această carte. Aici ne concentrăm atenția asupra unuia din cele douăzeci și patru de principii. Acesta este „sapa” despre care am vorbit mai înainte. Pe măsură ce înțelegem și punem în practică PRINCIPIUL ILUSTRĂRII, vom putea sfărâmița suprafața plină de crăpături și nefertilă și vom putea ajunge la pământul bun de dedesubt.

Capitolul 2 Ajută-i să vadă

Dacă dorim ca cei mici să înțeleagă și să învețe un adevăr trebuie să îi ajutăm să „îl vadă”. Cele mai bune lecții pentru copii sunt „pictate” nu „predicate”. Nu mă refer la aceasta literal, ci figurativ. Trebuie să apelezi atât la poarta ochilor cât și la poarta urechilor. Trebuie să îi ajuți să vadă ceea ce le spui cât să și audă, chiar dacă ei văd cu mințile lor și nu cu ochii lor. Cel mai mare dar pentru un învățător este să aibă abilitatea să picteze, să descrie adevărurile pe care încearcă să le explice cu istorioare care sunt ușor de înțeles și ușor de ținut minte.

O povestire sau o imagine în cuvinte sau chiar o imagine, poate deschide ușa înțelegerii și apoi poți merge mai departe să predai adevărul.

Arta ilustrării

Dicționarul definește verbul „a ilustra” drept a lumina, a clarifica minți, a explica, a decora cu imagini. O istorioară trebuie să aducă lumină și prospețime mesajului, să facă adevărul mai clar minții, să îi facă pe ascultători capabili să ilustreze în termeni clari ceva ce altfel ar fi greu de înțeles.

Istoriorele sunt ca ferestrele: lasă lumina să pătrundă și ajută copiii să vadă. Ele „luminează” adevărul. O casă fără ferestre ar fi un loc ciudat, întunecos și neatractiv - poate chiar o închisoare! Așa că lecția biblică fără ferestrele istorioarelor, exemplelor, lămuririlor este dificilă de ascultat și greu de înțeles.

„O învățătură este orice aprinde lumina în camera întunecată a minții pentru un timp mai scurt sau mai lung.”

Un învățător cu experiență scria: *„Arta învățării copiilor este în mare parte arta ilustrării (și nu sunt deloc sigur dacă nu cumva asta se aplică la fel de bine și celor mari)”*. Istoriorele trezesc interesul și cu toate că lucrarea reală se face în inima copilului, nu poți să lucrezi în inima unui copil care nu este interesat de ceea ce spui.

Scopul unei istorioare bune este același ca al unei imagini dintr-o carte. Ilustrația luminează înțelesul cuvântului scris sau vorbit. Și la fel cum copiilor

nu le prea plac cărțile fără imagini, se plictisesc și în fața monologurilor fără ilustrații.

Toți învățătorii ar trebui să-și dea seama de eficiența istorioarelor și să-și cultive darul de a le folosi. Lucrarea învățătorului nu este gata atunci când a prezentat un fapt într-o lecție. Dacă aceste adevăruri nu sunt înțelese de copii, nu se poate spune că au învățat.

„În predare istorioara este procesul clarificării subiectului predat prin aducerea lui în conexiune cu un lucru bine cunoscut și bine înțeles de către copil. Ilustrarea înseamnă luminarea unui subiect sau aruncarea luminii asupra unui subiect și lumina aceasta trebuie căutată în idei și concepte pe care copilul le posedă deja”.

Istorioara face referire la ceva familiar. Istorioara constituie o importantă aplicație a legii care spune că, copilul învață ceea ce este nou (ceea ce nu înțelege) pornind de la ceea ce este vechi (de la ceea ce a înțeles deja).

C.H. Spurgeon, a spus unor învățători de școală duminicală:

„Nu uitați să prezentați copiilor câteva istorioare. Oriunde ești, dacă ești un învățător cu adevărat bun vei găsi o poveste bună de spus copiilor. Un copil a spus odată, «Tată» îmi place să-l aud pe domnul «X» predicând pentru că întotdeauna el pune câteva «ca și» în predică, «ca și acesta sau ca și aceia». Copiilor le place «ca și». Prezintă-le pilde, imagini, istorioare și vei avea atenția lor”.

Mai presus de toate, este faptul că Domnul Isus când a fost aici pe pământ a folosit în învățătura Lui multe pilde, istorioare.

Spada învățătorului

În capitolul anterior am explicat cât de dificil este să îi ajuți pe copii să înțeleagă și să-și însușească adevărurile biblice. Mi-a plăcut un citat din J. Reginald Hill care îi asemena pe copii cu un pământ nelucrat acoperit de o crustă tare, prin care pare imposibil să penetrezi pentru a ajunge la solul fertil de dedesubt. Hill în cartea sa „*Cum să-ți illustrezi lecția*”, sugerează că spada care ar putea să o folosească învățătorul pentru a penetra stratul de deasupra se numește „istorioară” și accentuează faptul că, chiar și după ce acest strat de deasupra a fost penetrat, istorioarele sunt necesare în continuare pentru a aerisi solul de dedesubt și pentru a-l pregăti pentru semănarea seminței.

„Ceea ce numim în mod obișnuit istorioară, este spada învățătorului cu care acesta deschide mințile copiilor. La început mințile lor s-ar putea să nu arate vreo dorință de a primi idei noi; dar istorioarele pot fi o poartă de intrare. Astfel se îndepărtează o porțiune întărită și solul este expus. Chiar și când

solul este expus are nevoie să fie mărunțit și aerisit pentru a constitui o casă bună pentru sămânță. Istorioarele sunt necesare chiar și pentru această operațiune. Ele spulberă îndoielile și ajută pe cel care caută. Ideile noi sunt nefamilare, prin urmare dificile. De aceea ar trebui să fie corelate cu lucruri familiare deja ascultătorului: principii și împrejurări cu care el este deja obișnuit. Prin prisma familiarului el poate privi la ceea ce este nefamiliar, aparent neinteresant până când în cele din urmă exclamă, „Oh, acumă văd!”. Lecția nu este completă, scopul ilustrării nu a fost atins până când ascultătorul nu a ajuns la acest punct. Istorioara nu este doar importantă ci fundamentală și indispensabilă și dacă ne imaginăm că putem preda o lecție fără istorioare ne înșelăm noi înșine (și nu pe alții!).”

Charles Spurgeon spune:

„Istorioara este ca pana de la săgeată, ajută adevărul evangheliei să penetreze în inima și mintea omului.”

Alt scriitor descrie istorioarele ca „*vâsla unei bărci care grăbește înțelegerea mesajului de către conștiință și de către inimă*”.

Toți marii învățători au folosit această metodă și Domnul Însuși a folosit foarte mult istorioarele, lăsându-ne un exemplu demn de urmat.

Scopul ilustrării

În cartea lui despre predicare, Alfred Gibbs arată că istorioarele au câteva scopuri:

- Ajută atunci când argumentarea este grea, încurcată sau complicat de urmat. „*Să presupunem ... să ilustrăm punctul de vedere.*”
- Ajută ascultătorii să-și aducă aminte și face repetiția posibilă fără a fi plictisitoare.
- Stimulează imaginația și ajută ascultătorii să vizualizeze imaginea prezentată.
- Dau posibilitate ascultătorilor să se „odihnească puțin”. Ascultătorii nu pot asimila la nesfârșit și au nevoie de pauze ocazionale de respirație.
- Istorioarele sunt potrivite pentru fiecare.
- Constituie punți între zone dificile ale predării, clarificând adevăruri greu de explicat și fac prezentarea mai interesantă.
- Lămuresc adevărul care este predat.

Alfred Gibbs prezintă scopul istorioarelor în predicile pentru adulți, dar sunt sigur că ele sunt la fel de bune și în lecțiile biblice predate copiilor.

Tipuri de ilustrații

În general sunt două tipuri de ilustrații:

● Ilustrații vizuale

Copiii primesc și își reamintesc ușor ceea ce le-a fost prezentat prin „poarta ochilor”, ceea ce văd. În felul acesta ei înțeleg într-un mod ușor și simplu. Imaginea comunică adevăruri pe care cuvintele uneori nu le pot exprima. Sunt multe căi de a ilustra vizual adevărul și ne vom ocupa de câteva dintre ele mai în detaliu într-un capitol următor.

Aici doresc să prezint doar o listă a lor:

- Folosirea imaginilor simple
- Folosirea flanelografului sau a tablei
- Folosirea planșelor
- Folosirea desenelor și a diagramelor
- Folosirea obiectelor și a lecțiilor cu obiecte
- Folosirea machetelor: a corăbiei lui Noe, a templului, a unei case din Orient; acestea vor prezenta adevărul mai clar și mai simplu decât o descriere verbală.
- Hărțile pot ajuta la vizualizarea locațiilor, a distanțelor cuprinse în lecțiile în care personajele se mișcă mult.
- Folosirea proiecteurului sau a videoproiectorului

● Ilustrații verbale: istorioara, pilda, exemplul, lămurirea

Acestea folosesc „poarta urechilor”, ceea ce aud copiii. Învățătorul folosește imaginația copilului pentru a ilustra în mintea lui imagini care îl ajută să înțeleagă ceea ce i se predă.

Aceste ilustrații verbale vor fi subiectul principal al cărții din câteva motive:

- ▶ Există deja numeroase cărți despre ilustrațiile vizuale, surse multe de ilustrații vizuale, dar s-a scris foarte puțin despre ilustrațiile verbale.
- ▶ Ilustrațiile vizuale sunt scumpe în general și pentru unele țări pot fi o problemă. Ilustrațiile verbale nu costă nimic sau costă foarte puțin.
- ▶ Pregătirea unor ilustrații vizuale cere mult timp. Pregătirea ilustrațiilor verbale nu trebuie să fie neglijată, dar de obicei nu cere mult timp.

În următoarele capitole ne vom ocupa de ilustrațiile verbale, de tipuri de ilustrații verbale și de surse de ilustrații verbale.

Capitolul 3 Pictează imagini în mintea copilului

Ar trebui acum să îți dai seama și să apreciezi nevoia de a ilustra adevărurile pe care le predai copiilor, și dorim să privim mai de aproape la câteva tipuri de ilustrații verbale pe care le poți folosi. Acestea sunt ilustrații prin care încerci „să pictezi” o imagine în mintea copilului, folosind doar cuvinte.

Aceste ilustrații verbale sunt exprimate într-un limbaj simplu, folosind cuvinte și fraze familiare ascultătorului care îl vor ajuta să priceapă adevărul. Dacă nu îndeplinesc aceste condiții, nu își vor îndeplini nici scopul.

Spune povestiri

Prima și cea mai importantă metodă de ilustrare verbală este folosirea povestirilor, care „pictează” imaginile cerute.

Sunt trei tipuri de povestiri:

● Povestiri biblice

Biblia este cea mai bună sursă și povestirile biblice sunt cel mai bun mod de a ilustra și explica adevărul biblic pe care dorești să-l predai. Este clar că Dumnezeu dorește ca noi să le folosim, pentru că Domnul Isus Însuși le-a folosit frecvent în misiunea Lui de predare.

De exemplu dacă dorești să ilustrezi adevărul „*Isus Hristos a devenit substituit pentru păcătoși și a purtat pedeapsa pentru toate păcatele lor*”, poți folosi o povestire biblică pentru a ilustra și explica acest adevăr – povestirea mielului de Paște din Exodul 12.

„Atunci când Moise a transmis porunca lui Dumnezeu copiilor lui Israel, aceștia au ascultat; nu au înțeles totul, dar au împlinit ceea ce li se ceruse. Fiecare familie a sacrificat un miel. Au uns cu sânge ușorii casei, au făcut mielul la grătar și întreaga familie a mâncat din el, stând în picioare în jurul mesei, îmbrăcați și gata de plecare.

În timp ce israeliții mâncau mielul sacrificat de curând, egiptenii dormeau liniștiți în paturile lor. Dumnezeu Însuși a mers pe străzile Egiptului și îngerul distrugător a intrat în fiecare casă ai cărei ușori nu erau stropiți cu sânge.

Copilul cel mare a murit, de la fiul lui faraon care stătea pe tron, până la fiul prizonierului înlănțuit în temniță. Lucrul acesta s-a întâmplat în fiecare casă cu excepția celor ai căror ușori erau stropiți cu sânge. Sângele arăta că Dumnezeu a trecut mai departe. De ce a trecut Dumnezeu mai departe de aceste case? Pentru că oamenii care locuiau în aceste case erau mai buni decât egiptenii care au murit? Nu, erau la fel de păcătoși ca egiptenii și orice păcătos trebuie să moară. Este o singură excepție: când cineva moare în locul păcătosului. Dumnezeu a acceptat un înlocuitor. El a trecut pe lângă casele ai căror ușori erau stropiți cu sânge, pentru că acolo murise un miel în locul fiului mai mare.

Acel miel jertfit cu mult timp în Egipt era imaginea Domnului Isus Hristos, Mielul lui Dumnezeu, care a luat locul nostru, al meu și al tău, care a purtat pedeapsa pentru păcatele noastre, astfel încât noi, cei care credem în El și care-L ascultăm să fim mântuiți pentru veșnicie. Tu ai crezut în El?"

● Povestiri din viața cotidiană

Acestea pot fi povestiri din viața unei persoane despre care ai citit, despre care ai auzit sau povestiri din propria experiență. Pe lângă povestirile biblice, cele mai bune istorioare sunt cele din viața de zi cu zi. Aceste povestiri sunt adevărate și au o valoare evidentă pentru explicarea adevărului pe care îl ilustrează. Povestirile ar trebui spuse cu viață, pictând detaliile, dar nu trebuie sacrificat adevărul. Pot fi și ficțiuni; atunci ar trebui să spui copiilor că acest lucru nu s-a întâmplat cu adevărat.

Povestirile de tipul „să ne imaginăm că” pot fi eficiente pentru că poți crea o povestire care ilustrează exact adevărul pe care vrei să-l explici. Este bine să spuneți copiilor că aceasta este o povestire de tipul „să ne imaginăm că” și nu va fi o problemă pentru ei. Nu folosi însă în exces acest tip de povestiri. Folosește-le din când în când și doar la obiect.

De exemplu poți folosi următoarea povestire reală pentru a ilustra același adevăr. „*Isus Hristos a devenit înlocuitorul păcătoșilor și a purtat pedeapsa pentru toate păcatele lor.*”

„În timpul ultimului război mondial s-au săvârșit multe fapte de eroism. Într-o bătălie crâncenă mulți au fost răniți și omorâți. Dușmanul a atacat folosind grenade de mână în tranșeele opoziției și aceste grenade explodând, au rănit și omorât pe mulți. În timpul unuia din atacuri o grenadă de mână a aterizat într-un tranșeu în care erau mulți soldați. La vederea grenadei, soldații au rămas în stare de șoc și nu s-au mai putut mișca. Erau așa de mulți în tranșeu și așa de înghesuiți încât ar fi fost foarte greu să se mute vreunul de-

parte de grenada care mai avea câteva secunde până să explodeze și să omoare pe mulți dintre ei. Deodată un om și-a revenit, a văzut pericolul și a știut că mulți vor muri în următoarele secunde, așa că, fără a ezita s-a aruncat el însuși pe grenadă și a fost omorât imediat; dar toți tovarășii lui au fost salvați. El a murit pentru ei. A luat locul lor și a fost omorât pentru ca ei să poată trăi. A devenit înlocuitorul lor, substitutul lor.

Aceasta a făcut Domnul Isus atunci când a murit pe cruce. Noi am păcătuit și noi ar fi trebuit să primim pedeapsa pentru păcatele noastre. Dar Domnul Isus a spus: «Voi sta Eu în locul lor și voi primi pedeapsa. Voi deveni substitutul lor. Voi muri pentru ca ei să nu moară.» Lucrul acesta este valabil doar pentru acei care au crezut în El ca Mântuitor. Tu ai crezut în El?"

● Povestiri imaginare

Acestea sunt povestiri pe care le-ai auzit, le-ai citit undeva și care nu au avut loc în viața reală. Sunt povestiri de tipul „să ne imaginăm că” și lucrul acesta ar trebui explicat copiilor.

De exemplu puteți folosi următoarea povestire imaginară pentru a ilustra același adevăr: „*Isus Hristos a devenit Înlocuitorul păcătoșilor și a purtat pedeapsa pentru toate păcatele lor.*”

„Fermierul a văzut focul apropiindu-se de fermă și s-a pregătit ca să reziste, fără ca ferma să fie distrusă prea mult.

Mica găină roșie a văzut și ea focul venind și imediat și-a chemat cei zece pui sub aripile ei, pentru a fi în siguranță. Nouă dintre ei au venit repede sub aripile mamei, dar unul s-a gândit că e prea mare și mai bine aleargă el prin jur și se bucură de unul singur.

Focul s-a apropiat tot mai mult!

A doua zi dimineața, după ce focul nimicise o parte din fermă și trecuse mai departe, fermierul a venit să vadă rezultatele dezastrului. A văzut un cap negru ars – erau rămășițele găinii. Găina arsese în foc și când fermierul atinse rămășițele, de sub ele au sărit ciripind nouă puișori. Găina murise salvând puii. Găina a luat locul puilor și a devenit înlocuitorul lor.

La fel Domnul Isus a devenit Înlocuitorul nostru și a murit pentru noi ca să ne mântuiască. A luat pedeapsa lui Dumnezeu pentru păcate, pentru ca noi să nu fim pedepsiți. Acum El îi cheamă pe copii să vină la El, să fie mântuiți din păcat și salvați din pedeapsă. Dar, când fermierul s-a uitat în jur, a mai văzut un cap de găină ars, erau rămășițele celui de-al zecelea puișor care refuzase invitația mamei și arsese în foc.

Din nefericire sunt și băieți și fete care spun «Nu» Domnului Isus și făcând

aceasta aleg pedeapsa lui Dumnezeu pentru păcatele lor.”

Folosește comparații

Una dintre cele mai simple căi de a ilustra un adevăr este folosirea comparațiilor – comparând pe scurt ceea ce încerci să predai copiilor cu ceva ce copiii pot să vadă, să-și imagineze sau să înțeleagă.

Sunt două feluri de comparații:

● Metafore

Metafora este identificarea a două obiecte diferite (lucruri, ființe, persoane) prin numele lor, pe baza unei asemănări dintre ele.

► Unele sunt metafore compuse dintr-un singur cuvânt. De exemplu: „Dacă ești creștin trebuie să lași **lumina** ta să strălucească.”

► Alte metafore sunt exprimate într-o propoziție „Viața nu este ușoară. **Sunt mulți munți de escaladat**”.

► Multe din metafore pot fi extinse și explicate pentru a ilustra clar adevărul. Iată un exemplu:

„Dacă ești creștin, ești **soldat** în armata lui Isus Hristos. Așa ne învață Biblia. Pavel a scris prietenului său, Timotei «Îndură suferințele ca un bun soldat a lui Hristos. » Ce înseamnă să fii soldat?

- Înseamnă că s-ar putea să ai dificultăți în viață. Pavel îi spune lui Timotei că trebuie să faci față greutăților și să nu renunțe. Soldații au în general o viață grea.

- Înseamnă că serviciul tău ca soldat ocupă primul loc în viața ta. Pavel scrie despre aceasta în următorul verset – un soldat trebuie să se concentreze asupra bătăliei și să nu se lase distras de alte lucruri care încearcă să-i ocupe atenția și timpul. Așa că tu și eu ca soldați trebuie să dăm Domnului Isus Hristos și lucrării Lui primul loc în viața noastră.

- Să fii soldat înseamnă să primești ordine de la comandant, de la Domnul Isus Hristos. Nu ești de unul singur. Nu poți face ceea ce dorești să faci, trebuie să Îl ascuți. Pavel îi spune lui Timotei că scopul lui este să placă (să asculte de cel care l-a trimis).

● Comparații

O comparație seamănă cu o metaforă. Diferența de bază este că în loc să spui direct că cineva este ceva, spui că cineva sau ceva este ca ceva - și de obicei mergi mai departe și explici de ce crezi că acel cineva este ca ceva. O metaforă spune că este cineva, o comparație spune că este ca cineva.

► Cele mai multe metafore îți dau o imagine rapidă și lumina înțelegerii pătrunde mintea destul de rapid.

► Comparațiile oferă ilustrații care sunt mai complicate, cu pauze și un progres în predare, care duc în mod normal și natural la o explicație mai detaliată. Prin urmare o similitudine se dezvoltă deseori ca o povestire. De exemplu poți ilustra viața creștină comparând-o cu o alergare.

„Dacă ai crezut în Domnul Isus Hristos ca Mântuitor, Biblia spune că viața ta este **ca o alergare** și tu ești **ca un atlet** sau un participant la acea alergare.

Herb Elliot a fost, cu mulți ani în urmă, un atlet renumit în Australia. El a cucerit multe competiții și a stabilit multe recorduri. Iată câteva din motivele pentru care el era așa bun:

- În primul rând era în formă. O disciplină strictă... Avea o dietă strictă. Avea un program strict și un stil de viață sub control, dorea să fie sigur că trupul lui este în formă. În fiecare dimineață alerga în sus și în jos pe dunele de nisip de pe malul mării și a făcut aceasta mulți ani. În felul acesta el s-a menținut în formă. Și noi, creștinii trebuie să fim atenți ce facem și unde mergem. Biblia ne spune că și noi trebuie să fim din punct de vedere spiritual, în formă.

- În al doilea rând, înainte de alergare el punea deoparte orice l-ar fi încetinit. Nu purta haine grele sau ghete mai mari decât trebuia. Acestea l-ar fi încetinit din alergare. Biblia ne spune să dăm deoparte orice piedică ce ne-ar opri să fim cei mai buni în alergarea la care ne-a chemat Dumnezeu.

- El își ținea ochii ațintiți asupra premiului pe care dorea să-l câștige, scopul lui era să fie câștigător și tot ce a făcut, a făcut cu gândul la premiu. Biblia ne învață să ne ținem ochii ațintiți asupra liniei de sosire și asupra premiului sau coroanei care ne așteaptă atunci când noi terminăm alergarea vieții cu succes.

Viața creștină este ca o alergare și tu ești ca un alergător în acea cursă. Să te menții în formă, să pui deoparte orice ce ți-ar încetini alergarea, să ții ochii ațintiți asupra premiului. Atunci, într-o zi, vei auzi vocea mult așteptată spunând: «Bine, rob bun».”

Capitolul 4

Urmează exemplul Stăpânului tău

Biblia poate fi descrisă dintr-un anumit punct de vedere ca o carte cu ilustrații simple și pertinente ce ajută la clarificarea mesajului. Istoria, învățătura este una din căile principale prin care Dumnezeu ne învață adevărul – probabil este metoda principală.

Biblia – o carte cu „ilustrații”

Câteva exemple:

- În Genesa 4, păcatul este ilustrat ca „bătând la ușă”. Păcatul te pândește, dar tu trebuie să îl stăpânești. Păcatul este ca un animal sălbatic, pândind să te ia pe neașteptate.
- Dumnezeu poruncește profetului Osea să se căsătorească cu prostituata Gomera, astfel încât viața ei să ilustreze modul în care poporul lui Dumnezeu îl tratează pe El (Osea 1:2). Gomera este necredincioasă lui Osea; este vândută sclavă și soțul ei trebuie să o răscumpere. Aceasta este o ilustrare atât a necredincioșiei lui Israel față de Dumnezeu, a robiei păcatului cât și a răscumpărării lui, prin dragostea și harul lui Dumnezeu.
- Cărțile profetice ale Vechiului Testament conțin un număr impresionant de ilustrații:
 - ▶ Ieremia și brâul de in (Ieremia 13), olarul și roata lui (Ieremia 18). De exemplu, lui Ieremia i s-a spus să ia un brâu de in nou și să-l poarte. Apoi a fost trimis la râul Eufrat să ascundă acel brâu în crăpătura unei stânci. După un timp, a fost trimis să ia brâul și a descoperit că nu-i mai este de folos. Acesta a fost modul lui Dumnezeu de a ilustra judecata care avea să vină asupra poporului lui Israel prin exil (Ieremia 13:1-7).
 - ▶ Ezechiel și sulul (Ezechiel 2, 3), Vița (Ezechiel 15), și vasul (Ez. 24).
 - ▶ Amos și lăcustele (Amos 7), firul de plumb și fructele verii (Amos 8).
 - ▶ Zaharia și copacii de mirt (Zaharia 1), funia de măsurat (Zaharia 2), și sfeșnicul (Zaharia 4).
 - ▶ Ștefan, în predica din Faptele Apostolilor capitolul 7, alege pasaje și povestiri din Vechiul Testament pentru a arăta și ilustra cât de des Israel nu a

dorit să se apropie de Dumnezeu și cât de des a refuzat să accepte izbăvirea. La fel, și acum refuză să accepte pe Mântuitorul. Ilustrare foarte clară!

▶ Când Dumnezeu a dorit să-l ajute pe Petru să înțeleagă faptul că și neamurile pot fi mântuite și să renunțe la prejudecăți a folosit un obiect vizual, o față de masă plină cu animale din care a poruncit lui Petru să mănânce (Faptele Apostolilor 10:9-16).

Domnul Isus – Maestrul ilustrării

Domnul Isus a folosit multe moduri de ilustrare verbală în învățătura Lui. De exemplu, numărul total al cuvintelor din Evanghelia după Matei ce conțin învățături publice sau private ale Domnului este de aproximativ 12 000. Dintre acestea 6 600 (55%) sunt cuvinte folosite în ilustrare. Deci, ilustrând, noi urmăm exemplul marelui Învățător.

*El a vorbit despre iarbă și vânt și ploaie,
Despre măslini și vreme bună.
A fost marea Lui plăcere
Să aducă împreună cerul și pământul.
A vorbit despre crini, viță și grâne,
Despre vrăbiuțe cât și despre corbi,
Cuvinte simple, dar atât de înțelepte
Că au rămas întipărite în inimile oamenilor.
A vorbit despre drojdie, despre pâine,
Despre ouă, și pești, și candelă.
A vorbit într-un chip divin
Despre lumea noastră familiară.
(T.T. Lynch)*

● Domnul a spus povestiri

Modul cel mai frecvent în care a învățat Domnul Isus, a fost spunând povestiri prin care ilustra adevărul pe care dorea să-l explice:

▶ povestiri din Vechiul Testament pe care le-a citat pentru a clarifica adevărul despre care vorbea. De exemplu atunci când îi învăța pe oameni despre a doua venire, în Matei 24, a folosit povestirea despre Noe pentru a accentua importanța pregătirii și vegherii pentru a doua venire (Matei 24:36-39). În predica din Nazaret a vorbit despre Naaman și despre Ilie (Luca 4:25-27). Vechiul Testament este folosit de Domnul pentru a exemplifica, pentru a explica, pentru a evidenția, pentru a încuraja și pentru a avertiza.

▶ povestiri despre evenimente cotidiene bine cunoscute ca omorârea galileenilor de către Pilat (Luca 13:2) și moartea celor optsprezece oameni

peste care a căzut Turnul Siloamului (Luca 13:4) pentru a-i învăța nevoia de pocăință.

- **Multe din povestirile spuse de El intră în categoria parabolilor**

Parabolele sunt „povestiri pământești cu înțelesuri cerești”. De exemplu, atunci când fariseii și cărturarii Îl criticau pentru că la El erau bine primiți vameșii și păcătoșii. El a ales parabola ca metodă de ilustrare pentru eficiență și pentru a-i convinge și nu a folosit doar o parabolă, ci trei. Nu este clar dacă lucrurile povestite în aceste parabole au avut loc cu adevărat sau dacă erau niște povestiri fictive, sau de tipul „să pretindem că” - pe care Domnul Isus le-a pus împreună pentru a le prezenta adevărul.

De exemplu, Domnul ilustrează „*Cine este omul acela dintre voi care, dacă are o oaie și-i cade într-o groapă în ziua Sabatului, să n-o apuce și s-o scoată afară?*” (Matei 12:11).

Aici El presupune o anumită situație. Dar în același timp, este foarte clar că o astfel de situație era una frecventă. Era o povestire de tipul „să presupunem că”. Putea să fie la fel de bine și o povestire adevărată. Așa că nu contează dacă Domnul Isus știa un fermier care locuia undeva și al cărui fiu a luat jumătate din averea lui; nici dacă povestirea cu sosirea pe neașteptate a unui musafir la miezul nopții a avut loc în realitate; nici dacă o casă construită pe nisip s-a prăbușit în realitate; nici dacă El cunoștea o familie cu doi fii atât de diferiți. Aceste lucruri poate s-au întâmplat, poate nu – cu toate acestea erau povestiri despre evenimente care ar fi putut avea loc, ilustrate într-un mod foarte real.

În fiecare situație scopul povestirii sau a pildei a fost să învețe un adevăr. Ele nu sunt doar simple povestiri. Domnul le-a folosit cu un scop: să învețe un adevăr.

Domnul Isus a spus patruzeci și nouă de parabole. În toate a folosit imagini familiare ascultătorilor. Cu alte cuvinte, El a folosit ceea ce știau deja, și a căutat prin ceea ce le era familiar să îi ajute să înțeleagă ceea ce nu știau încă și nu văzuseră. Nu a explicat toate parabolele, ci a încercat să-i motiveze să gândească, să le dezvolte spiritul cercetării și a oferit material scris pentru multe generații (inclusiv noi).

- **El a creat și a folosit comparații**

Comparația este unul din cele mai simple și ușoare moduri de a ilustra.

Domnul Isus a fost un expert al metaforelor și comparațiilor:

- ▶ **Metafore constituite dintr-un cuvânt**

El a declarat:

„*Eu sunt **Pâinea** Vieții.*”

„*Eu sunt **Apa** Vie.*”

„*Eu sunt **Păstorul** cel bun.*”

„*Eu sunt **Vița.***”

▶ El i-a numit pe ucenici:

„***Sarea** pământului”*

„***Lumina** lumii”*

▶ El a spus ucenicilor:

„*Veniți după Mine și vă voi face **pescați** de oameni.*”

A folosit cuvântul „pescar” pentru că ascultătorii Lui erau pescari și înțelegeau această ilustrare. Poate n-ar fi înțeles cuvântul „predicatori”. Înainte de a le spune ceva, Domnul a văzut ceva – a văzut că acești oameni erau pescari. Cu un cuvânt bine ales El le-a prezentat o imagine prin care le-a arătat exact ce avea de lucru pentru ei.

„*Feriți-vă de **aluatul** fariseilor.*”

Porunca aceasta a fost foarte clară și ei au înțeles exact ce a vrut să spună Domnul Isus.

- **Metafore tip propoziție**

„*Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi.*” (Matei 9:12)

„*Păziți-vă de prooroci mincinoși. Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinlăuntru sunt niște lupi răpitori.*” (Matei 7:15)

„*Nimeni nu pune un petec de postav nou la o haină veche; pentru că și-ar lua umplutura din haină, și ruptura ar fi mai rea.*” (Matei 9:16)

„*Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii!*” (Matei 9:37).

„*Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară.*” (Matei 11:29-30)

Sunt multe metafore în învățătura Domnului Isus: sare, haine, comercianți, apusuri, muncitori, salarii, datorie, nunți, oale și tigăi, găini, doctori, furtuni, hoți, copaci, case, călători, candelă, pâine, ouă, și pește. Toate au fost luate din viața de fiecare zi, viață pe care o cunoșteau foarte bine ascultătorii Lui. Toate au făcut învățătura Lui interesantă și atractivă. Domnul știa că lucrurile noi aveau nevoie de lumina unor scene familiare. Același efect îl vor avea și în lucrarea noastră de predare.

Ilustrarea face două lucruri:

▶ Penetreză coaja indiferenței și a lipsei dorinței de a asculta. Este o adevărată spadă.

▶ Seamănă sămânța (sau ideea pe care dorești să o plantezi) în minte, pătrunzând sub această scoarță.

● Comparații

Domnul Isus a folosit deseori similitudini pentru a explica ceea ce dorea să îi învețe. Compară lucrul care trebuie să fie înțeles, cu ceva ce este deja cunoscut folosind cuvântul „ca și”. Sunt mulți „ca și” în învățătura Domnului Isus.

Iată trei exemple:

► Pentru a ilumina mințile păcătoase ale audienței, Domnul Isus a folosit o comparație pentru a le arăta cu ce seamănă ei, și ce sunt ei:

„Cu cine voi asemana neamul acesta de oameni? Seamănă cu niște copii-lași, care șed în piețe, și strigă la tovarășii lor: «V-am cântat din fluier și n-ați jucat; v-am cântat de jale, și nu v-ați tânguit».

Căci a venit Ioan, nici mâncând, nici bând, și ei zic: «Are drac!» A venit Fiul omului mâncând și bând, și ei zic: «Iată un om mâncăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și al păcătoșilor!» Totuși, Înțelepciunea a fost îndreptățită din lucrările ei.” (Matei 11:16-19)

► Pentru a arăta dragostea și compasiunea Lui pentru poporul evreu, Domnul a folosit o similitudine foarte potrivită:

„Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!” (Matei 23:37)

► Pentru a arăta fariseilor starea lor de păcat și ipocrizie, i-a comparat cu niște morminte văruite:

„Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi sunteți ca mormintele văruite, cari pe dinafară se arată frumoase, iar pe dinlăuntru sunt pline de oasele morților și de orice fel de necurățenie.” (Matei 23:27)

Multe din pildele Domnului Isus sunt comparații extinse.

Ce au în comun semințele, copacii, pâinea, comorile ascunse, perlele, plasele de pescuit? Domnul Isus le-a folosit pe toate ca un ajutor audio sau vizual pentru a-i ajuta pe ucenici să înțeleagă misterele Împărăției Cerurilor. El a folosit deseori obiecte concrete pentru a comunica adevăruri spirituale.

„Isus le-a pus înainte o altă pildă, și le-a zis: «Împărăția cerurilor se aseamănă cu **un om care a semănat o sămânță bună în țarina lui**»”. (Matei 13:24)

„Isus le-a pus înainte o altă pildă, și le-a zis: «Împărăția cerurilor se aseamănă cu **un grăunte de muștar**, pe care l-a luat un om și l-a semănat în țarina sa»”. (Matei 13:31)

„Le-a spus o altă pildă, și anume: «Împărăția cerurilor se aseamănă cu **un aluat**, pe care l-a luat o femeie și l-a pus în trei măsuri de făină de grâu, până s-a dospit toată plămădeala»”. (Matei 13:33)

„Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu **o comoară ascunsă într-o țarină**. Omul care o găsește, o ascunde; și, de bucuria ei, se duce și vinde tot ce are, și cumpără țarina aceea.” (Matei 13:44)

„Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu **un negustor care caută mărgăritare frumoase**.” (Matei 13:45)

„Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu **un năvod aruncat în mare, care prinde tot felul de pești**.” (Matei 13:47)

În toate aceste situații asemănările nu se referă la un lucru sau la o împrejurare, ci la un grup de împrejurări, dezvoltate într-o povestire.

Pavel, marele ilustrator

Pavel a folosit deseori ilustrarea pentru a explica și clarifica adevărurile pe care le preda. A folosit metafore și asemănări pentru a explica aproape fiecare adevăr al vieții creștine. Îi erau familiare legea, medicina, învățătura, arhitectura, războiul, agricultura, comerțul, jocurile grecești și viața la mare. S-a referit la toate acestea în învățătura lui. Știa cum să facă lucrul acesta și a folosit ilustrarea în învățătura lui. La fel ca el, și noi trebuie să fim și oameni ai străzii și oameni ai studiului. Trebuie să pictăm imagini în cuvinte care să aducă tentă, culoare, lucruri familiare în mintea copiilor.

De exemplu, Pavel s-a referit de multe ori la jocurile atletice și le-a folosit pentru a ilustra viața creștină (2 Timotei 2:5; Galateni 2:2; Galateni 5:7; Filipeni 2:16). Scriitorul Epistolei către evrei a folosit aceeași comparație (Evrei 12:1-2).

Istoria Bisericii

Nu ne surprinde să vedem că mari predicatori ai Evangheliei și învățători ai Cuvântului lui Dumnezeu, au folosit istorioarele (Crysostom, Augustin, Ambrosie, John Bunyan și Charles Spurgeon) urmând exemplul Domnului și al apostolului Pavel. Au ilustrat pentru a-i ajuta pe ascultători să înțeleagă ce li se spune; și noi, cei care lucrăm cu copiii trebuie să-i învățăm adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu, trebuie să ilustrăm.

Capitolul 5 Arta ilustrării

Sunt câteva lecții pe care fiecare persoană ce ilustrează verbal ar trebui să le învețe și câteva greșeli pe care ar trebui să le evite.

Ghid pentru ilustrare

Iată câteva principii cheie pentru o ilustrare bună a lecției, astfel încât aceasta să fie eficientă, să stârnească interesul și să nu fie plictisitoare.

- Explicare clară și care ilustrează adevărul pe care dorești să-l predai. Povestirile spuse doar ca să amuze, fără legătură cu versetul ilustrat sunt o pierdere de timp. O ilustrare bună lasă lumina să pătrundă. Istorisirea aleasă trebuie să fie în armonie cu lecția și într-un anumit sens să decurgă din lecție.
- Simplă și familiară ascultătorilor, potrivită vârstei și experienței celor cărora le predai. O femeie ce frământă aluatul, un pescar ce aruncă năvodul în mare, un păstor care își veghează turma, iată pilde folosite de Domnul Isus când a vorbit sătenilor din Galileea. Dar, la oraș, pentru a explica mesajul a folosit moneda, banii, angajarea slujitorilor de la piață, pregătirea unei mari cene.
- Nu trebuie să uiți că istorioara, metafora trebuie să ilustreze – nu să atragă atenția asupra ei însăși, ci asupra adevărului ce trebuie predat. Are un rol secundar față de adevărul care trebuie predat.

► Nu folosi istorioare care sunt ca niște lampadare atât de grozave, încât atrag atenția doar asupra lor.

► Istoriorele trebuie să fie ca luminile de pe stradă, aproape de neobservat, dar care aruncă lumină în jurul lor, pe toată strada. Trebuie să lumineze, să facă adevărul clar în mintea copiilor, să deschidă uși în mintea lor.

Este bine să ai grijă să nu folosești istorioare care te-ar îndepărta de la adevăr, l-ar face neclar sau ar domina adevărul care este predat.

Un mare artist și-a invitat un prieten să vadă o pictură despre Cina Domnului. Prietenul a remarcat imediat frumusețea cupei pe care o ținea Domnul Isus în mână. Cu o trăsătură de penel, artistul a modificat cupa pentru că nu dorea ca altceva să distragă atenția de la fața Stăpânului. Este adevărat că deseori istorioarele îți le aduci aminte, iar lecția o uiți. Asta nu e rău dacă isto-

riora a fost bună și dacă îți aduci aminte și ceea ce a intenționat să ilustreze.

- Calitatea istorioarelor este preferabilă cantității
 - Istoriorele trebuie să ocupe un timp relativ scurt. Trebuie să fie destul de lungi ca să explice adevărul în mod adecvat, dar destul de scurte ca să permită copiilor să absoarbă învățătura.
 - Folosește istorioare simple, clare și nu complicate sau prea elaborate. Dacă trebuie să explici istorioara, atunci nu ți-ai atins scopul.
 - Nu folosi prea multe istorioare. Așa cum am văzut, ele sunt ca ferestrele care, lasă să pătrundă lumina, dar dacă sunt prea multe, mesajul tău e ca o casă din sticlă, cu prea multe ferestre, care vor slăbi structura casei.
 - Folosește istorioarele pentru a ilumina un lucru. Dacă folosești istorioare pentru a ilumina mai multe adevăruri, vei crea doar confuzie și plictiseală.
 - Folosește istorioarele la locul potrivit în lecție. O istorioară bună, spusă prea devreme, poate să scadă interesul pentru tot ceea ce urmează.
 - Nu uita să termini istorioarele. Este neplăcut pentru copii când cineva nu termină o istorioară - fii tu însuși familiar cu ea și nu o vei uita pe jumătate. Ilustrarea necesită pregătire, la fel de mult ca oricare altă parte din lecție.
 - Nu folosi aceleași istorioare.
 - Folosește istorioare alese cu grijă, în concordanță cu adevărul spiritual pe care îl predai copiilor. Nu folosi niciodată istorioare ce nu sunt demne, ba chiar sunt degradante. De asemenea, ai grijă la umorul folosit.
 - Evită folosirea istorioarelor lacrimogene, doar pentru a crea o stare emoțională copilului. Ar fi o proastă folosire a unei metode biblice eficiente.
 - Nu te baza prea mult pe istorioare și nu le lăsa să îți inunde mesajul.
 - Nu uita că și cea mai bună ilustrare are limitele ei. Ele nu sunt elemente de bază și sunt doctrine (doctrina Trinității) care nu pot fi ilustrate în mod real.

Surse de istorioare, învățături

„Unde aş putea găsi istorioare care să mă ajute să predau bine copiilor?”

Sursele sunt numeroase și un învățător cu spirit de observație le găsește în aproape tot ceea ce vede, face și aude.

● În Biblie

Cele mai bune istorioare le găsești în Biblie. Când un pastor a fost rugat să recomande o carte de istorioare pentru predici, a răspuns: „Biblia”.

► Povestirea biblică ce stă la baza lecției biblice pe care o predai copiilor sau ar trebui să stea, trebuie să ilustreze adevărul pe care îl predai, cu condiția că ai ales și predai adevărul central din acel pasaj.

► Din când în când te poți referi pe scurt sau poți include în lecție și alte

povestiri biblice care ilustrează adevărul central care este predat. Vechiul Testament este „un depozit” al adevărilor din Noul Testament. Folosind câteva din povestirile din Vechiul Testament pentru a ilustra doctrinele nou testamentele poți prezenta aceste adevăruri clar și poți arăta în același timp relevanța Vechiului Testament.

- **În alte cărți**

Atunci când citești o carte și găsești o istorioară, o învățătură, un exemplu, notează. Dacă nu scrii, vei uita. Revistele despre misiune pot fi o sursă.

- **Din vorbirea altor persoane**

Istoriorele nu au copyright. Dacă auzi o istorioară bună, ia-ți notițe. S-ar putea să te ajute atunci când ai de predat acel adevăr.

- **Din propria experiență**

Istoriorele personale sunt interesante pentru copii. Experiențele personale sunt o mărturie a puterii și dragostei lui Dumnezeu, sunt interesante și captivează copiii, sunt practice și nu teoretice.

- **Din viața de zi cu zi**

Cele mai bune istorioare nu le găsești în cărți (cu excepția Bibliei), ci în viață. Este bine să treci prin viață având spirit de observație, pentru că viața ilustrează adevăruri pe care dorești să le înțeleagă copiii. Urmărește copiii în timp ce lucrează sau se joacă. Notează-ți comentariile lor, atitudinea unii față de alții și față de cei mai în vârstă. Urmărește ispitele specifice vârstei lor, notează problemele lor, lucrurile în care cad mai ușor în păcat.

Un scriitor oferă o listă a lucrurilor și activităților de care sunt interesați copiii și în care poți să găsești istorioare, exemple, învățături:

- Trenuri, mașini și avioane – modele și reale
- Computere și jocuri pe computer
- Domeniul sportului - fotbal, înot
- Personaje TV, detectivi, cowboy, oameni în spațiu
- Școală – învățători, vacanță, temă pentru acasă
- Aventuri în țări exotice
- Magazine, animale și animale de casă
- Profesii pe care doresc să le practice atunci când vor crește

- **Din natură**

Natura este o sursă eficientă de istorioare. Domnul a folosit deseori istorioare din natură.

- **Din imaginația ta**

Așa cum am explicat de câteva ori, poți să te simți liber să îți creezi istorioarele, poți crea o povestire care ilustrează exact ceea ce vrei să predai.

Capitolul 6

Ilustrații vizuale

Mai devreme, în această carte, am explicat că sunt două moduri de a ilustra un adevăr. Să recapitulăm:

- Poți folosi doar cuvintele pentru „a picta” imagini în cuvinte, ce vor ajuta pe copii să vadă adevărul cu mintea. Este metoda despre care am vorbit până acum și restul cărții se va ocupa foarte mult de această metodă.
- Poți folosi imagini ale unui lucru sau altul, imagini vizuale pentru a ilustra adevărul.

De multe ori imaginile vizuale sunt mai eficiente dar și ilustrațiile verbale sunt eficiente și vom trata ilustrarea verbală pentru câteva motive:

- Există foarte puțin material la îndemâna învățătorilor despre acest subiect comparativ cu cantitatea vastă de material constând în mijloace vizuale.
- Istoriorele prezentate eficient încurajează copiii, stimulează gândirea și imaginația. Îi ajută să fie activi să se implice în lecție, pe când ilustrațiile vizuale duc uneori la pasivitate din partea copiilor.
- Ilustrațiile vizuale sunt uneori scumpe, pe când cele în cuvinte sunt gratis.
- Ilustrațiile vizuale necesită mult timp pentru pregătire, cele în cuvinte necesită studiu și pregătire, dar nu este nevoie de „lucru de mână” ca la cele vizuale.

Dar nu poți să scrii o carte despre arta ilustrării prin cuvinte fără a spune câte ceva despre mijloacele vizuale.

Scopul ajutoarelor vizuale

Experiența ne arată că un copil învață mai mult din ceea ce aude și vede decât din ceea ce doar aude. Prin urmare, ca învățător ar trebui să cauți să folosești abilitatea copilului de a învăța prin vedere cât de mult posibil. Ajutoarele vizuale nu sunt indispensabile. Le folosești ca să illustrezi și le folosești ca să înveți adevărul. Sunt niște ajutoare suplimentare pentru predare și nimic mai mult.

Ajutoarele vizuale contribuie la predarea adevărului în cinci moduri:

- Asigură **atenția**.

Nimic nu captează interesul copilului mai mult ca imaginea.

- Asigură **înțelegerea**.

Un mijloc vizual ce ajută copilul să înțeleagă ce spui.

- Încurajează **atenția**.

Îți aduce aminte mai multă vreme un lucru pe care l-ai văzut. Ajutorul vizual păstrează adevărul proaspăt mai mult timp în memoria copilului.

- Ajută la **concentrarea** copiilor.

Ajutoarele vizuale fac lecția mai atractivă, mai interesantă și scade pericolul problemelor de disciplină.

- Promovează **prevenirea** ideilor greșite.

Ceva ce spui doar, poate fi înțeles greșit, dar când copilul vede ceva, se evită această problemă.

În Biblie vedem de multe ori cum Domnul Isus a folosit ajutoare vizuale pentru a ilustra și explica ceea ce îi învață pe oameni. El a arătat cât de eficiente și de valoroase sunt ajutoarele vizuale în procesul predării.

Folosirea ajutoarelor vizuale

Poți folosi ajutoarele vizuale în diferite părți ale programului:

- Poți vizualiza cântările pe care le cântă copiii.
- Poți folosi ajutoare vizuale pentru versetul de memorat.
- Poți folosi ajutoare vizuale pentru jocuri, pentru recapitulări.
- Poți folosi ajutoare vizuale să informezi pe copii despre misiune (o hartă a lumii cu marcarea țărilor în care sunt misionari).
- Poți folosi ajutoare vizuale pentru a-i învăța doctrina
- Poți folosi ajutoare vizuale pentru a preda lecția biblică.

Producerea de materiale vizuale

Poți folosi materiale vizuale:

- Materiale de la AMEC. Sunt mijloace vizuale foarte bune și atractive. Folosindu-le, ai mai puțin de lucru și mai puțin de pregătit.
- Mijloace vizuale pe care ți le pregătești tu însuși. S-ar putea să nu fie atât de profesionale ca cele din prima grupă, s-ar putea să muncești mult, dar îți vor fi de mare ajutor. Ajutoarele vizuale sunt eficiente.

Uneori învățătorii ezită să folosească ajutoare vizuale din pricina costurilor dar folosind gândirea, creativitatea, munca din greu, poți produce mijloace vizuale eficiente și care să nu coste atât de mult.

Gândește-te la misiunea Domnului Isus. El a folosit mereu ajutoare vizuale - un copil, o monedă, o pasăre, un copac, un pește sau o floare.

Tipuri de ajutoare vizuale

Sunt multe tipuri de ajutoare vizuale la dispoziție pentru învățători:

- **Flanelograful**

Flanelograful este probabil cel mai vast și cel mai eficient dintre toate ajutoarele vizuale.

Principiul de bază al flanelografului este o suprafață de flanel pe care se aplică o figură. Flanelograful are aproximativ 50 x 70 cm, îl poți acoperi cu o bucată de material pufos, de preferabil de culoare negru sau roșu, apoi poți tăia benzi de cuvinte sau figuri, pe spatele cărora lipești același tip de material ca flanelograful. Bucățile aplicate vor rezista mai bine dacă spatele lor este acoperit complet. Acum poți să ilustrezi ceea ce predai, punând figuri sau benzi cu cuvinte pe flanelograf, în timpul predării.

Flanelograful poate fi folosit în mai multe feluri:

- Poți folosi figuri de oameni, animale, lucruri, pe măsură ce predai lecția biblică.
- Poți folosi benzi cu cuvinte (pentru a ilustra versetele biblice sau cântările).
- Poți folosi imagini sau figuri pentru a ilustra versete biblice sau cântări.
- Poți folosi o imagine sau o hartă având pe spate material, pentru a explica ceea ce vrei să predai.

Unul din avantajele flanelografului, mai ales în predarea lecției biblice, este că imaginea de ansamblu pe care o au copiii se schimbă în mod permanent pe măsură ce adaugi sau iei figuri sau pe măsură ce le muți. Aceasta crește interesul copiilor.

- **Planșele**

Planșa este o suprafață de hârtie, de carton, care are pe ea o imagine și o propoziție, o afirmație ce descrie acea imagine. În general pentru predarea unei lecții biblice, a unei povestiri misionare, sau a unui adevăr doctrinar, se folosesc o serie de planșe aranjate în ordine logică. Planșele pot fi folosite și pentru a preda un cântec sau un verset biblic.

Planșele se țin în mână pe măsură ce te referi la fiecare dintre ele și apoi se transferă în spatele celorlalte, atunci când ai terminat de predat punctul reprezentat în acea planșă. Planșele sunt un ajutor deosebit în lucrarea cu copiii în aer liber (acolo unde flanelograful este mai greu de folosit), sunt ușor de transportat, sunt mai ușor de mânuit decât flanelograful.

Există seturi de planșe pentru lecții biblice sau pentru lecții doctrinare.

Uneori sunt scumpe. Dar îți poți face planșele și singur. Detalii despre confecționarea planșelor găsești în „Cum să predai doctrine biblice copiilor”.

● **Lección cu obiecte**

O lecție cu obiecte este o lecție în care predai un adevăr, folosind un obiect pentru ilustrarea adevărului predat. Acest obiect este observat de toți copiii și te referi la el din când în când. Așa cum am spus deja, această metodă a fost folosită deseori de către Domnul Isus.

Acest tip de ajutor vizual este probabil cel mai ieftin și cel mai la îndemână. Trebuie doar să ai ochii deschiși și imaginație să folosești aceste obiecte.

Iată câteva exemple de lecții cu obiecte pe care le puteți folosi:

► Dacă vorbiți copiilor despre Biblie și de ce ne-a dat Dumnezeu această carte minunată, puteți folosi oglinda. Biblia, ca oglindă, ne spune cum arătăm (Iacov 1:22-23), cât de murdari suntem și ne arată că trebuie să ne curățim.

► Dacă predai o lecție biblică despre viața creștină poți folosi două mânuși. Pune o mână pe mână și arată cât de folositoare este. Cealaltă mână nu este de nici un folos pentru că nu este pe mână. Putem fi creștini și putem trăi o viață creștină, doar atunci când Domnul Isus Hristos, prin Duhul Sfânt locuiește în noi.

► Poți folosi o bucată de cărbune pentru a oferi copiilor o imagine a lor înșiși. Cărbunele este negru. Inimile noastre sunt întunecate din pricina păcatului. Cărbunele este prețios. Și noi suntem prețioși în ochii lui Dumnezeu. Cărbunele este venit de sus. Domnul Isus a venit de sus ca să ne caute și să ne mântuiască. Cărbunele este spălat înainte de a fi folosit. Și noi trebuie să ne curățim înainte ca Domnul Isus să ne folosească. Cărbunele este folosit pentru a da lumină, căldură și dulceață (zaharină). Așa că atunci când credem în Domnul Isus Hristos noi vom fi: mântuiți, dulci, vom străluci pentru El.

► Creștinii sunt ca și creioanele

Creionul nu crește de unul singur. Ați văzut vreodată un copac creion? Dumnezeu și doar El poate să ne mântuiască și să ne creeze. Creionelor li s-a dat o inimă nouă de grafit. La fel, Dumnezeu ne mântuiește, El ne-a dat o inimă nouă. Creioanele sunt făcute cu un scop – să scrie. Dumnezeu are o lucrare pentru noi. Creioanele nu pot face nimic de la sine putere. Nici noi nu putem face nimic. Culoarea exterioară a creionului nu contează – inima creionului contează. Pentru a fi folositoare, creioanele trebuie pregătite și ascuțite. Și noi trebuie să ne pregătim prin studiu biblic și rugăciune.

Este important să nu uităm că lecțiile cu obiecte ca și orice alt fel de ajutor vizual sunt doar ajutoare și nu înseamnă mai mult de atât. Nu ar trebui să devină punctul central sau dominant în predarea noastră. Este un pericol

atunci când copilul este mai interesat și mai fascinat de ajutorul vizual și pierde din vedere ceea ce noi vrem să ilustrăm.

● **Alte ajutoare vizuale**

Alte ajutoare vizuale pe care le poți folosi pentru a preda:

- O tablă neagră sau albă poate fi de folos când predai versete biblice.
- În unele țări și în unele situații este posibil să se folosească retroproiectoare sau videoproiectoare.

► Postere și modele

● **Cel mai bun ajutor vizual**

Cel mai bun ajutor vizual ești TU ÎNSUȚI!

Tu ești un ajutor vizual pentru copii – cel mai important dintre toate.

- În înfățișare – în modul cum te îmbraci, cât de îngrijit ești.
- În predare – ar trebui să fii activ, plin de viață și să eviți monotonia.
- Prin viața ta trebuie să fii o bună mărturie în orice moment.
- Prin atitudinea ta

Fii punctual.

Fii entuziast.

Fii abordabil.

Fii drăguț, grijuliu și atractiv pentru copii.

Nu uita că pentru mulți copii TU ești singura Biblie pe care o pot citi.

Pregătirea ajutoarelor vizuale

Odată cumpărate, ajutoarele vizuale trebuie pregătite pentru a fi folosite:

► Figurile de flanelograf trebuie tăiate

► Unele planșe trebuie colorate

De asemeni este bine să te pregătești, să fii priceput în a mânui aceste ajutoare vizuale pe care le-ai cumpărat, primit sau confecționat:

► Este bine să exersezi aplicarea figurilor de flanelograf pe tablă.

- Așează figurile în ordinea în care le vei folosi.

- Asigură-te că figurile sunt așezate corect.

- Asigură-te că așezi figurile mai mari în partea de jos a tablei și figurile mai mici mai sus.

- Stai în partea laterală a flanelografului și nu sta în fața lui.

- Vorbește în timp ce așezi figurile - cu mâna așezi figurile, iar cu fața ești îndreptat spre copii.

► Trebuie să exersezi folosirea planșelor:

- Ține planșele în așa fel încât copiii să le vadă.

- Exersează cum să treci de la o planșă la alta.

- Nu arăta o planșă pentru o perioadă prea lungă.
- Nu arăta o planșă pentru o perioadă prea scurtă.

Dacă îți faci singur ajutoarele vizuale și în mod special dacă tipărești benzi cu cuvinte pentru a ilustra un verset biblic sau o cântare, iată câteva sfaturi de folos:

- ▶ Cuvintele ar trebui să fie destul de mari ca să fie văzute de toți copiii.
- ▶ Literele nu trebuie să fie perfecte, ci să fie clare.
- ▶ Nu folosi prea multe cuvinte și nu le înghesui unul în altul.
- ▶ Așează ajutoarele vizuale în ordine, altfel te vor încurca.

Test final

Înainte de a folosi orice ajutoare vizuale ar trebui să îți pui următoarele întrebări:

- ▶ Îi va ajuta pe copii să înțeleagă adevărul sau este confuz?
- ▶ Este corespunzător vârstei copiilor?
- ▶ Este îngrijit și atractiv (fără a fi neapărat profesional)?
- ▶ Sunt greșeli de ortografie?
- ▶ Este clar și poate fi văzut cu ușurință?
- ▶ Este simplu și fără prea multe detalii?

Partea a II-a

Învățăături

În paginile următoare sunt multe învățăături (istorioare, exemple, metafore, asemănări, pilde) pe care le poți folosi în predarea adevărilor biblice.

Fiecărei doctrine majore îi este rezervat un capitol în care sunt enunțate câteva adevăruri. Pentru fiecare adevăr este prezentat un verset biblic, urmat de una sau mai multe istorioare, pentru a te ajuta să explici acel adevăr.

După fiecare adevăr am inclus numele altor cărți pe care le-am scris (cu inițiale), în care poți găsi ajutor pentru înțelegerea și predarea aceluia adevăr. Nu uita că sunt doar istorioare. Scopul lor este să arunce lumina asupra a ceea ce predai și să facă adevărul mai ușor de înțeles.

Poți folosi versetul biblic și istorioara ca bază pentru un timp scurt cu copiii în biserică.

Capitolul 1 Biblia

Copiilor trebuie să li se predea adevărurile importante despre Biblie și îți va fi mai ușor dacă folosești istorioare bune, ca cele care urmează. Cunoașterea Bibliei și credința în adevărurile Bibliei sunt baza vieții creștine.

Adevăr: Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu - adevărat

(CPDC, MC)

Verset biblic: „*Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire.*”

(2 Timotei 3:16).

Cristi este foarte încântat. Astăzi este ziua în care va primi rezultatele de la examen. A alergat spre școală și a văzut la avizier lista cu cei care au trecut examenul. S-a uitat repede - și... pe la mijloc... era și numele lui. A trecut! A alergat acasă să spună vestea bună. S-au bucurat cu toții.

Cristi ar fi vrut să spună și bunicilor că a trecut examenul. Din nefericire erau departe. Cum ar putea să le spună? „Le voi scrie o scrisoare!” Și asta a făcut. A scris o scrisoare și a spus bunicilor că a trecut examenul. Aceștia au citit cu bucurie vestea bună.

Știi că, cu mulți, mulți ani în urmă Dumnezeu a vorbit oamenilor și le-a spus multe vești bune? A vorbit cu acești oameni așa cum Crista a vorbit cu părinții lui. Dar nouă, astăzi nu ne mai vorbește așa! Cu toate acestea sunt așa de multe lucruri pe care Dumnezeu dorește să le știm – inclusiv vestea bună a mântuirii. Cum ne vorbește El astăzi? Dumnezeu face ceea ce a făcut și Crista cu bunicii lui. Dumnezeu a scris tot ce dorește să ne spună, inspirând diferiți oameni. Dumnezeu ne vorbește prin Biblie - scrisoarea lui Dumnezeu către noi, oamenii. El dorește ca noi să o citim – să citim vestea bună despre ceea ce a făcut Domnul Isus pe cruce pentru iertarea păcatelor noastre.

♦♦♦

Adrian era foarte bun la fizică. Mândru nevoie mare de ultimul lui proiect, îl arătă bunicului. „Despre ce este proiectul?” întrebă bunicul. „Căi de comunicații”, răspunse Adrian. „Este despre căile prin care oamenii comunică și

păstrează contactul unii cu alții. Am scris despre telefon, radio, televizor, satelit și cabluri cu fibră optică.”

„Cred că ai uitat cea mai importantă cale de comunicație,” spuse bunicul.

„Care e asta?” întrebă Adrian.

„Comunicarea cu Dumnezeu. Cu mulți ani în urmă Dumnezeu a vorbit oamenilor prin visuri, prin viziuni, deseori le-a vorbit cu o voce care putea fi auzită. Astăzi Dumnezeu ne vorbește și comunică prin Cuvântul Lui, prin Biblie, iar noi comunicăm cu El prin rugăciune.”

„Știu ce-o să fac!” răspunse Adrian. „Voi adăuga Biblia și rugăciunea la proiect, drept căi de comunicație.”

♦♦♦

Anei nu-i plăceau zilele de luni dimineața. Era așa de greu să te trezești, greu să mergi la școală după un weekend așa de plăcut.

Dar dimineața aceasta de luni era diferită! De ce? Pentru că după ce a servit micul dejun, s-a uitat la maldărul de scrisori din cutie. Tocmai sosise poștașul. De ce era așa de încântată? Una dintre scrisori îi era adresată ei. Primea pentru prima dată, după multe luni o scrisoare. O deschise repede. Era de la prietena ei cea mai bună, Laura, care plecase din țară de câteva săptămâni. Era o scrisoare lungă. Ana o citi cu atenție, apoi în autobuz, în drum spre școală o mai citi o dată - într-o pauză deschise din nou scrisoarea. Ți-ar place să primești o scrisoare – o scrisoare adresată ție? Ei bine am una pentru tine aici (arată Biblia). Este o scrisoare lungă, pentru tine și pentru tine, de la Dumnezeu. Sper că o vei citi și sper că vei citi de multe ori în ea – așa cum Ana a citit scrisoarea de mai multe ori. Este de la Cineva care te iubește foarte, foarte mult.

Adevăr: Biblia este veșnică și nu poate fi distrusă.

Verset biblic: „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*” (Matei 24:35)

De-a lungul anilor, Biblia a avut mulți dușmani. Toți au încercat să o distrugă și să scape de ea. Cam la 300 de ani după moartea Domnului Isus, împăratul roman Dioclețian, a poruncit să fie distruse toate copiile Bibliei. Mulți creștini au murit pentru că citeau Biblia sau pentru că refuzau să spună unde au ascuns-o. Planul lui Dioclețian nu a reușit. Astăzi sunt Biblii în toată lumea!

Voltaire, un scriitor francez, care a trăit cu aproape 300 ani în urmă, a spus că Biblia va deveni o piesă de muzeu și va fi uitată în următorii 100 de ani. Astăzi Biblia este mult mai cunoscută decât scrierile lui Voltaire.

Multe Biblii au fost arse. Multe Biblii au fost și sunt interzise în multe țări, dar Biblia nu a putut fi distrusă. Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul Isus a spus: „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece*” (Matei 24:35).

Istorisiri biblice:

- Iosia și Cartea Legii (2 Împărați 22).

Mulți ani de zile copiii lui Israel nu au avut copii ale Cărții Legii, Cuvântul lui Dumnezeu. Parcă dispăruseră toate; dar Cartea Legii era acolo – și o copie a fost găsită în Casa Domnului. Citirea ei a adus mari schimbări în viața împăratului și în viața poporului.

- Ieremia și sulul (Ieremia 36).

O parte a Bibliei, Cuvântul lui Dumnezeu, a fost scrisă de Ieremia. Împăratului nu i-a plăcut ceea ce a scris Ieremia și a pus să fie arsă. Dar nu a putut distruge Cuvântul lui Dumnezeu. Ieremia a scris din nou - o altă copie.

Adevăr: Biblia este o oglindă care ne arată păcatul.

(CPDC)

Verset biblic: „*Căci dacă ascultă cineva Cuvântul, și nu-l împlinește cu fapta, seamănă cu un om, care își privește fața firească într-o oglindă; și după ce s-a privit, pleacă și uită îndată cum era.*” (Iacov 1:23-24)

(*Folosește o oglindă*) Odată ca niciodată (așa încep toate poveștile, nu?) era un inspector care a mers să viziteze o anumită școală și a adus cu el o oglindă magică. A spus elevilor că această oglindă le va arăta cum sunt cu adevărat. I-a invitat să se ridice unul câte unul și să se privească în oglindă. Ionel cel grăsuț și mititel a venit în față și ce surpriză! A văzut un porcușor îmbrăcat în uniformă de școală! „Cred că ești cam lacom Ionel!” șopti inspectorul. Cristinei i-a venit rândul și când s-a uitat în oglindă, a văzut un iepuraș cu ochii mari. „Cred că ești o fetiță foarte fricoasă”, spuse inspectorul cu blândețe. „Ar trebui să fii mai curajoasă și să-ți menții punctul de vedere”. Alex cel leneș veni în față și văzu în oglindă un măgar cu urechi mari. „Nu-i nevoie să fii măgăruș,” spuse inspectorul. „ești un băiat deștept!” Disprețuitoarea Tania văzu o pisică cu mustățile zbârlite. „Ține-ți mustățile acasă, Tania!” spuse inspectorul. „Nu te mai uita de sus la alții!” Rita era o fată nu prea drăguță și îi era frică să se uite în oglindă, dar când privi văzu o față plăcută. Chiar dacă nu era o fată frumoasă pe dinafară, era frumoasă în interior.

Toate acestea nu s-au întâmplat; vă dați seama. Există însă o oglindă care

vă arată cum arătați cu adevărat – mai ales în interior. Cuvântul lui Dumnezeu este această oglindă. Cuvântul lui Dumnezeu ne arată cum suntem – și când ne uităm în el vedem că trebuie să ne schimbăm, trebuie să ne întoarcem de la păcatul nostru și să credem în Domnul Isus Hristos. Crezând în El vom deveni făpturi noi.

♦♦♦

(*Folosește oglinda.*) Laura, o fetiță mică se pregătea să meargă la școală. S-a pieptănat la oglinda din sufragerie. A zâmbit, s-a întors într-o parte, în alta și s-a admirat vreo zece minute. Cineva a tușit. Era unchiul Gusti, musafirul lor pentru câteva zile. Laura nu îl observase. Stătea liniștit în fotoliul din colț. S-a înroșit toată când și-a dat seama că a fost observată. „Laura, știi acum ce o să-ți cumpăr înainte de a pleca! M-am tot gândit ce cadou să-ți ofer. Când te vei întoarce de la școală îți voi da o oglindă micuță, doar pentru tine.” Când s-a întors de la școală, Laura a găsit un pachetel. L-a deschis și nu a găsit o oglindă mică de sticlă, ci o Biblie. A deschis la prima pagină și unchiul Gusti scrisese: „*Fata împăratului este plină de strălucire*” Psalmul 45:13. Asta înseamnă că dacă am crezut în Domnul Isus Hristos suntem copiii lui Dumnezeu și suntem frumoși, strălucitori pe dinăuntru. Apoi unchiul Gusti adăugase „*Uită-te mereu în Cuvântul lui Dumnezeu, Laura. Acesta îți va arăta cum ești pe dinăuntru și îți va arăta cum Mântuitorul te poate face strălucitoare. Cu drag, unchiul Gusti.*”

Adevăr: Dumnezeu ne-a dat Biblia drept călăuză

Verset biblic: „*Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele, și o lumină pe cărarea mea.*” (Psalmul 119:105)

Odată ca niciodată era un băiat pe nume Adi. Îi plăcea să confecționeze lucruri din lemn. De ziua lui, Adi a primit un cadou extraordinar. Era un set de construit, un avion! Ce încântat a fost! A privit cu interes imaginea de pe cutie, forma finală a avionului. A fost deosebit de încântat la ideea de a construi avionul. Așa că a luat toate piesele din cutie (și erau multe), le-a aranjat cu grijă, a luat lipiciul și s-a apucat de lucru. Nu a citit instrucțiunile; știa el cum să construiască tot felul de lucruri, sau cel puțin așa gândea. Nu trebuia să-i spună lui cineva cum să facă. Știți ce s-a întâmplat? Toate au ieșit pe dos! Adi lipise piesele greșit. Curând și-a dat seama că totul este greșit, dar era prea târziu. Lipiciul se uscaseră și a ieșit o catastrofă în loc de avion. Totul ar fi fost diferit, dacă Adi ar fi urmat instrucțiunile! Desigur cei care au creat acel kit știau mai bine ca oricine altcineva cum trebuiau puse împreună piesele. De

aceea au oferit și instrucțiuni. Uneori și eu și tu suntem la fel ca Adi. Creatorul nostru știe cel mai bine ce ar trebui să facem și ce nu ar trebui să facem. De aceea ne-a dat instrucțiunile de care avem nevoie în Biblie. Trebuie să citim și să împlinim aceste instrucțiuni.

Adevăr: Biblia este o lumină care ne arată păcatul și ne învață că acesta este pedepsit de Dumnezeu.

(CPDC)

Verset biblic: „Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină, dă pricepere celor fără răutate.” (Psalmul 119:130)

Un om călărea spre casă pe un drum ce era pe malul unei coaste. Era furtună, o noapte întunecoasă și turna cu găleata. De fapt plouase de câteva zile. Deodată calul omului fornăi și se opri. Nerăbdător să ajungă acasă, la căldură, omul trase de hățuri, dar calul refuză să pornească. Chiar atunci un fulger lumină pentru câteva clipe drumul în fața lui, câteva clipe... dar destul ca omul să vadă că acolo unde fusese drumul, era acum o groapă adâncă. Dacă ar fi continuat să meargă, ar fi căzut în prăpastie.

Lumina a arătat omului pericolul. Cuvântul lui Dumnezeu este o lumină care ne arată starea de păcat și consecințele ei. Ne arată că Dumnezeu urăște păcatul și trebuie să-l pedepsească, dar ne arată și crucea, locul unde Domnul Isus a murit pentru păcat și a oferit iertare tuturor care cred în El.

♦♦♦

Andrei și familia lui se mutau în casă nouă. Au ajuns seara târziu. Tata i-a spus că noul lui dormitor este la etaj și Andrei a fugit repede pe scări să vadă cum arată. A deschis ușa, dar n-a putut să vadă nimic pentru că era atât de întuneric. Este greu să vezi în întuneric, dar când a apăsat pe întrerupător a văzut totul atât de clar. Nu-i așa că este uimitor, câte poți vedea într-o cameră atunci când este lumină sau când bate soarele?

Problema este că mulți copii (și oameni mari) nu se văd așa cum sunt. Biblia ne spune că noi trăim și umblăm în întuneric (Ioan 12:35; 1 Ioan 1:6), și că ne este greu să ne vedem pe noi înșine. Dar când strălucește lumina toate sunt diferite și ne putem vedea atât de clar. Când stăm în lumină se vede orice fir de praf. Nimic nu este ascuns de Dumnezeu. El este lumina și El ne arată cum suntem cu adevărat. Cum face lucrul acesta? Prin Cuvântul Lui, prin Biblie. Biblia este ca o lumină care ne ajută să ne vedem și ne arată ce trebuie să facem (și ce să nu facem).

Adevăr: Biblia este ca un ciocan care sfărâmă inima împietrită a necredinciosului.

Verset biblic: „Nu este Cuvântul Meu ca un foc, zice Domnul, și ca un ciocan care sfărâmă stânca?” (Ieremia 23:29)

(*Folosește un ciocan, un cui și o bucată de scândură.*) Când bați un cui trebuie să ai grijă să nu-ți dai peste degete, sunt moi și te poți răni ușor. Scândura este tare, cuiul este tare, dar ciocanul este mai puternic și mai greu și poate să bată cuiul. Unele ciocane se numesc și picamere. Sunt puternice, poți sparge roci și cărbuni. Cu un ciocan poți sfărâma o piatră. Nu o lovești doar o dată - lovești și lovești până când piatra se face bucățele.

Cuvântul lui Dumnezeu este ca un ciocan. Este puternic și poate să sfărâmițeze inimile împietrite. Unii oameni au inimile primitive, moi; aud Cuvântul lui Dumnezeu și se întorc la El. Alții au inimile tari și trebuie să audă mesajul de multe ori. Dar Cuvântul lui Dumnezeu poate sfărâma chiar și cea mai împietrită inimă. Bucata de scândură reprezintă inima ta. Ciocanul reprezintă Evanghelia Domnului Isus. Acest ciocan reprezintă Cuvântul lui Dumnezeu, care aduce mesajul mântuirii prin Domnul Isus. De fiecare dată când auzi despre Domnul Isus, cuiul care este adevărul, intră câte puțin (*lovește cu ciocanul*). O dată, de două ori, de trei ori, de patru ori. Pătrunde. Ai auzit Evanghelia. A pătruns în inima ta? Ți-ai văzut starea de păcat? Ai văzut care este pedeapsa care o meriți pentru păcatele tale? L-ai văzut pe Mântuitorul care dorește să te ierte? Ai încredere în El chiar astăzi.

Adevăr: Biblia este ca un pedagog care ne arată nevoia și ne conduce la Hristos. (MC)

Verset biblic: „Astfel, Legea ne-a fost un îndrumător spre Hristos, ca să fim socotiți neprihăniți prin credință.” (Galateni 3:24)

(*Arată un carton cu numărul „10”*). În Grecia antică băieții aveau tutori sau profesori particulari. Aceștia erau sclavi, care îi învățau tot ce știau și după ce își dădeau seama că i-au învățat tot ce-au știut, îi duceau la alți profesori specializați în alte domenii. Biblia ne spune că Dumnezeu ne-a dat un tutore care ne va educa și ne va conduce acolo unde dorește El să fim. Acest tutore, acest pedagog sunt cele zece porunci (*arată numărul 10*). Dumnezeu ne-a dat aceste zece porunci în Biblie, pentru a ne arăta ce înseamnă pentru El un stil de viață plăcut - o viață în care să-l iubim pe El și să-i iubim pe cei din jurul nostru. Aceste zece porunci ne arată însă și faptul că noi nu putem să trăim

viața pe care o așteaptă Dumnezeu de la noi. Nu deținem puterea de care avem nevoie pentru a-L iubi pe El și a-i iubi pe alții așa cum dorește El. Avem nevoie ca cineva să ne dea puterea de a iubi și să facem ce este bine. Cele zece porunci nu ne pot da această putere și noi știm că singurul care a trăit în felul acesta, a fost Domnul Isus. Cele zece porunci ne îndeamnă să mergem la El pentru iertarea păcatelor, să mergem la El atunci când greșim și să Îl rugăm să ne învețe și să ne ajute să iubim. Așa că cele zece porunci ne conduc la Domnul Isus Hristos, așa cum tutorele sau sclavul din timpul Greciei antice, atunci când nu mai avea ce să învețe pe un băiat, îl ducea la un profesor mai bun.

♦♦♦

Îți place să îți măsoari înălțimea uneori, să vezi cât ai crescut, nu-i așa? Dar dacă nu știi să te măsoari, s-ar putea să te crezi mai înalt decât ești. Un băiețel a spus mamei: „Mamă, sunt la fel de înalt ca Goliat. Am patru metri înălțime.” „Cum așa?” răspunse mama foarte surprinsă. „Ei bine, mi-am făcut eu o riglă, am tras cu creionul multe spații, am măsurat și mi-au ieșit patru metri înălțime.” Avea patru metri pentru că unitatea de măsură era greșită.

În Biblie, Dumnezeu a dat cele zece porunci, ca să ne arate care este unitatea Lui de măsură. În aceste porunci Dumnezeu ne-a dat o descriere a omului credincios; cum arată și ce-ar trebui să facă. Aceasta este măsura lui Dumnezeu. Cum te potrivești tu la această măsură? Dumnezeu spune că înaintea Lui toți am căzut la examen (Romani 3:23). Nu te măsoara cu o unitate de măsură greșită. Folosește unitatea de măsură a lui Dumnezeu.

Adevăr: Biblia este ca apa și îi ajută pe copiii credincioși să se mențină curați.

Verset biblic: „*ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu apă prin Cuvânt,*” (Efeseni 5:26)

Descurajată, misionara spuse într-o zi unei sărmane femei hinduse: „Văd că uiți tot ce te învață din Biblie. Capul tău este ca o pâlnie! Cum torn apa, imediat curge afară.” Femeia hindusă a plecat capul cu smerenie și a spus: „Da, ai dreptate, capul meu este ca o pâlnie, uit așa de mult – dar știi, când torni apă într-o pâlnie, chiar dacă tot ce torni curge prin partea cealaltă, totuși face pâlnia curată. Îmi pare rău că am uitat așa de mult din ceea ce mi-ai spus săptămâna trecută, dar ce mi-ai spus m-a făcut mai curată și m-am întors să aud mai mult.”

♦♦♦

Îți place să te uiți la televizor? Vezi ce multe reclame sunt despre respirație, miros urât, dinți murdari și haine urât mirositoare? Aceste reclame recomandă să te speli pe dinți, recomandă să folosești apă de gură contra respirației urâte, să folosești deodorant contra mirosurilor neplăcute, să folosești pastă de dinți contra dinților murdari și să folosești detergent pentru a-ți spăla hainele – și... toate lucrurile se rezolvă.

Dar ce poți face oare pentru ceea ce ești tu cu adevărat, „interiorul tău”? Poate vreun detergent să spele gândurile urâte, sentimentele urâte pe care le ai? Cu siguranță nu! Singurul răspuns este Cuvântul lui Dumnezeu, el ne ajută să nu păcătuim. „*Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!*” (Psalmul 119:11) „*Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat.*” (1 Ioan 1:7)

Pentru a ne păstra starea de curat trebuie să citim, să ascultăm și să împlinim Cuvântul lui Dumnezeu.

Adevăr: Biblia este ca hrana și ajută copiii credincioși să crească. (MS)

Verset biblic: „*și ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire,*” (1 Petru 2:2)

Cu mulți ani în urmă, în India, un om a primit o Evanghelie după Ioan. Mânios, a rupt-o în bucățele și a aruncat-o. Bucățelele au zburat de jur împrejur pe drum. Un alt om care trecea pe acolo a găsit o bucățică de hârtie și a citit doar câteva cuvinte „pâinea vieții”. Altcineva l-a văzut și când a văzut ce citește i-a spus: „A, ai găsit un pic din cartea creștinilor! Și eu am găsit o bucățică, dar am aruncat-o. Nu trebuie să o citești!” Celălalt om s-a gândit, „Poate n-ar trebui să o citesc dar ce cuvinte frumoase, «pâinea vieții» și inima mi-e așa de flămândă – așa că am să caut această carte și am s-o citesc”. Ajungând în următorul oraș, a cumpărat o Biblie și a început să citească. A crezut în Domnul Isus și inima lui flămândă s-a săturat hrănindu-se în fiecare zi din Cuvântul lui Dumnezeu.

♦♦♦

Într-o luni dimineața, Alex a întârziat la micul dejun, iar mama l-a strigat de jos din bucătărie și l-a întrebat ce face. El a răspuns că tocmai a citit șapte capitole din Biblie în dimineața aceasta, așa fel încât nu mai are de citit toată săptămâna. Mama nu a spus nimic. Când în cele din urmă, Alex a coborât să servească micul dejun a găsit pe masă șapte boluri cu cereale, șapte felii de

pâine și șapte pahare cu lapte. „Mamă, nu-mi trebuie toate acestea astăzi!” „Nu fiule”, răspuse mama „dar m-am gândit: ce să mă mai obosesc să-ți pregătesc micul dejun în fiecare zi săptămâna aceasta, îți dau totul astăzi și nu mai mănânci până luna viitoare.”

Alex și-a văzut greșeala. La fel încercase și el să se hrănească din Cuvântul lui Dumnezeu pentru o săptămână, fără să-și dea seama cât de important este să te hrănești câte puțin în fiecare zi.

♦♦♦

Suzana o urmărea pe mama citind în Biblie. „De ce citești în Biblie așa de mult?” o întrebă curioasă. Mama zâmbi și îi răspuse: „De ce bei tu așa des lapte și mănânci pâine prăjită?” „Pentru că îmi e foame. Trebuie să mănânc, că altfel mor” răspuse Suzana. „Da, ai dreptate. Și eu citesc din Biblie pentru același motiv. Îmi e foame și Biblia mă hrănește în interior și dacă nu citesc pot să spun că omul meu interior se îmbolnăvește.”

Adevăr: Biblia este ca o stâncă pe care ne putem construi viețile și viitorul nostru. (MS)

Verset biblic: „De aceea, pe orișicine aude aceste cuvinte ale Mele, și le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată, care și-a zidit casa pe stâncă.” (Matei 7:24)

Un băiat alerga fericit printre dunele de nisip și nu observă o placă mare pe care scria: „Pericol, nisipuri mișcătoare!” Deodată nisipul îi ajunsese până la genunchi și își dădu seama că se scufundă. „Ajutor!” strigă băiatul. Un om aflat în apropiere îl auzi, alergă cu o funie, o aruncă spre băiat și îi spuse să își lege funia în jurul bustului. Băiatul se agăță de funie și încetul cu încetul omul îl trase afară. Ce bucuros a fost băiatul când a simțit pământul tare sub picioare. A promis că în viitor se va plimba doar pe stâncă - și nu pe nisip.

Unde ești, pe nisip sau pe stâncă? Biblia ne spune că, dacă citim cuvintele Domnului Isus și facem ce ne spune El, suntem ca oamenii care pășesc și trăiesc pe stâncă sau pe pământ solid. Dacă nu facem lucrul acesta, suntem ca cei care pășesc pe nisip.

Adevăr: Biblia este ca o lumină care călăuzește pe copiii credincioși în viață și slujire.

Verset biblic: „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele, și o lumină pe cărarea mea.” (Psalmul 119:105)

♦♦♦

Într-o noapte întunecoasă, un băiat și tatăl lui mergeau prin pădure către casa unui vecin bolnav. Băiatului îi era frică în pădurea întunecoasă, dar tatăl îi spuse: „Stai liniștit, torța pe care o avem face lumină și ne arată câțiva metri înainte; ne arată unde să punem următorul pas. Știi, fiule, că și Biblia e la fel? Este ca o lumină pentru picioarele noastre și ne ajută să pășim în siguranță pas cu pas.”

♦♦♦

„Hei, Cristi, privește dincolo de tufișuri, un câine!” „Domnul Popescu are un câine nou, să mergem să ne jucăm cu el!” „Stai puțin,” răspuse Alex, „nu vezi semnul «Atenție, câine rău?»” „Cine te pune să citești tot ce scrie acolo? Pare blând. Hai să ne jucăm cu el!” Când s-au apropiat de câine, acesta a lătrat furios și a încercat să-i muște. Au luat-o la fugă, dar era prea târziu. Din fericire, domnul Popescu a apărut la momentul potrivit și i-a salvat. „Ar fi trebuit să respectați avertizarea! De aceea am pus plăcuța. Semnele de avertizare sunt puse ca să faceți ce spun ele.”

Și în Biblie găsim multe semne de avertizare care ne spun ce să facem și ce să nu facem. Dumnezeu ne-a dat Cuvântul Lui ca să ne călăuzească. Citește și împlinește – altfel vei avea probleme.

Adevăr: Biblia este ca o sabie care ajută copiii credincioși să lupte împotriva răului.

Verset biblic: „Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.” (Evrei 4:12)

Vă amintiți istoria lui David și Goliat? Vă amintiți cum David a omorât pe uriaș cu o piatră? Apoi a luat sabia uriașului și i-a tăiat capul? Această sabie a devenit faimoasă. Preoții au păstrat-o cu mare grijă și mai târziu, când David a avut nevoie de ea, a cerut-o și a primit-o (1 Samuel 21:9). Dar noi astăzi, putem folosi o sabie mult mai renumită. Nu există o altă sabie ca aceasta. Ea este Cuvântul lui Dumnezeu. Are două tăișuri. Un tăiș îl poți folosi împotriva lucrurilor rele din tine, atunci când diavolul te ispitește să faci rău. Când ești ispitit să furi, ia Biblia, sabia ta și spune: „Cine fura să nu mai fure.” (Efeseni 4:28). Domnul Isus a folosit Biblia ca o sabie atunci când a fost ispitit de diavolul să nu asculte de Tatăl ceresc (Matei 4:10). Celălalt tăiș îl poți folosi pentru a spune vestea bună despre Domnul Isus. Dacă vrei să arăți altora că urăște Dumnezeu păcatul, dacă vrei să le vorbești despre lucrurile pe care le urăște Dumnezeu, atunci ei își vor da seama că trebuie să se împace cu Dum-

nezeu și să se întoarcă din păcat la Mântuitorul care îi iubește. În felul acesta sabia Cuvântului se ocupă de păcatul din viețile lor.

Nici o altă carte nu seamănă cu o sabie care luptă împotriva păcatului. Iată de ce Biblia este numită Sabia Duhului. David a cerut sabia lui Goliat: „Dă-mi-o, nu-i nici una ca ea”. Și noi ar trebui să spunem aceasta despre Cuvântul lui Dumnezeu „Dă-mi-l, nu-i nici unul ca el”. Atunci când te întorci din păcat și crezi în Domnul Isus ca Mântuitor, devii un soldat în Împărăția lui Dumnezeu și vei putea să lupți împotriva celui rău, folosind Sabia Duhului, Cuvântul lui Dumnezeu.

Istorie biblică:

Domnul Isus a folosit Cuvântul lui Dumnezeu pentru a birui pe dușman (Matei 3:1-11). De fiecare dată când diavolul a ispitit pe Domnul Isus, acesta a citat un verset din Cuvântul lui Dumnezeu și după ce a făcut aceasta de trei ori, diavolul a plecat de la El. Domnul Isus a folosit Biblia ca o sabie împotriva celui rău și a câștigat! Și tu poți folosi Biblia în același fel.

Adevăr: Biblia este puternică și poate să schimbe minți și vieți. (MS, CPDC)

Verset biblic: „Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a iudeului, apoi a grecului.” (Romani 1:16)

Cu mulți ani în urmă, o contesă germană a lăsat un testament cu instrucțiuni foarte clare. Nu era credincioasă și își bătea joc de cei care spuneau că există viață după moarte. Conform instrucțiunilor, după ce a murit, pe mormânt i-a fost pusă o bucată mare de granit; înconjurată de niște stânci mari. Ansamblul era prins împreună cu niște cleme din oțel, iar deasupra era pusă o inscripție care spunea că acest mormânt nu trebuie deschis niciodată. Fusese făcut în așa fel încât să reziste pentru totdeauna. În ansamblul de pe mormânt a căzut o ghindă mică și într-o zi, o crenguță verde a răsărit de sub placa de granit. A crescut, și a crescut până când a dărâmat ansamblul. Ghinda mică s-a făcut un stejar mare. Sămânța stejarului era foarte mică, dar cu timpul a devenit un copac puternic.

Domnul Isus spune că Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu este ca o sămânță (Luca 8:11). Când Cuvântul lui Dumnezeu pătrunde în inima și viața unei persoane și când Dumnezeu îl face să crească, au loc schimbări uimitoare.

♦♦♦

Un om care era convins că Biblia nu este o carte adevărată, a găsit o Biblie pe drum. Mânios, a rupt Biblia în bucăți și a aruncat resturile în jurul lui. Un hoț ce stătea ascuns într-un tufiș, gata să jefuiască omul care tocmai trecuse, se opri o clipă mirat și își spuse că va arunca mai întâi o privire la foile pe care le împrăștiase omul. Luă o foaie și citi: „*Crede în Domnul Isus Hristos și vei fi mântuit*” (Faptele Apostolilor 16:31). Inima hoțului se înmuie și-l rugă pe Domnul să fie Mântuitorul lui. Viața lui a fost schimbată. Într-o zi îl întâlni pe omul care rupsesse Biblia în bucăți și o aruncase pe drum. „Aș vrea să-ți arăt o carte minunată. M-a ajutat mult.” Celălalt om văzu că este o Biblie și spuse: „Cartea aceasta nu ajută pe nimeni”. „Te-a ajutat și pe tine” răspunse fostul hoț „pentru că m-a împiedicat să te jefuiesc!”

♦♦♦

Doi oameni albi, călătoreau într-o țară în care cu câțiva ani înainte, oamenii erau canibali. Acești canibali erau acum creștini, pentru că misionarii îi învățaseră Cuvântul lui Dumnezeu și pentru că au crezut în ceea ce au auzit. Cei doi oameni albi nu credeau în Dumnezeu și când i-au văzut pe indigeni mulțumind pentru hrană, au râs, și și-au bătut joc de ei. Șeful indigenilor le spuse: „Ar trebui să fiți bucuroși că noi credem în Dumnezeu și că Îi mulțumim pentru hrana noastră. Înainte ca să auzim Cuvântul lui Dumnezeu, nu eram așa. Dacă ne-ați fi vizitat atunci, voi ați fi fost hrana noastră.”

♦♦♦

Mișa era un tânăr evreu, al cărui tată era un bogat om de afaceri. Sperând că într-o zi va deveni partenerul tatălui în afaceri, Mișa muncea din greu la școală. „Fiule,” îi spuse tatăl într-o zi „să nu fii ispitit vreodată să citești din Noul Testament pentru că este o colecție de minciuni. Promite-mi că nu-l vei citi până nu vei avea cel puțin 21 de ani.” Cel mai bun prieten al lui Mișa era creștin, așa că i-a stârnit interesul pentru cărți creștine. Promisese însă că nu va citi Noul Testament până nu va avea 21 de ani și va avea minte destul de coaptă să-l priceapă. Și-a ținut promisiunea până a avut 20 de ani. A mers la Londra să rezolve niște probleme pentru tatăl său și a fost cazat la un hotel. Pe noptiera de lângă pat a găsit un Nou Testament. Curios, l-a deschis și a început să citească: „*Îi vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.*” (Matei 1: 21)

Mișa cunoștea poruncile lui Dumnezeu; știa că a încălcat aceste legi încă de copil. Poate El să-l ierte și să îl ajute să nu mai calce legea lui Dumnezeu? „Oh, nu trebuie să mai citesc! I-am promis tatălui că nu voi citi.” Dar, cum împlini 21 de ani începu să studieze Noul Testament. Furios, tatăl îi spuse că dacă face acest lucru, nu va mai putea rămâne în firmă și nu poate fi

partenerul lui. Lucrul acesta l-a întristat pe Mișa, dar găsisese răspunsul la cele mai mari întrebări ale lui. A crezut în Domnul Isus ca Mântuitor. Dumnezeu a folosit o Biblie să îl schimbe. A început să slujească Domnului și să spună poporului lui despre Domnul Isus.

♦♦♦

Căpitanul Brown era pe un vapor foarte frumos, dar membrii echipajului erau sălbatici, răi și violenți. Căpitanul însuși era un om rău, un mare băutor, temut de tot echipajul. Dar a îmbătrânit și nu se simțea bine. Era bolnav, în pat, și s-a gândit că, dacă există Dumnezeu nu era prea pregătit să Îl întâlnească. „Adu-mi o Biblie”, strigă el primului marinar. Marinarul căută peste tot, dar nu găsi nici o Biblie. Deodată cineva și-a adus aminte că l-a văzut pe un tânăr citind din Biblie. L-au văzut și l-au adus la căpitan. „Cine ești tu?” întrebă căpitanul. „Sunt noul băiat de la cabine”, răspunse Joe. „Citește” îi spuse căpitanul, închizând ochii. Joe îi citi Ioan 3:16. „Citește-mi din nou.” Joe citi din nou și adăugă: „Dacă vă place, aș vrea să vă citesc acest verset așa cum mi-l citea mie mama”. „Hai, citește!”, spuse căpitanul. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu pe Joe, încât a dat pe singurul Său Fiu, astfel încât dacă Joe crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” „Asta chiar că e o veste bună”, spuse căpitanul. „Acum citește-l din nou și pune numele căpitanului tău în el.” Joe făcu așa. Atunci căpitanul spuse: „Asta este! Sunt pregătit să ajung la Port”. Acest verset biblic și adevărul conținut în el, au schimbat viața acestui om. A crezut în ceea ce i-a spus Cuvântul lui Dumnezeu și curând după ce l-a primit pe Domnul Isus ca Mântuitor, căpitanul a intrat în Portul ceresc.

♦♦♦

Un soldat descoperi că nu mai are hârtie în care să-și învelească țigaretetele. În baracă, într-un dulap, văzu o Biblie veche. Hârtia era foarte fină așa că soldatul începu să folosească foile ei pentru a-și înfășura țigaretetele. Într-o zi, fumând începu să citească una dintre pagini și rămase surprins. Începu să citească în fiecare zi foile cu care își făcea țigareteta până își dădu seama că are nevoie de Mântuitor. Citirea unor file din Biblie i-a schimbat viața.

♦♦♦

(Confeționează un baston jucărie cu fitil la capăt) Cuvântul lui Dumnezeu este foarte puternic. Noi cunoaștem cu toții distrugerile pe care le pot face teroriștii folosind explozibil. Pot distruge clădiri, pot omorî și răni mulți oameni. Cuvântul lui Dumnezeu este mult mai puternic. Nu-i așa că e mult mai ușor să distrugi lucruri decât să le faci?

Cuvântul lui Dumnezeu este puternic și el transformă în creaturi noi, pe cei

care îl iubesc pe Dumnezeu și fac voia Lui. El trebuie să și distrugă unele lucruri din noi. El ne întoarce viețile pe dos, dărâamă zidurile noastre, ziduri care Îl țin pe Dumnezeu afară. Dacă-L rugăm pe Fiul lui Dumnezeu, Domnul Isus, să fie Mântuitorul nostru, totul se va schimba spre binele nostru.

Această bucată de dinamită își face lucrarea dacă este pusă la locul potrivit, în momentul potrivit. Pentru ca tu să fii schimbat, lasă Cuvântul lui Dumnezeu să pătrundă în inima ta și crede ceea ce va face Dumnezeu pentru tine. Urmărește apoi și vei vedea ce schimbări au loc în viața ta!

Istoriisiri biblice:

- Convertirea Lidiei (Faptele Apostolilor 16:13-15).
Pavel a venit la Filipi, a predicat Cuvântul lui Dumnezeu unui grup de femei pe malul râului. Dumnezeu a folosit predica lui Pavel pentru a deschide inima Lidiei și ea a devenit creștină și a arătat și altora puterea Cuvântului lui Dumnezeu. Dumnezeu face lucrul acesta și astăzi.
- Convertirea famenului etiopian (Faptele Apostolilor 8:26-40).
Famenul etiopian l-a rugat pe Filip să-i explice un pasaj din Cuvântul lui Dumnezeu. Filip a făcut aceasta și i-a vorbit despre Domnul Isus. Dumnezeu a folosit Cuvântul Său pentru a-l conduce pe etiopian la Domnul Isus Hristos. Acesta a devenit un creștin în urma predicării Cuvântului lui Dumnezeu. Astăzi multe milioane de bărbați și femei, băieți și fete, devin credincioși prin Cuvântul lui Dumnezeu.
- Convertirea lui Timotei (2 Timotei 1:5; 3:14-15).
Temeliile credinței lui au fost puse de mama și bunica lui, care l-au învățat Cuvântul lui Dumnezeu încă din copilărie.

Adevăr: Biblia este adevărată și trebuie să o crezi.

(MS, CPDC)

Verset biblic: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.*”
(Ioan 17:17)

Martin Luther un mare lider al bisericii, avea o credință extraordinară, dar uneori credința lui scădea și el se îngrijora despre multe lucruri și era cuprins de teamă. O povestire ne spune cum, într-una din zilele când era foarte îngrijorat și nefericit, soția lui s-a îmbrăcat în negru, așa cum se îmbrăcau oamenii când le murea cineva drag. La micul dejun Martin a fost foarte surprins să-și vadă soția îmbrăcată în negru. „A murit cineva, dragă?” întrebă el. „Nu știi?” răspunse soția „Dumnezeu a murit.” „Cum poți să spui așa o prostie?

Trebuie să crezi ce spune Biblia - că Dumnezeu e viu și este viu în vecii vecilor.” „Atunci tu de ce ești așa de îngrijorat și trist, dacă crezi Cuvântul Lui și crezi că El este viu?” În clipa aceea Martin înțelese că el trebuie să creadă ce spune Biblia, să creadă cu adevărat și curând îngrijorarea lui a dispărut.

Adevăr: Biblia este ca o comoară. Apreciaz-o.

Verset biblic: „*Mai mult prețuiește pentru mine legea gurii Tale, decât o mie de lucruri de aur și de argint.*” (Psalmul 119:72)

Vă plac poeziile? Ați scris vreodată o poezie? Era un om căruia îi plăcea Biblia așa de mult încât a scris o poezie despre Biblie foarte lungă, cu 176 de strofe. Fiecare strofă spune câte ceva despre Cuvântul lui Dumnezeu. Această poezie se găsește în Biblie și se numește Psalmul 119. Autorul scrie: „Mai mult prețuiește pentru mine legea gurii Tale, decât o mie de lucruri de aur și argint”. Pentru acest om Biblia era o mare comoară, mai prețioasă decât aurul, argintul sau orice alt lucru prețios.

♦♦♦

Samusili era un băiețel sclav, furat din familia lui din Africa și acum lucra pe o plantație de cacao din Angola. Era o muncă foarte grea, dar câțiva dintre sclavi erau creștini. Aceștia se întâlneau și laudau pe Domnul Isus, citeau din Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia. Samusili crezu în Domnul Isus Hristos și învăță să scrie și să citească. Citirea Bibliei i-a adus multă bucurie și mângâiere. Târziu noaptea, când vechilii dormeau, sclavii se întâlneau să citească și să se roage până în ziua în care sclavul care avea Biblia a fost mutat pe o altă plantație. Cât le lipsea citirea Cuvântului lui Dumnezeu! Samusili s-a decis să îl roage pe Dumnezeu să le dea o altă Biblie. Se ruga dimineața, la amiază și seara și Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea. Într-o zi, în timp ce goleau un sac cu cacao, căzu din el un Nou Testament. Începură din nou să citească, dar se hotărâră să scrie copii de mână ale cărților, să aibă dacă stăpânul ar descoperi Noul Testament. Dar curând, crudul stăpân al plantației descoperi hârtia, creioanele, cărțile scrise de mână și le arse. Pe Samusili îl puse în lanțuri în închisoare. Cu toate acestea, lui Samusili nu-i păsa așa de mult de faptul că era în închisoare cât de faptul că stăpânul nu găsisese Noul Testament și sclavii puteau să audă Cuvântul lui Dumnezeu. Mai târziu Samusili a fost eliberat și ar fi putut să se întoarcă la familia lui, dar a rămas pe plantație ca să mărturisească celor care lucrau acolo. După un timp foile Noului Testament erau rupte de atâta folosință, dar mesajul rămase în inima lui Samusili. Iubești și folosești Biblia la fel de mult cum a folosit-o acest sclav?

♦♦♦

Mary Jones era o fetiță irlandeză, care a trăit cu mulți ani înainte și căreia îi plăcea foarte mult să citească în Biblie. Nu avea Biblia ei deoarece Bibliile erau foarte scumpe în vremea aceea. Auzea citindu-se Biblia la biserică și putea să citească în Biblia unei vecine bogate, dar își dorea așa de mult să aibă Biblia ei. Așa că a început să lucreze, să pună ceva bani deoparte - spăla haine, făcea curățenie în casă, creștea pușori, avea grijă de copii. După șase ani de muncă a avut suficienți bani să își cumpere o Biblie, dar trebuia să meargă cam 40 km să o cumpere. Când a ajuns la casa omului care vindea Biblîi, acesta i-a spus că nu mai are nici una. Mary începu să plângă și se așeză pe un scaun. Era atât de disperată, încât omul îi făcu rost de o Biblie. Ce bucurătoare a fost! A mulțumit omului pentru bunătatea lui și a pornit înapoi spre casă. Dumnezeu îi împlinise dorința inimii. Prețuiești și tu Cuvântul lui Dumnezeu ca Mary?

Istorie biblică:

Ezra și atitudinea de reverență și apreciere a Cuvântului lui Dumnezeu (Neemia 8:1-8). Cuvântul lui Dumnezeu a fost adus lui Ezra, care a stat înaintea poporului și l-a citit bărbaților, femeilor și copiilor. Biblia ne arată că oamenii au stat în picioare (versetul 5), au ascultat cu atenție (versetul 3), au înțeles și au răspuns folosind cuvântul „Amin!” (versetul 6), s-au închinat lui Dumnezeu (versetul 6), au plâns din pricina păcatelor lor (versetul 9) și apoi s-au bucurat (versetul 12). Toate aceste răspunsuri ale poporului ne arată cât de mult iubeau și prețuiau Cuvântul lui Dumnezeu. Ești și tu ca ei?

Adevăr: Dumnezeu dorește ca tu să citești din Biblie.

(MS)

Verset biblic: „*Iudeii aceștia aveau o inimă mai aleasă decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu toată râvna, și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este așa.*” (Faptele Apostolilor 17:11)

Un băiețel african primise ceva bani, așa că fugi la magazinul din sat să își cumpere ceva. La magazin, într-un colț copilul zări ceva micuț, negru. „Ce este aceasta?” întrebă el. „Aceasta e o umbrelă”, răspunse femeia de la magazin. „E de folos atunci când plouă.” Băiețelul nu mai văzuse o umbrelă înainte, nu știa cum s-o folosească, nu știa să o deschidă, dar o cumpără gândindu-se că este un fel de lucru magic. În drum spre casă începu să plouă, dar umbrela nu îndepărtă ploaia. Băiețelul o ținu în diferite poziții. Într-o parte,

în alta... nimic. În cele din urmă descoperi un buton mic și îl apăsă. Tot nu era bine. Apoi privi din nou, apăsă butonul și împinse spițele umbrelei. Umbrela începu să se deschidă. Deodată copilul pricepu. O umbrelă e ca o colibă mică, pe care o cari după tine. Ca să funcționeze, trebuie să fie deschisă.

Știi voi copii că la fel este și Biblia? Biblia te protejează nu de ploaie, ci de pedeapsa lui Dumnezeu pentru păcatele tale. Din Biblie înveți să crezi în Salvatorul care te-a eliberat de pedeapsa păcatului. Dar, pentru a învăța toate acestea, trebuie să deschizi Biblia și să o citești. Nu îți este de nici un folos dacă o porți cu tine în geantă. Trebuie să o deschizi și să o citești. Deschizi și citești Biblia ta? Citește Biblia și crede ce spune ea.

Istorie biblică

Poruncile lui Dumnezeu pentru Iosua, în Iosua 1:1-7. Dumnezeu i-a dat lui Iosua porunci clare despre Cuvântul lui Dumnezeu, în versetul 8: să-l citească, să cugete la el, să se gândească la el, să-l împlinească. Rezultatele vor fi prosperitate și succes. Poruncile acestea sunt valabile și pentru tine.

Adevăr: Dumnezeu dorește ca tu să memorezi versete biblice. (MS)

Verset biblic: „*Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!*” (Psalmul 119:11)

Ai auzit vreodată despre antibiotice? Sunt tablete pe care doctorul ți le prescrie atunci când ești bolnav. Medicamentele luptă ca niște soldați împotriva dușmanului trupului nostru - microbii. Poți intra în contact cu microbii oriunde – în aer, în apă, în alimente. De obicei trupul tău luptă împotriva microbilor și tu îți menții starea de sănătate, dar atunci când microbii sunt foarte puternici, te îmbolnăvești și ai nevoie de ajutor suplimentar pentru a-i omorî. Așa că, înghite antibioticele pe care ți le-a prescris doctorul și acestea pornesc războiul împotriva microbilor. După aceea, trupul tău se face din nou bine. Pentru ca antibioticele să lucreze, trebuie să le pui în gură și să le înghiți cu puțină apă. Ele trebuie să pătrundă în corpul tău pentru a te vindeca.

Știm cu toții că inimile noastre sunt bolnave de boala păcatului, boală contra căreia nu putem lupta noi înșine. Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu aduce vindecare și versetele din Biblie sunt ca antibioticele. Așa cum trebuie să înghiți antibioticele cu puțină apă, astfel încât ele pătrund în stomac și de acolo în tot trupul, la fel trebuie să citești și să înveți Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să meditezi la Cuvântul lui Dumnezeu și trebuie să-l păstrezi în adâncul inimii

tale. Apoi când Satana vine și încearcă să pună gânduri rele în mintea ta, antibioticul, Cuvântul lui Dumnezeu, este acolo ca să le alunge. De exemplu, tu te joci un joc video și mama te cheamă să mergi și să faci curățenie în cameră. Ești ispitit să nu ascuți; atunci un verset biblic pe care l-ai învățat îți vine în minte: „*Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept*” (Efeseni 6:1), și te gândești „Voi face ce zice mama. Este singurul lucru bun pe care pot să-l fac”.

Adevăr: Dumnezeu dorește ca tu să spui și altora ceea ce scrie în Biblie.

Verset biblic: „*Voi sunteți martori ai acestor lucruri.*” (Luca 24:48)

Un mic cerșetor privea pe fereastra unui restaurant, urmărind chelnerii care aduceau farfuriile pline cu mâncare delicioasă, oamenilor de la mese. Hainele îi erau zdrențuite și era foarte palid. Un polițist cu fața blândă îl observă și spuse: „Ți-ar place și ție ceva bun de mâncare?” „Da”, spuse copilul, „dar îți trebuie bani ca să poți mânca aici.” „Ei bine, dacă aș plăti pentru tine, ai veni cu mine înăuntru?” Copilului nu i-a trebuit o a doua invitație. Curând stătea în fața unei farfurii cu mâncare foarte bună, (Apropo copii, nu este o idee bună să răspundeți la invitația unor străini; sunt sigur că părinții v-au spus aceste lucruri. Să nu acceptați niciodată invitația unui străin! Băiețelul din povestire nu era în pericol pentru că polițistul era creștin). Băiețelul a văzut că polițistul mulțumește pentru mâncare și începe să mănânce. Copilul nu se atinsese de mâncarea din fața lui. „Mănâncă, se va răci!” „Nu pot!” răspunse băiețelul. „De ce nu?” întrebă el. „Cum pot să mănânc când el se uită la mine?” spuse copilul, privind dincolo de fereastra restaurantului, de unde îl privea un alt copil cerșetor. „E fratele meu și știu că e tare flămând, așa că țin mâncarea să o împart cu el.” La fel ca și băiețelul din povestire, noi nu putem să primim vestea bună despre Domnul Isus și apoi s-o ținem doar pentru noi, atunci când în jurul nostru sunt așa de mulți cei care au nevoie să audă, așa de mulți flămânzi după Vestea Bună.

♦♦♦

Nu era nimeni în bucătărie cu excepția unei furnici, care încerca să găsească ceva de mâncare. Dușumeaua era așa de curată, încât era imposibil să găsești ceva. Așa că flămândă, mica furnică începu să escaladeze piciorul unei mese să vadă dacă nu găsește ceva de mâncare. Nimic! Masa era curată, strălucitoare. În mijlocul mesei era un bol. Furnica ajunsese la el și spre marea ei bucurie văzu că bolul era plin de zahăr. După ce făcu des-

coperirea aceasta grozavă se gândi: „Trebuie să spun și celorlalte furnici despre ceea ce am găsit”. Așa că fugi din nou pe masă, în jos pe piciorul mesei, pe dușumea și ajunsese afară în grădină unde spuse și celorlalte furnici vestea bună. Le conduse până la bolul de pe masă și curând din grădină până la bol era o linie formată din multe, multe furnici.

Furnica ar fi putut să țină vestea bună pentru ea, dar n-a făcut lucrul acesta. La fel noi, nu ar trebui să ținem mesajul minunat al mântuirii prin Domnul Isus Hristos, doar pentru noi.

♦♦♦

Într-o zi Ioan a ieșit cu tata, cu mașina. Era o seară rece, era vânt și zăpadă și pe când se îndreptau cu mașina spre garaj au văzut un măgăruș stând în garaj. Găsise ușa garajului deschisă și se furișase la adăpost. Ioan ieși din mașină, mângâie măgărușul și spuse: „Oh, măgărușule, tata n-o să te trimită afară în frig acum, stai aici.” Tata răspunse: „Da, poate să stea aici”. A doua seară, Ioan și tatăl lui au ieșit iarăși cu mașina și când s-au întors ce credeți că au văzut în garaj? Nu unul, ci doi măgăruși! Măgărușul spusese și unui prieten despre acest garaj! Era o veste bună și n-o ținuse doar pentru el. Și noi ar trebui să spunem veștile bune și altora – mai ales vestea bună a iertării, oferită de Dumnezeu prin ceea ce a făcut Fiul Lui, Domnul Isus pentru noi la cruce. Și alți oameni au nevoie de iertare.

Istorisiri biblice:

- Filip evanghelizează pe famenul etiopian (Faptele Apostolilor 8:26-40). El face lucrul acesta în trei pași pe care ar trebui să-i facem și noi:

1. Ascultă de Dumnezeu și merge la persoana la care l-a trimis Dumnezeu (versetul 26, 27, 29).

2. Se oferă să îl ajute să înțeleagă ce spune Cuvântul lui Dumnezeu.

3. Explică acestei persoane calea mântuirii.

Drept rezultat etiopianul este mântuit. Și astăzi oamenii pot fi mântuiți dacă creștinii ca mine și ca tine spun altora Vestea Bună.

- Povestea celor zece leproși care au adus vestea bună cetății, în vremea în care oamenii mureau de foame (2 Împărați 7: 1-16).

Capitolul 2 Doctrina despre Dumnezeu

Doctrinile despre Dumnezeu sunt extrem de importante și sunt baza atât a evanghelizării cât și a creșterii spirituale. Este esențial să predai toate aceste adevăruri despre Dumnezeu, într-un mod în care ei să le înțeleagă. Una din cele mai bune căi este ilustrarea.

Partea I - Existența lui Dumnezeu

Adevăr: Există Dumnezeu. (CPDC)

Verset de memorat: „Nebunul zice în inima lui: «Nu este Dumnezeu!»”
(Psalmul 53:1a)

Un om de știință american era într-o expediție în Africa. Avea drept ghid un creștin african. Omul de știință a început să-și bată joc de credința africanului în Dumnezeu. „De ce crezi în El? Nu L-ai văzut niciodată, nu L-ai auzit niciodată, nu ai vorbit cu El niciodată, nu L-ai atins niciodată, ești nebun să crezi în El.” „Dumneata ai crede în El, dacă ți l-aș arăta?” „Sigur!” spuse omul de știință. „Ei bine, să privim la unul din slujitorii Lui.” Omul de știință îl urmă pe african afară din cort, încă bătându-și joc de credința omului. „Privește la soare timp de două minute” spuse omul, „și apoi ți-L voi arăta pe Dumnezeu.” Omul de știință privi la soarele strălucitor timp de o secundă și apoi își acoperi ochii. „Nu pot! Orbești dacă te uiți la soare timp de două minute!” „Ei bine, dacă nu poți privi la soare care este doar o creație a lui Dumnezeu, unul din slujitorii Lui, cum vei putea privi vreodată la Dumnezeu Creatorul?”

♦♦♦

Unui electrician i s-a pus întrebarea: „Ce este electricitatea?” dar n-a știut să răspundă. Electricianul nu credea în Dumnezeu și într-o zi își bătea joc de un prieten credincios. „Ai grijă,” îi răspunse creștinul. „nu-ți mai bate joc, Dumnezeu există. Nu trebuie să îl vezi pe Dumnezeu ca să crezi în El. El este la fel de real ca și electricitatea. Nu înțeleg ce este electricitatea, dar cred în ceea ce face electricitatea la fel ca tine și am mare grijă. Curentul electric poate fi foarte periculos. Știu ce putere mare are. La fel nu-L putem vedea pe

Dumnezeu, dar puterea Lui se vede clar în tot ce este în jurul nostru. Ca și cu electricitatea noi trebuie să ne temem și să-L respectăm pe Dumnezeu”.

♦♦♦

Un băiat l-a întrebat pe învățător: „Dacă există Dumnezeu, de ce permite războiul?” „Deci tu crezi că războiul dovedește că nu există Dumnezeu?” întrebă învățătorul. „Da, domnule”, răspuse băiatul. „Ascultă. Tu crezi că eu îmi doresc ca, voi în clasă să vorbiți în timp ce vă predau?” „Nu domnule”, răspunse copilul. „Și copiii vorbesc între ei, chiar dacă mie nu-mi place lucrul acesta?” „Uneori vorbesc.” spuse copilul. „Ei bine, a cui este vina atunci când ei vorbesc? Este vina mea?” continuă învățătorul. „Nu domnule, este vina lor.” răspunse băiatul. „Ei bine, când oamenii luptă unul împotriva altuia, este vina lor. Nu trebuie să aruncăm vina pe Dumnezeu. Și apoi lupta nu dovedește că nu există Dumnezeu – la fel cum faptul că elevii vorbesc în clasă nu dovedește că nu există un învățător”.

Istorisire biblică: Ilie și profeții lui Baal (1 Împărați 18:19-39).

Copiii lui Dumnezeu nu mai credeau în Dumnezeul lui Israel. Au început să se închine altor dumnezei. Ilie a cerut un semn în lupta cu profeții falși, pentru a dovedi poporului că există un singur Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel. Ca rezultat al aceluși semn, copiii lui Israel au venit și au crezut în unicul Dumnezeu (versetul 39). Și tu trebuie să faci același lucru.

Adevăr: Noi știm că există Dumnezeu pentru că putem vedea lucrarea mâinilor Lui. (CPDC)

Verset biblic: „*Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui.*” (Psalmul 19:1)

Sunt oameni care cred că doar cei ignoranți, proști mai cred în Dumnezeu ca Mare Creator. Renumitul matematician german Athanasius Kircher a fost vizitat odată de un prieten care nu credea în Dumnezeu. Într-un colț al camerei era un glob pământesc foarte frumos. Vizitatorul l-a privit uimit, a remarcat ce frumos era și a întrebat: „Unde ai găsit așa un glob frumos? Cine l-a produs?” Matematicianul german a răspuns: „Nu l-a produs nimeni! A apărut așa deodată, din întâmplare.” Vizitatorul răspunse: „Ce vrei să spui? Este imposibil!” „Ei bine este la fel de imposibil și pentru lumea noastră atât de frumoasă să apară, așa la întâmplare, fără lucrarea Dumnezeului Creator.”

♦♦♦

Domnul Bucur își citea ziarul, în timp ce fiul lui, Timotei își făcea temele. „Tată”, spuse băiatul deodată, „învățătorul meu a spus că tot ce are viață pe pământ a apărut din întâmplare și că s-a îmbunătățit pe parcurs. Se numește evoluție. Domnul Popescu este un învățător foarte bun și ne spune lucruri atât de interesante. Eu știu că tu crezi că Dumnezeu a creat totul și eu cred la fel, dar învățătorul meu știe o mulțime de lucruri. S-ar putea ca el să aibă dreptate!” Domnul Bucur a privit fața îngrijorată a fiului, a zâmbit și a răspuns: „Învățătorii știu multe lucruri, Timotei, dar nu știu totul. Chiar dacă învățătorul tău a prezentat evoluția ca ceva grozav, el nu este sigur de ceea ce spune. Oamenii care spun că forme simple de viață s-au schimbat în forme mai complicate, ca ființa umană, nu au nici o dovadă că lucrul acesta este adevărat.” Domnul Bucur luă o carte de pe raft și continuă: „Aceasta este o carte despre evoluție, scrisă de cineva care crede în evoluție. Nu vei înțelege prea multe din ceea ce spune, dar te-aș ruga să numeri de câte ori găsești în această carte cuvintele «probabil», «poate», «presupunem». Aceste cuvinte arată că ei nu sunt siguri de ceea ce spun. Ia cartea, citește, caută aceste cuvinte și să-mi spui ce ai găsit.” Timotei se apucă de citit. Când tatăl intră în cameră câteva minute mai târziu, Timotei îi spuse: „Tată am citit 10 pagini și am găsit de nouă ori aceste cuvinte «poate», «probabil», «presupunem că». Deci nici ei nu sunt prea siguri despre evoluție”. „Nu, nu sunt. Dar noi suntem siguri de ceea ce Dumnezeu a spus în Cuvântul Lui «La început Dumnezeu a creat cerurile și pământul». El era acolo când au avut loc aceste lucruri. El cunoaște, nu este un «poate că», nici un «posibil», nici un «probabil». Dumnezeu este un Dumnezeu al adevărului și Cuvântul Lui este adevărul. Așa că, noi putem fi siguri.”

♦♦♦

Știați că ouăle unei muște, numită musca de cai se găsesc în interiorul calului? Cum ajung ouăle acestei muște în interiorul calului? Musca se așează pe genunchii din față ai calului și își depune acolo ouăle. Calul își linge genunchii deseori. Un cal își linge de multe ori genunchii din față, rareori genunchii din spate. În felul acesta ouăle ajung în cai.

Dar de unde știe musca toate aceste lucruri? Că ouăle ajung în cai? Că genunchii din față sunt cel mai bun loc pentru a depune aceste ouă pentru ca animalul să le lingă? Genunchii din față sunt cel mai bun loc pentru a depune ouăle! Musca nu a învățat toate aceste lucruri. De unde le știe? Dumnezeu a pus această cunoștință, aceste instincte, astfel încât să se înmulțească acest soi de muscă.

♦♦♦

Într-un grup care vizita o galerie de artă era și un creștin. El spusese celorlalți că este creștin și aceștia îi răspuseseră că nu cred într-un Dumnezeu care ar fi creat totul. Erau convinși că totul a apărut la întâmplare.

Grupul admira un peisaj în ulei - un lac într-o zonă muntoasă. În timp ce priveau, creștinul spuse foarte serios: „Știu istoria acestei picturi. Permiteți-mi să vă povestesc. N-a fost niciodată pictată de un artist. Cu mulți ani în urmă, o persoană a construit o cabană pe malul unui lac. Și-a pregătit pânza, a pus culorile și pensulele pe masă. Chiar atunci a avut loc un cutremur care a distrus cabana și a omorât pe artist. Mișcarea produsă de cutremur a împânzit culoarea pe pânză. După un timp, ploaia a împrăștiat culoarea, vântul a suflat în așa fel încât a apărut pictura. După mulți ani, un călător rătăcit a descoperit tabloul.” Ceilalți s-au uitat mirați la el. Unii au început să râdă. „Nu te aștepți să te credem, nu?” „De ce nu?” spuse creștinul. „Voi nu credeți în Dumnezeu. Voi credeți că tot ceea ce a apărut - munți, lacuri, copaci, păduri.. a apărut la întâmplare. Așa că de ce să nu credeți o întâmplare atât de simplă?”

♦♦♦

Doi prieteni, domnul Neamțu și domnul Coman, se plimbau pe plajă pe nisipul umed. Domnul Neamțu spuse: „Nu cred că vom fi vreodată siguri că Dumnezeu a făcut lumea.” Domnul Coman văzu niște urme pe nisip și spuse: „Cineva a trecut pe aici de dimineață, înaintea noastră.” „Oh!” spuse domnul Neamțu, „cum putem fi siguri?” „Ei bine privește! Sunt urme de pași. Cineva a trecut pe aici și a lăsat aceste urme. La fel este de clar, că lumea a fost făcută de Dumnezeu pentru că florile, copacii, munții, animalele sunt urmele pașilor Lui – ne spun că El a fost pe aici”.

♦♦♦

Toamna păsările călătoare zboară spre țările calde. De ce? Pentru că acolo este mai cald. Cine le spune să zboare spre sud, cine le spune direcția, cine le spune unde să ajungă? Nimeni altul decât Dumnezeu. Așa le-a creat Dumnezeu, acesta este planul Lui. Îl numim instinctul păsărilor, dar informația Dumnezeu a pus-o în ele. Aceasta ne arată că Dumnezeu este Creatorul.

♦♦♦

Priviți ceasul meu. (*Enumeră câteva detalii: design, cifre, waterproof, data, etc.*) Ce ați spune dacă eu aș afirma că acest ceas nu l-a făcut nimeni, a apărut așa, din întâmplare? V-ați uita la mine zâmbind și ați spune: „Un ceas nu apare așa, din întâmplare. A fost făcut de un ceasornicar bun”. „Este adevărat! Ar fi imposibil ca piesele unui ceas să se adune, așa la întâmplare, și să formeze un ceas – și totuși oamenii sunt gata să creadă că lumea aceasta minunată în care trăim a apărut, așa la întâmplare, fără existența unui mare

Creator! Nu are sens, nu-i așa? Este mult mai greu să crezi că nu a existat un mare Creator, decât să crezi că a existat și El a creat lumea și pământul.

Istorie biblică: Predica lui Pavel în fața oamenilor din Atena (Faptele Apostolilor 17:22-31).

Pavel a descoperit că oamenii din acea cetate nu știau nimic despre Dumnezeu - ci se închinau idolilor. A dorit ca și acești oameni să știe că există Dumnezeu, un unic Dumnezeu, în fața căruia erau răspunzători. Așa că le-a vorbit și le-a spus că Dumnezeu a creat lumea cu tot ce este în ea, inclusiv pe ei. Și pentru că Dumnezeu i-a creat, au răspuneri față de El. Și noi avem obligații față de Dumnezeu, Creatorul nostru.

Adevăr: Noi știm că există Dumnezeu deoarece conștiința noastră ne arată că există.

Verset biblic: „Când Neamurile, măcar că n-au lege, fac din fire lucrurile Legii, prin aceasta ei, cari n-au o lege, își sunt singuri lege; și ei dovedesc că lucrarea Legii este scrisă în inimile lor; fiindcă despre lucrarea aceasta mărturisește cugetul lor și gândurile lor, cari sau se învinovătesc sau se dezvinovătesc între ele.” (Romani 2:14-15)

Noi cunoaștem ce este bine și ce este rău pentru că Dumnezeu ne-a dat conștiință. Știi ce este conștiința? Când facem ceva rău, ne simțim ciudat. Conștiința este ca o voce care ne avertizează:

- Este ca un semafor cu lumini de avertizare.
Conștiința este lumina de avertizare.
- Este ca lumina roșie de la semafor.
Conștiința este ca o lumină care ne arată pericolul.
- Este ca un ceas cu alarmă.
Conștiința ne spune că ceea ce facem nu este bine.
- Este ca un polițist în noi care spune: „Ai greșit.”

Conștiința este ca vocea lui Dumnezeu vorbind inimilor noastre. Dar noi putem refuza să ascultăm vocea lui Dumnezeu. Putem închide ochii. Putem ignora lumina semaforului și conducem mai departe. Putem opri ceasul deșteptător, îl punem sub pernă și ne continuăm somnul. Putem fugi din fața unui polițist. Conștiința este cea care ne avertizează. Nu ne oprește din a face răul. Dacă noi continuăm să nu ascultăm de conștiință, după un timp nu-i vom mai auzi vocea. Vom ajunge surzi la avertizările ei. Faptul că avem conștiință ne arată că există Dumnezeu, un Dumnezeu care trebuie ascultat.

Adevăr: În adâncul inimii noastre, noi știm că există Dumnezeu.

Verset biblic: „Căci în El avem viața, mișcarea și ființa, după cum au zis și unii din poezii voștri: «Suntem din neamul lui... »”

(Faptele Apostolilor 17:28).

Oriunde, pe tot pământul, oamenii simt nevoia să se închine cuiva. Ei au fost creați să se închine lui Dumnezeu, dar mulți nu îl știu pe adevăratul Dumnezeu. Așa că își împlinesc cumva nevoia de închinare, închinându-se idolilor din lemn sau din piatră, închinându-se soarelui sau lunii. Și în țara noastră sunt oameni care se închină idolilor ca bani, plăcere sau sport.

Noi ne-am născut cu nevoia de hrană - și avem hrana la îndemână.

Noi ne-am născut cu nevoia de apă - și avem apă din beșug.

Noi ne-am născut cu un trup care obosește – și somnul împlinește această nevoie.

Noi ne-am născut cu nevoia de închinare înaintea lui Dumnezeu și Dumnezeu există pentru a ne închina Lui și pentru a împlini această nevoie.

Modul în care ne-a creat Dumnezeu și nevoia noastră de închinare ne arată că există Dumnezeu.

♦♦♦

George era marinar. Deseori își bătea joc de un alt coleg, un marinar credincios. Într-o zi îi spuse: „Vorbești numai prostii. Nu există Dumnezeu.”

Într-o noapte era mare furtună și marinarul necredincios a căzut peste bord. Era un bun înotător și a încercat să-și țină capul deasupra apelor iar ceilalți au lăsat o frânghie la apă. „Ajutor! Ajutor!” În cele din urmă a reușit să se prindă de frânghie și a fost salvat. A doua zi, marinarul creștin a întrebat: „George, știi că ai fost așa de aproape de moarte noaptea trecută?” „Da, știu.” „Spune drept, ce-ai făcut acolo în mare?” „M-am rugat lui Dumnezeu”, admise așa-zisul ateu. Undeva, în inimile noastre, știm că există Dumnezeu și că avem nevoie de El. În situații de criză mulți oameni îl cheamă pe El.

♦♦♦

Marele vulcan Vezuviu a erupt în anul 79. Lava a curs în orașul Pompei, situat la poalele muntelui și a omorât mulți oameni. Cu câțiva ani în urmă oamenii au început să sape pentru a descoperi orașul Pompei. Printre ruine au descoperit statuia unui copil acoperit cu lavă. Copilul era în poziție de fugă. Conducătorul celor care săpau a spus: „Aveți mare grijă, copilul acesta alerga către cineva.” Așa că cei care săpau au descoperit cu grijă o altă ființă umană acoperită de lavă. Era o persoană cu mâinile întinse, așteptând copilul. Poate

era mama lui. De ce încep oamenii, deodată, să se roage lui Dumnezeu când sunt în pericol? Pentru că în inimile lor, ei știu că El există, au nevoie de El. Dumnezeu îi așteaptă cu mâinile întinse pe cei care vin la El, așa cum mama aceasta din orașul Pompei, stătea cu mâinile întinse așteptând copilul.

♦♦♦

Un băiețel lansa un zmeu. Acesta urcă sus și mai sus până când dispăru într-un nor. Nu se mai vedea. Cineva îl întrebă pe băiețel cum de știe că zmeul mai este încă acolo. Băiețelul îi arătă sfoara. Cu mâna pe sfoară băiețelul simțea tensiunea zmeului nevăzut. La fel, în inimile noastre simțim chemare – tensiunea lui Dumnezeu. Știm că El este acolo, chiar dacă nu-L putem vedea.

Partea a II-a Natura lui Dumnezeu

Adevăr: Dumnezeu este Duh și nu poate fi văzut. (CPDC)

Verset biblic: „Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui, trebuie să l se închine în duh și adevăr.”(Ioan 4:24)

Îți place să te plimbi? Îți place să te plimbi în bătaia vântului?

Știi că Domnul Isus a comparat pe Dumnezeu Duhul Sfânt cu vântul? Ce a vrut să spună?

- Ai văzut vreodată vântul? Este invizibil. La fel este și Duhul Sfânt.
- Dar poți să vezi ceea ce face vântul. Vezi frunzele zburând – vezi frunzele, dar nu vezi vântul. La fel vezi lucrarea lui Dumnezeu Duhul Sfânt în viețile și inimile oamenilor și schimbările produse de El, dar pe El nu îl poți vedea.
- Simți cum îți bate vântul în față, chiar dacă nu îl vezi. Uneori este cald, alteori este rece. Simți cum lucrează Duhul Sfânt în inima ta și cum îți vorbește – chiar dacă nu îl vezi.
- Vântul poate să fie foarte puternic. Uneori este ușor, alteori bate atât de tare încât dărâamă copaci. Duhul Sfânt este ca și vântul. El este puternic, El poate salva și schimba pe cei mai împietriți dintre oameni. El poate fi și blând și poate vorbi cu blândețe inimii tale.

♦♦♦

„Eu cred doar în ceea ce văd sau înțeleg!” strigă omul către predicator. „Dacă nu pot să-L văd sau să-L înțeleg pe Dumnezeu, nu pot să cred că El există.” Predicatorul zâmbi. „Permite-mi să-ți pun două întrebări: Înțelegi cum lucrează electricitatea? Apeși pe un buton și lumina răzbate în cameră. Cum

îmi explici aceasta? Îți place pâinea cu unt? Înțelegi cum o vacă neagră, care mănâncă iarbă verde, transformă totul în lapte alb și apoi în untul galben de pe pâine? Poți să explici aceste două lucruri? Mă îndoiesc. Crezi că există electricitate și unt? Cred că da. Așa că, chiar dacă nu Îl poți vedea pe Dumnezeu, El există și trebuie să crezi în El.”

♦♦♦

Un doctor a mers în vizită la un pacient care trecea prin dureri foarte mari. Acest om i-a spus doctorului că nu crede în Dumnezeu: „Nu pot să cred că există Dumnezeu. Nu pot să-L văd, nu pot să-L aud, nu pot să-L miros, nu pot să-L gust, nu pot să-L simt”. Doctorul se gândi un moment și apoi răspuse: „Nici eu nu cred că tu ai vreo durere. Te privesc, dar nu pot să o văd. Te ascult, dar nu pot să o aud. Am miros, dar nu pot să o miros. Cred că mă minți”. „Nu, mă doare atât de rău, simt asta.” „Ei bine și eu știu că Dumnezeu este real, pentru că simt prezența Lui în mine.” Dumnezeu este Duh și noi nu-L putem vedea, dar este real și noi Îl putem cunoaște și putem simți lucrarea Lui în inimile noastre.

O mamă vorbea cu fetița ei despre Dumnezeu cel iubitor. Fetița spuse: „Mamă, nu-L pot vedea pe Dumnezeu. Cum pot să-L iubesc, dacă nu Îl văd?” Fetița tocmai primise un pachet de la o rudă care n-o văzuse niciodată. În pachet era o fotografie frumoasă. Alergă către mama și spuse: „Mamă, îmi place cartea aceasta și o iubesc pe tanti care mi-a trimis-o!” „Dar n-ai văzut-o niciodată!” „Nu, dar o iubesc pentru că mi-a trimis acest cadou” răspuse fetița. „Iată de ce Îl iubim și noi pe Dumnezeu. El este Duh și cu toate că nu-L putem vedea, Îl iubim pentru că L-a trimis pe Domnul Isus să fie Mântuitorul nostru.”

Adevăr: Dumnezeu este o persoană și dorește părtășia noastră.

Verset biblic: „... aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți părtășie cu noi. Și părtășia noastră este cu Tatăl și Fiul Său, Isus Hristos.” (1 Ioan 1:3b)

Părinții lui Tim au murit când el era mic. A fost adoptat de o familie ciudată. Rareori vorbeau cu Tim și nu păreau să asculte nimic din ceea ce Tim dorea să le spună. Era o situație foarte tristă.

Cum te-ai simți dacă nimeni n-ar vorbi cu tine – nimeni nu te-ar asculta, nimeni nu ar dori să fie prieten cu tine, nimeni n-ar dori să fie lângă tine? Ai fi foarte trist desigur și te-ai întreba ce este rău cu tine.

Cum crezi că se simte Dumnezeu atunci când tu nu vorbești cu El în rugă-

ciune, când nu citești Cuvântul Lui, când nu petreci timp cu El? Cred că Dumnezeu este foarte trist. Biblia spune că Dumnezeu poate fi întristat (Efeseni 4:30) – și ar fi bine să nu Îl întristezi pe Dumnezeu.

Dumnezeu dorește ca tu să fii prietenul Lui, să vorbești cu El, să ascuți de El – și dacă tu Îi întorci spatele, Dumnezeu este trist.

Istorisiri biblice:

- Enoh a umblat cu Dumnezeu (Genesa 5:21-24; Evrei 11:5)
Biblia ne spune despre doi oameni care au umblat cu Dumnezeu – Enoh și Noe. Dacă umbli cu cineva ai părtășie cu el, vorbești cu el, ascuți ce spune el. Aceasta a făcut Enoh și aceasta ar trebui să facem și noi – aceasta așteaptă Dumnezeu de la noi.
- Avraam a fost numit prietenul lui Dumnezeu (Genesa 18:17; Iacov 2:23; 2 Corinteni 20:7).
- Moise a fost numit prietenul lui Dumnezeu (Exod 33:11).

Adevăr: Există un singur Dumnezeu.

Verset biblic: „Așa vorbește Domnul, Împăratul lui Israel și Răscumpărătorul lui, Domnul oștirilor: «Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, și afară de Mine, nu este alt Dumnezeu.» (Isaia 44:6)

Dacă ai pune la rând toți dumnezeii, ar fi o linie de unul câte unul. Dumnezeu spune că este primul și ultimul în această linie și nu este nimeni între (Isaia 44:6). Un băiețel a fost întrebat: „Câți dumnezei sunt?” El a răspuns: „Unul!” „Cum poți ști asta?” „Pentru că este loc doar pentru unul. El umple cerul și pământul” a răspuns băiețelul.

Adevăr: Dumnezeu este Trinitate – un Dumnezeu, dar trei persoane.

Verset biblic: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.” (Matei 28:19)

Este imposibil să ilustrezi sau să vizualizezi Trinitatea. Unii au încercat folosind un copac (cu trunchi, ramuri și rădăcini), un deget (trei oase - un deget) sau chiar un ou (coajă, gălbenuș și albuș).

Dar nici una din aceste ilustrări nu este corectă. Trinitatea nu este Dumnezeu compus din trei părți. Trinitatea este Dumnezeu în trei persoane. Adevărul despre Trinitate nu poate fi explicat sau ilustrat. Mințile noastre sunt prea

mici să-L priceapă. Noi credem aceasta pentru că Biblia ne învață așa. Ceea mai bună imagine a Trinității ne este dată în Biblie la momentul botezului Domnului Isus.

1. Dumnezeu Fiul a fost botezat (Marcu 1:9).
2. Dumnezeu Duhul Sfânt s-a coborât asupra Domnului Isus sub forma unui porumbel (Marcu 1:10).
3. Dumnezeu Tatăl a vorbit din Ceruri (Marcu 1:11).

Sunt unii care spun că cele trei persoane ale Trinității au fost comparate în Biblie cu păsări:

- Dumnezeu Tatăl este ca un vultur – deasupra noastră, veghind (Deuteronom 32:11-12).
- Dumnezeu Fiul este ca o găină (Matei 23:37) – care locuiește printre noi și ne salvează sub aripile ei.
- Dumnezeu Duhul Sfânt este ca un porumbel (Matei 3:16) – care locuiește în noi și ne ajută să fim curăți și blânzi.

Istorie biblică:

Botezul Domnului Isus (Matei 3:13-17)

Partea a III-a **Atributele lui Dumnezeu**

Adevăr: Dumnezeu este suveran și stăpânește peste oricine și orice.

Verset biblic: „Domnul Și-a așezat scaunul de domnie în ceruri, și domnia Lui stăpânește peste tot.” (Psalmul 103:19)

David Brainard a fost un renumit misionar care a mers la indienii din America de Nord, să le vestească Evanghelia. Într-o zi, în drum spre un trib indian a trebuit să se adăpostească de furtună. S-a ascuns în scorbura unui copac foarte mare. După un timp l-a luat o foame cumplită.

Atunci a observat o veveriță care alerga în sus și în jos. A urmărit-o și a văzut o grămadă de alune. Timp de trei zile cât a durat furtuna, David a rămas în scorbura și în fiecare zi veverița i-a adus alune. David a fost sigur că Dumnezeu a trimis acea veveriță ca să-i poarte de grijă. La fel, Dumnezeu ne poartă de grijă dacă noi credem în El.

♦♦♦

Cu mulți ani în urmă, în Anglia, a trăit un om pe nume George Müller. Locuia într-o casă mare în care a primit mulți copii orfani. Domnul Müller nu era un om bogat, nu avea bani să cumpere mâncare pentru o familie așa de mare - dar s-a rugat lui Dumnezeu să trimită bani pentru mâncare și Dumnezeu a răspuns întotdeauna rugăciunilor lui. Într-o seară, a spus copiilor că nu mai au bani pentru mâncare. Împreună au îngenuncheat și s-au rugat ca Dumnezeu să le dea hrana pentru dejunul de a doua zi. Când s-au trezit dimineața și-au alergat sus în sala de mese, nu era nimic de mâncare. Așa că s-au rugat din nou și George Müller a spus: „Duceți-vă înăuntru și jucați-vă până vine mâncarea”. Tocmai când erau gata să părăsească masa, s-a auzit o bătaie la ușa din față. S-au dus... nu era nimeni. Dar la ușă fusese lăsat un sac mare cu orez. „Să mulțumim lui Dumnezeu că ne-a trimis micul dejun”, spuse domnul Müller. Cu inimi mulțumitoare, copiii au mulțumit lui Dumnezeu. Dumnezeu care poate face totul, cunoaște nevoile noastre și răspunde rugăciunii.

♦♦♦

Cu mulți ani în urmă, în Paris mulți oameni credincioși au fost uciși pentru credința lor. Un slujitor al lui Dumnezeu, Du Moulin s-a ascuns într-un cuptor ca să scape de dușmani. După ce s-a ascuns în cuptor, a observat cum un păianjen a țesut o pânză groasă la intrarea cuptorului. Dușmanii au ajuns. „Să ne uităm și în cuptor.” „Uite ce păianjeni sunt! Se pare că nu s-a umblat aici de mult timp.” Dumnezeu și-a păzit slujitorul.

♦♦♦

Sorin era în vizită la mătușa Maria, la țară. Mătușa era foarte ocupată cu ceva și Sorin o întrebă curios : „Ce faci?” „Brodez. Uite ce imagine frumoasă!” Sorin privi broderia și nu văzu nimic decât ațe de colo, colo. „Nu văd nici o imagine...” „Nu vezi pentru că te uiți pe dos. Întoarce pânza!” Când Sorin întoarce pânza văzu o imagine frumoasă.

Dumnezeu spune în Biblie că toate lucrurile lucrează spre binele celor ce Îl iubesc pe El. El stăpânește toate lucrurile - asta înseamnă atât lucrurile bune cât și lucrurile rele. Chiar și lucrurile rele care ni se întâmplă (dezamăgiri, căderi, accidente) sunt permise de Dumnezeu. Prin ele Domnul face ceva bun pentru viața noastră. Când ni se întâmplă aceste lucruri, viața ni se pare ca dosul pânzei mătușii Maria. Dar Dumnezeu face totul spre binele nostru dacă noi suntem copiii Lui. Într-o zi, în cer, Dumnezeu îți va arăta imaginea completă. Ai încredere în El orice s-ar întâmpla, pentru că El știe ce face și pentru că El este cel care controlează totul sub cer.

Un om a plecat în călătorie luându-și cu el un măgar, un cocoș și un felinar. A venit noaptea, a intrat într-un sat, dar n-a găsit loc de găzduire. „Tot ce face Domnul este bine”, a spus el și a pornit către o pădure întunecoasă să își petreacă noaptea acolo. A aprins felinarul, dar bătea vântul și acesta s-a stins. „Tot ce face Domnul este bine”, și-a spus el din nou. În timpul nopții măgarul și cocoșul au fost omorâți de animale sălbatice. „Tot ce face Domnul este bine”, a spus omul din nou. A doua zi dimineața, a auzit că soldații dușmanului trecuseră prin pădure în timp ce el dormea. Dacă măgarul ar fi făcut zgomot, dacă cocoșul ar fi cântat, dacă felinarul ar fi luminat, ar fi atras atenția soldaților și el ar fi fost omorât. Gândindu-se la toate acestea, omul lăudă smerit pe Dumnezeu încă o dată: „Tot ce face Domnul este bine”.

Poți să spui și tu aceste cuvinte?

♦♦♦

La ora de desen, elevilor li s-a cerut să facă o lucrare despre pace. Un elev a desenat o pisică stând liniștită la soare, una din fete a desenat o fată făcând plajă pe malul mării, alt copil a desenat un cosăș bând cu sete după o zi grea. Profesorul a fost surprins să vadă că unul dintre elevi desenase imaginea unei mări înfuriate. În depărtare se vedea o corabie mică în care erau câțiva oameni cu fețele speriate. Cum putea această imagine să reprezinte pacea? Profesorul s-a uitat mai deaproape și a văzut un copilăș în brațele unui om înfricoșat. Pe fața copilului nu era nici teamă nici îngrijorare. Furtuna zguduia marea din jurul lui, dar copilul dormea liniștit în brațele tatălui. Pacea pe care ne-o dă lumea depinde de cer senin, de împrejurări sigure, de liniște. Dar pacea care ne-o dă Domnul Isus durează chiar și în furtunile vieții. Dacă ai crezut în Domnul Isus ca Mântuitor, dacă ai păcatele iertate, ai devenit un copil al lui Dumnezeu și ești în mâinile Tatălui Ceresc. El îți va purta totdeauna de grijă, așa că nu trebuie să te temi. El este Stăpânul deplin peste orice și peste oricine.

♦♦♦

Era un om care nu credea Biblia și nu mersese niciodată la biserică. Îi plăcea însă muzica și auzise că la întâlnirile unui pastor foarte cunoscut, John Wesley erau cântări foarte frumoase. Așa că se hotărî să meargă și să asculte doar muzica. La întâlnire a fost foarte încântat de calitatea imnurilor și când s-au terminat cântările și-a pus mâinile în urechi să nu audă ce spune predicatorul. Pe când omul sta cu mâinile în urechi, o muscă i se așeză pe nas. Îl gâdila foarte tare și chiar dacă încercă s-o alunge strâmbând din nas, musca nu se dădu bătută, așa că scoase un deget din urechi și încercă să alunge musca. În momentul acela auzi doar câteva cuvinte: „Cine are urechi de auzit

să audă (Matei 11:15).” Dumnezeu vorbi inimii lui, își văzu starea de păcat și după un timp se întoarse și crezu în Isus ca Mântuitor.

Cum a arătat Dumnezeu omului acestuia nevoia de mântuire? Printr-o muscă. Dumnezeu stăpânește totul și toate. Dumnezeu se folosește și de lucruri mici, cum ar fi o muscă, pentru ca să aducă pe cineva la El.

♦♦♦

Ai construit ceva complicat folosind blocuri de lego? Tot ceea ce-ți trebuie este o grămadă mare de blocuri de lego. Corect? Nu, îți mai trebuie ceva. Ce-ți trebuie? Ei bine, planul. Dacă nu ai un plan nu poți să realizezi prea multe. La fel, viața ta este plină de posibilități. Dar cea mai bună posibilitate este ceea ce a plănuit Dumnezeu pentru tine. Prin tine însuși nu vei deveni niciodată ceea ce așteaptă Dumnezeu ca tu să devii. Dar nu tu ai planul, ci Dumnezeu are planul vieții tale. Lasă-L să-ți conducă viața și El își va împlini planul în viața ta. El poate să facă totul.

Istorisiri biblice:

- Lecția învățată de Nebucadnețar (Daniel 4)

În Biblie citim despre un mare împărat, Nebucadnețar. După un timp i s-a urcat puterea la cap și a devenit foarte mândru. Într-o zi privea peste marea capitală a imperiului, Babilon și inima i se umplu de mândrie pentru tot ceea ce realizase. „Eu am făcut toate aceste lucruri” își spuse el. Nu s-a gândit niciodată că Dumnezeu era cel care îl ridicase ca împărat. În acel moment o voce din ceruri îl anunță că îi va fi luată împărăția. Timp de șapte ani Nebucadnețar a fost nebun. A trăit ca un animal, mâncând iarbă pe câmp. Dar Dumnezeu i-a dat mintea înapoi și el s-a smerit și s-a pocăit. L-a recunoscut pe Dumnezeu ca Împărat al cerurilor și al pământului. Din ziua aceea Nebucadnețar L-a lăudat pe Dumnezeu ca singurul Dumnezeu. Tu crezi că Dumnezeu este Stăpânul peste tot și peste toate? Lucrul acesta ar trebui să te facă să fii smerit înaintea Lui.

- Trecerea Mării Roșii (Exod 14: 19-31)

Aici îl vedem pe Dumnezeu ca stăpân al vânturilor și al mărilor.

- Căderea zidurilor Ierihonului (Iosua 6)

(Zidurile au căzut conform planului spus de Dumnezeu lui Iosua și prin împlinirea acestui plan de către popor). Aici îl vedem pe Dumnezeu stăpânind lucrurile materiale.

- Călătoria poporului Israel în pustie

(Dumnezeu s-a îngrijit de popor, astfel încât ei au avut îmbrăcăminte, încălțăminte, pâine, carne, apă, timp de patruzeci de ani sub călăuzirea Lui).

În mod miraculos Dumnezeu a făcut să nu li se tocească încălțăminte și să nu li se strice îmbrăcămintea.

- Mireasa lui Isaac (Genesa 24)

(Cum a călăuzit Dumnezeu pe un slujitor la mireasa lui). Dumnezeu este stăpân al timpului.

- Istoria vieții lui Iosif

(Cum Dumnezeu l-a dus pe Iosif în Egipt ca să-și salveze poporul în timpul foametei). Dumnezeu este stăpân peste evenimente, peste oameni, prin care își împlinește voia Lui.

- Istoria vieții lui Rut

(Cum Dumnezeu a avut grijă de cineva, de care nimeni altcineva nu ar fi avut grijă). Dumnezeu este stăpân peste oameni și împrejurări și Dumnezeu se îndură de cei care cred în El.

- Povestea Esterei

(Cum Dumnezeu a adus-o pe Estera la locul potrivit, la vremea potrivită pentru a salva poporul evreu de la distrugere). Dumnezeu este stăpân al timpului, al evenimentului și al oamenilor.

- Povestea lui Iona

(Cum Dumnezeu stăpânește un profet neascultător și îl aduce la Ninive, pentru a-i avertiza pe oameni despre judecata păcatelor lor, iar apoi dă o șansă acestor oameni să scape de judecată). Dumnezeu este stăpân peste vânt, peste mare, peste creaturile mării.

- Povestea lui Petru și a banilor necesari pentru taxe

(Cum Dumnezeu a știut că acolo era un pește cu un ban în gură și l-a trimis pe Petru direct acolo). Dumnezeu stăpânește și cunoaște mișcările creaturilor mării.

Adevăr: Dumnezeu este Sfânt și nu putem sta în fața Lui. (CPDC)

Verset biblic: „*Înălțați pe Domnul, Dumnezeul nostru, și închinați-vă pe muntele Lui cel sfânt! Căci Domnul, Dumnezeul nostru, este sfânt!*”

(Psalmul 99:9)

Aisha, o femeie ce locuia în Africa de Nord, era o soție fericită. Își iubea soțul, își iubea copiii, își iubea căsuța ei. Pentru că își iubea căsuța o ținea curată și spăla hainele în așa fel încât nimeni nu mai avea haine așa albe ca ale ei. A cumpărat un detergent nou. Reclama spunea că rufele spălate cu el vor fi albe ca zăpada. Plină de bucurie a ajuns acasă, a pregătit apa și a spălat hainele albe, cearșafurile. E adevărat! Detergentul era foarte bun și Aisha

era foarte bucuroasă. A pus hainele pe sârma de rufe. Hainele vecinilor păreau gri pe lângă ale ei. Seara, rufele nu erau uscate așa că le-a lăsat pe sfoară. A doua zi dimineața a ieșit afară să adune rufe. Deodată izbucni:

„Cine și-a bătut joc de hainele mele?” Toate rufele erau murdare și Aisha își dădu seama de ce! Pe munții din spate căzuse zăpada, era o dimineață în-sorită și în bătaia soarelui zăpada era atât de albă încât hainele ei păreau gri. Aisha șopti cu mirare: „Nu-i nimic care să se compare cu albul lui Dumnezeu.”

În inimile noastre, în viețile noastre sunt multe pete din cauza păcatului. Oameni buni, drăguți simt că sunt curați, că n-ar fi probleme, dar dacă se compară cu Dumnezeu care este perfect, curat, descoperă că nu-i așa.

Albul Lui este atât de scilpitor încât nici măcar nu putem privi la El. Dacă ne comparăm cu Dumnezeu noi toți suntem murdari.

Istorisire biblică:

Isaia înaintea tronului lui Dumnezeu (Isaia 6:1-8).

Dumnezeu l-a învățat pe Isaia trei lucruri despre El:

- El este stăpân și domnește pe tron (v. 1).
- El este puternic și poate să mute pereți și să umple case cu fum (v.4).
- El este sfânt. Importanța sfințeniei Lui este accentuată de repetarea cuvântului „sfânt” de către serafimi și de faptul că aceștia își acopereau fețele și picioarele cu aripile lor. Sfințenia lui Dumnezeu l-a făcut pe Isaia să își dea seama cât de mare este păcatul lui.

Adevăr: Dumnezeu este drept și trebuie să pedepsească păcatul. (CPDC)

Verset biblic: „*Știm, în adevăr, că judecata lui Dumnezeu împotriva celor ce săvârșesc astfel de lucruri, este potrivită cu adevărul.*” (Romani 2:2)

Cu ani în urmă într-un oraș din vestul îndepărtat din America era mare debandadă. Corectitudinea parcă dispăruse cu desăvârșire, nimic nu era la locul lui. Oamenii făceau doar ce le plăcea și nu era nimeni să-i oprească. Beau, jucau cărți, furau vite și jefuiau bănci. Dacă nu-i plăcea cuiva de vecinul lui, a doua zi acesta era împușcat. Oamenii și-au dat seama că trebuie să se ocupe cineva de problema aceasta, au ales șerifi și judecători și au construit o închisoare. După un timp și-au dat seama că unii dintre judecători nu erau corecți și oamenii răi puteau să scape de pedeapsă dând bani judecătorului. Judecătorii trebuiau să fie corecți și drepecți. În lumea noastră de astăzi se întâmplă astfel de lucruri, pentru că oamenii sunt păcătoși și uneori ni se pare

că Satana, dușmanul lui Dumnezeu este stăpânul. Dar nu este așa, Dumnezeu încă stăpânește această lume. El este Cel care domnește și El este Judecătorul. Într-o zi Satana și toți cei care-l ascultă vor fi judecați. Dumnezeu va fi un judecător drept, corect. Aceasta înseamnă că păcătoșii vor fi judecați corect și vor fi pedepsiți pentru păcatele lor.

♦♦♦

Care este părerea voastră despre un popor care s-a răzvrătit împotriva împăratului lor, un împărat care dăduse legi bune ca să-i ajute, un împărat care a fost întotdeauna generos și corect cu ei, un împărat care a făcut mereu tot ce a putut spre binele lor. Veți spune că este un popor foarte rău, nu-i așa? Merită să fie pedepsiți?

Dumnezeu este Împărat peste tot pământul. El a fost întotdeauna bun și corect cu noi. Poruncile pe care ni le-a dat au fost pentru binele nostru și nu pentru răul nostru. Dar oamenii din ziua de astăzi nu vor să asculte poruncile lui Dumnezeu și se răzvrătesc împotriva Lui. Cât de răi suntem cu toții!

Toată această răutate trebuie să fie pedepsită, dar Dumnezeu care ne iubește a trimis pe Fiul Lui, să primească pedeapsa în locul nostru. Pedeapsa a fost moartea și Domnul Isus a murit pe cruce pentru noi toți care eram dușmanii Lui, pentru noi toți care ne-am răzvrătit împotriva Lui. Ce dragoste! Astfel, toți cei care cred în El ca Mântuitor nu vor fi pedepsiți niciodată pentru păcatele lor.

♦♦♦

Judecătorul Popa a fost învățătorul de școală duminicală a lui Daniel. Dar astăzi, Daniel nu este la școala duminicală și judecătorul Popa nu îl învață lecția biblică. Daniel este la tribunal, iar domnul Popa este acolo în calitate de judecător. Băiatul a mers cu bicicleta în oraș și a trecut pe roșu. Din cauza lui, două mașini s-au ciocnit și s-au produs pagube serioase, cu toate că nimeni nu a fost rănit. Daniel a explicat cum s-a întâmplat și apoi a spus: „Știu că am greșit atunci când am trecut pe roșu. Îmi pare rău și nu voi mai face aceasta.” Judecătorul Popa răspunde: „Știu, dar nu am ce-ți face. Trebuie să te amendez pentru că ai cauzat accidentul. Vei plăti o amendă de 100 de lei.” „Ce?” șopti Daniel. „Eu n-am bani, părinții mei nu au bani. Cum voi putea vreodată să plătesc amenda?” Judecătorul Popa răspunde: „Aceasta este pedeapsa și trebuie plătită. Vino să mergem la biroul unde trebuie să plătești amenda.” Daniel nu înțelegea la ce bun să meargă la birou dacă nu putea să plătească. Au mers împreună și judecătorul a spus doamnei de la birou. „El este Daniel. A fost amendat cu 100 de lei pentru că a trecut pe roșu, a provocat un accident, nu poate să plătească așa că voi plăti eu în locul lui.” Judecă-

torul înmână banii femeii. „Domnule judecător Popa, mulțumesc mult de tot.” Judecătorul îi răspunde: „Sper că aceasta îți va aduce aminte cum a dat Dumnezeu pe Fiul Său să moară pentru noi. Noi nu am împlinit poruncile lui Dumnezeu și Dumnezeu trebuie să pedepsească păcatul. Noi n-am putut plăti pedeapsa noastră. Dar pentru că Dumnezeu ne iubește, a trimis pe Fiul Său, pe Domnul Isus să moară pentru noi.”

♦♦♦

Corect este un cuvânt pe care noi îl folosim deseori. Nu-i așa? De câte ori ai auzit pe cineva spunând „Nu e corect!”? Odată un băiat se uita la sora lui și credea că porția ei de înghețată este mai mare ca a lui. „Nu e corect!” spuse el mamei. O fată a fost pedepsită de învățătoare pentru că a vorbit în timpul orei, dar de fapt nu ea a fost de vină. „Nu e corect!” șopti către prietena ei. Poate un arbitru dă cartonaș galben unui jucător care nu a făcut nimic rău și acesta exclamă: „Nu este corect!”

Dumnezeu este întotdeauna corect. Ce înseamnă aceasta? El face întotdeauna ceea ce este drept. Lui nu-i scapă nimic. El nu face niciodată greșeli. Deciziile Lui sunt întotdeauna corecte. El nu are persoane favorite.

Istorie biblică:

Judecata lui Acan (Iosua 7:10-26).

Dumnezeu a dat prin Iosua o poruncă clară prin care spunea, ce trebuia distrus din cetatea Ierihonului (cu excepția lui Rahav și a familiei ei) (Iosua 6:17, 18, 19). Acan cu participarea sau aprobarea familiei lui, nu a ascultat ceea ce a spus Dumnezeu și Dumnezeu a poruncit ca el să fie judecat și pedepsit. Dumnezeu care este drept și corect trebuie să pedepsească păcatele noastre. Dar Domnul Isus a luat această pedeapsă și, dacă noi credem în El nu vom mai fi pedepsiți.

Adevăr: Dumnezeu este credincios și putem crede promisiunile Lui. (CPDC)

Verset biblic: „*Cel ce v-a chemat este credincios, și va face lucrul acesta.*”
(1 Tesaloniceni 5:24)

David Livingstone cunoscut ca misionar în Africa își ținea întotdeauna promisiunile, chiar dacă uneori era foarte greu. În felul acesta el căuta să semene cu Dumnezeu. Ultimele zile ale vieții lui, au fost niște zile grele pentru că era epuizat de muncă și de călătorie și era foarte bolnav. Chiar dacă a suferit mult și a avut probleme, întotdeauna s-a simțit încurajat de faptul că Dumnezeu este credincios promisiunilor Lui. El a citit de multe ori în Biblie, în

Matei 28:20 „Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.” David Livingstone a scris aceste cuvinte: „Am încredere în promisiunea Lui. Este cuvântul dat al lui Dumnezeu.” A murit pe genunchi, în rugăciune, în fața Stăpânului credincios.

♦♦♦

Pe când era general în armata franceză, Napoleon a venit să-și încurajeze oamenii înaintea unei bătălii. Ostașii erau aliniați de o parte și de alta a drumului, iar generalul călărea printre ei pe un cal alb. Deodată calul s-a speriat, s-a ridicat pe două picioare și a rămas așa încordat. Napoleon nu putea să facă nimic, dar un soldat a ieșit din rând și a reușit să-l oprească. Napoleon l-a întrebat cum îl cheamă și apoi i-a spus: „Mulțumesc, tinere ofițer.” „Mi-a spus ofițer,” șopti băiatul „asta înseamnă că m-a făcut ofițer.” Seara ofițerii s-au întâlnit pentru a plănui bătălia. Soldatul a venit la întâlnire și ofițerii s-au uitat mirați la el. „Ce faci aici? Mergi înapoi la cortul tău!” „Acum sunt ofițer la fel ca oricare dintre voi” spuse tânărul. „Iată ce mi-a spus Napoleon de dimineață..., și cuvântul lui este suficient pentru mine. Dacă el a spus așa, așa trebuie să fie.”

Atunci când Domnul Isus, cineva mult mai mare decât Napoleon, spune ceva în Cuvântul Lui noi trebuie să credem. Tot ce spune El este adevărat pentru că El își ține întotdeauna promisiunile.

♦♦♦

Un băiețel a primit în dar un jurnal. Tatăl lui i-a promis că atunci când va împlini opt ani, va primi bani de buzunar de două ori mai mult decât până atunci. Seara târziu, copilul arătă tatălui jurnalul. Nu era nimic în el cu excepția intrărilor din fiecare vineri. În fiecare vineri, înaintea zilei lui de naștere primise 50 de lei. În fiecare zi de vineri, după ziua lui de naștere și până la sfârșitul anului, băiatul scrisese „100 lei”. „Ești sigur că vei primi 100 de lei după ziua ta de naștere?” întrebă tata. „Da, tată”, răspunse băiatul „eu cred ce mi-ai spus.” Și noi trebuie să credem în Dumnezeu la fel cum acest băiat a avut credință în tatăl lui.

Istoriisiri biblice:

- Moise a condus poporul lui Dumnezeu dincolo de Marea Roșie în pustie. Curând mâncarea pe care o aveau cu ei s-a terminat și nu mai aveau nici apă. Cum vor supraviețui ei în deșert? Au început să se îngrijoreze, deși ar fi trebuit să aibă încredere în Dumnezeu în loc să se îngrijoreze. Ei depindeau de credințioșia Lui acolo, în mijlocul deșertului. Domnul le-a trimis mană, prepelițe, le-a dat apă din stâncă. Domnul a făcut astfel încât hainele lor să țină

mai mult și sandalele lor să nu se uzeze. Domnul le-a purtat de grijă prin norul mare care le dădea umbră în timpul zilei, și stâlpul de foc care le dădea căldură și lumină în timpul nopții. Dumnezeu le-a arătat cât de credincios este.

- Cele două promisiuni ale lui Dumnezeu făcute lui Ilie și cum și le-a ținut el (1Împărați 17:1-16).

Dumnezeu i-a promis lui Ilie că dacă va merge la pâraul Cherit, corbii îl vor hrăni. Dumnezeu Și-a ținut această promisiune. Dumnezeu a promis lui Ilie că dacă va merge la Sarepta, o văduvă îi va purta de grijă. Dumnezeu Și-a ținut această promisiune. Dumnezeu Își va ține toate promisiunile făcute.

Adevăr: Dumnezeu este mare și noi trebuie să-L laudăm.

Verset biblic: „Căci Domnul este un Dumnezeu mare, este un Împărat mare mai presus de toți dumnezeii.” (Psalmul 95:3) (CPDC)

Știe cineva dintre voi care stea este mai aproape de pământ? Corect, este soarele. Știe cineva dintre voi cum se numesc soarele și toate planetele din jurul lui? Corect - sistemul solar. Ei acum știe cineva cărei galaxii îi aparține sistemul solar? Da - Calea Lactee. Dar, știți că această galaxie Calea Lactee este doar una din multele galaxii existente? Cu ajutorul unor telescoape foarte puternice este posibil să vezi câteva din milioanele de galaxii care există. Crezi lucrul acesta? Câteva mii de milioane de galaxii, fiecare cu milioane de stele mai mari decât soarele nostru și poate alte milioane pe care noi nu le putem vedea. Dumnezeu a făcut stelele și El le cunoaște și le știe pe fiecare pe nume. Citim în Psalmul 147: 4-5, că: „El socotește numărul stelelor, și le dă nume la toate. Mare este Domnul nostru și puternic prin tăria Lui, priceperea Lui este fără margini.”

Dumnezeu este un Dumnezeu mare și noi trebuie să ne închinăm Lui.

Istoriisire biblică: Slava adusă lui Dumnezeu în ceruri (Apocalipsa 4).

Cartea Apocalipsei ne oferă o privire către cer iar capitolul 4 ne arată activitatea de bază a celor care sunt acolo în cer - lauda și închinarea aduse lui Dumnezeu Tatăl.

Dar noi nu trebuie să așteptăm până când vom ajunge în cer pentru a ne închina lui Dumnezeu Tatăl și Dumnezeu Fiul. Putem face lucrul acesta chiar acum.

Adevăr: Dumnezeu este dragoste - și ne iubește pe fiecare. (CPDC)

Verset biblic: „Cine nu iubește, n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste.” (1 Ioan 4:8)

Un om tânăr stătea pe trotuar, pe o stradă foarte aglomerată. Nu avea casă, era murdar, în zdrențe și nu mâncase de multe zile. Era vina lui că încălcase legea, și petrecuse câțiva ani în închisoare. Când a ieșit din închisoare nu a putut să își găsească serviciu. Părinții lui nu știau unde este pentru că de mulți ani fugise de acasă.

„Cum am putut să părăsesc o casă atât de bună și niște părinți atât de iubitori?” Îi era rușine de tot ce făcuse și i-ar fi plăcut să meargă acasă, dar nu era sigur cum l-ar fi primit părinții lui, din moment ce făcuse atâtea rele. Așa că le-a scris o scrisoare, le-a spus tot ce-a făcut și i-a întrebat dacă se poate întoarce acasă. La sfârșitul scrisorii a scris: „Voi veni la capătul străzii noastre joi. Dacă doriți să mă primiți acasă, atârnați o batistă albă în fereastra dormitorului meu. Așa voi ști că sunt bine primit. Dacă nu va fi o batistă albă, voi pleca și nu vă voi mai necăji.” Joi dimineața când a ajuns la capătul străzii ce credeți că a văzut? Casa de cărămidă a părinților lui arăta ca o casă acoperită de zăpadă, pentru că era învelită cu cearșafuri albe. În fiecare fereastră era câte un cearșaf alb! Mesajul era: „Te iubim! Te dorim acasă.” Bucuros, a luat-o la fugă spre ușa casei lui.

Dumnezeu te iubește mult, mai mult decât și-au iubit acei părinți fiul. El dorește să vii la El și te așteaptă. Dumnezeu te iubește atât de mult încât a dat pe Fiul Său, Domnul Isus să fie Mântuitorul tău și să ia pedeapsa pentru toate lucrurile rele pe care le-ai făcut.

♦♦♦

Cu mulți ani în urmă un misionar a mers în Indiile de Vest să predice Cu-vântul sclavilor care lucrau acolo. Stăpânul sclavilor nu l-a lăsat să debarce pe insula aceea. I-au spus că sclavii trebuie să muncească și aceștia nu au timp să asculte mesajele lui. Așa că el însuși s-a oferit ca sclav și a lucrat în câmp alături de sclavi. În timp ce lucra printre ei, le-a povestit despre Domnul Isus câștigând pe mulți pentru El. Cu prețul propriei libertăți!

Și aceasta este o imagine a dragostei lui Dumnezeu. Pentru a ne salva, a trimis pe Fiul Său care S-a făcut om și Și-a dat viața pentru noi.

♦♦♦

Un vapor se scufunda la o oarecare distanță de țarm. Un tată, o mamă și cei șase copii ai lor erau la bord. Pe atunci nu erau veste sau bărci de salvare.

Tatăl a spus copiilor să nu le fie frică, și după ce le-a promis că se va întoarce a ajutat-o întâi pe soția lui să ajungă la țarm. Apoi i-a dus pe copiii unul câte unul în siguranță la țarm. A rămas doar un copil. Puterea tatălui iubitor aproape se terminase. Abia se ținea pe picioare, dar se aruncă în mare și cu greutate înotă înapoi până la vapor. Îi spuse băiatului să sară în brațele lui. Au ajuns aproape de țarm într-un loc de unde copilul putea să înoate singur mai departe – dar tatăl nu a mai rezistat... s-a înecat. Ce mare dragoste a avut acest tată care a încercat să-și salveze toată familia cu prețul vieții lui! Dumnezeu Creatorul nostru ne iubește mult mai mult. Dumnezeu Fiul și-a dat viața pe cruce pentru a ne mântui.

♦♦♦

Întreabă care dintre copii cred că sunt buni la numărat. Roagă pe doi dintre ei să vină în față. Spune-le că ai pentru ei o sarcină dificilă, o sarcină grea chiar și pentru cel mai bun matematician din lume. Roagă pe unul dintre copii să numere firele de păr ale celuilalt copil. Este imposibil? Ei bine să facem sarcina mai ușoară. Dacă ar fi fost mai puține fire de păr poate că ai fi putut să le numeri. Întreabă dacă un adult care este chel este gata să se ofere ca voluntar. Tot ar fi imposibil?

Domnul Isus a spus ucenicilor ceva uimitor despre Dumnezeu în Luca 12:7. (*Cere unuia dintre copii să citească acest verset*). Oamenii de știință ne spun că o persoană cu părul negru are aproximativ 140 000 de fire de păr și o persoană cu părul blond are aproape 80 000 de fire de păr. Dar Dumnezeu știe exact câte fire de păr sunt pe capul tău, în orice moment. Numărul lor se schimbă de la o zi la alta. Când te piepteni pierzi câteva fire, apoi altele cresc și le iau locul. Dumnezeu știe exact câte fire de păr sunt pe capul tău chiar acum. De ce? Pentru că tot ceea ce te privește este extrem de important pentru El. El te iubește așa de mult. Așa că de fiecare dată când folosești pieptenele, adu-ți aminte că Dumnezeu te iubește mult de tot.

♦♦♦

Un om a văzut o casă în flăcări și a alergat să salveze un băiat care stătea la fereastra de la etaj, strigând după ajutor. În timpul operațiunii de salvare omul s-a ars și a fost aproape de moarte. Ce ai fi gândit dacă acel băiat nu i-ar fi mulțumit niciodată, n-ar fi vorbit niciodată cu omul care a făcut atât de mult pentru el, sau poate chiar i-ar fi vorbit urât? Crezi că lucrul acesta ar fi corect?

Așa faci și tu când nu mulțumești lui Dumnezeu pentru dragostea Lui și pentru tot ce a făcut pentru tine. Dar chiar dacă nu dorești să crezi în El, chiar dacă nu dorești să trăiești pentru El, El totuși te iubește.

♦♦♦

Mama Cristinei era foarte săracă. Ar fi dorit să cumpere Cristinei o rochie, dar nu avea bani. Așa că s-a hotărât să facă ea însăși una, dintr-un material drăguț pe care-l păstrase de mulți ani. Nu avea mașină de cusut așa că a lucrat cu acul ore și ore, târziu în noapte, atunci când Cristina dormea. Era o rochie atât de frumoasă! Era convinsă că fetei îi va plăcea rochița, pentru că semăna cu una din vitrina unui magazin, la care Cristina se uitase îndelung. Zilele au trecut una câte una și a venit ziua de naștere a Cristinei. Mama a învelit rochia în hârtie frumos colorată și Cristina a găsit-o pe pat când s-a trezit. A deschis pachetul curioasă, a probat rochia - îi venea perfect și era foarte încântată. Și-a dat seama că mama plănuise să facă o rochie pentru ea, și-a dat seama cât timp i-a luat mamei și cât de greu i-a fost să lucreze o rochie așa frumoasă. Privind la rochie a început să înțeleagă cât de mult o iubește mama ei.

La fel și noi văzând toate lucrurile minunate pe care ni le-a dat Dumnezeu, înțelegem cât de mult ne iubește – mult, mult mai mult decât dragostea mamei Cristinei.

Istorisiri biblice:

- Grijă lui Dumnezeu pentru Ninive (Iona 1:2-3; 3:10) și pentru copilași (4:11)
Chiar dacă Ninive era o cetate păcătoasă, Dumnezeu a iubit poporul din acea cetate și a dorit ca ei să se întoarcă din păcatele lor și să fie mântuiți. Lui Dumnezeu îi păsa în mod special de copii (Iona 4:11). Așa că l-a trimis pe Iona să avertizeze oamenii din Ninive și să le ducă mesajul mântuirii – și drept rezultat întreaga cetate s-a întors la Dumnezeu. Dumnezeu te iubește și pe tine. Nu contează cât de rău ai fost, Dumnezeu dorește ca tu să te întorci la El și să crezi în El.

- Istoria lui David și Mefiboșet (2 Samuel 9).

David era acum împărat. Dar el dorea să arate dragoste, bunătate și milă familiei lui Saul, omul care-l persecutase atât de mult. Atunci când a auzit că unul din nepoții lui Saul, Mefiboșet, fiul lui Ionatan este încă în viață l-a chemat la palatul lui, i-a dat înapoi proprietățile și l-a invitat la masa lui. Mefiboșet nu merita harul și bunătatea împăratului - dar s-a bucurat de ele datorită dragostei împăratului.

Și Dumnezeu împăratul nostru revarsă peste noi harul și dragostea Lui chiar dacă noi nu merităm.

Adevăr: Dumnezeu este îndurător și dorește să ne ierte păcatele. (CPDC)

Verset biblic: „Domnul este îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate.” (Psalmul 103:8)

Un soldat din armata lui Napoleon a fost condamnat la moarte. Mama lui a auzit că fiul ei urma să fie executat și a reușit cumva să ajungă în fața lui Napoleon, să pledeze pentru viața fiului ei. „Trebuie să se facă dreptate,” a spus Napoleon „mai ales că aceasta este a doua lui abatere”. „Eu nu cer dreptate. Eu vin înaintea voastră, mărite împărat, pentru îndurare.” „El nu merită îndurare.” „Nu ar mai fi îndurare dacă ar merita-o. Îndurare este tot ce vă cer.” „Ei bine,” spuse Napoleon „voi arăta îndurare”. Viața soldatului a fost salvată.

Noi suntem păcătoși și merităm să murim. Dumnezeu ar face doar ce este corect și drept, dacă ne-ar pedepsi pentru păcatele noastre, dar El a dorit să ne arate îndurare. Pentru aceasta a trimis pe Fiul Său pe pământ să sufere pedeapsa pentru noi – și noi, crezând în El vom primi îndurarea lui Dumnezeu.

♦♦♦

Un băiat a intrat în casa vecinului crezând că acesta nu este acasă. Domnul Loghin a auzit zgomotul ferestrei sparte și a coborât de la etaj în camera de jos, tocmai la timp ca să îl prindă pe băiatul care escalada fereastra. „Te-am prins!” spuse el recunoscând pe fiul unei văduve, ce locuia în vecinătate. „Acum voi telefona poliției!” „Domnule!” spuse băiatul. „Vă rog, nu faceți asta! Îmi pare așa de rău. Mama mea se va îmbolnăvi dacă va afla ce am vrut să fac. Nu am mai făcut niciodată asta și vă promit că nu voi mai face niciodată.” Domnul Loghin a privit la băiat, i-a fost milă de el, dar a spus: „Ai vrut să-mi spargi casa. Mi-ai spart fereastra. Meriți să fii pedepsit. Asta spune legea. Cu toate acestea, voi fi îndurător și nu voi telefona poliției.”

Imaginați-vă ce bucuros a fost băiatul!

Dumnezeu este plin de îndurare față de noi. Dacă ne pare rău pentru păcatele noastre și credem în Isus Hristos, El nu ne dă pedeapsa pe care o merităm, ci ne arată îndurare.

Istorisire biblică: Îndurarea lui Dumnezeu pentru omul care a omorât credincioși (Fapte 9:1-6; 1Timotei 1:13).

Scopul lui Saul a fost să persecute și să omoare pe cei care credeau în Hristos, care erau urmași ai lui Isus Hristos. El a fost părtaș la omorârea lui Ștefan și a făcut tot ce a putut împotriva Bisericii lui Isus Hristos. Cu toate

acestea Domnul Isus l-a iubit, i-a vorbit, i-a mișcat inima – și apoi l-a folosit în slujba Lui. Câtă îndurare!

Dumnezeu va fi îndurător cu tine și îți va ierta toate păcatele (nu contează cât de rău ai fost) dacă crezi în Domnul Isus Hristos ca Mântuitor.

Adevăr: Dumnezeu este milostiv și ne va ierta păcatele dacă noi credem în Isus Hristos. (CPDC)

Verset biblic: „*Dar Tu, Doamne, Tu ești un Dumnezeu îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate și credincioșie.*” (Psalmul 86:15)

„Ei bine,” spuse domnul Loghin „până acum te-ai bucurat de îndurare. Nu ți-am dat ceea ce ai meritat, nu vei fi pedepsit. Nu va trebui să plătești fe-reastră spartă. O voi plăti eu. Acesta este har și încă nu am ajuns la capăt. Pentru har nu este capăt. Vino după mine.” Băiatul l-a urmat în garaj unde era o bicicletă frumoasă rezemată de niște cutii vechi. „Îți place bicicleta?” „E super!” spuse băiatul. „Ai bicicletă?” „Nu.” „Atunci este a ta, dacă o dorești. Am cumpărat-o pentru băiatul meu cu doi ani în urmă, dar după aceea el a murit într-un accident de mașină.” „O, domnule, îmi pare rău pentru băiatul dumneavoastră! Și vă mulțumesc pentru bicicletă, dar nu o pot primi după tot ce-am făcut. Nu o merit.” „Ei bine, acesta este harul – ceva bun pe care nu-l meriți și ceea ce am făcut eu, îmi amintește de ceea ce a făcut Dumnezeu. Întâi Dumnezeu a arătat îndurare și nu ne-a dat pedeapsa pe care o meritam. Apoi a arătat har și ne-a dat ceea ce noi nu merităm - darul vieții veșnice, atunci când credem în Domnul Isus Hristos care ne iartă și ne mântuiește”.

♦♦♦

Un om care nu credea în Dumnezeu vorbea cu un indian, un om simplu, needucat, care era creștin. L-a întrebat de ce crede în Dumnezeu. „Ce a făcut Dumnezeu pentru tine?”

Indianul nu a spus nimic. A luat o omidă și a înconjurat-o cu un inel de frunze moarte. Apoi a dat foc frunzelor. Omida s-a mișcat într-o parte și alta încercând să scape, dar nu a reușit. Și apoi s-a făcut covrig. Indianul s-a aplecat a luat omida, a pus-o pe un loc uscat, apoi a spus: „Așa este harul lui Dumnezeu. El a venit, m-a ridicat și m-a pus într-un loc sigur”.

♦♦♦

Un om pe nume Calvin Lewis era gunoier în Detroit, America. În gunoarie găsea de multe ori lucruri pe care le strângea și apoi le transforma în piese de artă. Unele din lucrările lui au fost expuse într-un muzeu din Detroit și au fost foarte laudate de critici. Așa lucrează Dumnezeu și cu noi. În starea noas-

tră de păcat și întunecime, El vede posibilități, ne ridică și ne transformă în ceva frumos și minunat. Biblia numește aceasta har.

Istoriisiri biblice:

- Istoria lui Mefiboșet (2 Samuel 9).

David era acum împărat. În vremurile acelea împărații omorau deseori pe toți cei care ar fi constituit o amenințare la tron. Dar nu era cazul lui David. El a dorit să știe dacă a mai rămas cineva în viață din familia lui Saul. Când a descoperit că nepotul lui Saul era încă în viață, l-a adus la împărat, l-a invitat zilnic la masa împăratului și i-a dat înapoi toate proprietățile. El i-a dat lui Mefi-boșet ceea ce acesta nu ar fi meritat. Acesta este harul.

- Istoria lui Onisim (Filimon 16-18).

Onisim fusese sclavul lui Filimon. Furase o parte din bani și fugise. În Roma a devenit creștin. Pavel i-a scris lui Filimon și l-a rugat să-l ierte pe Onisim și să-l primească înapoi. Suntem siguri că Filimon a făcut lucrul acesta – și acesta a fost un act de har. Onisim nu merita.

Dumnezeu ne iubește pe tine și pe mine, încât ne va ierta toate păcatele, dacă noi credem în Isus Hristos – chiar dacă nu merităm iertarea.

Adevăr: Dumnezeu este bun și tot ceea ce avem este de la El. (CPDC)

Verset biblic: „*Gustați și vedeți ce bun este Domnul! Ferice de omul care se încrede în El!*” (Psalmul 34:8)

Mihai a venit la școală cu o cutie de bomboane de ciocolată. În pauză, în curtea școlii a dat câteva unui prieten. Ceilalți colegi s-au adunat în jurul lor și Mihai i-a servit pe rând, dar atunci când Bebe - cel care își bătea joc de toți copiii a întins mâna să ia o bomboană, Mihai a spus: „Tu nu meriți! Îți bați joc mereu de copiii mai mici.” Și nu a vrut să-i dea.

În seara aceea tata a citit un pasaj din Biblie care vorbea despre bunătatea lui Dumnezeu. „Dumnezeu este așa de bun încât ne dă soare, ne dă ploaie pentru ca să crească recoltele.” Tata a continuat: „Dumnezeu dă nu doar oamenilor buni, ci și celor răi. El dă trupuri sănătoase și deșteptăciune atât oamenilor răi cât și oamenilor buni. Și noi ar trebui să facem la fel”. Mihai s-a gândit la aceasta. A doua zi în pauză s-a dus la Bebe și i-a spus: „Mai am câteva bomboane. Le-am păstrat pentru tine.” „Cum de te-ai schimbat așa?” întrebă Bebe. „Pentru că Dumnezeu este așa de bun cu mine chiar dacă eu nu merit.”

Nu-i așa? Dumnezeu este bun și ne dă toate lucrurile de care avem nevoie: hrană, apă, aer, lumină, etc. Dar El este așa de bun că ne oferă și lucruri de care nu avem neapărată nevoie pentru a trăi. Gândește-te la flori. Acestea ne încântă cu formele, culorile și parfumul lor. Dacă Dumnezeu ar fi făcut în lumea aceasta doar un singur fel de floare ar fi fost bine. Dar El ne-a dăruit așa de multe flori. Dumnezeu este bun.

Dumnezeu ne dă și mâncare diferită. Am fi avut nevoie doar de mâncarea care să ne țină în viață. Dar El ne-a dat mâncare cu diferite gusturi.

Și priviți la diferitele feluri de animale. Unele sunt amuzante, altele sunt înfiorătoare, unele frumoase, altele folositoare. Cât de diferite sunt! Cât de bun este Dumnezeu!

Istorie biblică:

Predica lui Pavel în Listra (Faptele Apostolilor 14:11-18).

Pavel și Barnaba au venit la Listra, au predicat acolo și au făcut minuni. Oamenii din Listra au crezut că sunt zei și au vrut să li se închine. Dar Pavel le-a spus că sunt oameni ca și ei - și i-a încurajat să se închine Singurului și Adevăratului Dumnezeu care și-a arătat bunătatea dându-le ploaie, recolte, hrană și bucurie.

Nu este minunat să ai un Dumnezeu atât de mareț și de bun?

Adevăr: Dumnezeu este înțelept; El știe ce este cel mai bine pentru noi și lucrează pentru binele vieților noastre. (CPDC)

Verset biblic: „A lui Dumnezeu, care singur este înțelept, să fie slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin.” (Romani 16:27)

Uneori Dumnezeu îngăduie în viața noastră dificultăți și probleme pentru că El știe că acestea ne vor ajuta, să devenim tot mai mult ceea ce dorește El să devenim.

Ați văzut vreodată o scoică? Ați mâncat scoici? O scoică este un crustaceu. Uneori nisipul pătrunde până la scoică și o rănește. Scoica încearcă să facă fină suprafața nisipului, să n-o mai rănească, și învelește firul de nisip cu un lichid care se întărește în timp. Cu timpul acesta devine o bilă rotundă, strălucitoare cu suprafața fină, o perlă de mare valoare, pe care mulți o vor admira. Dar perla nu ar exista, dacă n-ar fi fost nisipul.

Știți că sunt oameni care folosesc scoicile pentru a produce perle? Prind scoici mici și când acestea cresc, ei pun un fir de nisip în scoică și vor

obține o perlă. Înțelegi că Dumnezeu îngăduie acel fir de nisip în viața ta, astfel încât într-o zi să devină o perlă?

♦♦♦

Copiii li se spune deseori, „Mama știe mai bine” atunci când întrebă de ce nu pot să facă anumite lucruri. Micuțului Andrei i s-a spus de multe ori să nu atingă nimic de pe sobă și s-a abținut să facă acest lucru, până într-o zi când era foarte flămând și s-a întrebat ce pregătește mama de mâncare în cratiță. S-a ridicat în vârful picioarelor și a încercat să vadă. Din nefericire a răsturnat cratița și apa fierbinte a curs peste el. L-a durut, a plâns și a strigat. Apa nu dăduse în clocot, așa că nu s-a ars foarte tare. Mama a venit în fugă, l-a ridicat, l-a dus la baie, i-a privit mânuțele roșii, pieptul înroșit, apoi l-a sărutat și l-a strâns în brațe până când el s-a oprit din plâns. Andrei a învățat prin felul acesta dureros că trebuie să stai departe de sobă atunci când ești mic și că mama știe mai bine.

Dumnezeu este foarte înțelept și ne-a dat porunci care ne arată ce ar trebui să facem. El știe ceea ce este cel mai bine pentru noi. Și pentru că știa că noi vom fi neascultători, a făcut un plan foarte înțelept pentru ca noi să putem fi iertați pentru neascultarea poruncilor Lui. Dumnezeu ne-a dat un Mântuitor care a luat asupra Lui pedeapsa pentru neascultarea noastră. Așa că noi trebuie să urmăm planul înțelept al lui Dumnezeu și să cerem Domnului Isus să ne mântuiască.

Dar planul înțelept al Lui Dumnezeu nu se oprește aici. El dorește ca cei care devin copiii Lui, prin credința în singurul Lui Fiu, să Îi dea primul loc în viața lor. Prin natura noastră toți suntem tentați să trăim în felul nostru; aceasta este o nebunie pentru că vom ajunge mereu în necazuri. Atunci când lăsăm pe Dumnezeu să ne controleze, El va lucra ceea ce este bine pentru noi. Dumnezeu este înțelept și știe ce face cu viețile noastre – și noi ar trebui să ascultăm întotdeauna de El.

♦♦♦

Singurul supraviețuitor al unui naufragiu a fost aruncat de ape pe o insulă mică, fără locuitori. S-a rugat din toate puterile ca să fie salvat, și zilnic privea spre orizont să vadă salvatorul, dar salvatorul nu a venit de nicăieri.

Obosit, a reușit să construiască o colibă să se apere de vremea rea și să își pună acolo câteva lucruri. Dar într-o zi a plecat în căutare de hrană și întorcându-se acasă a găsit coliba în flăcări. Se întâmplase ce putea fi mai rău; pierduse totul. Supărat și mândros strigă: „Doamne, cum mi-ai putut face aceasta!” A doua zi dimineața, a fost trezit de zgomotul unui vapor care trecea pe acolo. Veniseră să îl salveze. „Cum ați știut că sunt aici?” a întrebat omul

pe salvatorii lui. „Am văzut focul” au răspuns ei. Nu uita, data viitoare când „la sol îți arde coliba”, că Dumnezeu vede lucrul acesta. El va auzi rugăciunea și va trimite ajutor chiar prin lucrurile grele pe care le îngăduie în viața ta.

♦♦♦

Există o povestire despre un om care credea că este foarte înțelept, se numea Nastratin Hogea. Omul acesta nebun credea că știe mai multe decât Dumnezeu. Privea lumea frumoasă din jurul lui și vorbea despre schimbările pe care le-ar face. „De ce este cerul albastru?” spunea el. „De ce este iarba verde? Eu aș fi făcut-o purpurie.” Omul care credea că este mai înțelept decât Dumnezeu, nu se bucura de nici una din frumusețile naturii. Întotdeauna găsea vină și spunea cum ar fi făcut el natura.

Într-o zi, Dumnezeu a folosit un nuc și un dovleac să îl învețe pe Nastratin Hogea o lecție. Privea și se odihnea la umbra nucului, și-a ridicat privirea și a văzut nuci. Apoi privi în jos și văzu la picioarele lui un vrej de dovleac. Pe vrej era un dovleac uriaș galben.

„Ce nebun e Dumnezeu!” își spuse Nastratin Hogea. „Crește un dovleac atât de greu pe o viță atât de slabă, că aceasta nu poate ridica dovleacul de la pământ. Crește niște nuci mărunte într-un copac atât de puternic încât crengile lui ar putea ține greutatea multor dovleci. Dacă eu aș fi Dumnezeu, sunt sigur că m-aș pricepe mai bine la lucrurile acestea și aș face invers.” Chiar atunci se porni un vânt puternic care scutură crengile nucului. O nucă îi căzu în cap. Nastratin își frecă mica julitură din creștet, apoi spuse: „Sunt bucuros că în nuc a fost un fruct așa de mic și nu un dovleac mare! Nu voi mai încerca niciodată să decid ce ar trebui să facă Dumnezeu. Mă voi încrede în înțelepciunea lui Dumnezeu și Îi voi mulțumi pentru că a creat lumea atât de bine.”

Dumnezeu știe ce este cel mai bine pentru tine, cu toate că uneori poate nu gândești așa. Când Dumnezeu îți refuză ceva pentru care te-ai rugat mult timp sau când îți cere să faci lucruri grele, adu-ți aminte de Nastratin Hogea. Lasă totul în mâinile lui Dumnezeu, ai încredere în El și vei fi fericit.

♦♦♦

Atunci când un vultur dorește să-și învețe puii să zboare, din cuibul situat sus, sus pe stâncă la sute de metri înălțime, acesta împinge pe unul dintre pui afară din cuib. Puiul începe să cadă și atunci vulturul zboară sub el, își întinde aripile, prinde puiul și zboară împreună cu el. Vulturul se întoarce și puiul cade iarăși. Din nou vulturul zboară sub pui, îl prinde și îl ridică iarăși în aer. Vulturul face aceasta de multe ori și, când puiul obosește, îl pune în cuib să se odihnească. Apoi procesul reîncepe până când puiul învață să zboare. La fel și Dumnezeu are grijă de noi, ne iubește și ne învață „să zburăm” chiar dacă

uneori ne este greu și uneori suntem înspăimântați. Dumnezeu știe ce face.

♦♦♦

Un om era în vizită la o familie, unde o doamnă lucra țesând fire de lână într-o tapiserie. Privi cu atenție lucrul femeii și văzu doar o grămadă de fire încurcate, așa că o întrebă ce face. Ea zâmbi și spuse: „Stai puțin acesta este dosul, trebuie să vezi fața tapiseriei.” Femeia întoarse lucrarea și acolo erau cuvintele „Dumnezeu este dragoste” în culori vii.

De multe ori noi nu înțelegem ce se întâmplă în viețile noastre, pentru că privim pe dosul tapiseriei. Dumnezeu vede partea cealaltă, pe care o vom vedea și noi într-o zi. Fața tapiseriei este planul final al lui Dumnezeu.

♦♦♦

Un băiețel se juca cu o barcă jucărie într-o baltă. Aceasta îi scăpă din mână și nu putea ajunge la ea, așa că rugă pe un băiat mai mare să îl ajute. Băiatul mai mare începu să arunce pietre în apă, lângă barcă. Băiețelul îl rugă să nu mai arunce pietre, dar băiatul mai mare continuă. Atunci băiețelul văzu că pietrele cădeau de partea cealaltă a bărcii și de fiecare dată valul format de ele, îi aducea barca tot mai aproape de marginea bălții. Curând își ținea din nou jucăria în mână.

Dumnezeu este înțelept și El plănuiește căderea fiecărei pietre în viața noastră, astfel încât să ne aducă mai aproape de El.

♦♦♦

Pasagerii unui feribot ce se afla pe râul Mississippi s-au speriat foarte tare când vasul a trecut printr-o zonă cu ceață densă. Câțiva pasageri au mers la căpitan să-i spună că merge prea repede, dar când au ajuns la cabina căpitanului au văzut că la nivelul aceleia nu era ceață și totul era foarte clar. Ceața era foarte densă doar șase metri deasupra apei. Pasagerii nu vedeau nimic, dar căpitanul vedea totul.

Nu uita că atunci când ești în ceață și nu știi ce să faci și nu știi ce se întâmplă, Căpitanul tău este deasupra, vede totul și El stăpânește situația.

♦♦♦

Joni Eareckson era o adolescentă americană creștină încă din copilărie. Îi plăcea viața și era plină de energie. Iubea oceanul și îi plăcea să înoate. A mers să înoate cu sora ei. A înotat până la o plută de lemn și de acolo a sărit în apa rece. Atunci s-a întâmplat ceva groaznic. S-a lovit cu capul de o stâncă și a rămas inconștientă. Sora ei a tras-o afară din apă, a chemat ambulanța și au dus-o la spital. Și-a venit în fire, dar spre groaza ei nu mai simțea nimic în corp mai jos de umeri. Doctorii i-au spus că și-a rupt gâtul și s-ar putea să moară. Nu a murit. A rămas în spital timp de câteva luni și niciodată nu și-a

mai putut folosi vreo parte a corpului ei, cu excepția capului. A învățat să scrie ținând creionul în gură și a învățat să picteze ținând pensula în gură. A ieșit din spital, dar nu și-a mai revenit niciodată. Avea un scaun cu rotile special, cu comenzi electrice pe care îl putea manevra cu gura și a învățat chiar să conducă o mașină specială, folosind gura.

Joni ar fi putut să-și plângă de milă. „De ce mi s-au întâmplat toate acestea tocmai mie?” Este o întrebare normală. Nu a găsit răspunsul – dar a învățat să creadă în Dumnezeu. „Doamne nu știi de ce mi s-au întâmplat aceste lucruri, dar știu că Tu ești stăpânul și mă încred în Tine.”

Astăzi Joni este o persoană renumită. A scris câteva cărți, vorbește la conferințe în toată lumea și a fost invitată de multe ori de Billy Graham, renumitul predicator, să vorbească la conferințele lui. Dar, mai presus de toate, a început să lucreze, să încurajeze și să ajute alți oameni cu dizabilități, pentru că ea însăși este o femeie cu dizabilități.

Dumnezeu a folosit-o într-un mod minunat prin slăbiciunile ei și ea a devenit o binecuvântare pentru mulți.

Istorisiri biblice:

- Binecuvântarea lui Dumnezeu în viața lui Iosif (Genesa 37-50).

Dumnezeu a avut un plan pentru Iosif și pentru viața lui. El îl va folosi să salveze poporul Său și pe mulți alții de la foamete și moarte. În înțelepciunea Lui, Dumnezeu a lucrat în viața lui Iosif, îngăduind anumite împrejurări. L-a condus pas cu pas până a ajuns prim-ministru al Egiptului și salvatorul poporului Israel. Dumnezeu l-a pregătit pentru aceasta în familia lui, în casa lui Potifar și în închisoare. Dumnezeu a controlat întotdeauna situația și a știut ceea ce face. Dumnezeu are un plan și pentru viața ta.

- Binecuvântarea și călăuzirea lui Dumnezeu în viața Esterei.

Dumnezeu a avut un plan pentru poporul Lui, pentru copiii lui Israel și acesta nu includea distrugerea lui de către dușmani, așa cum a plănuit Haman. Așa că în înțelepciunea Lui, El a ridicat o persoană, pe Estera care va câștiga favoarea regelui și influența lui, astfel încât regele va permite evreilor să se apere. Numele lui Dumnezeu nu este menționat în cartea Estera, dar El este la lucru, în spatele scenei, și își arată înțelepciunea.

Adevăr: Dumnezeu este răbdător.

El așteaptă și nu ne pedepsește imediat. (CPDC)

Verset biblic: „Dumnezeul răbdării și al mângâierii să vă facă să aveți aceleași simțăminte, unii față de alții, după pilda lui Hristos Isus.”

(Romani 15:5).

Mihai, un băiețel irlandez, era aproape de moarte în spital. O doamnă creștină care îl vizitase în spital, îi vorbise despre Domnul Isus care a murit pe cruce pentru ca să îl scape de pedeapsa păcatelor lui. „Acum, El stă la ușa inimii tale, bate și așteaptă să intre.” „Oh,” spuse băiețelul, „cât de mult a stat la ușă?” „Toată viața ta, Mihai. Nu vrei să-I dai voie să intre în inima ta?”

„Toată viața mea! Trebuie să fie foarte, foarte răbdător. Îmi pare rău că L-am lăsat să aștepte așa de mult. Îl voi lăsa să intre chiar acum.” Așa că a spus: „Doamne Isuse, am nevoie ca Tu să vii și să locuiești în inima mea, să îmi ștergi păcatele. Îmi pare așa de rău că ai stat așa de mult și ai așteptat. Cred că ai ceva răbdare.”

L-ai ținut și tu pe Domnul Isus în afara vieții tale pentru mult timp? Lasă-L pe El să vină în viața ta, chiar astăzi.

Istorisiri biblice:

- Răbdarea lui Dumnezeu cu Iona (Iona 1-4).

În primul rând Iona a fost neascultător față de chemarea lui Dumnezeu – și Dumnezeu a lucrat cu răbdare în inima lui prin furtună, prin pește, până când Iona a devenit ascultător. Și atunci când Iona s-a mâniat, pentru că Dumnezeu a cruțat oamenii din Ninive, Dumnezeu cu multă grație i-a explicat cu multă răbdare că nu ar trebui să fie mândros.

- Răbdarea lui Dumnezeu în zilele lui Noe (Genesa 6).

Dumnezeu nu a judecat păcatele lumii din vremea aceea imediat. El a avut multă răbdare. El a amânat acea judecată mai mult de 100 de ani, timpul în care Noe a construit corabia – și a vorbit oamenilor spunându-le să se pocăiască.

- Dumnezeu și a doua venire a Domnului Isus Hristos.

Domnul Isus a fost aici acum aproape 2 000 de ani și ne-a promis că se va întoarce. După întoarcerea Lui nu va mai fi oportunitate să fii mântuit. Asta pentru că El a fost atât de răbdător și nu a venit încă. Milioane de oameni au avut oportunitatea să fie mântuiți. Ești bucuros că Dumnezeu a fost așa de răbdător cu tine? Nu-l pune totuși răbdarea la încercare. Fă astăzi ceea ce așteaptă El de la tine.

Adevăr: Dumnezeu este gelos și dorește ca noi să Îi dăm primul loc în viața noastră. (CPDC)

Verset biblic: „Să nu te închini înaintea unui alt dumnezeu; căci Domnul se numește gelos, este un Dumnezeu gelos.” (Exodul 34:14)

Era odată un împărat bătrân, al cărui singur fiu și moștenitor era tânăr și nu prea înțelept. Împăratul care știa că o să moară în câțiva ani, încercase să petreacă mai mult timp cu prințul, să-l instruiască cum să fie un împărat înțelept și bun la vremea potrivită. Băiatului nu-i plăcea să stea și să învețe, așa că prefera să meargă la vânătoare cu fratele mai tânăr al împăratului care era un om foarte rău și râvnea să fie împărat la moartea fratelui său.

„Petreci prea mult timp cu unchiul tău”, spuse împăratul fiului său. „Ne distrăm așa de bine împreună. Prefer să merg cu el la vânătoare decât să învăț cum să fiu împărat. E plictisitor!” „Ai grijă cu fratele meu. Să știi că vrea să-ți facă rău.” „Tată,” spuse tânărul „ești gelos pentru că îmi place de el. Te gândești că țin la el mai mult decât la tine.” „Fiule, sunt gelos, dar asta doar pentru că eu doresc ceea ce este mai bine pentru tine.”

Prințului nu i-a venit să creadă că era în vreun pericol, dar după câteva zile, pe când călăreau în pădure, unchiul lui îl îmbrânci deodată, astfel încât căzu de pe cal. Un slujitor credincios care tăia copaci pe marginea drumului, observă ce s-a întâmplat și fugi să îl ajute pe prinț. Băiatul avea piciorul rupt. Când tăietorul de lemne îl duse la tatăl lui, prințul spuse plângând: „Tată, ai avut dreptate. Fratele tău a încercat să mă omoare astăzi. Ar fi trebuit să ascult de tine, pentru că doar tu dorești ceea ce este mai bine pentru mine.”

Dumnezeu este gelos ca și tatăl din această povestire pentru că El știe ce vrea să ne facă dușmanul Lui și dușmanul nostru. El dorește ca noi să-I dăm Lui primul loc. Doar atunci suntem în siguranță când stăm aproape de El și când facem lucrurile pe care ni le cere El. Trebuie să-I dăm primul loc în viața noastră și va fi cel mai bine pentru noi.

Istorisiri biblice:

- Tânărul bogat (Matei 19:16-26).
Problema tânărului bogat era că dorea să aibă viață veșnică, dar nu dorea să dea Domnului Isus primul loc în viața lui. Bogățiile și rangul social erau mai importante pentru el decât Domnul Isus.
- Domnul Isus alungă vânzătorii din Templu (Ioan 2:13-17).
Domnul Isus dorea ca Tatăl să ocupe primul loc în viețile evreilor. Așa că atunci când a văzut Casa Tatălui transformată într-un loc de unde erau

cumpărate și vândute lucruri, în loc să fie un loc de închinare, S-a mâniat și a fost gelos pentru gloria Tatălui.

Ești gata să-I dai lui Dumnezeu și Domnului Isus primul loc în viața ta?

Adevăr: Dumnezeu cunoaște totul – asta înseamnă că El cunoaște totul despre tine. (CPDC)

Verset biblic: „Știi când stau jos și când mă scol, și de departe îmi pătrunzi gândul.” (Psalmul 139:2)

Un om care dorea să fure niște pepeni din grădina vecinului, luă cu el pe fiul lui de opt ani. Băiețelului i s-a spus să pândască ca nu cumva să vină cineva. În timp ce tatăl era în grădina vecinului încercând să ia un pepene, băiețelul strigă: „Tată, te vede cineva!” Omul fugi repede la copil. „Unde? Cine mă vede?” „Tată, te-ai uitat de jur împrejur, dar ai uitat să te uiți sus la cer. Dumnezeu de acolo de sus se uită și te vede.” Tatăl băiețelului s-a gândit la aceasta și s-a hotărât să nu mai fure pepeni.

Dumnezeu te urmărește și pe tine.

♦♦♦

Poate cineva să vină și să numere câte fire de păr am pe cap? Nu! Asta este imposibil. Nimeni n-ar putea face lucrul acesta. Dar Biblia ne spune că Dumnezeu poate (Luca 12:7). El știe exact câte fire de păr are fiecare persoană. Aceasta arată cât de important ești tu înaintea lui Dumnezeu și cât de mult te cunoaște. Dumnezeu știe totul despre tine.

♦♦♦

Vei spune (cu toate că nu este adevărat) că struțul își îngroapă capul în nisip și gândește că dacă el nu vede pe nimeni, nimeni nu-l vede pe el. Ce prostie! Mulți în lumea aceasta sunt ca și struțul. Își îngroapă capetele în nisip și gândesc că, dacă ei nu-l văd pe Dumnezeu, nici Dumnezeu nu îi vede pe ei. Nu au citit niciodată în Cuvântul lui Dumnezeu (Biblia), sau dacă au citit, nu cred ce spune Biblia pentru că aici scrie: „Ochii Domnului sunt în orice loc, ei văd pe cei răi și pe cei buni” (Proverbe 15:3).

Dumnezeu cunoaște totul despre tine și vede tot ce faci. Dumnezeu va judeca și pedepsi toate păcatele tale. Dacă scoți capul din nisip și crezi în Domnul Isus toate păcatele tale vor fi iertate.

Istorisiri biblice:

- Domnul Isus cunoștea gândurile cărturarilor (Marcu 2:6-8).
Cărturarii nu au spus nimic - dar în inima lor gândeau ceva despre Domnul

Isus. Domnul Isus a cunoscut aceste gânduri, le-a auzit ca și când ar fi fost rostite în cuvinte.

● Domnul Isus cunoștea gândurile Sarei și reacția ei la promisiunea lui (Genesa 18:13-15).

Când Domnul a promis lui Avraam un fiu, Sara a râs, dar nu pe față. Ni-meni nu ar fi putut să o audă. Era în interiorul ei. A și murmurat niște cuvinte. Dar Domnul a auzit atât râsul cât și cuvintele și a dat o replică Sarei.

Domnul Isus cunoaște totul despre tine.

Adevăr: Dumnezeu este pretutindeni și nu poți să fugi de El. (CPDC)

Verset biblic: „Unde mă voi duce departe de Duhul Tău, și unde voi fugi departe de Fața Ta?” (Psalmul 139:7)

Tânărul Ionel nu înțelegea cum poate Dumnezeu să fie prezent peste tot, în același timp, așa că tatăl într-o zi îl luă la o plimbare cu mașina. În mașină era un radio, tatăl l-a pornit și au ascultat ceva muzică. După un timp tatăl spuse: „Ionel, dacă mergem dincolo de acel deal vom mai putea să auzim aceeași muzică?” „Da, tată.” „Stația radio ne trimite muzica aici în mașină. Dacă am călătorii încă douăzeci de kilometri, vom mai auzi muzica?” „Desigur.” „Dar, ce crezi, mama acasă poate să asculte și ea aceeași muzică?” „Da.” Atunci tatăl îi spuse: „Ei bine vezi, dacă sunetul de la această stație radio poate fi auzit în orice loc, în același timp, de ce Dumnezeu nu poate să fie în orice loc în același timp?” Atunci Ionel înțelese.

Istorie biblică: Iona nu a putut să fugă de Dumnezeu (Iona 1, 2).

El a încercat să fugă. Tarsul era în direcția opusă cetății Ninive. Dar fuga în acea direcție nu a fost de nici un folos. Nu i-a fost de folos nici că s-a îmbarcat pe o barcă. Dumnezeu a trimis o furtună, a pregătit un pește mare la vremea potrivită și așa a lucrat la inima lui Iona, astfel încât acesta a încetat să fugă și s-a decis să asculte. Nici tu nu poți să fugi de Dumnezeu pentru că El este prezent oriunde.

Adevăr: Dumnezeu este atotputernic și poate să facă orice. (CPDC)

Verset biblic: „Isus s-a uitat țintă la ei, și le-a zis: «La oameni lucrul acesta este cu neputință, dar la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință.»”

(Matei 19:26)

Pastorul stătea și urmărea copiii de la școala duminicală ieșind din clasă la sfârșitul orelor. Știa că făcuseră o lecție despre Moise și cum a deschis Dumnezeu Marea Roșie astfel încât poporul să treacă prin ea ca pe uscat. Spuse lui Marcel: „Dacă îmi spui ceva ce poate să facă Dumnezeu îți dau o bucățică din ciocolata mea.” „Dacă îmi spuneți ceva ce nu poate să facă Dumnezeu” răspunse băiețelul „vă dau toată ciocolata mea.”

♦♦♦

O fetiță veni acasă de la școala duminicală și spuse foarte încântată tatălui ei ce minune a făcut Dumnezeu la Marea Roșie astfel încât poporul a trecut prin ea ca pe uscat. „Nu-i o mare minune. Oamenii de știință cred că renumita Mare Roșie avea doar vreo 30cm adâncime.” „O, atunci a fost o minune și mai mare! Cum a putut Dumnezeu să îi înece pe egipteni și pe carele lor doar în 30cm de apă! Dumnezeu poate să facă totul!”

♦♦♦

Un misionar tânăr primise o rablă de mașină care nu pornea decât împin-să. Doi ani s-a chinuit cu ea și într-o zi un alt misionar care a venit în zonă a văzut ce necazuri are acesta cu mașina. A aruncat o privire sub capotă și apoi spuse prietenului: „Încearcă acum! Pornește!” Motorul a pornit imediat. „Ce-ai făcut?” „Nu prea mult, era doar o conexiune proastă.” Puterea fusese acolo tot timpul, dar nu fusese folosită pentru că era o problemă la un cablu.

Puterea lui Dumnezeu este întotdeauna la dispoziția noastră, dar pentru ca ea să treacă spre noi trebuie să avem o legătură puternică cu Dumnezeu.

Istoriiri biblice:

● Istoria creației (Genesa 1).

Doar Dumnezeu putea să creeze universul din nimic și doar El putea să creeze lumea noastră în șase zile. Aceasta este cea mai bună dovadă a puterii Sale.

● Daniel în groapa cu lei (Daniel 6).

Doar Dumnezeu putea să protejeze un om de leii flămânzi timp de o noapte întreagă.

● Cei trei tineri în cuptor (Daniel 3).

Doar Dumnezeu putea să protejeze trei oameni într-un cuptor încins astfel încât să nu le fie arse nici hainele și nici un fir de păr. Dumnezeul acesta minunat poate să facă imposibilul pentru tine, pentru viața ta.

**Adevăr: Dumnezeu nu se schimbă;
El este întotdeauna același.** (CPDC)

Verset biblic: „Căci eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb;” (Maleahi 3:6a)

Toate lucrurile se schimbă. (Vorbiți copiilor despre clădiri noi ridicate de curând. Clădirile vechi au fost dărâmate pentru a face loc celor noi.) Tot ceea ce folosim noi se distruge în timp – șosetele, pantofii, îmbrăcămintea, mobila. Într-o zi pământul acesta nu va mai fi aici. Oamenii se schimbă – sunt unii prieteni care nu îți mai scriu, poate nu îți mai vorbesc, nu îți mai dau telefon, nu vin să te vadă, găsindu-și alți prieteni și stai și te întebi ce le-ai făcut de le-ai pierdut prietenia. Corpul tău se schimbă, crești, îmbătrânești, te îmbolnăvești, apoi mori.

Este minunat că Dumnezeu nu se schimbă niciodată! El este la fel de puternic cum a fost dintotdeauna. El te iubește la fel de mult ca atunci când Domnul Isus a murit pe cruce pentru tine. Este minunat să depindem de El, chiar dacă totul în jurul nostru se schimbă, chiar dacă ne lasă mașina, sănătatea, prietenii – Dumnezeu este aici, este cu noi și pentru noi.

♦♦♦

Îmi place să privesc cerul noaptea, mai ales când este senin și înstelat. Poate ați învățat la școală numele și formele unora dintre constelații. Eu am învățat; cu mulți ani în urmă, este adevărat - dar stelele arată la fel.

Cu mulți, mulți ani în urmă când Avraam a privit la cerul înstelat acesta arăta la fel. Și atunci erau Orion și alte constelații. Poziția stelelor este atât de sigură încât oamenii mării pot afla exact locul în care se găsesc studiind poziția stelelor și apoi își conduc corăbiile. Stelele se mișcă totuși - dar le trebuie mii de ani ca să facă acest lucru.

Dumnezeu nu se schimbă niciodată. Dacă ești credincios poți întotdeauna să depinzi de El, să știi că va fi întotdeauna iubitor și credincios. El poate să ne ajute în problemele noastre pentru că El este înțelept și puternic – El nu se schimbă. El așteaptă ca noi să ascultăm, pentru că El este Sfânt așa cum a fost întotdeauna. Dacă încă nu ești credincios, nu uita că Dumnezeu acționează întotdeauna în același fel. El trebuie să pedepsească păcatul, dar El își ține și promisiunea Lui de iertare a păcatelor pentru cei care cred în Domnul Isus.

**Adevăr: Dumnezeu este veșnic.
El nu are început și nici sfârșit.**

Verset biblic: „Dumnezeul cel veșnic este un loc de adăpost, și sub brațele Lui cele veșnice este un loc de scăpare.” (Deuteronom 33:27a)

Arată o verighetă și întreabă: „Unde începe și se termină acest inel?”. Nu are început, nu are nici sfârșit. Este un cerc și un cerc ca acesta ne aduce aminte că Dumnezeu este veșnic. Asta înseamnă că nu a fost un timp în care Dumnezeu nu a existat, El nu a avut un început. La fel nu va fi un timp în care Dumnezeu nu va mai exista. El este veșnic. El nu are un sfârșit.

**Adevăr: Dumnezeu este maiestuos și noi trebuie să ne
închinăm Lui, să Îl respectăm și
să ne încredem în El.** (CPDC)

Verset biblic: „A Ta este, Doamne, mărirea, puterea și măreția, veșnicia și slava, căci tot ce este în cer și pe pământ este al Tău; a Ta, Doamne, este domnia, căci Tu Te înalți ca un stăpân mai presus de orice!” (1 Cronici 29:11)

Un grup de nobili erau adunați într-o cameră la Buckingham Palace, în Anglia, acolo unde locuiește familia regală. Împăratul a intrat în camera regală și imediat nobilii s-au ridicat în picioare solemn, onorându-l ca împărat al lor. „Luați loc, domnii mei. Vă consider prietenii mei personali.” Apoi adăugă „Eu nu sunt Domnul să știți”. Atunci vorbi unul dintre nobili, un adevărat creștin. „Nu, maiestate, dacă ați fi fost Domnul nu ne-am fi ridicat, am fi căzut pe genunchi.” În Biblie citim despre oameni care L-au văzut pe Dumnezeu și au fost așa de impresionați de măreția Lui încât au căzut cu fața la pământ în închinare.

♦♦♦

Cu mulți ani în urmă în Anglia domnea Regina Victoria. Într-o seară, s-a dus la Albert Hall să audă „Mesia”. Când a intrat în sală, toți s-au ridicat și apoi și-au plecat capetele. Dar când corul a început să cânte „Aleluia” regina s-a ridicat și a plecat capul în semn de respect pentru Împăratul Împărăților.

♦♦♦

Ați citit „Leul, vrăjitoarea și dulapul” de C. S. Lewis? În povestire marele leu, Aslan reprezintă pe Domnul Isus Hristos. Este un leu maiestuos, puternic, nobil. Permite copiilor să se joace cu el, să îi mângâie coama. Pare întotdeauna blând – dar sunt momente când copiilor le este teamă de el. Ei văd mușchii puternici, fălcile și știu că leul nu este slab deloc. Nu va avea milă, mai

ales dacă sunt răi și obraznici unii cu alții. Aslan își arată neplăcerea printr-un răget și copiii și-aduc aminte de puterea lui și îl respectă. Aici este o lecție și pentru noi. Noi trebuie să-L iubim pe Domnul Isus pentru că El este Mântuitorul nostru. Dar trebuie să Îl și respectăm pentru că este Dumnezeu.

Ce mult ne place să mergem pe malul mării! Primele raze ale soarelui răspândite în largul oceanului se împrăștie în apă ca mii de diamante și ne umplu inima de fericire. Ce mult ne place să ne bălăcim, să înotăm, dar în același timp știm că trebuie să respectăm marea și să respectăm toate avertizările pe care ni le dau adulții. Trebuie să știi locurile periculoase pe plajă, să eviți să mergi acolo. Marea este frumoasă și ne oferă multe bucurii, dar marea este și foarte periculoasă. În zile de furtună înghite bărci, corăbii și unii pescari își pierd viața. Așa că iubim marea, dar ne și temem de ea.

Electricitatea este un lucru extraordinar! O folosim să încălzim locuințele, să facem mâncare, să spălăm, să călcăm rufe și să facem tot felul de lucruri cu diferite unelte electrice. Dar electricitatea este și un lucru foarte periculos. Trebuie să ai grijă să stai departe de stațiile de înaltă tensiune, de firele neizolate. Dacă nu ești atent, poți muri pe loc. Întotdeauna, oamenii au avut o teamă sănătoasă de electricitate.

Focul este un alt lucru frumos și folositor. Nu este nimic mai plăcut decât să stai în fața focului într-o zi rece, ploioasă, de toamnă. Cu toate acestea focul poate arde și distruge casa și poate să îți ia viața. Focul este și el un lucru pe care-l iubim și de care ne temem în același timp.

Marea, electricitatea și focul sunt trei lucruri pe care le iubim și le apreciem, dar față de care simțim teamă și respect. La fel este Dumnezeu. El este cel care ne-a creat, El ne-a dat tot ce avem nevoie – aerul pe care îl respirăm, mâncarea pe care o mâncăm, hainele pe care le purtăm. Noi Îl iubim foarte mult și cu toate acestea El trebuie respectat și trebuie să ne temem de El. Știm că într-o zi, El va judeca pământul și oamenii. Într-o zi Domnul te va judeca. Îți va judeca gândurile, vorbele și faptele. El cunoaște totul și toate vor fi judecate. Biblia spune că Dumnezeu nostru este ca un foc mistuitor. Crede în Domnul Isus ca Mântuitor și nu vei mai fi judecat pentru păcatele tale.

Istorisiri biblice:

- Viziunea lui Isaia (Isaia 6:1-8).

În această viziune Isaia îl vede pe Domnul Isus (Ioan 12:41). Era Domnul Isus în slava Lui, în gloria Lui, pe tron, plin de măreție înainte de a veni pe

pământ să moară pentru păcatele noastre. Drept urmare Isaia își dă seama cât de păcătos este el.

- Viziunea lui Ioan (Apocalipsa 1).

În această viziune Ioan îl vede pe Domnul Isus în gloria și măreția Lui, după ce S-a ridicat de pe pământ, după ce a trăit ca un om care a murit pentru păcatele noastre. Drept urmare Ioan cade la picioarele Lui. Domnul Isus dorește ca noi să Îl respectăm și să ne închinăm Lui.

Capitolul 3: Doctrine despre Isus Hristos

Aceste doctrine sunt de bază, sunt cele mai importante doctrine pentru credința noastră și ar trebui să fie cele mai importante în lucrarea de predare a copiilor. Istoriile de mai jos vă vor ajuta să predați aceste adevăruri și să le aplicați în viețile copiilor.

Adevăr: Domnul Isus Hristos a venit în lume ca om, pentru a deveni Mântuitorul nostru. (CPDC)

Verset biblic: „Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos.

El, măcar că era bogat, s-a făcut sărac pentru voi, pentru ca prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogățiți.” (2 Corinteni 8:9)

Un tânăr prinț călărea, când deodată, auzi o voce de fată gemând nu departe. A căutat să afle de unde se aude strigătul și a găsit-o pe fată într-o groapă adâncă. În groapă erau câțiva șerpi care își îndreptau capetele către fată. Prințul a sărit de pe cal și a fugit către groapă. Și-a zgâriat mâinile în stâncile tăioase, și-a rupt hainele și a ajuns în groapă. Unul dintre șerpi l-a mușcat, dar prințul l-a lovit cu sabia și s-a întors să-i lovească și pe ceilalți. În cele din urmă a scos fata din groapă. A pus-o pe calul lui și a dus-o la părinții ei, apoi s-a prăbușit și a murit din pricina mușcăturii șarpelui. Tânărul prinț și-a dat viața ca să o salveze pe a fetei.

Domnul Isus este ca tânărul om din această povestire. Nu a fost ușor pentru El să vină pe pământ să ne salveze. A petrecut 33 de ani în lumea noastră - un loc periculos, întunecat, plin de tristețe, luptă și ură - un loc la fel de oribil ca groapa cu șerpi în care era fata. Cât de greu a fost pentru El să fie acoperit cu păcatele noastre, să primească pedeapsa pentru păcatele noastre murind pe cruce! Dar El, a făcut lucrul acesta! A venit jos, în lumea noastră, astfel încât într-o zi să putem să trăim cu El în cer, dacă în timpul vieții noastre aici pe pământ L-am primit pe El ca Mântuitor. Noi cei care suntem mântuiți prin El avem dragostea, bucuria și pacea cerească. Mulțumește Domnului pentru că a venit în lumea aceasta și pentru că te-a mântuit.

Un om observa niște furnici care alergau de colo, colo. A căutat să afle unde se duc și a găsit un mușuroi cu mii de furnici. „Dacă aș dori să vorbesc acestor furnici cum aș putea face? Aș putea să strig la ele, dar nu m-ar auzi. Aș scrie o scrisoare, dar n-ar citi-o.” În cele din urmă îi veni o idee. „Cred că dacă aș deveni eu însumi o furnică le-aș putea vorbi și m-ar înțelege.”

Așa a făcut Dumnezeu. El a decis nu numai să privească de sus din ceruri către noi, ci a devenit ca noi, astfel încât să ne spună despre dragostea Lui.

Cu mulți ani în urmă oamenii mării au încercat să invadeze Anglia. Englezii au fugit din fața lor plini de groază până când un împărat foarte curajos pe nume Alfred le-a stat împotriva. La început a avut succes, dar apoi a fost biruit și a trebuit să fugă din palatul lui să se ascundă în pădure, ca un vagabond. Pe capul lui a fost pus un mare preț de către împăratul danez și astfel s-a decis să stea ascuns și să nu țină legătura decât cu câțiva prieteni credincioși. Unul dintre aceștia era un nobil numit Ulfric care l-a rugat pe împărat să vină în casa lui și să facă împreună planuri pentru a-i învinge pe danezi. Ulfric nu a avut încredere că soția lui va putea păstra secretul așa că nu i-a spus că vagabondul era de fapt împăratul Alfred. Alfred era foarte trist, stătea acolo, gândindu-se la diferite tehnici militare. Soția nobilului era tot mai furioasă, pentru că nu înțelegea de ce soțul ei dă atâta importanță unui om atât de simplu. Tocmai pusese câteva prăjituri pe un grătar deasupra focului. „Hei, tu! Dacă nu ai altceva de făcut vino și urmărește prăjiturile. Întoarce-le pe partea cealaltă, când capătă culoarea maro. Cel puțin asta poți să faci!” Alfred sta acolo cufundat pe gânduri. Dacă și-ar fi putut conduce oamenii cu siguranță l-ar fi putut birui pe dușman. Dacă... Îl trezi din visare o palmă peste urechi și un miros puternic de ars. Prăjiturile... „Leneș bun de nimic! N-am încredere în tine nici să...” „Hei, femeie!” Era vocea puternică a lui Ulfric, care tocmai intra în casă. Văzând că ea nu avea nici o intenție să tacă, adăugă disperat: „Țineți gura femeie. Nu-ți cunoști împăratul?”

Sunt convins că femeii i-a fost rușine, chiar frică atunci când și-a dat seama cine era vagabondul. Mai târziu când Alfred și-a dobândit din nou împărăția cred că a îngenunchat de multe ori înaintea lui. Ulfric, slujitorul credincios a fost făcut episcop ca răsplată pentru loialitate, pentru bunătate și blândețe. Domnul Isus Hristos nu a venit în haine grozave și cu mare glorie așa cum ar veni un împărat și puțini oameni l-au recunoscut drept Împărat al Împăraților. Tu l-ai recunoscut ca Împăratul Împăraților și Domnul Domnilor?

♦♦♦

Era odată o bătrână care trăia într-o colibă mică, nu departe de castelul Balmoral din Scoția. Când regina Victoria locuia în acest castel, vizita din când în când oamenii bătrâni care locuiau în jur. Într-o zi bătrâna era singură în coliba ei pentru că se certase cu vecinele care veneau deseori la o poveste sau la o ceașcă de ceai. „Am să țin de acum încolo totul pentru mine. Să nu se mai aștepte să le dau eu ceai.” Chiar atunci auzi o bătaie ușoară în ușă. „Bate cât poțești! Nu deschid.” Zâmbi când auzi pașii îndepărtându-se de casă. „Să nu mă mai necăjească pentru orice fleac” își spuse cu un zâmbet satisfăcut. Dar îi pieri zâmbetul a doua zi, când i se spuse că vizitatorul nu fusese un vecin, ci regina Victoria însăși. Desigur, dacă ar fi știut cine a ciocănit la ușă, ar fi deschis imediat.

Când Domnul Isus a venit pe pământ ca un copilăș, ușile hanurilor au fost închise pentru El. Nu a fost cameră pentru Împăratul Împăraților în ziua aceea. Mai târziu, când a crescut a ajuns om mare, oamenii nu au vrut să-l deschidă inimile. A fost împăratul lor, dar ei nu au crezut lucrul acesta și nu L-au primit. Astăzi Domnul Isus vine și încearcă să intre în inima ta. Este o așa mare onoare să vină El să-ți bată la ușă. Dacă refuzi chemarea astăzi, s-ar putea să-ți pară rău pentru veșnicie. Să îți pară rău mult mai mult ca bătrânei care nu a deschis ușa reginei Victoria. Permite-l Domnului să vină în viața ta, chiar astăzi.

Adevăr: Domnul Isus a trăit o viață desăvârșită, perfectă – și ne-a arătat cât de puternic este - El ne poate ajuta să fim puternici să biruim ispita. (CPDC)

Verset biblic: „Căci n-avem un Mare Preot, care să nu aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.” (Evrei 4:15-16)

Peste o prăpastie mare, în munți, s-a construit un pod. Oamenilor din vale li se părea că acesta este un pod fragil. Pe parcursul construirii priveau spre el, dădeau din cap și spuneau că nu îl vor folosi vreodată pentru că nu poate să țină greutatea. A fost gata, dar oamenii au refuzat să îl folosească. Inginerul care proiectase podul a decis să le arate ce puternic este acest pod. Așa că într-o zi, sub privirile oamenilor, a condus un camion greu peste pod. Oamenii și-au ținut respirația așteptând să vadă întregul pod dărâmbându-se. „Șoferul acela e nebun! Își riscă viața.” Apoi inginerul a trimis mai multe camioane să

treacă podul. Podul era plin de camioane. Oamenii s-au uitat mirați. Podul se va prăbuși... Camioanele vor fi înghițite de prăpastie... Dar... nu s-a întâmplat nimic. Atunci unul dintre oameni a spus: „Da, este mai puternic decât am gândit. Dacă ține toată această greutate, atunci este bun și sigur pentru toți.”

Când Domnul Isus a fost ispitit în pustie, Dumnezeu nu L-a lăsat să fie ispitit ca să Îl facă destul de puternic. Dumnezeu știa că Fiul Lui este puternic și că El nu va păcătui. Dumnezeu ne-a arătat cât de puternic este Fiul Lui, ca noi să credem în El. Este bine pentru noi să credem în El. El ne poate păzi de cădere atunci când suntem ispitiți.

Istorisiri biblice:

- Cum chiar dușmanii Domnului Isus au mărturisit despre viața Lui perfectă în ultima Lui săptămână (Matei 27:3-4; 27:19; 27:24; 27:54; Luca 23:41, 47).
Mielul de Paște trebuia să fie unul fără cusur. Domnul Isus Hristos a fost Mielul nostru de Paște și în timpul săptămânii Paștelui, El a fost urmărit de mulți, inclusiv de dușmani de-ai Lui (Pilat, soția lui Pilat, centurionul roman, unul dintre cei doi hoți – și chiar Iuda Iscarioteanul) – și toți au recunoscut nevinovăția Lui.
- Cum au mărturisit prietenii Lui despre viața Lui perfectă (Fapte 3:13; 1 Petru 2:22; 2 Corinteni 5:21; 1 Ioan 3:3-5).

Este știut faptul că prietenii noștri ne cunosc mai bine decât dușmanii noștri și Biblia ne arată cum prietenii ai Domnului Isus (inclusiv Petru, Ioan, Pavel) au spus că era un om perfect și fără păcat. El nu a gândit și nu a spus ceva greșit. Domnul Isus a biruit tot felul de ispite și a fost desăvârșit. Așa că El te poate ajuta să biruiești ispita.

Adevăr: Domnul Isus Hristos a trăit o viață perfectă, desăvârșită – așa că atunci când credem în El ca Mântuitor, perfecțiunea Lui devine și a noastră.

Verset biblic: „Pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El l-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.” (2 Corinteni 5:21)

Fetelor le place să-și cumpere haine noi, dar băieții nu sunt așa (doar dacă și-au schimbat echipa favorită de fotbal). Dar și băieții se bucură atunci când li se cumpără haine noi și sunt sigur că toți ați trăit bucuria aceasta.

Știi că ai nevoie de haine noi ca să mergi în Cer? (Desigur, nu vorbesc despre hainele care le poți vedea sau atinge). Cu aceste haine noi nu doar intri în Cer, ci dacă le porți Dumnezeu te va întâmpina cu bucurie în străluci-

toarea Cetate Cerească. Ați merge la sărbătorirea unei zile de naștere într-un trening murdar și cu adidași scâlțiați? Nu cred. La fel nu poți intra în cer așa cum ești, pentru că păcatul ți-a făcut viața murdară și pentru a merge în Cer trebuie să fii curat. Poate încerci să-ți cureți viața, dar nu reușești. Petele de pe hainele vieții tale nu se pot curăți, orice ai folosi. Nici un detergent cât de bun ar fi, nu-ți poate curăța viața. Ai nevoie de haine noi.

Unul din motivele principale pentru care a venit Domnul Isus pe pământ a fost să pregătească haine noi pentru tine. Cum a făcut El lucrul acesta? Ei bine, El a făcut aceasta trăind 33 de ani pe pământ. Ca și copil, El a trăit așa cum ar trebui să trăiască un copil. Nu a fost niciodată neascultător, nu a înșelat pe cineva, nu a spus minciuni, nu a furat de la nimeni, nu a fost gelos pe alți copii. Toate aceste lucruri îți pătează hainele vieții. În copilăria Lui, Domnul Isus și-a țesut haine frumoase, fără pete, pentru ca să ne facă nouă haine noi. Ca adolescent El a trăit așa cum ar trebui să trăiască fiecare adolescent. A fost bun și iubitor. Nu a căzut niciodată în ispită. Ce material bun a țesut în haina adolescenței! Ca tânăr a făcut bine tuturor, a vindecat pe bolnavi, a pus întotdeauna pe ceilalți pe primul loc.

Și în sfârșit, El a murit pentru noi luând pedeapsa pentru toate petele de pe hainele vieților noastre. Viața Lui frumoasă s-a sfârșit și a fost o viață plăcută lui Dumnezeu. Hainele vieții Lui au fost desăvârșite, perfecte. Astăzi El ți le oferă pentru a te face să fii potrivit pentru Cetatea Cerească – locul în care nu poate să intre nici un păcat.

Cum poți să ai aceste haine noi? El dorește ca tu să privești cu atenție la viața ta și să îți dai seama că este ca o haină zdrențuită. Apoi, dorește ca tu să crezi în El, și El va lua toate zdrențele acestea ale păcatului. Îți va da apoi haine noi, haina sfințeniei Lui, haina vieții Lui desăvârșite și atunci vei fi gata să intri în Împărăția lui Dumnezeu.

Istorisiri biblice:

- Dușmanii Domnului Isus au mărturisit despre viața Lui desăvârșită în ultima săptămână a Domnului pe pământ (Matei 27:3-4; 27:19; 27:24; 27:54; Luca 23:41- 47).

Mielul de Paște trebuia să fie fără nici un cusur. Domnul Isus a fost Mielul nostru de Paște și în săptămâna Paștelui, El a fost „examinat” de mulți, inclusiv de dușmanii Lui (Pilat, soția lui Pilat, centurionul roman, unul din cei doi tâlhari și chiar Iuda Iscarioteanul) – și toți L-au declarat inocent și fără vină.

- Prietenii Lui au mărturisit despre viața Lui desăvârșită (Fapte 3:14; 1 Petru 2:22; 2 Corinteni 5:21; 1 Ioan 3:3,5).

Este cunoscut faptul că prietenii noștri ne știu mai bine decât dușmanii noștri și Biblia ne arată că prietenii Domnului Isus (Petru, Ioan și Pavel) au spus că era un om perfect și fără păcat. El nu a gândit, nu a spus, nici nu a făcut ceva rău. Această perfecțiune poate fi a ta (înaintea lui Dumnezeu) dacă și tu crezi în Domnul Isus ca Mântuitorul tău.

Adevăr: Isus Hristos este Dumnezeu - și ne arată cum este Dumnezeu. (CPDC, MC)

Verset biblic: „*El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, cel întâi născut din toată zidirea.*” (Coloseni 1:15)

Unii oameni doresc să-L vadă pe Dumnezeu. Le este greu să creadă în cineva pe care nu îl pot vedea. Crezi că ți-ar fi mai ușor să crezi în Dumnezeu dacă L-ai putea vedea?

Și unii din ucenicii Domnului Isus se confruntau cu această problemă. Filip a spus Domnului în Ioan 14:8 „*arată-ne pe Tatăl, și ne este de ajuns*” (Ioan 14:8b). El a vrut să spună: „Să-L vedem pe Dumnezeu”. Domnul Isus a răspuns: „*Oricine M-a văzut pe mine L-a văzut pe Tatăl*”. Dacă cineva L-a văzut pe Domnul Isus a fost ca și când L-ar fi văzut pe Dumnezeu.

Dacă eu stau cu spatele spre voi (*stai cu spatele către copii*) îmi puteți vedea fața? Cum îmi puteți vedea fața? Îmi puteți vedea fața, dacă folosesc o oglindă (*Ține oglinda astfel încât copiii să-ți vadă fața*). Parcă m-ați vedea pe mine? Da. Este exact același lucru. Este reflexia feței mele în oglindă.

Domnul Isus a fost reflectarea perfectă a lui Dumnezeu. Dacă dorești să Îl vezi pe Dumnezeu, privește la viața Domnului Isus așa cum citim despre ea în Biblie. Așa este Dumnezeu. Domnul Isus ne oferă o imagine completă a lui Dumnezeu.

♦♦♦

În Biserica Sfântul Petru din Roma, este ascunsă într-un colț o sculptură extraordinară ce nu poate fi văzută. Cineva a avut o idee grozavă. A pus o oglindă la nivelul ochilor, așezată într-un unghi, astfel încât să reflecteze sculptura. Acum tot ceea ce trebuie să faci este să privești în acea oglindă. Asta a făcut Domnul Isus astfel încât noi să-L vedem pe Dumnezeu. Oamenii s-au întrebat mereu cum arată Dumnezeu. Au simțit că El este prea mare, sau prea departe, pentru a fi văzut sau înțeles. Domnul Isus a venit în această lume ca să reflecteze dragostea și lumina lui Dumnezeu și noi uitându-ne la El Îl vedem pe Dumnezeu.

♦♦♦

Istorisiri biblice:

- El a iertat păcatele (Matei 1:21; Luca 5:18-26).
Doar Dumnezeu poate ierta păcatele – și dușmanii Lui au știut că atunci când Domnul Isus a iertat păcatele, a arătat de fapt că este Dumnezeu.
- El a potolit furtuna (Matei 8:23-27; Ioan 20:30-31).
Doar Dumnezeu poate să liniștească o furtună. De aceea ucenicii s-au mirat și au spus: „Ce fel de om este acesta?”
- El a înviat din morți (Matei 12:38-40; Romani 1:4).
Dumnezeu a înviat pe Fiul Lui din morți și astfel a dat aprobarea Lui, „Aminul” Lui, tuturor celor care sunt martori ai Domnului Isus, care au spus că El este Dumnezeu. Învierea Lui, a fost cea mai mare dovadă a dumnezeirii Lui. Isus Hristos nu a fost doar un simplu om. El a fost și este Dumnezeu – Dumnezeu Fiul.

Adevăr: Domnul Isus Hristos a murit ca substitut al nostru și a luat asupra Lui pedeapsa pentru păcatele noastre. (CPDC, MC)

Verset biblic: „*Hristos, de asemenea, a suferit odată pentru păcate, El, Cel neprihănit, pentru cei nelegiuți, ca să ne aducă la Dumnezeu. El a fost omorât în trup, dar a fost înviat în duh.*” (1 Petru 3:18)

Băieții și fetele păcătoase au nevoie de un înlocuitor - cineva care să ia pedeapsa pentru păcatele lor. Ce este un înlocuitor? Un cuvânt greu, nu-i așa? Un înlocuitor, un substitut este cineva care ia locul unei alte persoane. O echipă de fotbal are de obicei unsprezece jucători și patru sau cinci rezerve, înlocuitori. Cine sunt înlocuitorii? Sunt jucători care ar putea fi rugați de antrenor în timpul jocului să preia locul unuia dintre jucători care fie este accidentat, fie nu joacă prea bine.

Cine poate fi înlocuitorul nostru? Cine este gata să ia locul nostru și pedeapsa noastră? Această persoană trebuie să poată și trebuie să facă lucrul acesta. Este un singur răspuns: Domnul Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu – și El a fost gata să facă lucrul acesta.

♦♦♦

Ați văzut vreodată o clădire care are un fel de tijă sus pe acoperiș? Știți ce este aceea? Este un paratrăsnet. Dacă fulgerul lovește clădirea, lovește paratrăsnetul și nu clădirea. Paratrăsnetul devine un înlocuitor al clădirii. El preia toată căldura și puterea și clădirea este în siguranță. Moartea Domnului Isus Hristos este asemănătoare cu acest lucru. El a fost paratrăsnetul. El a

fost înlocuitorul nostru. El a luat pedeapsa lui Dumnezeu pentru păcatele noastre, astfel încât noi, la fel ca și clădirea, să fim în siguranță.

♦♦♦

Într-o zi Alin a fost „înlocuitor”. S-a întâmplat la școală pe când profesorul nu era în clasă. Ionel a aruncat trei bile pe dușumea. Alin știa ce s-ar întâmpla dacă ar intra profesorul și l-ar vedea. Așa că a alergat să le adune. Tocmai când o luă pe a doua, a apărut profesorul în ușă. „Alin, v-am spus că este interzis să vă jucați cu bile în clasă! Ce ar fi trebuit să faci tu acum? Ce aveai de făcut? Pentru că nu ai ascultat, în pauza de prânz vei rămâne în clasă și vei lucra.” Ionel era gata să spună că el a fost de vină, dar Alin a dat din cap și i-a făcut semn să tacă. Ionel mai avuse probleme cu profesorul și ieri. Așa că de data aceasta Alin a primit pedeapsa în locul lui Ionel. Alin a fost „înlocuitorul” lui Ionel.

♦♦♦

Un băiețel a fost întrebat dacă este credincios și dacă știe că toate păcatele i-au fost iertate. Băiețelul a răspuns că el este credincios din ziua în care o albină a înțepat-o pe mama lui. Mama îi spusese ce a făcut Dumnezeu pentru el, cum a murit Domnul Isus pentru păcatul lui, cum a primit pedeapsa pentru păcatul lui, dar nu prea înțelesese ce însemna acest lucru. Într-o zi se juca lângă ușă, iar mama călca în bucătărie. O albină a venit bâzâind pe lângă capul lui. A venit tot mai aproape și el speriat a alergat la mama și s-a ascuns sub șorțul ei. Mama a zâmbit și a pus brațele în jurul lui să-l apere. Albina s-a așezat pe mâna ei și a înțepat-o adânc. Privind mâna umflată a mamei, băiețelul și-a dat seama că el scăpase pentru că mama primise înțepătura. Privi trist spre mama. Aceasta îi spuse că albină nu-i mai poate face acum nici un rău. La fel cum ea a primit înțepătura în locul lui, Domnul Isus a primit pedeapsa pentru păcat în locul lui. Așa că a mulțumit Domnului și l-a rugat să îi fie Mântuitor.

♦♦♦

În Arizona un băiețel indian ara cu plugul. Sora lui care se juca prin jur, înțoarse o piatră și sub ea era un șarpe veninos. Capul lui urât țâșni cu iuțeală și se înfipse în piciorul fetiței. Fetița gemu și fratele ei alergă să o ajute. Văzând ce s-a întâmplat, băiatul omorî șarpele cu bocancul, apoi își luă sora în brațe, își puse buzele pe înțepătură și supse cu toată puterea otrava veninoasă. Salvă astfel viața fetiței, dar pieri el în locul ei, pentru că avea o rană în gură și otrava intră în sângele lui și îl omorî.

Noi am fost salvați într-un mod mult mai minunat de către Domnul Isus Hristos. Aveam toată otrava păcatului în noi. Domnul Isus a văzut marea

noastră nevoie, a coborât din cer jos pe pământ și a luat asupra Lui otrava păcatului. A murit din pricina păcatelor noastre și noi nu mai trebuie să murim și nu mai suntem separați de Dumnezeu pentru veșnicie.

♦♦♦

Cu mulți ani în urmă trăiau doi frați gemeni care arătau la fel în exterior, dar care erau foarte diferiți în inimile lor. Unul era bun și milos și Îl iubea pe Dumnezeu. Fratele lui era egoist și se distra de minune cu alți copii răi.

Într-o noapte, fratele cel bun auzi o bătaie la ușă. Deschise și era fratele lui înfricoșat și plâns. „Ajută-mă! Salvează-mă! M-am îmbătat, m-am bătut și am omorât un om.” Celălalt frate nu avu prea mult timp de gândire; își dezbracă hainele și spuse: „Ia-le. Îmbracă-te cu ele. Dă-mi mie hainele tale.” Au schimbat hainele și criminalul s-a dus să se ascundă, în timp ce fratele bun, îmbrăcat în hainele pătate de sânge, aștepta să vină poliția. Polițiștii îl arestară pe omul cu hainele pătate de sânge crezând că este criminalul. A fost judecat a doua zi, găsit vinovat și condamnat la moarte. Cu o zi înaintea execuției ceru o hârtie și un creion și scrisese o scrisoare fratelui său, criminalul: „Eu în hainele tale am murit pentru tine. Te rog pe tine, cel îmbrăcat în hainele mele, să te întorci la Dumnezeu și să trăiești pentru El”. A doua zi fratele bun a murit. Când fratele lui a citit scrisoarea s-a întors la Dumnezeu. Apoi s-a dus la guvernator și i-a mărturisit că el era cel vinovat și el merita să moară. Guvernatorul spuse judecătorului. Acesta răspunse: „Nu te pot executa pe tine. Fratele tău a fost executat în locul tău. Pedeapsa a fost plătită. Legea nu-ți poate face nici un rău.”

La fel și Domnul Isus a luat locul nostru. El a fost sfânt și bun. El a luat pedeapsa pentru noi și noi nu mai trebuie să suferim pentru păcatele noastre dacă credem în mântuirea primită prin Domnul Isus.

♦♦♦

Cu mai mult de două sute de ani în urmă, un tânăr francez pe nume Jacques Martin, a fost închis de către revoluționari și condamnat la moarte cu toate că nu făcuse nimic rău. Când tatăl lui a auzit vestea, a plecat direct la Paris să vadă dacă nu-și poate salva fiul. A ajuns la închisoare și i s-a spus că fiul lui va muri la ivirea zorilor și că nu mai poate face nimic să-l salveze. Tatăl a întrebat dacă poate măcar să-l vadă și a fost luat de gârzi și dus în celula fiului. Când și-a văzut tatăl, fiul a izbucnit în lacrimi. Era tânăr, îi era frică de moarte și tatăl a încercat să-l mângâie. Împreună au vorbit, au plâns până când tânărul obosit de atâta plâns adormi. Cu grijă tatăl îl acoperi cu o pătură veche și rămase acolo privindu-l cu întristare. Era recunoscător gârzilor că îi lăsaseră atâta timp împreună; dar de fapt gârzile uitaseră de el. Așa că a pe-

trecut întreaga noapte în celula fiului. La ivirea zorilor, s-au auzit pași pe coridor, cheia s-a întors în yală și un soldat a intrat în celulă. Tatăl s-a ridicat imediat în picioare. Cum era întuneric și nu se vedea prea bine soldatul întrebă: „Jacques Martin?” Tatăl dădu din cap. Avea același nume ca fiul lui.

„Trebuie să vii acum și să plătești pentru ofensele aduse țării tale.” „Soldatul gândește că eu sunt condamnatul” își spuse tatăl. Îi veni o idee; îl urmă pe soldat. Mai târziu când gârzile au venit în celulă, așteptându-se să o găsească goală, au fost surprinși să-l vadă pe tânăr. „Unde voi fi executat? Unde este tata? Am crezut că va sta cu mine până la sfârșit!” „O, execuția a avut loc deja. Jacques Martin a fost executat.” „Tatăl meu este mort! O, nu! Eu sunt cel condamnat. A murit în locul meu!” „În cazul acesta s-a făcut dreptate. Ești liber.”

La fel cum tatăl a murit pentru fiul lui, Domnul Isus a murit pentru tine și pentru mine. El a luat locul nostru și a primit pedeapsa în locul nostru.

♦♦♦

Cu mulți ani în urmă într-o școală mică de țară a venit un învățător nou. Era prima lui zi de lucru la școală. A început spunându-le copiilor că va scrie o listă de reguli pe care toți copiii trebuie să le respecte. A mai spus că, dacă un băiat din clasă calcă o regulă, va primi șase lovituri de nuia. (Povestirea are loc cu mulți ani în urmă, când erau permise loviturile de nuia la palmă în școli.) Învățătorul a scris regulile pe tablă: „Nu fiți neascultători. Nu mințiți. Nu furați. Nu vă bateți. E clar pentru fiecare?” spuse el. „Da! Totul este clar.” A doua zi dimineață unul dintre băieți veni la învățător – un băiat voinic pe nume Dan. „Domnule, mi-a dispărut sandvișul! Cred că l-a furat cineva!” Învățătorul întrebă, cine a furat sandvișul lui Dan. Tim, o fărâma de băiețel își recunoscuse fapta. „Da, domnule, eu l-am luat. N-am mâncat nimic de dimineață și nu mai puteam de foame. Îmi pare rău, vă rog, iertați-mă.” „Mi-ar place să te iert, dar trebuie să fii corect. Ai călcat una dintre reguli. Pedepsa este șase lovituri de nuia. Nu pot evita asta, mi-am dat cuvântul.” Dan se ridică și spuse: „Domnule, dar dacă m-ați pedepsi pe mine în locul lui? Eu sunt gata să primesc cele șase lovituri de nuia.” „Da, cineva trebuie să fie pedepsit pentru ceea ce a făcut. Dacă tu ești gata să primești pedeapsa lui, nu va mai fi el pedepsit. Va fi liber.” Așa că învățătorul îi dădu lui Dan șase lovituri de nuia și Tim a fost liber. În pauză Tim veni la Dan și îi spuse: „Îți mulțumesc că ai primit pedeapsa în locul meu. Mi-am învățat lecția și nu voi mai fura niciodată”.

Noi toți cei prezenți aici astăzi, suntem ca Tim din istorisire. El a călcat regulile școlii. Noi toți am călcat regulile lui Dumnezeu. Tim trebuia să fie pedepsit pentru că învățătorul dorea să fie corect, și pentru că Dumnezeu

este drept, El trebuie să pedepsească păcatele noastre. Cu toate acestea, așa cum Dan a primit pedeapsa în locul lui Tim, Domnul Isus a primit pedeapsa în locul nostru. Domnul Isus a spus: „Primesc Eu pedeapsa în locul lor. Ei sunt salvați de pedeapsă”. Asta a avut loc la cruce.

Domnul Isus a luat locul nostru și a luat pedeapsa în locul nostru. Noi suntem cei care am păcătuit și am călcat regulile - dar El s-a oferit să primească pedeapsa Tatălui, pentru ca noi cei care credem în El să nu fim pedepsiți. I-ai mulțumit pentru aceasta? L-ai rugat să-ți ierte păcatele?

Dacă Tim ar fi refuzat oferta lui Dan, lucrurile ar fi stat altfel. La fel și astăzi unii băieți spun „Nu”, ofertei Domnului Isus de salvare de sub pedeapsa lui Dumnezeu pentru păcat.

♦♦♦

Într-o noapte Napoleon, marele împărat al Franței nu putea să doarmă. Era încântat pentru că trupele lui luptaseră din greu și câștigaseră o mare bătălie în ziua aceea, așa că se gândi să facă o plimbare în jurul taberei să își mai limpezească gândurile. Soldații dormeau obosiți după bătălie. În timp ce se plimba, Napoleon văzu un soldat de gardă ce dormea. La început împăratul se mânie și era gata să-l aresteze pe soldat și să poruncească să fie executat pentru că nu-și face datoria și pune în pericol întreaga armată. Deodată fața i se înduioșă. Își dădu seama că soldatul era foarte, foarte obosit; așa că se opri, luă arma soldatului, și-o puse pe umeri și se plimbă în sus și în jos făcând de strajă până spre dimineață. Când tânărul se trezi, se îngrozi văzându-l pe împărat stând de gardă în locul lui. Strigă: „Vai de mine, ce-am făcut!”

„Liniște, soldat! Nu s-a întâmplat nimic. Am făcut de gardă în locul tău.”

Domnul Isus a luat locul nostru atunci când a murit pe cruce. Noi eram vinovați, dar pentru că El ne-a iubit, a fost gata să moară în locul nostru.

♦♦♦

Doi oameni au mers la vânatoare de rațe. La un moment dat au observat un nor de fum la orizont. Era un nor mare și vântul bătea, aducându-l cu mare viteză în direcția lor. Apoi au văzut flăcări și au auzit trosnetul focului care mușca din pământul pârjolit. Și-au dat seama că focul se apropia mai repede decât puteau ei să alerge. Unul dintre vânători, scoase cutia de chibrituri din buzunar și dădu foc ierbii din jurul lor, făcând un cerc mare. Curând stăteau pe un cerc mare, negru, așteptând să vină focul. N-au așteptat prea mult și focul a venit, dar nu mai avea ce să ardă pentru că iarba era arsă. Cei doi vânători au fost în siguranță în locul în care focul trecuse deja.

Tu ești păcătos și ești în pericol de a fi pedepsit de Dumnezeu. Dar Dom-

nul Isus Hristos a luat pedeapsa pentru păcatele tale, și a murit în locul tău. Dacă îți pui încrederea în El și în ceea ce a făcut la cruce pentru tine, vei fi salvat pentru veșnicie.

♦♦♦

Un țăran mergea spre oraș cu o căruță trasă de doi cai. A oprit în fața unui magazin, a coborât din căruță și era aproape de intrare în magazin, când unul dintre cai s-a speriat de zgomotul de pe stradă și a încercat să scape din hamuri. Țăranul s-a întors, a încercat să le fixeze hăturile, dar caii au luat-o la galop pe stradă, târând țăranul după ei. Într-un sfârșit s-au împiedicat și unul dintre cai a căzut peste țăran. Oamenii din oraș au alergat din toate părțile să îl salveze, dar era prea târziu. Omul era pe moarte. Un prieten a venit și i-a spus cu blândețe: „Ar fi trebuit să lași caii să plece. Pentru ce să îți sacrifici viața, pentru cai și căruță?” Cu o ultimă suflare țăranul spuse: „Dute și uită-te în căruță!” În căruță, fiul mai mic al țăranului dormea în fân. Țăranul își dăduse viața ca să o salveze pe a fiului său.

În Biblie citim despre pericolul mare în care eram din cauza păcatului și despre faptul că Domnul Isus Și-a dat viața ca să ne salveze din acest pericol.

♦♦♦

Fermierul privi spre pădure și văzu focul apropiindu-se de gospodăria lui. Își organizează gospodăria astfel încât să nu fie prea mari pagube din cauza focului. O găină văzu și ea focul și își chemă imediat puii sub aripile ei, să fie acolo în siguranță. Nouă pui veniră în grabă, dar al zecelea își spuse că e prea mare să facă lucrul acesta și alergă în partea opusă a grădinii să se bucure singur. Focul s-a apropiat tot mai mult.

A doua zi, după trecerea focului, fermierul veni să vadă gospodăria. Văzu o grămadă de cenușă și acolo era mama găină. Găina arsese, și când fermierul atinse grămada de cenușă aceasta se împrăștie - dar de sub ea ieșiră nouă pui ciripind veseli. Găina murise pentru a își salva puii.

La fel Domnul Isus a murit pentru a ne salva. A fost pedepsit în locul nostru, pentru păcatul nostru. Domnul cheamă pe băieți și fetele să vină la El, să fie salvați de păcat și de pedeapsă.

Apoi fermierul văzu o altă grămadă de cenușă. Erau rămășițele puiului care refuzase invitația mamei - și murise ars în foc.

Din păcate așa sunt unii băieți și fetele care spun „Nu” Domnului Isus Hristos și aleg să ia asupra lor pedeapsa pentru păcatele lor.

♦♦♦

Un băiețel african, trebuia să fie pedepsit pentru boala unui alt băiețel. Tatăl băiatului bolnav, credea că boala fiului său, era cauzată de niște spirite

rele care erau în celălalt copil. Tatăl și alți oameni din trib l-au luat pe băiețel și l-au legat de un copac. Unul dintre ei a pregătit o săgeată, să i-o înfigă direct în inimă. Tocmai atunci apărură un misionar care văzu ce se întâmplă. Misionarul alergă și puse mâna în dreptul inimii băiatului. Săgeata zbură prin aer, dar în loc să-l omoare pe băiat străpunse mâna misionarului. Africanii priviră uimiți pe omul care își trase săgeata din mână. Cu sângele țâșnind din rană, omul privi spre cei din trib și spuse: „Acest băiat este al meu. Am plătit pentru el cu sângele meu.” Le-a spus apoi cum Domnul Isus a murit, ca să plătească pentru păcatele tuturor celor ce cred în El și dacă ei vor face lucrul acesta Domnul Isus le va spune: „Acum ești al meu. Am plătit pentru tine cu sângele meu.”

♦♦♦

Petru privi spre mama lui. De când o știa era așa; cu niște răni urâte, roșii pe mâini și pe față. Cu toate că o iubea foarte mult, uneori îi era rușine să iasă în public cu ea. Mama știa ce simte băiatul, așa că într-o zi se decise să vorbească cu el despre aceasta. „Petru, uneori îți este rușine de rănilor mele, nu-i așa?” spuse mama cu blândețe. Petru recunoscă că îi era rușine uneori cu mama lui, și apoi o întrebă cum a căpătat aceste răni. „Erai bebeluș, am avut un incendiu și camera ta era în flăcări. Am alergat, te-am luat în brațe și te-am învelit în niște păături. Te-am salvat și am fugit afară din casă. Tu ai fost în siguranță, dar pe mine m-a prins focul și de atunci am aceste răni.” Cu ochii în lacrimi, Petru spuse: „Aceste răni sunt prețul salvării mele. Nu am știut. Te rog, iartă-mă. Te iubesc mult, mult de tot.” Mama îl îmbrățișă și apoi spuse: „Știi Petru, Domnul Isus a murit pentru tine și păcatele tale, pe cruce. Poate ceea ce ți-am spus despre rănilor mele te va ajuta să înțelegi ce a făcut Domnul Isus pentru tine. Să te gândești la rănilor Lui și să-L iubești mult de tot.”

Istisiri biblice:

- Mielul de Paște (Exod 12:1-29; 1 Corinteni 5:7).

Dumnezeu a spus poporului Lui, prin Moise, că la miezul nopții, în a paisprezecea zi a lunii, îngerul morții va călători prin țara Egiptului și fiul cel mai mare din fiecare familie va muri. Dar, dacă o familie va lua un miel fără nici un defect în a zecea zi a lunii și apoi în a paisprezecea zi îl va omorî și cu sângele mielului va vopsi ușorii casei, fiul cel mai mare din casa aceea nu va muri. Mielul va fi înlocuitorul lui.

- Berbecele care a murit în locul lui Isaac (Genesa 22:13).

Dumnezeu i-a spus lui Avraam să facă un altar și să aducă jertfă pe fiul lui Isaac. Avraam a fost gata să asculte de Dumnezeu; dar Dumnezeu l-a oprit

să facă lucrul acesta. Atunci Avraam a văzut un berbec într-un tufiș și l-a sacrificat în locul lui Isaac. Berbecul a luat locul lui Isaac și a fost înlocuitorul lui. Domnul Isus a luat locul nostru atunci când a murit pe cruce și a primit pedeapsa de la Dumnezeu pentru păcatele noastre.

Adevăr: Domnul Isus Hristos a plătit pe cruce toată datoria noastră (tot ceea ce am datorat lui Dumnezeu din pricina păcatului). (CPDC)

Verset biblic: „Căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viațuire, pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană.” (1 Petru 1:18-19)

Filip a auzit că la librărie primiseră un joc nou și s-a hotărât să-l cumpere. Dar avea o problemă. Nu avea bani. Așa că a mers la tatăl lui, la fratele lui, la sora lui, și i-a rugat pe fiecare să-i împrumute niște bani. A strâns destui bani să cumpere jocul și s-a bucurat mult. Acum avea o altă problemă – avea datorii de plătit și nu știa ce să facă. Nu peste multe zile fratele, sora, tatăl au spus că trebuie să-și plătească datoria - Filip își stoarse creierii cum să facă rost de bani cât mai repede. Ce problemă! Bunicul auzi de problema lui și îi trimise bani să-și plătească datoriile. Ce ușurare!

Și noi avem o problemă. Avem o datorie foarte mare la Dumnezeu și nu o putem plăti. Nu o datorie în bani. Noi îi datorăm lui Dumnezeu respect, dragoste și ascultare pentru toate aceste lucruri. Imaginează-ți că Dumnezeu va scrie toate păcatele pe care eu și tu le-am făcut și tot ce îi datorăm. Cred că inima ne-ar rămâne în loc dacă am vedea toate datoriile pe care le avem noi toți înaintea lui Dumnezeu, știind că nu putem să plătim toate aceste datorii. Ce problemă!

Biblia ne spune că Domnul Isus a venit pe acest pământ pentru a găsi o cale ca noi să ne putem plăti datoriile (1 Timotei 2:16). Aceasta a făcut Domnul Isus pe cruce și atunci când noi credem în El, Domnul ne iartă și datoria ne este ștearsă. Ce ușurare să știi că îți este ștearsă datoria!

♦♦♦

Era odată un om bogat care avea pe domeniul lui, chiriași care nu-și puteau plăti chiria. Erau niște timpuri atât de grele încât oamenii cu greu își puteau cumpăra ceva de mâncare. Așa că nu le mai rămânea nimic să-și plătească chiria. Datoria lor creștea cu fiecare zi și stăpânul i-a amenințat că îi va da afară din casă, dacă nu plătesc. Într-o zi oamenii au aflat cu sur-

prindere că este un afiș pe ușa Primăriei. Pe afiș scria că oricine dorește să aibă datoria iertată, trebuie să meargă să îl vadă pe proprietar, a doua zi la ora 12. Oamenii au privit afișul și au dat cu îndoială din cap. „Nu mă duc. Încearcă doar să găsească căi, să scoată banii de la noi. Nu-i va merge. Nu avem bani!” „Nu cred că-i pasă de noi!” spuse altul. Cei mai mulți se îndoiau de intențiile bune ale proprietarului. A doua zi la ora 12, doar unul dintre oameni merse să se întâlnească cu proprietarul. Acesta îl primi, îl pofti să ia loc și apoi omul explică faptul că a văzut afișul și a venit pentru că îi părea foarte rău de datoria pe care o avea, și ar fi dorit să găsească o cale să-i fie ștersă. Proprietarul zâmbi, luă tocul și scrise pe o bucată de hârtie: „Am anulat astăzi datoria chiriașului din strada Pieții, numărul 24.” „Acum,” spuse proprietarul, „când va veni agentul, arată-i foaia aceasta.” Chiriașul plin de bucurie nu mai știa cum să-i mulțumească. Alergă în oraș și arată și celorlalți hârtia. Oamenii se adunară, vorbiră și câțiva dintre ei se deciseră să meargă și ei la proprietar, dar era prea târziu. „De ce ați așteptat atâta? Afișul spunea că la ora 12 are loc ștergerea datoriilor.”

Toți oamenii, băieții și fetițele sunt păcătoși. Toți datorează ascultare lui Dumnezeu, dar ei nu sunt în stare să facă lucrul acesta. Cu cât trăiesc mai mult, cu atât datoria lor este mai mare. Domnul Isus a plătit această datorie murind pe cruce. Cu toate acestea, dacă nu vii la Domnul Isus, El nu te poate obliga și va trebui să-ți plătești datoria tu însuși. Aceasta va însemna să fii despărțit de Dumnezeu pentru totdeauna.

♦♦♦

Cu mulți ani în urmă comercianții scriau pe o tăbliță datoriile cumpărătorilor. Atunci când cumpărătorul își plătea datoria, ștergeau scrisul și tăblița era curată iarăși. O văduvă sărmană, cu o familie numeroasă, datora magazinului local o mulțime de bani. Toate erau scrise pe tăbliță și femeia se gândea disperată că nu va avea niciodată atâția bani să-și plătească datoria. Într-o zi a mers la magazin sperând că vânzătorul îi va mai da încă o dată mâncare pentru familie, dar știa că pe tăbliță erau scrise atât de multe. Probabil vânzătorul va refuza să îi mai dea pe datorie, dacă nu plătește. Intră în magazin și întrebă dacă poate să cumpere pâine, zahăr, unt și lapte. Comerciantul spuse: „Sigur!” „Mulțumesc mult. Sper că voi putea să plătesc într-o zi”, spuse ea. „Tăblița ta este curată. A venit un domn și a spus că plătește el tot ce datorezi. A auzit că ești văduvă și a plătit totul. Cred că era un călător bogat. Tăblița ta este curată. Ți s-a plătit datoria.” Ce bucuroasă a fost femeia!

Și noi ar trebui să fim recunoscători pentru faptul că Domnul Isus a plătit pedeapsa deplin - tot ceea ce noi datorăm lui Dumnezeu. A plătit murind în

locul nostru pe cruce și sângele Lui ne curățește de toate păcatele noastre și atunci tăblița noastră este curată.

Orice tată poate să confirme că atunci când i se căsătorește fiica sunt multe, multe lucruri de cumpărat. Masa de nuntă, mașina, florile și o mulțime de alte lucruri mărunte. Toate trebuie plătite; și ce ușurare simte tata când toate facturile sunt achitate.

La un an după nunta fiicei lui, un om a primit o scrisoare de la hotelul unde avusese loc recepția. În scrisoare se spunea că nu există o evidență că el ar fi plătit hotelul. Omul s-a speriat! Nota de plată fusese mare și nu avea cum s-o mai plătească încă o dată. Așa că a început să caute chitanța. Ce bucuros a fost când a găsit-o! A mers la hotel și le-a dovedit că datoria fusese plătită. Când responsabilul hotelului a văzut chitanța, nu a mai comentat nimic. Problema s-a rezolvat. Chitanța a fost dovada.

Noi, ca păcătoși, avem o mare datorie. Am călcat legea lui Dumnezeu de multe ori, dar minunatul mesaj al Evangheliei spune, că Domnul Isus a plătit această datorie pentru noi și chitanța, dovada, este crucea. Pavel spune colosenilor despre Dumnezeu: „*Pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile. A șters zapisul cu poruncile Lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-L pe cruce*” (Coloseni 2:13-14). Este ca și când ar fi o factură mare pe numele tău, pe care este o listă mare de păcate; dar dacă crezi în El ca Mântuitor, Dumnezeu ia această factură, plătește pentru tine, o atârnă pe cruce, ca și cum ar spune: „Achitat”.

♦♦♦

Lui Ștefan îi plăcea să citească. În fiecare săptămână citea trei sau patru cărți, pe care le împrumuta de la biblioteca locală. Dar avea o problemă – uita să returneze cărțile la bibliotecă și adunase acasă un munte de cărți. Știa că le-a ținut prea mult și că atunci când le va înapoia va trebui să plătească o amendă pentru fiecare - știa că vor fi mulți bani.

Într-o zi a auzit o veste extraordinară. Biblioteca a declarat o zi scutită de taxe. Era o zi, doar o zi, în care cititorii puteau să returneze cărțile pe care le ținuseră mai mult, fără a plăti nici o taxă. Știi ce a făcut Ștefan? A luat toate cărțile, le-a pus într-o geantă mare și se duse repede la bibliotecă. Astăzi nu trebuia să plătească nimic, era totul gratis.

Știi că Domnul Isus a plătit pentru păcatele tale pe cruce? Prețul a fost sângele Lui scump. Prin ceea ce a făcut El la cruce, astăzi e „o zi scutită de taxe”. Dacă crezi în Domnul Isus Hristos ca Mântuitor, nu va mai trebui să

plătești pentru păcatele tale, nu va mai trebui să fii pedepsit pentru ele.

♦♦♦

Ivan era un tânăr ofițer din armata rusă. Era apreciat de toți, dar din prostie a ajuns plin de datorii. Într-o noapte pe când era de gardă, făcu o listă cu toate datoriile și disperat a scris sub ea: „Cine poate plăti o datorie atât de mare?” Apoi își scoase pistolul, se așeză pe un scaun lângă sobă, gândindu-se la moarte. Putea scăpa într-un singur fel de datorii: să-și ia viața. Ore în șir s-a chinuit cu gândul sinuciderii, până când căldura focului l-a moleșit și a adormit. Nicolai al doilea, țarul Rusiei, trecea deseori pe la fortăreață să fie sigur că totul este în ordine. În noaptea aceea, a intrat în camera lui Ivan și l-a găsit pe tânăr dormind cu pistolul alături. Apoi a văzut lista datoriilor pe masă, a scris ceva dedesubt și a plecat luând pistolul lui Ivan cu el. Dimineața când Ivan s-a trezit, l-a prins iarăși disperarea. A căutat pistolul, dar nu l-a găsit. Apoi a văzut lista cu datoriile pe care se adăugase ceva. Sub întrebarea „Cine poate plăti o datorie atât de mare?” apăruse un răspuns: „Eu, Nicolai țarul Rusiei”. Când noi credem în Domnul Isus, avem pe cineva mult mai mare și mai puternic decât Nicolai, Cineva care este gata și poate să plătească toată datoria noastră față de Dumnezeu – o datorie făcută din pricina păcatului nostru. Domnul Isus a murit pentru păcatele noastre.

Istorie biblică:

Pavel s-a oferit să plătească datoria lui Onisim (Filimon 17, 18).

Onisim furase bani de la stăpânul lui, Filimon, și fugise cu ei. În Roma prin lucrarea lui Pavel, Onisim a devenit creștin. Pavel l-a îndemnat să se întoarcă la stăpânul lui și într-o scrisoare i-a cerut lui Filimon să îl ierte și să îl primească înapoi în casa lui, fără să fie pedepsit. Pavel a spus lui Filimon că este gata să plătească el, tot ceea ce Onisim a furat. A fost gata să plătească datoria lui, așa cum Domnul Isus este gata și poate să plătească datoriile noastre în momentul în care noi credem în El.

Adevăr: Păcatul ne desparte de Dumnezeu, dar Hristos Isus prin moartea Lui ne-a împăcat cu Dumnezeu. (MC)

Verset biblic: „Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui.” (Romani 5:10)

Filip și Peter erau cei mai buni prieteni. Erău prieteni de când erau mici.

Mergeau la fotbal împreună, se vizitau în weekend, erau colegi la școală și uneori împărțeau și sandvișul. Într-o zi Filip s-a supărat pe Peter. Jucau fotbal, Peter l-a lovit pe Filip urât și l-a rănit. Filip nu voia să-l ierte și Peter nu voia să își ceară iertare. Credeți că au mai fost împreună? Nu – ei căroră le plăcea să se joace împreună, nu se mai băgau în seamă unul pe altul ca și cum cineva ar fi ridicat un zid mare între ei. Nu mai erau prieteni, ci dușmani. Păcatul i-a separat – asta face păcatul. Păcatele noastre ne despart de Dumnezeu. Păcatele noastre construiesc un zid între noi și Dumnezeu.

♦♦♦

Un misionar trăia în Papa Noua Guinee, într-un trib de oameni cruzi care chiar se ucideau și se mâncau unul pe altul. A petrecut mult timp studiindu-le obiceiurile și limba. Într-o zi auzi despre o dispută care apăruse între două triburi care se pregăteau de bătaie. Tribul care câștiga urma să celebreze victoria, mâncând capetele dușmanilor. Misionarul auzise că uneori, în loc să se lupte făceau pace sacrificând un copil mic. Acesta era numit „copilul păcii”. Cele două triburi trebuiau să se întâlnească într-un anumit loc și dacă se întâlneau ar fi fost vărsare de sânge. Misionarul a alergat prin junglă, sperând să ajungă la locul bătăliei înaintea lor. A ajuns acolo la timp, s-a așezat între ei și i-a anunțat că nu mai trebuie să lupte, pentru că un copil al păcii a fost omorât pentru ei. Apoi le-a explicat că Dumnezeu care a creat toate lucrurile, L-a trimis pe Fiul Său, Domnul Isus Hristos să aducă pacea, murind pe cruce. Moartea Lui va face pace între ei și Dumnezeu, între ei, între cele două triburi, dacă cred în Copilul Păcii trimis de Dumnezeu - Domnul Isus Hristos. Mânia li s-a potolit și în loc să se lupte, s-au întors în satele lor. Mulți au venit la Dumnezeu, au crezut în Domnul Isus Hristos și viețile lor rele au fost schimbate.

♦♦♦

Timp de mulți ani, singura cale de a traversa Oceanul Atlantic, care desparte Europa de America, au fost vasele cu pânze. După inventarea motorului cu abur, unul dintre inventatori a spus: „Acum putem traversa oceanul folosind vapoare cu aburi”. Experții au râs, și au spus că este imposibil să treci oceanul astfel. Unul dintre ei chiar a scris o carte, să dovedească acest lucru, dar a dovedit contrariul. Amuzant a fost faptul că prima copie a acestei cărți a fost adusă din America în Europa pe primul vapor cu aburi care a traversat Oceanul Atlantic.

La fel de imposibil părea stabilirea unei legături peste marea prăpastie dintre Dumnezeu, care este sfânt și noi păcătoși. Dar, murind pe cruce, Domnul Isus Hristos ne-a împăcat cu Dumnezeu.

♦♦♦

Cu mulți ani în urmă, pe malurile unui râu adânc și lat locuiau oameni. Nu locuiau departe unii de alții, dar erau despărțiți de râul adânc peste care nu era nici un pod. Într-o zi, oamenii de pe unul dintre maluri au construit un pod mare. A costat mult, dar când a fost terminat podul i-a unit pe oamenii de pe cele două maluri. Ce schimbare în viața lor!

Păcatul ne desparte de Dumnezeu așa cum râul separa oamenii de pe cele două maluri. Dumnezeu este sfânt, urăște păcatul și nu poți veni în prezența Lui, dacă El nu ar găsi o cale - un pod. Dumnezeu a pregătit această cale de a îndepărta păcatul care ne desparte de El. Dumnezeu a trimis pe Fiul Lui să moară pentru noi pe cruce. Moartea Domnului Isus pe cruce a constituit un pod, făcând posibilă venirea noastră la Dumnezeu. Acum poți să vii la Domnul Isus, să-L rogi să-ți ia păcatele, să fie Mântuitorul tău. Făcând aceasta, toate păcatele tale vor fi iertate. Vei traversa podul și nu vei mai fi despărțit de Dumnezeu.

♦♦♦

Un băiețel și frățiorul lui mai mic, de patru ani, se plimbau pe un lac înghețat. Au ajuns într-un loc unde gheața crăpase și era o adâncitură mare. Băiatul mai mare putea să sară peste, dar micuțul nu ar fi putut. Dacă ar fi încercat să sară, ar fi căzut în apa înghețată și s-ar fi înecat. Băiatului mai mare îi veni o idee. Se întinse peste crăpătura de gheață cu picioarele de o parte și mâinile de cealaltă parte, apoi îi spuse frățiorului să treacă peste el. Micuțul a traversat în siguranță. Domnul Isus a văzut că nu era nici o cale pentru noi să ne apropiem de Dumnezeu. Păcatele noastre ne-au despărțit de Dumnezeu și eram în mare pericol. El și-a dat viața pentru noi ca să ne aducă la Dumnezeu. Murind pe cruce, luând pedeapsa pentru păcatele noastre, El a făcut posibilă iertarea noastră de păcatele care ne despărțeau de Dumnezeu. El este podul nostru către Dumnezeu. Acum dacă vii la Dumnezeu crezând în Domnul Isus Hristos, El poate să te ierte, să-ți curățească păcatele și nu mai ești despărțit de Dumnezeu.

♦♦♦

Ai privit vreodată spre cer? Ce vezi? Luna, soarele și stelele par foarte îndepărtate. Așa și este. Luna pare mai aproape, dar este la 400 000 km distanță de noi, aproape o jumătate de milion de kilometri. Doar câțiva oameni au străbătut spațiul acesta, într-o rachetă. Unii poate credeți că Dumnezeu este și mai departe de noi. Crezi că doar câțiva oameni pot să se apropie de El, așa cum doar câțiva oameni au vizitat luna. Este vreo cale prin care să fii mai aproape de Dumnezeu?

Da, este o singură cale. Domnul Isus a spus: „*Eu sunt calea. Nimeni nu*

vine la Tatăl decât prin Mine.” Așa că depinde de Domnul Isus. Întoarce-te din păcat și crede în El. El te va curăți și Dumnezeu nu va mai fi departe de tine.

Istorie biblică:

Păcatul i-a despărțit pe Adam și Eva în grădina Eden (Genesa 3: 22-24).

Când Adam și Eva au păcătuit, prima lor reacție a fost să se ascundă de Dumnezeu (versetul 8). Ei știau că au păcătuit, știau că păcatul a ridicat un zid, o barieră între ei și Dumnezeu. Dumnezeu i-a alungat din prezența Lui și din grădina Edenului, pentru că El este sfânt și păcatul lor a construit o barieră între ei și El – o barieră pe care niciunul nu o poate trece.

Păcatele noastre constituie o barieră care ne desparte de Dumnezeu.

Adevăr: Domnul Isus Hristos a plătit prețul pentru mântuirea noastră pe cruce, pentru a ne răscumpăra. (CPDC)

Verset biblic: „*În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său.*” (Efeseni 1:7)

Încearcă să-ți imaginezi o piață de sclavi. Aceștia sunt arătați unul câte unul, celui care dorește să-i cumper. Sunt examinați și cercetați cu grijă – și apoi începe licitația. „Plătesc 1 000 de lei pentru el!” „Plătesc 2 000 de lei pentru el!” Și licitația continuă până când sclavul este vândut. El este acum proprietatea omului care l-a cumpărat și devine proprietatea acestui om pentru totdeauna. Viața lui este dificilă și grea. Mai târziu apăr la piață un om blând care licita pentru mai mulți sclavi - și pentru că a oferit mai mult, sclavii au devenit proprietatea lui. Erau ai lui de acum. Sclavii priveau temători și îngrijorați la noul stăpân și se întrebau ce îi așteaptă. Așa că imaginați-vă surpriza lor, când omul a venit la ei, le-a dezlegat lanțurile și le-a spus: „Am plătit prețul pentru voi, acum sunteți liberi. Puteți merge și începe o nouă viață.” Unii au spus, „Mulțumesc” și au fugit bucuroși. Dar unul a venit la el și i-a spus: „Îți mulțumesc pentru că m-ai eliberat. Acum sunt un om liber. Dar pentru ceea ce ai făcut pentru mine, doresc să îți slujesc, și mă declar sclavul tău de bună voie. De acum înainte vreau să-ți slujesc și să-ți fiu plăcut.”

Iată de ce noi dorim să-I slujim Domnului Isus și să fim slujitorii Lui.

El ne-a cumpărat, a plătit prețul pentru păcatele noastre pe cruce, apoi ne-a eliberat și noi cei care suntem creștini dorim să-I slujim.

♦♦♦

Într-o zi, în vremurile când bărbați și femei erau vânduți în piețele de

sclavi, un om bogat a venit într-o astfel de piață și a urmărit sclavii care stăteau acolo în lanțuri. Unul dintre ei era un tânăr arătos, puternic și mândru. A început licitația pentru el și omul bogat a oferit cel mai mult. A înmănat banii vânzătorului de sclavi și s-a îndreptat către omul pe care-l cumpăraseră. A privit zâmbitor, dar sclavul l-a scuipat în față și i-a spus: „Ai plătit mult pentru mine, și voi lucra pentru tine dar să știi, că te voi urî și te voi blestema în inima mea până la moarte” Calm, omul și-a șters fața și a spus: „Am plătit un preț mare pentru tine, dar nu ca să te țin ca sclav, ci ca să te eliberez.” Omul bogat a chemat pe vânzătorul de sclavi, acesta i-a îndepărtat lanțurile și apoi a plecat. Sclavul a rămas acolo uimit, a alergat după omul bogat s-a aruncat la picioarele lui și a spus: „Ai plătit un preț mare pentru mine. Te voi sluji de bună voie, te voi iubi și te voi binecuvânta până la moarte.”

Domnul Isus a murit ca să ne elibereze de lanțurile păcatului. A plătit un mare preț. N-ai vrea și tu să-L iubești și să-L slujești?

♦♦♦

Un băiețel îndemânat a lucrat foarte mult și și-a făcut o bărcuță dintr-o bucată de lemn. Era foarte mândru de ea și împreună cu alți băieței care aveau bărcuțe, se jucau în lacul de lângă casa lui. Într-o zi a venit dintr-o dată un vânt, și cu toate eforturile pe care le-a făcut, a pierdut bărcuța. Pe când trecea pe strada principală unde erau multe magazine își văzu bărcuța în vitrina unui magazin. Intră și spuse că e bărcuța lui pe care o pierduse. Dar totul a fost în zadar, chiar dacă spuse proprietarului că el a construit bărcuța și că este a lui. Vânzătorul îi răspunse: „Dacă o dorești, trebuie să plătești pentru ea.” Băiatul s-a dus acasă, și-a numărat economiile din pușculiță și a văzut că îi ajungeau să-și cumpere bărcuța. Așa că s-a dus la magazin și și-a răscumpărat-o. „Acum ești a mea de două ori! O dată pentru că te-am făcut și a doua oară pentru că te-am cumpărat din nou.”

Noi aparținem lui Dumnezeu o dată pentru că ne-a făcut și aparținem a doua oară pentru că El a plătit un mare preț pentru noi. Atunci când am păcătuit înaintea lui Dumnezeu, am ajuns pe mâini rele și Dumnezeu și-a trimis Fiul Lui în lumea aceasta să ne cumpere înapoi, să ne răscumpere, nu cu aur și argint, ci cu sângele Lui scump, murind pe cruce.

♦♦♦

Era odată, o femeie al cărui soț murise și ea îngrijea singură cei șase copii, încercând să lucreze și să poarte și grija casei. Era foarte, foarte săraci. În casă aveau un singur lucru valoros. Era un inel primit de la soțul ei, foarte prețios pentru ea. Dar a venit și ziua tristă când ea și-a pierdut serviciul. Nu mai aveau mâncare în casă, nu mai aveau bani și nu mai aveau nici spe-

ranța unor bani veniți de undeva. Copiii erau flămânzi și speriați, așa că femeia a făcut singurul lucru pe care-l putea face. S-a dus la o casă de amanet și a dat omului inelul, primind în schimb o sumă de bani. Inelul valora mult mai mult decât suma pe care o primise și dacă ea nu ar fi găsit bani să îl răscumpere, vânzătorul l-ar fi vândut la valoarea lui întregă. Era bucurătoare că poate cumpăra mâncare pentru copii, dar dorea să cumpere înapoi inelul. A găsit un alt serviciu, lucrurile au mers mai bine, a strâns ceva bani și când a avut suficienți, s-a dus la magazin să cumpere inelul. Ce bucurătoare a fost!

Când cumperi ceva din nou, se folosește un alt cuvânt - cuvântul se numește „răscumpărare”. Femeia și-a răscumpărat inelul. Ea l-a cumpărat, așa cum Domnul Isus ne-a răscumpărat pe noi. El ne-a cumpărat din nou de sub puterea păcatului. El a plătit pentru noi cu sângele Lui.

Adevăr: Domnul Isus a sfârșit lucrarea de mântuire pe cruce. Nu poate fi adăugat nimic și nici nu trebuie să fie adăugat nimic. (CPDC)

Verset biblic: „Când a luat Isus oțetul, a zis: «S-a isprăvit!» Apoi Și-a plecat capul, și Și-a dat duhul”. (Ioan 19:30)

Ai urmărit vreodată pe mama și pe tata plătind vreo factură pentru curent, sau gaz, sau o rată? Merge la Oficiul Poștal sau la un alt birou, înmânează banii pe care îi datorează și persoana care primește banii, îi dă o hârtie ștampilată pe care scrie că s-a făcut plata. Această hârtie se numește chitanță. Nimeni nu mai poate să vină din nou, ca să îți ceară bani pentru aceeași factură. Dacă ar încerca, mama ar arăta chitanța ștampilată, care dovedește că s-a făcut plata.

Atunci când Domnul Isus a murit pe cruce a plătit factura pentru toate păcatele tale (dacă ai crezut în El). Această factură nu mai trebuie plătită niciodată. Plata s-a făcut deja.

Un țăran creștin era foarte îngrijorat pentru un prieten de-al lui, un tâmplar care nu putea să accepte darul mântuirii prin moartea Domnului Isus pe cruce. Tâmplarul credea că ar trebui să lucreze ceva greu ca să fie mântuit. Țăranul s-a rugat mult pentru prietenul lui, apoi l-a rugat să îi facă o poartă. „Îți voi face și nu te va costa nimic”. După câteva zile, tâmplarul a venit cu poarta și a pus-o la intrarea în curtea țăranului. Era o poartă foarte frumoasă. „Acum, o să lucrez ceva la poarta aceasta”, spuse țăranul. „Ce să lucrezi? Lucrarea e terminată!” „Nu! Nu! Vreau să lucrez ceva!” Țăranul se duse în hambar și

apăru cu un topor mare. Se îndreptă spre poartă, pretinzând că ar vrea să înfigă toporul în ea. „Stai! Ce vrei să faci? Am făcut o lucrare așa de bună și tu îți bați joc de ea.” Imediat țăranul puse toporul jos și spuse: „Prietene și tu faci la fel! Fiul lui Dumnezeu a terminat lucrarea, ca tu să fii mântuit. A trăit o viață desăvârșită. A murit pentru păcatele tale. A strigat: «S-a isprăvit!» dar tu privești de sus la ceea ce a făcut El, și încerci să adaugi ceva din lucrarea ta. Crezi că trebuie să faci ceva pentru mântuirea ta. Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru ceea ce a făcut pentru tine și primește-L ca Mântuitor.”

În sfârșit, tâmplarul a înțeles și a primit darul mântuirii lui Dumnezeu.

Adevăr: Domnul Isus Hristos este legătura între om și Dumnezeu. (CPDC)

Verset biblic: „Căci este un singur Dumnezeu, și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos,” (1 Timotei 2:5)

Cristi intră și privea foarte trist. El și Lidia erau în vizită la verișorii lor, Sorin și Diana. „Ce s-a întâmplat?” întrebă Lidia. „Am spart două bucăți de geam de la seră...” „Oh, nu!” exclamă Sorin. „Nu ți-a spus tata să nu te joci cu mingea acolo?” „A spus... Am dat de necaz. Ce să fac?” Apoi îi veni o idee și îi spuse Dianei: „N-ai vrea să spui tu, tatălui tău ce s-a întâmplat? Asta îmi va fi de ajutor. Te cunoaște mai bine decât pe mine.” S-a așternut o tăcere adâncă. Le părea rău pentru Cristi. El dăduse de necaz, și se gândeau că ar putea fi de ajutor să spună ei vestea tatei. Ar fi intervenit pentru Cristi și era nevoie de aceasta acum. „Ei bine, o să-i spun”, spuse Diana.

Știi că și tu ai nevoie de un „mediator”? Între Cristi și unchiul lui apăruse o stare de conflict, și la fel este o stare de conflict între tine și Dumnezeu – iar Domnul Isus este „mediatorul”. Dacă crezi în El și Îi ceri să fie Mântuitorul tău, El îți va ierta toate păcatele și va interveni înaintea lui Dumnezeu pentru tine.

Adevăr: Isus Hristos a murit pe cruce pentru a ne curăți în ochii lui Dumnezeu și în ochii oamenilor.

Verset biblic: „El S-a dat pe Sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege, și să-Și curățească un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune.” (Tit 2:14) (CPDC, MC)

O învățătoare spunea copiilor din grupă, că sângele Domnului Isus Hristos spală orice păcat. Un copil ridică mâna și întrebă: „Cum poate spăla sângele păcatul?” Învățătoarea se gândi pentru un moment, apoi întrebă: „Cum

poate apa să îndepărteze setea?” „Nu știu cum, dar știu că poate face asta”. „Nici eu nu știu cum poate să îndepărteze Domnul Isus păcatele, dar știu că poate face aceasta.”

Adevăr: Isus Hristos a înviat din morți și astăzi este viu.

Verset biblic: „V-am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi;” (1 Corinteni 15:3-4) (CPDC, MC)

Cu mulți ani în urmă, un tânăr predica Evanghelia. Unul dintre ascultători, un om care nu credea în Dumnezeu, trimise un bilețel. „Ce are religia ta și nu au celelalte religii: budismul, mahomedanismul, hinduismul?”. Tânărul rămase tăcut o clipă, apoi scrisese răspunsul pe bilețel: „Un mormânt gol”. Fondatorii tuturor celorlalte religii sunt morți. Domnul Isus este singurul care este viu.

♦♦♦

Un grăunte de porumb este mic și nu pare să aibă viață în el. Dar când Dumnezeu lucrează, acesta crește și se multiplică probabil de sute de ori. Ce lucrare minunată! Grăuntele trebuie să moară pentru a se produce acest lucru. Cineva trebuie să îl ia și să îl planteze în pământ. Prima dată crapă învelișul și apoi au loc schimbări în interior. Pământul, ploaia, căldura soarelui, fac ca din grăunte să țâșnească firicele verzi, apoi acestea cresc și lanul de porumb se umple de știuleți. Dumnezeu a adus viața prin moartea aceluia mic grăunte de porumb. Dumnezeu a făcut ceva similar atunci când Domnul Isus a murit și a fost îngropat. Apoi, după trei zile piatra mormântului a fost dată la o parte și El a ieșit afară. El a înviat! Dar nu doar atât; El și-a dat viața nu pentru o sută de oameni, ci pentru nenumărați oameni care cred că El poate să le ia păcatele. El a fost grăuntele de porumb care a murit și care trăiește ca să aducă viață tuturor aceluia dintre noi care crede în El.

♦♦♦

În 1815 într-un loc numit Waterloo, a avut loc o bătălie renumită între Anglia și Franța. Generalul englez se numea Wellington și generalul francez se numea Napoleon. Oamenii din Anglia așteptau rezultatul cu nerăbdare. În zilele acelea nu erau telegrame, așa că mesajul a fost trimis prin semnale pas cu pas, către Londra și apoi către toată Anglia. Când mesajul a ajuns la Londra, oamenii care transmiteau semnalele au afișat doar două cuvinte: „Wellington” și „înving” – s-a lăsat o ceață deasă și astfel mesajul nu a mai putut fi văzut. Citind „Wellington înving”, oamenii s-au întristat foarte tare. Dar după două sau trei ore s-a ridicat ceața și au putut citi restul mesajului:

„Wellington a învins dușmanul.” Toți englezii s-au bucurat.

Domnul Isus a murit și a fost îngropat. Părea că a fost învins. Dar după trei zile s-a ridicat ceața. Domnul Isus a înviat din morți și a arătat că a biruit moartea, păcatul și pe diavolul.

♦♦♦

Un om, privea pictura afișată în vitrina unui magazin. Era imaginea Domnului Isus atârând pe cruce. Omul privea mirat. Un băiețel care tocmai trecea îl întrebă pe om: „Știi cine este și ce-a făcut?” „Te rog, spune-mi”. Așa că băiețelul care era credincios îi spuse: „Acesta este Domnul Isus, El a venit pe pământ să moară pentru noi, să plătească prețul pentru păcatele noastre, să ne răscumpere și să ne elibereze.” „Mulțumesc, fiule” răspunse omul și băiatul plecă mai departe.

După vreo două minute, băiețelul apărură, alergând, cu respirația întretăiată și spuse omului (care încă stătea acolo), „Oh, am uitat să vă spun ceva important – El nu a rămas acolo mort – El a înviat – și astăzi este viu.”

♦♦♦

Filip mergea în fiecare săptămână la Grupul Vestea Bună. Știa că Domnul Isus a murit pe cruce ca să îl răscumpere. Deseori se gândea, că ar trebui să creadă și el în Domnul Isus ca Mântuitor, dar după aceea își spunea: „Nu pot să fiu un creștin adevărat, nu sunt destul de puternic.” Apoi, într-o zi a auzit despre Învierea Domnului Isus. A înțeles pentru prima dată, că Domnul Isus este viu, că poate și este gata să-L ajute să trăiască o viață creștină. Știa acum, că Cel care a murit să îl salveze de consecințele păcatului este viu și poate să îl salveze și astăzi și mâine de puterea păcatului și poate să rupă lanțurile păcatului din viața lui. În ziua aceea Filip a crezut în Domnul Isus.

Adevăr: Domnul Isus va reveni – primește-L ca Mântuitor și nu vei fi lăsat în urmă. (CPDC)

Verset biblic: „Vegheați dar, căci nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului.” (Matei 25:13)

Thomas Edison, renumitul inventator al becului, era creștin. Într-o zi cineva l-a întrebat cum este posibil ca la revenirea lui Hristos, să ia cu El pe acei creștini care vor fi în viață și să-i ridice în aer. Edison se gândi la aceasta, apoi merse și umplu o farfurie cu ceva nisip și câteva lucruri de fier. Întrebă dacă cineva poate să separe lucrurile de fier de celelalte, și cei mai mulți au fost de părere că e greu, aproape imposibil. Atunci Edison luă un magnet de pe raft și îl ținu deasupra farfuriilor. Deodată, cei prezenți au văzut cum încep

să se miște bucățile de fier. Cu cât Edison apropia magnetul de farfurie, bucățile de fier se mișcau tot mai mult și apoi se agățară de magnet. „Va fi cam așa ceva. Cei care L-au primit pe Domnul Isus Hristos ca Mântuitor au primit și o natură nouă. Atunci când El va veni, vom fi atrași către El, pentru că avem aceeași natură cu El, suntem ca El, așa cum bucățile de fier sunt ca și magnetul.” Acei care nu L-au primit nu vor avea aceeași natură cu El nu vor fi ca El și nu vor fi atrași de El.

♦♦♦

Andrei era singurul din familia lui care nu era creștin. Părinții lui, sora lui, toți îl iubeau pe Domnul Isus și trăiau pentru El. Îi spusese lui Andrei de multe ori că Domnul Isus va reveni să ia cu El pe cei care sunt ai Lui. Cei care nu sunt ai Lui, vor rămâne la urmă; așa că, i-au spus lui Andrei că ar fi bine să ceară Domnului Isus să-L mântuiască. Băiatul îi ascultă, dar nu păru prea încântat de idee. Într-o zi ajunsese acasă spre seară, mai târziu ca de obicei. Mașina tatălui era în parcare, mașina sorei la fel, așa că, se aștepta să îi vadă pe toți în jurul mesei. Când intră în casă era pustiu și nu era nimeni. Masa era așezată, dar nu stătea nimeni în jurul ei. În bucătărie vasele erau pe sobă și mâncarea se arse. Închise totul și alergă sus. Camerele erau goale. În camera surorii lui, televizorul arăta știrile de seară, dar sora lui nu era acolo. Deodată îi veni o idee îngrozitoare. A venit Domnul Isus și i-a luat cu El! „Au plecat!” își spuse. „Și eu am rămas în urmă. Acum este prea târziu să mai devin creștin! Ce mă fac eu acum?”

Se așeză pe colțar în sufragerie și începu să plângă. După câteva minute se deschise ușa din față și apărură mama. „Andrei, de ce plângi?” „Unde ați fost?” întrebă el mânios. „M-am speriat când am venit acasă și nu am găsit pe nimeni.” „Am fost la vecini. Am alergat cu toții să o ajutăm pe doamna Georgescu. Soțul ei a avut un atac de cord. Tata și sora ta au rămas acolo și eu am venit să verific mâncarea.” Mama se duse în bucătărie și îi mulțumi băiatului că a oprit totul.

A auzit sirena ambulanței care a venit să îl ia pe domnul Georgescu și după câteva minute, tata și sora lui au venit în casă. S-a servit masa, dar lui Andrei îi pierise pofta de mâncare. Seara s-a dus în camera lui, a îngenunchiat și L-a rugat pe Domnul Isus să-L fie Mântuitor. Apoi a spus și celorlalți din familie vestea bună. Toți au fost foarte fericiți. Andrei le-a spus: „Când am venit acasă și n-am găsit pe nimeni m-am gândit că a venit Domnul și eu am rămas în urmă. Îmi mulțumesc că mi-a dat și mie ocazia să mă încred în El.”

♦♦♦

Un creștin bogat spuse șoferului lui: „Ioane, când va veni Domnul îți voi

lăsa ție toate mașinile mele.” „Mulțumesc, domnule!” „Pentru nimic. Nu o să mai am nevoie de ele, pentru că vezi Domnul s-ar putea să vină în orice moment să ia pe cei care cred în El la cer, iar eu voi merge să fiu cu El pentru totdeauna. Pot să îți las și casa și tot ce este în ea. Poți să locuiești aici și tu și soția ta. Poți să te bucuri și de banii mei.” „Mulțumesc, domnule” spuse Ioan cu fața strălucind de bucurie. Și soția lui Ioan s-a bucurat când a auzit vestea. Dar Ioan nu a putut să doarmă. Pe la miezul nopții s-a dat jos din pat, s-a dus în casa patronului și a bătut tare la ușă. „Cine e?” Omul îl pofti în casă. „Ioan, de ce ai venit la ora asta?” „Nu doresc mașinile dumneavoastră!” „De ce?” „Nu doresc nici casa dumneavoastră, nici banii, nici proprietățile dumneavoastră!”, continuă Ioan. „Ei bine, Ioan! Dar ce dorești atunci?” „Doresc să fiu mântuit, domnule. Doresc să fiu și eu gata pentru venirea Domnului.” „Îmi puteți arăta cum pot fi gata? Cei doi oameni s-au rugat împreună. Copii, voi sunteți gata pentru venirea Domnului?

♦♦♦

Un împărat roman se întorcea la Roma după un război în care ieșise învingător. În Cetatea Romei, mulțimea l-a întâmpinat entuziasmată. O fetiță plină de bucurie se îndreptă către carul lui. Soldații au încercat să o oprească spunând: „Este carul împăratului. Nu te apropia!” Dar fetița răspunse: „Este împăratul vostru, dar este tatăl meu”; și în următoarele clipe a fost în car, în brațele tatălui.

Domnul Isus este Marele Împărat al acestui pământ și când va veni va fi văzut ca Mare Împărat. Poți tu să alergi în brațele Lui și să spui: „El este Împăratul meu; El este Mântuitorul meu?”

● Istorisiri biblice:

- Fecioarele înțelepte și fecioarele neînțelepte (Matei 25:1-13).

Domnul Isus a spus povestirea a zece fecioare care s-au împărțit în două grupe - câte cinci în fiecare grupă. Cele două grupe aveau multe asemănări. Ambele aveau candelă, ambele au mers să îl întâlnească pe mire și doreau să intre în odaia de nuntă. Singura diferență era că unele aveau ulei în candelă, erau pregătite pentru venirea lui - celelalte nu aveau ulei și nu erau pregătite. În primul grup erau fecioarele înțelepte și în al doilea erau fecioarele neînțelepte. Din care grup faci tu parte?

- Potopul (Matei 24:37-39 și Genesa 7). Mulți oameni au fost martori la construirea arcăi lui Noe. Au ascultat vorbele lui Noe mulți ani, au avut oportunitatea să fie salvați atunci când a venit judecata lui Dumnezeu – dar au refuzat – și au murit în potop.

Dumnezeu va judeca pământul la revenirea Domnului Isus. Ești tu gata? Ai crezut în El ca Mântuitorul tău?

Adevăr: Domnul Isus va reveni. Dacă ești mântuit trebuie să trăiești o viață curată. (CPDC)

Verset biblic: „Pe aiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este.” (1 Ioan 3:2-3)

Un băiețel sclav mătura o curte mare. Mai dădea cu mătura, se mai uita spre poartă să vadă dacă este vreun semn al venirii stăpânului. Era plecat de ceva vreme și lui Fidelis, băiețelul sclav îi era tare dor de el. Cu câțiva ani în urmă, Fidelis fusese sclav la un stăpân foarte rău, la care muncise din greu, răbdase foame și fusese bătut cu sălbăticie. Într-o zi, un om i-a văzut fața speriată, a văzut trupul lui plin de răni și i-a fost milă de Fidelis. A mers la stăpânul cel rău și a plătit un preț mare pentru băiețel, apoi l-a luat cu blândețe pe calul lui și l-a luat în casa lui. Fidelis l-a iubit din prima clipă și a încercat să-i arate mulțumirea lucrând, măturând curtea și îngrijind de câini. Ceilalți sclavi lucrau câtă vreme stăpânul era acasă, dar cum pleca stăpânul nu-și mai făceau treaba, ba chiar organizau petreceri, la care mâncau mâncarea stăpânului și beau din vinul lui. Fidelis însă lucra la fel de conștiincios ca și atunci când stăpânul era acasă, și se gândea că atunci când va veni stăpânul, va fi încântat să vadă curtea frumos îngrijită și câinii bine hrăniți și antrenați.

Într-o zi, când ceilalți sclavi se distrau de minune, apără stăpânul. Fidelis lucra în curte, când deodată câinii au început să latre și au alergat la poartă.

„Fidelis, cum de ești doar tu pe aici? Ce curată este curtea și ce frumoși sunt câinii. Ai făcut o treabă bună!”

Ce încântat a fost Fidelis pentru cuvintele de laudă. Dar, ce rușinați s-au simțit ceilalți sclavi când stăpânul lor i-a găsit la petrecere și munca încredințată nu era făcută. Stăpânul n-a avut pentru ce să-i laude.

Noi, cei care suntem creștini ar trebui să facem lucrarea pe care ne-a lăsat-o Domnul Isus, să fim gata pentru venirea Lui, ca să fim fericiți la revenirea Lui și să nu ne fie rușine.

♦♦♦

Tatăl unui băiețel de doi ani trebuia să plece într-o călătorie lungă. Copilul a întrebat: „Tată, când te vei întoarce?” Tata știa că va veni acasă doar la sfârșitul lui septembrie, dar băiețelul nu înțelegea datele și anotimpurile, așa că îi spuse: „Ei bine fiule, când vei vedea că frunzele își schimbă culoarea și

cad la pământ, atunci să știi că voi veni curând.” Timpul a trecut greu pentru băiețel și frunzele au început să-și schimbe culoarea. Într-o noapte un vânt puternic a scuturat aproape toate frunzele la pământ. Când băiețelul a văzut frunzele pe jos, a început să strige: „Ura! Ura! Vine tata!”

Domnul Isus a spus ucenicilor că El se va duce în cer, dar le-a promis că se va întoarce pe pământ. A mai spus că vor fi semne care vor arăta că venirea Lui este aproape: război, cutremure, foamete. Vedem deja aceste semne, nu-i așa? Venirea Domnului Isus este foarte aproape. Aceasta ar trebui să ne bucure, așa cum s-a bucurat și băiețelul când a văzut frunzele căzute, și a știut că tatăl lui va veni curând.

◆◆◆

Ionuț și Ruben erau singuri acasă. Ionuț spuse: „Ce-aș mai mânca niște dulciuri”. Ruben răspunse: „Ce mare lucru, mama ține dulciurile în dulap”. Apoi întinse mâna după cutie. „N-ar trebui, parcă am fura.” Dar luă câteva dulciuri și așa făcu și Ruben. Au mai mâncat câteva și așa au uitat de teme. Când au apărut părinții, băieții tocmai îndesau câteva bucăți de ciocolată repede în gură. Ionuț și Ruben își iubeau părinții și nu ar fi dorit ca aceștia să-i vadă chiar acum, pentru că le era rușine. Mulți băieți și fetițe îl iubesc pe Domnul Isus. L-au rugat să-i mântuiască și așteaptă ziua revenirii Lui. Dar sunt alții care au crezut în Domnul Isus Hristos, dar acum nu îl ascultă cu adevărat. Dacă El ar veni acum nu s-ar bucura prea mult de venirea Lui, pentru că le e rușine de ceea ce sunt și de ceea ce fac.

Tu din ce categorie faci parte?

Istorisiri biblice:

- Pilda talantului (Matei 25:14-30).

Omul a împărțit talanți celor trei slujitori și s-a așteptat ca ei să-i folosească și să-i multiplice. Domnul Isus a dat fiecăruia creștin daruri și abilități, cu care să îl slujească pe El, până la revenirea Lui sau până la moarte. El așteaptă ca noi să fim credincioși și să folosim ceea ce ne-a dăruit, pentru slava Lui - și nu să îngropăm sau să-l lăsăm nefolositor.

- Stăpânul casei și slujitorii (Marcu 13:34-37).

Înainte de a pleca, stăpânul a spus fiecăruia dintre slujitori ce au de făcut în absența lui și i-a rugat să vegheze până la revenirea lui. Domnul Isus poate reveni în orice moment. El dorește ca noi să fim credincioși în a-l sluji - nu să dormim, sau să ne neglijăm responsabilitățile până la revenirea Lui.

- Regele și slujitorii (Luca 12:42-48).

Un împărat și-a desemnat slujitorul, să stăpânească și să aibă grijă de

averile lui. În timpul cât el era plecat, l-a avertizat să nu facă lucruri rele. Dacă nu va împlini poruncile stăpânului, va fi pedepsit. Noi ar trebui întotdeauna să trăim și să lucrăm ca și cum Domnul Isus ar veni astăzi. Dacă El vine și ne găsește făcând ceea ce nu ar trebui să facem, sau nefăcând ceea ce ar trebui să facem, nu vom avea parte de cuvinte de laudă și de răsplătirile pe care El le-a promis celor credincioși.

Capitolul 4: Doctrina despre om și păcat

Este esențial ca cei mici să înțeleagă ce spune Biblia despre ei înșiși și despre păcatul lor. Dacă nu își recunosc această problemă, nu vor vedea niciodată soluția.

Adevăr: Dumnezeu a făcut lumea, inclusiv primul bărbat și prima femeie, în șase zile (CPDCMC,)

Verset biblic: „Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.” (Exodul 20:11)

Am adus o cutie de creioane colorate și o bucată de hârtie, le voi pune aici și le vom observa împreună. Doresc ca aceste creioane să picteze o imagine frumoasă. Va trebui să aștept multă vreme, nu-i așa? Nu vor face aceasta niciodată singure. Cineva trebuie să le folosească pentru a desena o pictură.

La fel privind în jur lumea minunată în care trăim, ne dăm seama că nu a apărut la întâmplare. Cineva a creat-o.

♦♦♦

Era de Crăciun și printre daruri, Vasile a observat un set de construit - un vapoasă. Îi plăcea să construiască așa că s-a apucat de lucru. A lucrat vreo trei zile și fiecare moment pe care îl avea liber, îl petrecea construind vapoasă. După o lună vapoasă era terminat.

Cu mulți, mulți ani în urmă Dumnezeu a făcut și El ceva. Nu era un vapoasă. Dumnezeu a creat universul întreg cu pământul și tot ce este pe el. A fost o lucrare grozavă, nu-i așa? Numai Dumnezeu putea să o facă.

Biblia ne spune două lucruri despre această mare lucrare:

- Dumnezeu a creat întreg universul din nimic. Acesta înseamnă cuvântul „a crea”. El nu a început cu un set de materiale așa cum a început Vasile. Dumnezeu a vorbit și totul a venit în existență din nimic.

- În al doilea rând El a făcut lumea noastră în șase zile. Ce Dumnezeu minunat și puternic avem, nu-i așa?

Istorie biblică:

Crearea lumii (Genesa 1:1).

Biblia ne învață clar că Dumnezeu a făcut lumea în șase zile, și a creat primul om și prima femeie în a șasea zi.

Adevăr: Când Dumnezeu a creat primul om, i-a dat voință liberă, putere de decizie. (CPDC)

Verset biblic: „dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.” (Genesa 2:17)

V-a spus cineva vreodată: „Ce semeni cu tatăl tău!” (sau cu mama, ori bunica, etc.)? Adam a fost creat în asemănare cu Dumnezeu, dar asta nu înseamnă că El arăta ca Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este Duh. Ce înseamnă asta? Înseamnă că la fel ca Dumnezeu era o persoană cu o minte care putea să gândească și cu o inimă care putea să iubească și cu o voință care putea să aleagă.

♦♦♦

Naomi și Filip se joacă mult cu jucăriile. Filip are un robot și când îl așează pe dușumea, robotul merge destul de mult. Naomi are o familie de păpuși. Sunt frumoase și îi place să se joace cu ele. Într-o zi, Naomi aruncă una dintre păpușile cu care se juca și izbucni în lacrimi. „Ce-i cu tine?” întrebă Filip privind-o. „Nici o nădejde! „Le iubesc atât de mult dar ele nu-mi pot întoarce dragostea.” „Ei bine, ce aștepti prostuț? N-au o inimă care să iubească. Uite, robotul meu! Poate să facă multe lucruri, dar nu el decide ce să facă, pentru că el nu are creier. Eu apăs butonul și el își face treaba.”

Dumnezeu nu i-a creat pe Adam și Eva să fie ca niște păpuși sau ca niște roboți. Dumnezeu le-a dat inimă să-L iubească pe El, creier să gândească și voință să-L asculte, astfel încât să fie fericiți pentru totdeauna cu El.

Nici pe noi Dumnezeu nu ne-a făcut ca niște păpuși sau ca niște roboți, pentru că Dumnezeu dorește să Îl iubim și să ascultăm de El.

Istorie biblică:

Păcatul lui Adam și al Evei (Genesa 3).

Când Dumnezeu a creat primul om și prima femeie, le-a dat voință liberă și abilitate de a lua decizii fără a fi influențați de natura păcătoasă. Dumnezeu nu i-a creat ca pe niște roboți.

Adevăr: Oricât de buni am fi, în ochii lui Dumnezeu suntem păcătoși

Verset biblic: „după cum este scris: «Nu este nici un om neprihănit, nici unul măcar.»”(Romani 3:10)

Maria avea un iepuraș și l-a numit „Fulg de zăpadă”, pentru că era așa de alb; credea că e cel mai alb iepuraș din lume. Dimineața Maria s-a trezit foarte încântată. Ninsese toată noaptea și totul era acoperit cu o pătură albă de zăpadă. A alergat afară să vadă zăpada și să dea mâncare iepurașului. Dar când privi la „Fulg de zăpadă” acesta nu părea alb deloc. Comparat cu zăpada din fundal era aproape gri.

Dumnezeu ne-a dat porunci și legi în cartea Lui Biblia, o carte bună, adevărată și perfectă. Poate ne gândim că suntem curați și buni, dar dacă ne comparăm cu Dumnezeu și poruncile Lui, nu mai suntem așa de curați și nu mai suntem așa de buni și albi, și perfecți, oricât de mult am încerca.

Adevăr: Noi toți suntem păcătoși și nu corespundem standardelor lui Dumnezeu

Verset biblic: „Căci toți au păcătuțit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.” (Romani 3:23) (CPDC)

Cosmin se măsoara în fiecare dimineață. Îl măsurase pe tata și pusese un semn cu markerul pe perete, și dorea cu disperare să ajungă la fel de înalt ca tata. Dar oricât se întindea, oricât se străduia, pe lângă tatăl lui era mic de statură. Când se compara cu surioara lui, era mai înalt – dar pe lângă tata, nici o nădejde.

Dumnezeu a stabilit pentru noi niște standarde. Este ca și cum Dumnezeu ar fi pus pe un perete un semn cu înălțimea la care se așteaptă să creștem. El ne spune în Cuvântul Lui, că nu dorește ca noi să furăm, să mințim, să ne închinăm altor dumnezei, să nu ascultăm de părinții noștri. Acestea sunt porunci sau măsuri.

Oricât am încerca noi, nu vom putea împlini poruncile lui Dumnezeu. Nu putem fi perfecți. Nu putem atinge standardul lui Dumnezeu. Ne trezim mereu că facem lucruri rele. Biblia numește aceasta păcat. Acest lucru este adevărat pentru fiecare dintre noi, pentru toți, pentru că Biblia spune: „Căci toți au păcătuțit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” (Romani 3:23). Dacă ne comparăm pe noi cu alții, așa cum s-a comparat băiatul cu sora lui, lucrurile par să stea bine – dar dacă ne comparăm cu standardele lui Dumnezeu, mai avem mult.

Ați auzit vreodată despre Robin Hood? Se spune că el și oamenii lui au trăit în pădurea Sherwood în Anglia. De acolo, jefuiau pe cei bogați pentru a îi ajuta pe cei săraci. Robin era un arcaș foarte bun și se spune că putea să lovească precis la țintă de la o distanță mare. Sunt multe povestiri care descriu măiestria lui de arcaș. Eu nu am folosit niciodată un arc și o săgeată. Eu nu sunt Robin Hood și știu că dacă aș încerca să trag cu săgeata cu siguranță n-ar ajunge la țintă oricât de mare ar fi ținta. Biblia ne spune că păcatul este greșirea țintei sau lipsirea de gloria lui Dumnezeu (Romani 3:23). Biblia ne spune că toți am greșit și toți suntem păcătoși.

♦♦♦

Ați urmărit vreodată un meci de popice? Este meciul în care bărbați și femei, trag cu mingi mari, negre, către o minge mică, albă, pentru a ajunge cât mai aproape de ea. Pare ceva foarte simplu, dar dacă ai încercat ți-ai dat seama că nu-i chiar așa de simplu. De ce? Pentru că fiecare minge are centre de greutate duble. Ce înseamnă asta? Înseamnă că fiecare parte a mingii este mai grea decât cealaltă și drept rezultat, mingea nu merge într-o direcție dreaptă. Partea care este grea schimbă direcția și este foarte greu să ajungi aproape de mingea albă. Cu alte cuvinte mingea deviază.

Cuvântul „deviere” înseamnă „a merge într-o direcție greșită”, „a merge aiurea”. Asta face păcatul. Dumnezeu dorește ca noi să mergem drept - dar noi nu putem. Este ceva în noi care ne trage într-o parte și alta (de cele mai multe ori în partea rea), care ne face să mergem aiurea și să ne mișcăm în direcția greșită - și aceasta este păcat!

♦♦♦

Ați fost vreodată într-un parc de distracții? Unul dintre cele mai mari visuri a lui Matei era să meargă la un astfel de parc și să se dea cu rolele. Îi plăcea mai ales, o bandă care se numea „Calea albastră”. Se așeză la rând și când a ajuns pe punctul de plecare o doamnă l-a oprit. „Stai puțin tinere să vedem cât ești de înalt.” l-a măsurat înălțimea apoi i-a spus: „Îmi pare rău, ești cu 3cm mai scund.” „Nu pot să merg?” 3cm nu este foarte mult.” „Nu, nu se poate din motive de siguranță”, răspunse doamna. Matei se întoarse foarte supărat.

Și Dumnezeu are o unitate de măsură pentru noi și trebuie să ne măsurăm, dacă vrem să ajungem în ceruri. Problema este că nimeni nu poate prin forțe proprii. Iată de ce avem nevoie de Domnul Isus ca Mântuitor. El a murit pe cruce pentru noi, a plătit pentru păcatele noastre, ca noi să ne putem ridica la înălțimea dorită de El.

♦♦♦

În fabricile de automobile este un loc numit stand de testare. Aici, fiecare

mașină este testată pentru a se vedea dacă motorul funcționează cum trebuie. O mașină care nu trece testul nu este acceptată. De standul de testare, trec doar mașinile bune.

La fel, Dumnezeu privește la inimile noastre, ne pune la încercare. Doar o inimă desăvârșită va trece testul, dar nimeni nu are o inimă desăvârșită. Dumnezeu nu ne poate accepta pentru că suntem mult sub standardele Lui. Doar atunci când îi cerem Domnului Isus să fie Mântuitorul nostru, Dumnezeu ne poate accepta, pentru că Domnul Isus ne dă perfecțiunea Lui și așa putem fi buni în ochii lui Dumnezeu.

Adevăr: Primul om a păcătuit și din cauza aceasta noi ne naștem păcătoși și avem o natură păcătoasă. (CPDC)

Verset biblic: „De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit...” (Romani 5:12)

Nelu privea fascinat. Bunicul l-a luat la popice într-o zi, doar ca să privească. Băiatul nu putea pricepe cum deși bunicul trimitea mingea direct, aceasta făcea întotdeauna o curbă la sfârșit. Bunicul îi explică jocul. Mingea era construită în așa fel încât făcea o curbă. Mingea era mai grea într-o parte decât în cealaltă și era trasă în direcția aceea de fiecare dată.

„La fel suntem și noi, fiule” spuse bunicul. „Nu ne place să mergem drept, inimile noastre ne fac să mergem aiurea. Avem cu toții o natură păcătoasă. Ne-am născut așa. Dar dacă Îi cerem Domnului Isus să ne ajute să ne salveze din păcat, El ne va da o inimă nouă, o inimă care va dori să meargă drept”.

♦♦♦

O fetiță își îmbrăca paltonul și încet, încet, încheie fiecare nasture. Când termină, văzu că încheiase fiecare nasture în butoniera de mai sus.

„Ce-am greșit?” o întrebă pe mama. Mama îi explică că a încheiat primul nasture într-o butonieră greșită - și ca urmare toți nasturii erau încheiați în butoniere greșite.

La fel s-a întâmplat la începutul lumii. Primul om, Adam, a mers pe un drum greșit și de atunci toți oamenii au mers pe un drum greșit, pentru că natura păcătoasă a lui Adam ne-a fost transferată nouă. Iată de ce eu și tu suntem păcătoși.

Știi că natura noastră păcătoasă ne împiedică să înțelegem adevărurile Bibliei – adevărul despre Domnul Isus Hristos și despre mântuire. Ne face

orbi și surzi la aceste adevăruri importante. Este foarte dificil pentru unele fetițe și unii băieți să înțeleagă lucrurile începătoare ale Evangheliei. Doar Dumnezeu poate să îndepărteze orbirea și surzenia din inimile noastre.

♦♦♦

Tatăl lui Iosif l-a rugat să curețe grădina de buruieni. Iosif a luat o foarfecă foarte ascuțită și a tăiat toate buruienile, astfel încât să nu se mai vadă. Totul părea foarte bine și băiatul s-a autofelicitat. Dar după doar o săptămână, buruienile crescuseră iarăși; nu le smulsese, nu le distrusese rădăcinile, așa că au crescut din nou.

La fel este și cu noi. Lucrurile păcătoase pe care le facem, sunt ca și buruienile. Să le tai, nu e un răspuns corect. Problema este natura noastră păcătoasă – rădăcina păcatului. Noi trebuie să mergem la Domnul și Stăpânul nostru și să Îl rugăm pe El să distrugă aceste rădăcini.

Adevăr: Păcatul are întotdeauna rezultate și consecințe.

Verset biblic: „Nu vă înșelați: «Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit». Ce seamănă omul, aceea va și secera.” (Galateni 6:7) (CPDC, MC)

Mulți oameni au probleme serioase cu sănătatea. Tu ai probleme cu sănătatea? Unii oameni sunt orbi și nu pot să vadă. Alții sunt surzi sau muți (sau ambele). Trăiesc într-o lume a tăcerii și nu pot vorbi cu alții. Alți oameni sunt paralizați și nu pot să-și miște picioarele și uneori nici mâinile nu îi ajută. Ești bucuros că nu ai nici una din aceste probleme, nu-i așa? Ești sigur de asta?

Noi toți ne-am născut orbi. Păcatul este ca orbirea. Din cauza păcatului oamenii nu-L pot vedea pe Dumnezeu și trăiesc în întunericul păcatului. Domnul Isus este Lumina Lumii și El poate să lumineze în întunericul inimilor noastre, poate să îndepărteze orbirea inimilor noastre astfel încât noi să-L vedem pe Dumnezeu și să venim la El.

Noi cu toții ne-am născut surzi și muți. Păcătoșii sunt surzi și muți înaintea lui Dumnezeu. Nu pot auzi vocea Lui, nu pot să-l vorbească. Păcatul a făcut asta. Atunci când cerem Domnului Isus să ne salveze din păcat, nu mai suntem surzi și muți față de Dumnezeu. Putem să auzim vocea Lui care ne vorbește prin Biblie și putem să vorbim cu El atunci când ne rugăm.

Noi toți ne-am născut paralizați din pricina păcatului. Nu putem sluji lui Dumnezeu. Dar odată ce am crezut în Domnul Isus Hristos, vom începe să ascultăm și să-i slujim Lui.

Dar, cel mai rău lucru este că noi toți ne-am născut morți. Oamenii sunt morți înaintea lui Dumnezeu din pricina păcatului. Nu pot să-L vadă pe Dum-

nezeu, nu pot să-L audă, nu pot să vorbească cu Dumnezeu, nu pot să se miște către Dumnezeu, pentru că nu au viață de la Dumnezeu în duhul lor. Atunci când cred în Domnul Isus ca Mântuitor, viața nouă intră în inimile lor, sunt oameni noi și au trecut din moarte la viață.

♦♦♦

Ați auzit vreodată de o buruiană gigantică? Știți ce este aceasta? În ultimii ani, această plantă ciudată a început să crească în unele țări din Europa. Este foarte înaltă, puternică, aproape imposibil de smuls din pământ. Mai mult, este o plantă foarte urâtă și se răspândește foarte repede, ruinând culturile acolo unde apare. Nu știm cum au ajuns semințele acestei plante în Europa, dar au ajuns.

Biblia ne spune despre ceva mult mai urât și cu rezultate mult mai rele decât această buruiană gigant. Ne spune, cum a fost plantată și de către cine a fost plantată. Ghiciți numele acestei plante? Da, este păcatul și diavolul a plantat-o în inima Evei, în minunata grădină a Edenului. Diavolul a plantat sămânța îndoielii, a egoismului în inima ei și Eva i-a permis să rămână acolo. Imediat ele au crescut în păcatul neascultării. Eva ar fi trebuit să creadă ce îi spusese Dumnezeu și să nu se îndoiască. Ar fi trebuit să aibă încredere în dragostea lui Dumnezeu pentru ea, să asculte poruncile Lui, și să nu mănânce fructul interzis. Însă Eva a crezut ceea ce i-a spus diavolul, că Dumnezeu n-o iubește foarte mult. Așa că nu a ascultat de Dumnezeu. Păcatul a prins rădăcini în inima ei și a început să crească - așa ca o plantă gigantică. Din ziua aceea, păcatul și-a făcut loc în fiecare inimă și a răspândit rezultatele și consecințele peste tot.

Dar există o veste bună! Chiar acum, dacă ceri Domnului Isus să te mântuiască și să ierte păcatul tău, El va face lucrul acesta, pentru că așa a promis. El va veni și va locui în inima și viața ta, și te va ajuta să smulgi ucigătoarea plantă a păcatului, astfel încât să nu-ți mai faci rău.

♦♦♦

Ai auzit vreodată de cineva deschizând Cutia Pandorei? Ce înseamnă aceasta? Pandora era o fată dintr-o poveste. Povestea ne spune că ea a găsit o cutie mare care părea interesantă și atractivă. Era gata să o deschidă, când o voce a strigat: „Nu deschide cutia, pentru că-ți va părea rău!”.

Așa că ea nu a deschis-o. Dar, a privit multe zile cutia – și în cele din urmă nu a mai rezistat ispitei. A deschis-o și ce s-a întâmplat? Din cutie au ieșit tot felul de lucruri urâte – și ea a trebuit să fugă. A făcut ceea ce nu trebuia să facă - și a suportat așa de multe consecințe neplăcute.

Adam și Eva nu au ascultat de Dumnezeu în grădina Edenului, au deschis

Cutia Pandorei - și tot felul de lucruri neplăcute li s-au întâmplat lor și nouă. Iată ce face păcatul!

Păcatul îți stăpânește viața dacă nu poți să-i faci față. Un arab stătea confortabil în cortul lui, ferit de frigul și de aerul rece al deșertului. Cămila de afară simțea răceala și își băgă nările printre deschizătura cortului. Omul nu certă cămila așa că aceasta își puse capul în cort și stăpânul se mută puțin mai încolo. După un timp cămila își întinse picioarele din față și umerii și stăpânul tot nu spuse nimic. Așa că aceasta intră în cort și stăpânul a trebuit să se mute și mai încolo. Acum era foarte puțin loc pentru stăpânul care nu spunea nimic; dar pentru că afară era așa de frig, cămila intră și cu picioarele din spate în cort. Acum cămila era toată în cort – dar unde era stăpânul? El era afară din cort. Cămila l-a scos afară – și așa face și păcatul când are ocazia. Păcatul intră puțin câte puțin în viața ta până când îți controlează viața și te ruinează pe deplin.

♦♦♦

O plantă agățătoare mică, se cățăraseră pe trunchiul unui stejar uriaș . Se cățără, se cățără și mereu își trimitea noi rădăcini mici pe ramuri, care înconjură copacul. Micuța plantă deveni foarte puternică. Își trăgea seva din viața stejarului și cu cât ea devenea mai puternică, cu atât stejarul era mai slăbit. Ar fi ucis copacul cu mulțimea de rămurele dacă grădinarul nu ar fi văzut pericolul și nu ar fi tăiat de la rădăcină planta. În felul acesta copacul a fost salvat, dar planta micuță a murit. Nu-i uimitor că o plantă așa de mică poate să facă un rău așa de mare?

Păcatul nu pare periculos. De multe ori gândim că o minciună mică nu face rău nimănui. Dar când spui o minciună îți este mai ușor să spui și alte minciuni. Și apoi devenim oameni de nimic pentru că cei din jurul nostru știu că noi nu spunem adevărul. Ai grijă ca păcatul să nu-ți controleze viața cu această plăntuță mică. Cere-i Domnului Isus să te ajute, să-ți arate ce trebuie să faci ca să ieși biruitor din păcat.

♦♦♦

Cu mulți ani în urmă, un scoțian pe nume Alexander Mackay, a emigrat în Australia. A trăit mulți ani acolo, dar încă iubea mult pământul Scoției. I-ar fi plăcut foarte mult să mai vadă o dată în viața lui Scoția și să vadă locurile de lângă orașul lui natal. De asemenea i-ar fi plăcut foarte mult să mai vadă o dată o plantă din Scoția de lângă orașul natal. Așa că cei de acasă i-au trimis niște semințe, a plantat și a îngrijit planta până aceasta s-a făcut un copac înalt, cu flori purpurii.

Știți însă ce s-a întâmplat? Semințele acelu copac au fost purtate de vânt și răspândite în toată țara și au devenit o mare problemă. Și astăzi acel copac se numește „Blestemul lui Mackay”.

Păcatul este la fel. Începe ca ceva mic, apoi se răspândește până când nu mai poate fi ținut sub control.

♦♦♦

Știți ce este o mlaștină? Este ca un lac, plin de mîl lipicios. Dar, dacă intri într-o mlaștină vei descoperi că este foarte greu să stai în picioare. Te vei scufunda. Mlaștina te va atrage spre ea. Odată intrat în mlaștină, nu este cale să ieși de unul singur. Cu cât încerci mai mult, cu atât te scufunzi mai mult. Tot ceea ce poți face este să strigi după ajutor și să speri că cineva te aude, ți-aruncă o funie și încearcă să te tragă afară. Dacă nu apare nimeni să te salveze, noroiul îți va veni până peste cap și vei muri. Așa că, dacă ești un om înțelept, respectă avertizările din jurul unei mlaștini și stai departe de ea.

Păcatul este ca o mlaștină. Este murdar și îți face viața murdară. Dacă te complaci în el, te va scufunda mai mult și mai mult. Apoi îți va controla viața și te vei trezi stăpânit de păcat. Nu vei putea să ieși din starea aceasta de unul singur. Poți încerca, dar nu vei avea succes. Singurul lucru pe care îl poți face este să strigi către Mântuitorul, Domnul Isus și El este întotdeauna aici, să audă strigătul tău și este destul de puternic să te tragă afară și să-ți pună picioarele pe un pământ solid.

♦♦♦

„Ce lumină frumoasă, dă lampa aceasta cu petrol!” spuse molia unei muște care dădea din aripi pe partea cealaltă. „Da, dar să nu te apropii de ea, pentru că e pericol.” „Ce pericol? Flăcările sunt așa de frumoase și strălucitoare!” „Dar te arzi,” răspunse musca „uită-te la mine, m-am apropiat prea mult și aripa aproape că n-o pot folosi.” „Cred că ai înțeles greșit. Cum să rănească pe cineva, o lumină așa de frumoasă. Voi zbura și voi vedea.” „Ai grijă! Lucrurile nu sunt întotdeauna atât de frumoase, precum par.” Molia se apropie prea tare, căzu imediat pe masă, cu aripile arse, aproape moartă. Poate spunem că molia a fost cam nebună, dar s-ar putea ca și noi să fim la fel. Ceea ce pare frumos, poate să fie periculos. Unii credem că ceva este inofensiv, dar poate fi periculos, poate să ne rănească. Ar trebui să ascultăm ce spun alți oameni și ar trebui să ascultăm ce spune Dumnezeu în Biblie. El ne-a dat Cuvântul Lui să ne călăuzească și noi trebuie să facem ceea ce ni se spune acolo.

♦♦♦

Primăvara răsar plantele în grădină și florile încep să înmugurească. Dar poți fi sigur că vor apare și buruienile. La început poate una, două, iar apoi tot mai multe – și ele pot să crească mult mai repede decât plantele și florile, până când ne vor inunda grădina. De buruieni însă, trebuie să te ocupi de la început, de când sunt mici.

Păcatul este ca aceste buruieni. Va cotropi și va distruge viața ta dacă nu te ocupi de el de la început, atunci când ești tânăr. Singurul care poate să se ocupe de păcat este Domnul Isus Hristos. El este Marele Grădinar.

♦♦♦

Un vorbitor a cerut unui băiețel să vină sus, pe platformă și a spus tuturor copiilor că îl va lega pe băiețel cu o ață astfel încât să nu fie liber. Toți au râs. Așa că, vorbitorul a legat mâinile băiețelului la spate cu o bucată de ață, și băiețelul a reușit să rupă ața cu ușurință. Apoi l-a înfășurat de două sau trei ori. De data aceasta, băiețelul nu a mai rupt ața așa de repede; ba chiar a rămas cu niște urme pe mâini. Apoi vorbitorul a înfășurat ața de mai multe ori în jurul copilului. Băiețelul nu a mai putut să o rupă.

Așa ne face și păcatul care devine tot mai puternic în viața noastră.

Vorbitorul a chemat apoi un voluntar, i-a dat o foarfecă și acesta a tăiat ațele, eliberându-l pe băiețel. Înălțuit de păcate! Eliberat prin har! Atunci când cerem Domnului Isus să fie Mântuitorul nostru, El cu dragoste și har ne eliberează de păcat. Domnul ne dă puterea să facem lucruri plăcute Lui.

Istorisiri biblice:

- Descoperirea și judecata păcatului lui Acan (Iosua 7:24-26).
Acan nu a ascultat porunca și avertizarea lui Dumnezeu. I s-a spus ce se va întâmpla, astfel încât, și el și familia lui (care se pare că au cooperat) au primit judecata promisă.
- Minciuna lui Ghehazi și lepra lui (2 Împărați 5:20-27).
Ghehazi l-a înșelat pe Naaman și pe stăpânul lui și a spus minciuni ca să primească bani și haine, dar din pricina minciunii lui, s-a îmbolnăvit de lepră.
- Păcatul lui David și moartea copilului său (2 Samuel 11, 12:13-23).
David a păcătuit: adulter și omor. Mai târziu și-a mărturisit păcatul și a fost iertat. Dar băiețelul care s-a născut, ca urmare al acestui adulter, a murit. Chiar dacă păcatele sunt iertate, consecințele lui rămân. Păcatul întotdeauna va aduce lucruri rele în viața noastră, mai ales dacă noi continuăm în starea de păcat.

Adevăr: Dumnezeu va judeca păcatele noastre - dacă nu suntem mântuiți. (CPDC, MC)

Verset biblic: „pentru că a rânduit o zi, în care va judeca lumea după dreptate, prin Omul, pe care L-a rânduit pentru aceasta și despre care a dat tuturor oamenilor o dovadă netăgăduită prin faptul că L-a înviat din morți...” (Faptele Apostolilor 17:31)

Ați urmărit vreodată judecarea unui caz la televizor? Înțelegeți ce vreau să spun? Un om este acuzat că a furat niște bani și stă în boxa acuzaților înaintea judecătorilor și înaintea curții.

În fața lui este procurorul, omul care îl acuză pentru ceea ce a făcut, și lângă el stă omul care va încerca să-l apere. De o parte sunt doi martori care vor spune curții că l-au văzut furând banii, iar de cealaltă parte este juriul care va decide dacă omul este vinovat sau nu.

Dar, mai important decât toți, cu autoritate peste toți, este judecătorul, omul care va pronunța sentința de trimitere în închisoare dacă omul este vinovat.

Sună familiar? Dar haideți să schimbăm imaginea.

Biblia ne spune, că tu și eu suntem prizonieri în boxa acuzaților. Noi am păcătuit. Dumnezeu este atât Judecătorul cât și Juriul. El, ca Juriu decide că suntem vinovați și El, ca Judecător ne condamnă. Sentința este despărțire de El pentru totdeauna. Dar Domnul Isus este avocatul nostru și El pledează pentru cei care au crezut în El, înaintea Judecătorului și a Juriului. El spune că ar trebui să fim liberi, pentru că am crezut în El și pentru că El a fost judecat și a primit sentința în locul nostru. A fost condamnat în locul nostru când a murit pe cruce, astfel încât noi să fim iertați.

Dumnezeu este un Judecător drept și știe că s-a făcut dreptate. El nu va judeca și condamna aceeași persoană de două ori. Așa că dacă ai crezut în Domnul Isus ca Mântuitor – Mântuitorul care a plătit deja pedeapsa în locul tău – vei fi iertat și vei fi liber. Dar dacă nu Îl avem pe Domnul Isus să ne apere, vom fi judecați și condamnați.

Istorie biblică:

- Marele tron alb (Apocalipsa 20:11-15)

Când va veni vremea sfârșitului toți oamenii nemântuiți vor fi judecați la Marele tron alb – și se va pronunța sentința separării pentru veșnicie de Dumnezeu. Dar toți cei care vor primi această sentință, vor fi vinovați pentru că au refuzat să creadă în Mântuitorul care i-ar fi putut apăra. Acum acel Mântuitor va fi Judecătorul lor. Tu ai crezut în El?

Adevăr: Păcatul ne desparte de Dumnezeu. (CPDC, MC)

Verset biblic: „ci nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeu vostru; păcatele voastre vă ascund Fața Lui și-L împiedică să vă asculte!” (Isaia 59:2)

„Eu și mama suntem cei mai buni prieteni” spuse David. Era adevărat. David și mama lui erau de nedespărțit. Mama avea un vapor-machetă foarte frumos. Avea o valoare deosebită pentru faptul că fusese făcut de soțul ei care acum era mort. Îi spusese de multe ori lui David să nu îl ia de pe raft pentru că nu este o jucărie și se strică ușor.

Într-o zi David privi spre raft și își spuse: „Să-l privesc mai de aproape și voi avea grijă, apoi îl voi pune înapoi și nimeni nu va ști că l-am luat de pe raft.” Zis și făcut. Merse la bucătărie și luă o scăriță. A fost ușor să urce pe scăriță, dar coborâtul cu vaporeșul în mână a fost greu. La un moment dat, un picior i-a alunecat și a căzut. Macheta i-a zburat din brațe, a căzut pe dușumea și David a căzut peste ea, făcând-o bucăți.

Mama a venit repede din cameră să vadă ce s-a întâmplat. O singură privire i-a fost de ajuns. L-a ajutat pe David să se ridice, apoi a început să adune bucățile de machetă. David tot spunea că îi pare rău, dar mama nu părea să fie gata să îl ierte; de fapt și el își dădea seama că va fi pedepsit pentru neascultare. Văzând-o pe mama așa de supărată, băiatul se duse în camera lui. Ce rău îi părea. Totul, din cauza neascultării!

Când nu ascultăm de Dumnezeu și facem lucruri rele, suntem despărțiți de El, dar altfel decât în situația lui David. El și mama au fost supărați câteva zile, dar noi vom fi despărțiți de Dumnezeu pentru veșnicie - dacă nu credem în Domnul Isus Hristos ca Mântuitor.

♦♦♦

Ai auzit vreodată despre zidul Berlinului? După al doilea război mondial, orașul Berlin din Germania a fost împărțit în două părți (sau două zone). Rușii au preluat controlul asupra părții de est a orașului și alte trei națiuni (Statele Unite, Franța și Anglia) au preluat controlul părții de vest. Pentru a împiedica oamenii din Berlinul de Est să părăsească zona lor, rușii au construit un zid înalt între cele două părți ale orașului și au pus gărzii pe acele ziduri, astfel încât nimeni să nu poată fugi. Zidul păcatului dintre noi și Dumnezeu seamănă puțin cu zidul Berlinului. Nu putem merge în prezența lui Dumnezeu. Dar este o diferență. Peste zidul Berlinului au reușit să scape câțiva oameni, dar noi nu putem trece peste zidul păcatului oricât de mult am încerca, nu este scăpare. Vestea bună este că Domnul Isus a murit pentru păcatele noastre pe cruce

și nu mai este zid și nu mai este despărțire pentru cei care cred în El.

Istorie biblică:

Adam și Eva au fost despărțiți de Dumnezeu în grădina Edenului (Genesa 3:22-24). Adam și Eva au fost alungați din grădină și din prezența lui Dumnezeu din cauza păcatului. Păcatul i-a despărțit de Dumnezeu și păcatul face același lucru și în viața noastră.

**Adevăr: Nu ne putem mântui pe noi înșine. (MC)
Nu putem scăpa de păcat prin eforturile noastre proprii, doar Domnul Isus poate face aceasta.**

Verset biblic: „Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui, prin faptele Legii...” (Romani 3:20a)

Să presupunem că într-o zi nu te simți prea bine, dar nu este totuși ceva serios. Apoi leșini, îți revii după un lung timp și când deschizi ochii, vezi un străin la capătul patului. Ți se spune că este un doctor renumit care locuiește la vreo 3 000 km depărtare. Deodată te gândești: „Ce bolnav am fost, de au trimis acest doctor renumit, care a venit așa de departe, ca să mă ajute!” La fel când ne dăm seama că Domnul Isus a părăsit cerul și a venit pe pământ să ne mântuiască, începem să înțelegem cât de bolnavi am fost. Nimeni nu poate vindeca boala păcatului, cu excepția Domnului Isus Hristos.

♦♦♦

Un călător poposise la un han vechi și sărăcăcios în Italia. Călătorul privi scârbit către dușumeaua din camera lui care era foarte murdară. Se apropie, privi dușumeaua de aproape și descoperi că nici măcar nu era dușumea, ci doar pământ bătătorit. Se gândi să cheme camerista și să o roage să măture dușumeaua, dar apoi își dădu seama că măturatul ar fi făcut și mai rău. Era nevoie de o altă dușumea.

Inimile noastre sunt ca pământul bătătorit. Nu-l putem curăți. Atunci când încercăm, se ridică mai mult praf. Trebuie să cerem Domnului Isus să ne dea o inimă nouă.

♦♦♦

Era odată o bătrână care avea un purcel. Era foarte mândră de purcelul ei și dorea ca acesta să fie cu totul altfel decât ceilalți purceli. Așa că se hotărî să îl învețe să se păstreze curat. Bătrâna luă apă caldă, săpun și făcu o baie zdravănă porcului. Îl șterse și îl șterse, până când purcelușul strălucea de curat ce era. Apoi îi prinse în jurul gâtului o fundă bleu. Ce purcel frumos era!

Mândră, bătrâna prinse porcul cu o lesă și porni cu el prin oraș să-l arate prietenilor. Dar chiar înainte de a ajunge în centru, porcul văzu o băltoacă. Se smuci din lesă, se aruncă în băltoacă și se bălăci până se umplu de mîl. Cu toate că fusese așa de bine curățat pe dinafară, el avea totuși inima unui porc și porcilor le place să fie murdari.

Porcul bătrânei seamănă cu noi, pentru că și noi avem inimi cărora le place necurăția păcatului. Nu ne putem schimba, nu ne putem curăța, nu putem fi diferiți până când Domnul Isus nu ne dă o natură nouă.

♦♦♦

Oamenii păcătuiesc și nu pare să le placă să se oprească din păcat. Păcatul îi atrage și îi stăpânește. Poate ai încercat să te oprești din păcat și ai dorit să fii bun cu adevărat. Asta a încercat și Maria. S-a hotărât să întorcă foaia vieții și să fie o fată mai bună. A încercat din greu să nu mai mintă și să își asculte părinții. A încercat din greu (și ce greu a fost!) să se împace bine cu frații și surorile ei. Dar oricât s-a străduit, nu a reușit. S-a certat cu sora ei, a aruncat pantoful în colțul camerei, pantoful a lovit o floare și Maria a mințit că nu a fost ea. Nu avea puterea să se oprească. Aceasta a dus la discuții în familie. Asta face păcatul. Nu ne mai putem stăpâni și ne face viața noastră și a celor din jur mizerabilă.

Dar există un răspuns; există o soluție. Domnul Isus Hristos are puterea de a mântui copii ca Maria și apoi poate să îi ajute să biruie păcatul în viața lor. Însă trebuie să Îl rogi, să ai încredere că te va mântui și să Îl rogi să te ajute să trăiești o viață creștină.

Atunci când îi înveți pe copii despre păcat, este bine să folosești istorisiri despre anumite păcate. Acestea îi vor ajuta pe copii să știe și să înțeleagă că sunt păcătoși. Iată câteva exemple:

Vorbirea de rău și luarea în deșert a Numei lui Dumnezeu

„Să nu iei în deșert Numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui.” (Exodul 20:7)

Într-o clasă era un băiat mic de statură. Ceilalți băieți erau înalți, puternici și unul dintre ei se distra în fiecare zi, bătându-și joc de băiețelul mic de statură. Într-o zi, unul dintre colegi spuse: „Știi ce, ești un slab, nu te pricepi la sport, nu te pricepi să lupți, nu te pricepi la nimic, ești mărunțel și slab.” „Ei bine. Așa mic cum sunt, pot face ceva ce voi nu puteți face.” „Ce?” între-

bară ceilalți curioși. „Eu mă pot abține să spun vorbe urâte și să înjur.” Un limbaj urât arată că cel care îl folosește este slab și nu-și poate stăpâni limba și temperamentul. Un limbaj urât este și o dovadă de necuviință și obrăznicie.

Dacă Îl rogi pe Domnul Isus să te salveze din păcat, El te va ajuta și îți va da dorința să fii curat, să fii iubitor și vei putea să îți stăpânești limba.

♦♦♦

Un om a auzit câțiva copii înjurând, folosind Numele Domnului. S-a întors, a mers la ei și le-a zis: „V-am auzit menționând numele celui mai bun prieten al meu, Domnul Isus Hristos. Îl cunoașteți?” „Nu, domnule” răspunse unul dintre băieți, plecând capul. „Ei bine, nu ați vrea să-L cunoașteți? Este cel mai bun prieten pe care-L puteți avea și este prietenul celor ce fac lucruri rele. El poate să fie și prietenul vostru.” „Nu, domnule, nu avem nevoie de El.” „Atunci aveți grijă, pentru că într-o zi veți sta înaintea Lui. El a spus că cei care vorbesc despre Numele Lui așa cum ați vorbit voi, vor fi judecați în ziua în care Dumnezeu va judeca pe fiecare.”

Este bine să folosim Numele lui Dumnezeu atunci când vorbim cu El în rugăciune și atunci când vorbim altora despre El și nu ar trebui să folosim niciodată Numele Lui atunci când suntem mânioși.

Prietenii rele

„Nu vă înșelați: «Tovărășiile rele strică obiceiurile bune»” (1 Cor.15:33).

„Cine se joacă cu câinii se va umple de păduchi.”

♦♦♦

„Cine ascultă de lupi va învăța să urle.”

♦♦♦

Sunt anumiți urși care în zăpada polară sunt albi, în zona de deșert au blana de culoarea nisipului, iar în pădure au blana de culoare maro.

La fel își schimbă culoarea blănii vulpile sau iepurii.

La fel se întâmplă cu copiii credincioși care se împrietenesc cu copii care nu sunt credincioși. Încep să arate și să acționeze ca ei.

Istorie biblică:

Solomon a avut multe soții care au avut o influență rea asupra lui (1 Împărați 11:1-8).

În primii ani ca împărat, Solomon a umblat cu Dumnezeu, urmând exemplul tatălui său David și Dumnezeu l-a binecuvântat. Dar pe măsură ce a îmbătrânit, Solomon s-a împrietenit cu multe femei păgâne care se închinau

idolilor și care i-au întors inima de la Dumnezeu. Dumnezeu s-a mâniat pe Solomon. Așa că ai grijă cu cine te împrietenești.

Înșelăciunea

„...ori ai vrea să înșeli cu buzele tale?” (Proverbe 24:28b).

Anei îi plăcea foarte mult să deseneze și s-a bucurat mult când profesoara a anunțat-o că a doua zi va fi un concurs de desene, iar elevul cu cel mai bun desen va câștiga un premiu. Dar li s-a mai spus că lucrarea trebuie să fie originală - și nu copia altei lucrări.

Acasă Ana a găsit o carte cu desene făcute de copii de diferite vârste. Fetița răsfoi paginile corespunzătoare vârstei ei și descoperi un desen foarte frumos care câștigase un premiu. Îl copie de câteva ori, până când a știut să îl facă din memorie. A doua zi, în clasă, termină desenul prima și așteptă să vadă ce se va întâmpla mai departe. Copiii au predat lucrările, și profesoara alese lucrarea Anei drept cea mai bună. O arată copiilor spunând: „Priviți, Ana a făcut cea mai bună lucrare. Va câștiga premiul!”

Dar Ana nu se simțea deloc bine. Lucrarea câștigase premiul și ea știa că nu era o lucrare originală. „Nu a fost ideea mea” își spuse. „Am furat ideea altcuiva. Nu-i corect nici pentru ceilalți copii.” Ana era creștină și știa că lui Dumnezeu nu Îi place ceea ce a făcut. Nu era bucuroasă și se gândea la reacția părinților și a profesoarei dacă ar afla. Apoi și-a adus aminte că Dumnezeu poate să o ierte dacă Îi cere acest lucru și sângele Domnului Isus poate să o curățească. Merse în dormitor și spuse Domnului Isus toată povestea. Când aflară părinții această veste, o sfătuiră să spună profesoarei și să restituie cartea primită ca premiu. A fost greu să facă acest lucru, dar profesoara a iertat-o. „Promit că nu voi mai înșela. Îmi este rușine că am fost așa de egoistă și necinstită. Doresc să fiu ca Domnul Isus.”

Lăcomia

„Apoi le-a zis: «Vedeți și păziți-vă de orice fel de lăcomie de bani; căci viața cuiva nu stă în belșugul avuției lui.»” (Luca 12:15)

Micuțul plângea din răsuputeri. Își prinsese mânuța într-un borcan cu dulciuri. Mama încercă să îi scoată mânuța din borcan, dar copilul continua cu țipetele. În cele din urmă trebuia să spargă borcanul ca să elibereze mânuța copilului. Când își văzu mânuța liberă, copilul zâmbi, deschise pumnul și îndesă câteva bomboane în gură. Dacă nu ar fi ținut bomboanele în pumn,

mâna ar fi fost mai mică și ar fi putut să o scoată din borcan foarte ușor. Dar din cauză că nu a renunțat la bomboane, a trecut prin momente chinuitoare și un borcan frumos a trebuit să fie spart.

♦♦♦

Aceste două monede (*arată*) vă pot opri ca să vedeți o imagine frumoasă sau să vedeți luna noaptea, sau să citiți din Biblie? Cum? Dacă le țineți aproape de ochi (*arată*) nu mai vedeți nimic cu excepția celor două monede. La fel pățesc și oamenii care se gândesc numai la bani. Nu pot să vadă nimic altceva bun în afară de bani.

♦♦♦

Doi hoți au jefuit casa unei femei foarte bogate și au încercat să scape cu o barcă furată pe care au găsit-o pe râu lângă casă. Din nefericire, nu știau că barca avea o gaură și nu după multă vreme a început să ia apă și să se scufunde. Hoții trebuiau să înoate pentru a-și salva viața. Amândoi erau buni înotători. Unul dintre ei, lăsă gențile cu aur și alte lucruri scumpe în barcă și înotă către mal. Celălalt, își legă în jurul corpului câteva genți și cu toate că încercă să înoate până la mal, nu putu din cauza greutateii. Acesta se îneacă și muri din cauza lăcomiei.

Istoriisiri biblice:

- Omul bogat și hambarele (Luca 12:16-22).
Domnul Isus a avertizat despre păcatul lăcomiei, vorbind despre un om al cărui singur scop era să adune cât mai multe recolte și bani. Curând nu mai avea loc unde să își pună toată recolta și în lăcomia lui dorea și mai mult. Dar Dumnezeu îi spuse că va muri în noaptea aceea și tot ce-a adunat nu-i va fi de nici un folos. Va pierde totul și își va pierde și sufletul din cauza lăcomiei.
- Anania și Safira (Faptele Apostolilor 5:1-13).
Anania și Safira erau membri în biserică și doreau să pară generoși. Au vândut niște pământ și au dat o parte din bani bisericii, pretinzând că aceasta era tot ce-au primit. Din pricina lăcomiei lor, au mințit în fața bisericii și în fața lui Dumnezeu. Amândoi au fost judecați de Dumnezeu și au murit. Moartea lor este o avertizare pentru noi.
- Acan și bunurile furate (Iosua 7).
Dumnezeu a spus copiilor lui Israel, să nu ia nimic din lucrurile pe care le vor găsi în Ierihon. Cu toate acestea, atunci când Acan a văzut o manta frumoasă și niște aur și argint, din lăcomie le-a luat și le-a ascuns în mijlocul cortului său. Din cauza lăcomiei și a neascultării lui și a familiei lui (care au știut despre acestea) toți au fost omorâți.

Minciuna

„Nu vă mințiți unii pe alții, întrucât v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui” (Coloseni 3:9).

O fetiță a venit și a întrebat pe mama ei: „Mami, ce este mai rău, să mint sau să fur?” Mama i-a răspuns că atât minciuna cât și furtul sunt păcate și nu poate să spună care din ele este mai rău. „Ei bine, mami, eu m-am gândit mult și cred că este mai rău să minți decât să furi.” „De ce dragă?” „Ei bine, dacă ai furat un lucru poți să îl dai înapoi, cu excepția unor lucruri pe care le-ai mâncat; și chiar dacă ai mâncat ce-ai furat poți să plătești pentru el. Dar minciuna este veșnică.”

♦♦♦

„Minciuna este ca un bulgăre de zăpadă. Cu cât îl rostogolești mai mult, cu atât devine mai mare.” (Martin Luther)

♦♦♦

Primul lucru pe care suntem tentați să-l facem atunci când am greșit este să mințim, ca să acoperim greșeala. Uneori spunem: „N-am spart eu vasul. Pisica a dat peste el când a sărit de pe masă.” Sau: „N-am furat eu banii. Am văzut un băiat fugind din casă. Cred că el a făcut-o”.

Minciuna ne scapă uneori din necaz, dar Dumnezeu vede tot ce facem. Nu putem acoperi nimic pentru că Dumnezeu cunoaște totul. Dumnezeu pedepsește pe cei minciñoși.

♦♦♦

Era odată un băiețel care spunea multe minciuni. Era creștin, dar își spunea întotdeauna: „Ei bine, am să-l spun lui Dumnezeu că îmi pare rău că am mințit – El mă iartă și nu-i nimic dacă mai mint după aceea.” Tatăl lui dorea foarte mult să-l ajute să se oprească din acest obicei. Îi arătă băiețelului o bucată de scândură, îi dădu un ciocan și câteva cuie și îi spuse să bată câte un cui în scândură de fiecare dată când spune o minciună. După câteva luni scândura era plină de cuie, dar băiatul continua să mintă. Tatăl îi spuse: „Aș vrea să scoți toate aceste cuie și fiecare cui îl scoți atunci când ești ispitit să spui o minciună, dar alege să spui adevărul.” Băiatul a ascultat cele spuse de tatăl lui și după multă vreme a reușit să scoată toate cuiele. „Vezi, fiule, ai scos cuiele dar găurile au rămas.”

Domnul Isus ne iartă atunci când Îl rugăm să ne ierte păcatele, dar sunt păcate care lasă urme în viețile noastre.

Istoriisiri biblice:

- Ghehazi și minciuna (2 Împărați 5:20-22).
Pentru niște bani și haine noi, Ghehazi a mințit pe Naaman și pe Elisei, stăpânul lui. Elisei știa însă ce a făcut Ghehazi – și Dumnezeu știa – și Ghehazi s-a îmbolnăvit de lepră.
- Înșelăciunea Gabaoniților (Iosua 9:1-16).
Gabaoniților le era teamă că Iosua și armata lui îi vor ucide și vor ocupa țara. Așa că s-au deghizat și au venit la Iosua, pretinzând că vin de la o mare depărtare. Ca rezultat al minciunii lor, Iosua a făcut pace cu ei. Minciuna le-a salvat viața, dar au devenit sclavii copiilor lui Israel.
Noi trebuie să fim corecți și să nu mințim sau să înșelăm pe alții.

Dragostea de bani

„Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, care au umblat după ea, au rătăcit de la credință, și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.” (1 Timotei 6:10)

Un om care strângea bani pentru o lucrare de caritate, a mers la un prieten bogat, dar a fost refuzat. „Dar nu vedeți ce nevoie mare avem?” întrebă omul. „Nu.” „Priviți pe fereastră! Ce vedeți?” „Oameni... adulți și copii.” „Atunci priviți în oglindă. Ce vedeți?” „Pe mine” răspunse omul bogat. Prietenul lui îi răspunse: „Oglinda este din sticlă, fereastra este din sticlă. Dar sticla din oglindă este diferită de sticla din fereastră. Sticla din oglindă este acoperită cu o peliculă din argint. Când te uiți în oglindă, te vezi pe tine însuși. Dacă nu ar fi pelicula de argint ai vedea pe ceilalți oameni.”

Copii, aveți grijă! Dacă ajungeți bogați, nu lăsați banii să vă stăpânească, nu fiți egoiști.

Istoriisire biblică:

Tânărul bogat (Matei 19:16-24).

Tânărul dorea viața veșnică, dar nu era gata să-L urmeze pe Domnul Isus dacă aceasta însemna, să dea Domnului locul întâi în viața lui și să renunțe la bogății. Banii erau mai importanți pentru el decât Domnul Isus și viața veșnică.

Nu lăsa banii sau altceva să intervină între tine și Domnul Isus.

Rebeliunea și neascultarea

„Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept.” (Efeseni 6:1)

O mamă reuși în cele din urmă să-l facă pe micuțul răzvrătit să stea jos. „Ei bine, stau jos”, spuse copilul. „Dar știi ce mamă? În interiorul meu eu stau în picioare.”

Nemuțumirea

„...căci m-am deprins să fiu mulțumit cu starea în care mă găsesc.”

(Filipeni 4:11b)

Fanny Crosby nu putea să vadă cerul albastru, nici norii albi, strălucitori. Nu putea să vadă nici florile, nici iarba. Nu putea să-și vadă mielușelul. Nu putea să vadă nimic. Era oarbă.

În locul ei poate te-ai simți mizerabil. Poate ai sta și ți-ai plânge de milă. Fanny a decis să nu-și piardă timpul cu lucruri de genul acesta. S-a gândit ce multe lucruri bune a făcut Dumnezeu pentru ea și a ales să se bucure pentru aceste lucruri și să nu se întristeze că era oarbă. Avea doar opt ani când a scris această poezie:

*Fericit e sufletul meu
Cu toate că nu pot să văd!
M-am hotărât ca în această lume
Să fiu mulțumitoare.*

*Mă bucur de multe binecuvântări
Pe care alții nu le au.
Așa că nu voi plânge și nu voi suspina
Pentru că sunt oarbă-*

Fanny a scris multe cântări care se cântă și astăzi în bisericile noastre. Alege și tu, ca Fanny, să fii mulțumitor și să nu îți plângi de milă.

Ce face Dumnezeu
cu păcatul nostru,
atunci când
credem în Isus Hristos

1. Ne șterge toate păcatele (Isaia 43:25; Isaia 44:22; Fapte 3:19).
S-au șters!
2. Aruncă păcatele în adâncul mării (Mica 7:19).
S-au șters!
3. Aruncă toate păcatele în spatele Lui (Isaia 38:17).
S-au șters!
4. Nu-și va mai aduce niciodată aminte de ele (Isaia 43:25; Ieremia 31:24).
S-au șters!
5. Îndepărtează păcatele noastre așa de departe cât este răsăritul de apus (Psalmul 103:12).
S-au șters!
6. Ne face mai albi decât zăpada (Isaia 1:18).
S-au șters!!
7. Ne iartă pe deplin (Ieremia 31:34; Psalmul 103:3).
S-au șters!

Capitolul 5 Doctrine despre mântuire

Nu este suficient pentru copii să cunoască și să înțeleagă faptul că sunt păcătoși și sunt sub judecata și condamnarea Dumnezeului cel Sfânt. Noi trebuie să le dăm vestea bună – vestea că pot fi mântuiți din păcatul lor, prin ceea ce a făcut Domnul Isus pe cruce – și pot fi mântuiți doar prin pocăință și credință.

Acesta este un subiect vast care cuprinde multe adevăruri și am încercat să găsim istorisiri potrivite.

**Adevăr: Oricât de bun ai încerca să fii,
aceasta nu te poate mântui.** (MC)

Verset biblic: „*El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt.*” (Tit 3:5)

Ai văzut vreodată o pompă de stil vechi? Trebuie să tragi de capătul pompei în sus și în jos pentru ca apa să urce. Sarcina lui Filip era aprovizionarea zilnică cu apă a familiei. Într-o zi, în timp ce pompa, a văzut că apa nu era curată. Așa că s-a dus, a luat vopsea portocalie și a vopsit pompa. Dar apa din pompă era tot murdară. A luat vopsea de altă culoare și a vopsit pompa. Nici o schimbare! L-a întrebat pe tatăl lui ce ar putea face. Tatăl l-a întrebat ce a făcut și Filip a răspuns că a vopsit pompa cu două culori. „Vopseaua nu te ajută. Problema nu este pe dinafară. Este în interiorul fântânii. Trebuie reparată.”

Poate gândiți că Filip era cam prostuț. Dar să știți că nu era mai prostuț decât mulți copii care gândesc că, dacă se îmbracă frumos și vin duminica la biserică, sunt buni creștini. Problema păcatului este o problemă interioară, iar Domnul Isus poate să o rezolve, dacă noi ne rugăm și Îi cerem acest lucru.

♦♦♦

Imaginați-vă o fetiță pe nume Lavinia care avea o rochiță albă frumoasă. Acestei fetițe i s-a spus să nu se murdărească, să stea liniștită până când va merge în vizită la bunica. Dar ea s-a furișat, a luat o bucată de ciocolată și a

Început să o mănânce. Câteva bucăți au căzut pe rochia ei albă și frumoasă. Când a văzut că s-a murdărit, a încercat să ștergă cu... degetul. Ciocolata s-a topit și i-a pătat rochia. A mers la baie și a încercat să o spele cu buretele. Petele s-au făcut tot mai mari. Nu a reușit să scape de ele.

La fel face și păcatul cu inimile și viețile noastre. Oricât ai încerca, nu poți să scapi de pete, așa cum fetița nu a reușit să îndepărteze petele de ciocolată de pe rochie. Dumnezeu dorește ca noi să fim curați pentru a intra în cer. Chiar dacă am încerca să scăpăm de petele din inima noastră, nu vom reuși să rămânem curați. Doar Domnul Isus poate să ne îndepărteze păcatele și să ne facă dreptți în ochii lui Dumnezeu.

♦♦♦

În Africa, un băiețel a căzut într-o groapă. Se apropia noaptea, era în pericol din pricina fiarelor sălbatice și el nu putea ieși din groapă. Începu să tremure de frică. Mai mulți oameni s-au adunat în jurul gropii. Unul i-a spus că a fost o nebunie din partea lui să cadă acolo. Altul l-a muștrătat că a fost obraznic și s-a jucat lângă groapă. Al treilea i-a spus să iasă din groapă la fel cum a intrat. Altul i-a spus că atunci când va ieși din groapă, să aibă grijă să nu cadă din nou. Dar nici un sfat nu-i era de real folos. În cele din urmă, un om aruncă o frânghie în groapă și spuse copilului să și-o lege în jurul taliei. Apoi omul îl ridică pe băiat din groapă. Acesta a fost un răspuns real la nevoia lui. El nu se putea salva pe sine însuși. Avea nevoie de cineva să-l salveze – cineva puternic și iubitor.

Cum putem avea păcatele iertate? Doar prin Domnul Isus Hristos.

♦♦♦

Un om avea un ceas care nu a mai funcționat. Cineva a spus: „Lasă-l câteva zile să vedem ce se mai întâmplă.” Au trecut câteva zile și nu s-a întâmplat nimic. Altul a spus: „Scutură-l de câteva ori!” Fără succes. „Pune-l în alt loc!” Tot fără succes. În cele din urmă l-au dus la magazinul de unde fusese cumpărat. Comerciantul a spus: „Îl vom trimite înapoi la fabricant”. Ceasul a fost trimis însoțit de un comentariu. „Ceasul are nevoie de mecanismul interior și arcul este rupt.”

Biblia ne spune că problemele noastre provin din interior. Ne-am născut cu o natură păcătoasă și în noi este ceva ce ne îndeamnă să facem lucruri rele. Așa suntem noi! Ceea ce suntem pe dinafară izvorăște din interiorul nostru. Biblia ne spune care este problema noastră. Dar ne spune oare și răspunsul? Sigur că da. Suntem ca acel ceas care nu mai funcționa. Avem nevoie de un interior nou - și doar Creatorul nostru, Domnul Isus poate să ne dea un interior nou.

Era odată un sat care se numea „Viață”. Era frumos și plăcut, dar singurul loc din care puteai face rost de apă, era de la pompa din centrul satului. Într-o zi oamenii au început să se plângă de gustul groaznic al apei. Sfatul bătrânilor din sat s-a adunat să vadă ce este de făcut. Au decis să vopsească pompa roșu strălucitor, dar apa avea același gust groaznic. Au curățat pământul în jurul pompei și au făcut un strat cu tot felul de flor, dar apa avea același gust groaznic. Au chemat preotul să se roage pentru pompă, dar apa avea un gust groaznic.

În cele din urmă un bătrân veni cu o sugestie: „Eu zic să desfacem pompa și să vedem dacă nu e ceva rău cu fântâna.” Au făcut așa și au găsit în fântână o mulțime de mizerii. Au curățat fântâna, și au avut apă curată.

Problema noastră este ca și a acestei pompe. Nu este o problemă de exterior, ci de interior. Oricât ai încerca să înfrumusețezi lucrurile pe dinafară, problema ta nu va fi rezolvată. Dar când Îi ceri Domnului Isus să vină în viața ta, El rezolvă problemele din interior.

Istorisire biblică:

Fariseii religioși (Luca 18:10-14)

Fariseul s-a lăudat în fața lui Dumnezeu cu bunătatea lui și cu faptul că el nu este păcătos ca alți oameni, ca vameșul care era și el acolo. Dar Dumnezeu a iertat pe vameșul care și-a mărturisit păcatul și nu l-a iertat pe fariseul care se lăuda cu faptele lui bune.

Nu contează cât de buni suntem sau cât de buni încercăm să fim, noi nu ne putem salva pe noi înșine.

Adevăr: Domnul Isus Hristos este singurul Mântuitor. Nu există altă cale de mântuire. (CPDC, MC)

Verset biblic: „În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.” (Faptele Apostolilor 4:12)

Mihai era foarte încântat. Sosise ziua cea mare. El și familia plecau în vacanță. Tatăl conducea mașina. Mergeau spre un loc unde nu mai fuseseră niciodată. După câteva ore și-au dat seama că sunt pe un drum greșit. „Ai o hartă, tată?” întrebă Mihai. „Nu, Mihai. Știu că ar fi trebuit să iau una.” Nu-i așa că a fost o nebunie să pornească într-o călătorie spre un loc unde nu mai fuseseră niciodată. fără o hartă, fără un ghid?

Dar mulți băieți și fetițe, bărbați și femei fac aceleași lucruri. Doresc să

meargă în cer, doresc să fie cu Dumnezeu după ce mor. Ei speră că vor ajunge acolo, dar nu au o hartă, nu au un ghid, nu sunt siguri care este calea. Eu și tu știm calea. Avem o hartă, Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu. Eu și tu putem fi siguri că știm încotro mergem. De ce? Pentru că citim în Biblie că Domnul Isus este calea. Când a fost aici pe pământ, El a spus: „Eu sunt calea, adevărul și viața” (Ioan 14:6). Nu este o altă cale.

♦♦♦

O femeie s-a trezit în miezul nopții. Camera ei de hotel era în flăcări. A sărit din pat, a deschis o ușă, a închis-o după ea și... a descoperit că de fapt intrase în șifonier. Mai mult, ușa nu se mai deschidea. Era prinsă într-o cursă! A început să izbească în ușă și să strige. Pompierii care tocmai au sosit, au reușit să o scoată din șifonier. La fel și voi, trebuie să fiți atenți spre ce uși vă îndreptați. Femeia despre care v-am povestit, a crezut că acea ușă îi va salva viața, dar a căzut în capcană. De ce? A mers pe o ușă greșită.

Copiii sunt în pericolul de a fi despărțiți de Dumnezeu pentru veșnicie din pricina păcatelor lor. Mulți cred că pot scăpa de acest pericol mergând către ușa pe care scrie „Fapte Bune”. Alții cred că pot scăpa de acest pericol mergând către ușa pe care scrie „Biserica”. Sunt și alte uși despre care copiii își imaginează că îi vor duce spre siguranță, dar nici una dintre ele nu este ușa cea bună.

Singura ușă a mântuirii și a scăpării este Domnul Isus Hristos care a murit ca să ne salveze și să ne deschidă calea către iertare și către cer. El a spus: „*Eu sunt Ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit*” (Ioan 10:9). Crede în Domnul Isus și vei fi în siguranță pentru veșnicie.

♦♦♦

Gabi trebuia să meargă cu trenul la București. Era prima dată când călătorea cu trenul. A venit ziua cea mare, a mers cu tata la gară și s-a urcat în tren în ultimul moment. Tocmai se așezase pe scaun și privea nerăbdător pe fereastră, când controlorul a venit și a cerut biletul. Gabi a întins biletul controlorului care a privit la bilet și a spus: „Îmi pare rău, sunteți într-un tren greșit. Acesta merge spre Cluj, nu spre București!” Ce greșală!

Dar mă întreb, oare câți copii nu au făcut aceeași greșală?

Dorești să mergi spre ceruri. Singura cale este să crezi în Domnul Isus Hristos ca Mântuitor. Dacă încerci să ajungi în cer, mergând la biserică sau încercând să faci fapte bune, ești într-o direcție greșită.

Adevăr: Mântuirea nu poate fi câștigată, este un dar. (MC)

Verset biblic: „*Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul Lui Dumnezeu.*” (Efeseni 2:8)

David avea aproape zece ani și încă mergea pe tricicletă. Era tot ce avea. Toți prietenii lui aveau biciclete. Și își dorea și el foarte mult o bicicletă.

Într-o zi mergea pe poteca ce ducea spre casa lui. Dădu cu tricicleta peste o bătrânică vecină cu ei, care tocmai ieșea pe poarta grădinii. O lovi, dar în același timp se zgudui și el sub greutatea loviturii. Îi era rușine și o luă la fugă fără să spună „Îmi pare rău!” Încerca să uite întâmplarea, dar nu putea și spera că bătrâna îl va ierta, dar nu a fost așa.

Au trecut două săptămâni. Era aproape de Crăciun. Într-o zi, în cutia poștală apărură un plic mare, adresat lui. Era de la vecina. Băiatul deschise plicul și în el scria: „Dragă David, te rog, vino până la mine. Doresc să îți spun ceva.” David se sperie. Merse la vecină, ciocăni la ușă și ea îl invită înăuntru. „Bună dimineața, David. Ai ceva să-mi spui?” Rușinat David șopti: „Îmi pare rău că v-am lovit. Vă rog frumos să mă iertați.” Bătrânică răspunse: „Da, te iert. Acum vino cu mine.” David o urmă în camera cealaltă. Surpriză; acolo era o bicicletă nouă. „Acesta este darul meu pentru tine!” „Dar, eu nu merit așa ceva.” „Știu că nu meriți. Asta este ceea ce Biblia numește har – un dar pe care cineva nu îl merită – așa ca mântuirea noastră.”

David îi mulțumi, apoi părăsi casa cu bicicleta. Dar, se opri, se întoarse și ciocăni la ușă. Vecina deschise și întrebă: „Ce este, David?” „Vă rog, doamnă, pot să vă ajut cu ceva?” Bătrâna zâmbi și răspunse: „Da. Grădinarul meu este bolnav. Așa că poți să îmi îngrijești grădina, să smulgi buruienile, să o păstrezi curată și eu te voi plăti”. „Nu doresc bani,” răspunse David „ați făcut atât de mult pentru mine.” În vara aceea David îngriji grădina vecinei.

Ce putem învăța din povestirea lui David?

- Noi trebuie să spunem Domnului Isus că ne pare rău pentru păcatele noastre și să-L rugăm să ne ierte.

- El va face aceasta nu pentru că merităm, ci pentru că ne iubește.

- Ca făpturi noi, vom dori să-L slujim Lui.

Istorie biblică:

Vameșul iertat (Luca 18:10-14).

Vameșul știa că era păcătos și a spus lui Dumnezeu acest lucru. Știa că nu poate face nimic să se mântuiască, ci doar să ceară îndurarea, harul și

iertarea de la Dumnezeu. Le-a cerut și le-a primit de la Dumnezeu care este plin de har și de îndurare.

Dacă noi cerem Domnului să ne ierte, El va face acest lucru, imediat, pentru că El este Dumnezeu harului.

Adevăr: Mântuirea este un dar pe care-l primesc păcătoșii, atunci când își pun încrederea în Isus Hristos. (MC)

Verset biblic: „Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.”

(Romani 6:23)

Cu mulți ani în urmă, trăia o văduvă săracă, al cărei singur copil era bolnav. Cineva a spus văduvei, că un strugure dintr-un anumit soi îl va ajuta să se simtă mai bine. Nu a găsit acest tip de strugure în nici un magazin. Dar, a auzit că în grădina împăratului ar fi astfel de struguri. A luat niște bani și a mers la palatul împăratului să cumpere câțiva struguri.

Grădinarul împăratului a râs când femeia i-a spus că dorește să cumpere câțiva struguri pentru fiul ei. I-a oferit toți banii care îi avea, dar acesta i-a vorbit urât și a alungat-o. Tocmai atunci trecea prin grădină fiul împăratului și a auzit cuvintele urâte ale grădinarului. „Ce se întâmplă?” a întrebat-o pe femeie. Ea i-a explicat că fiul ei era bolnav și avea nevoie de câțiva struguri, pentru ca el să se simtă mai bine. A oferit toți banii pe care îi avea fiului împăratului în schimbul câtorva struguri. „Femeie, tatăl meu nu este comerciant. Tatăl meu este împăratul. El nu vinde, ci oferă.” Fiul împăratului a dat femeii câți struguri a putut ea să ducă.

Știți că nu puteți cumpăra mântuirea, sau viața veșnică, sau iertarea păcatelor? Nu le meritați. Acestea sunt daruri de la Împăratul Împăraților și le veți primi atunci când credeți în Fiul Împăratului, Mântuitorul vostru.

♦♦♦

Un misionar a explicat deseori prietenului său, un căutător de perle hindus vestea bună a mântuirii prin Domnul Isus Hristos. Dar bătrânul nu pricepea și credea că trebuie să lucreze ceva pentru mântuirea lui. Urma să se retragă din slujba lui de căutător de perle și plănuia să meargă într-un pelerinaj, să urce un deal cu picioarele goale, pentru a place zeului lui și pentru a câștiga mântuirea.

Cu o zi înainte de pelerinaj, bătrânul căutător de perle, a venit să își ia rămas bun de la prietenul misionar și i-a oferit un dar. „Acesta este cel mai de

preț lucru pe care îl am și vi-l dăruiesc cu bucurie,” spuse bătrânul. Tânărul deschise cutiuța și găsi o perlă rotundă, perfectă. Era uimit de frumusețea ei. „Fiul meu și-a pierdut viața, pescuind această perlă. De aceea este așa de prețioasă pentru mine.” „Mulțumesc! Este un dar extraordinar dar nu îl pot primi. Trebuie să plătesc pentru el. Îți voi da 10 000 de rupii. Nu pot să-l iau fără să plătesc, ar fi prea ușor.” „Sahib, perla nu e de vânzare. Ea valorează viața fiului meu și nici o sumă de bani din lume nu ar putea să plătească asta.” Bătrânul era foarte indignat, că cineva credea că ar putea să pună preț pe viața fiului său. „Îmi pare rău. Nu am vrut să te jignesc. Voi primi darul tău cu multă mulțumire și îl voi păstra cu grijă, dar aș vrea să înțelegi că Fiul lui Dumnezeu, Domnul Isus Hristos și-a dat viața ca să îți ierte păcatele și să te mântuiască pentru veșnicie. L-a costat prețioasa Lui viață și ți-o oferă ca dar. La fel cum eu nu pot să plătesc pentru perlă pentru că a costat viața fiului tău, nici tu nu poți plăti iertarea lui Dumnezeu. Accept-o ca dar. Nu te costă nimic. Este ușor pentru tine, dar pe El L-a costat totul.” Bătrânul căutător de perle izbucni în lacrimi și răspunse: „Accept acest dar. Acum înțeleg. Cred că Domnul Isus și-a dat viața pentru mine. Îl primesc ca Mântuitor”.

♦♦♦

Unchiul Cristi tocmai sosise aducând darurile de Crăciun, ambalate cu grijă de mătușa Oana. După plecarea unchiului, Alina care avea 12 ani, stătea cu darul în brațe. Dintr-odată se ridică și îl aruncă în celălalt colț al camerei. „M-am săturat! Nu-l doresc! Să-l ia cine vrea! M-am săturat să primesc același cadou de la mătușa Oana. Nici nu vreau să-l mai deschid, știu că iarăși este o cutie cu dulciuri.”

Era adevărat. După mărime și formă toți puteau să vadă că asta era.

„Nu fi nemulțumitoare” spuse mama ei cu asprime. „Este un dar frumos. O să îl iau eu, dacă ție nu-ți place! Gândește-te cât de jignită ar fi mătușa Oana, dacă ar ști cum te-ai purtat cu darul ei!”

Mama avea dreptate. Era un dar mic, dar dătătoarea darului ar fi fost șocată, supărată și tristă, dacă ar fi știut că darul ei a fost refuzat.

Cât de șocat ar fi cineva care ți-ar da un dar extraordinar, un dar la care s-a gândit mult timp și pe care l-a ales cu grijă, un dar care l-a costat pe dătător tot ceea ce avea și la urmă acest dar ar fi disprețuit și refuzat. Ce trist și ce supărat ar fi dătătorul! Nu ai fi și tu supărat dacă ai economisi mulți bani să oferi cuiva un dar și persoana respectivă ți l-ar arunca în față?

Ei bine, așa se simte Dumnezeu. Dumnezeu a dat cel mai bun dar posibil, pe Fiul Său și mulți oameni refuză pe Domnul Isus și mântuirea Lui. Ce dar! Și totuși oamenii îl ignoră și îl refuză. Cum se simte oare Domnul Isus? Toți

care primesc darul lui Dumnezeu, au viață veșnică. Dar cei care refuză darul lui Dumnezeu, vor fi despărțiți de Dumnezeu pentru veșnicie.

♦♦♦

Timotei bea cu plăcere din doza de suc rece. Frații lui privesc cu poftă și îl întrebă de unde o are. Știau că Timotei nu are bani. Acesta le spune despre un magazin care s-a deschis chiar astăzi și unde se oferă suc gratis.

Unul din frați râse și spuse: „Glumești. Nu poate să fie adevărat.” Și fugi să bea un pahar cu apă. Celălalt frate îl crezu pe Timotei, fugi la magazin și se întoarse cu o doză de suc.

Sunt mulți băieți și fete care nu-și dau seama că mântuirea este un dar pe care Dumnezeu poate să îl ofere, atunci când ei cred în Domnul Isus Hristos. Ei sunt ca fratele lui Timotei, care nu a crezut și care a plecat mai departe nepăsător.

Adevăr: Mântuirea este prin credința în Isus Hristos.

Verset biblic: „Pavel și Sila i-au răspuns: «Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta»” (Faptele Apostolilor 16:31) (CPDC, MC)

Pentru a deveni creștin trebuie să crezi în Domnul Isus Hristos.

Biblia descrie aceasta folosind imagini diferite:

- Deschide ușa inimii (Apocalipsa 3:20).
- A-L primi pe Hristos (Ioan 1:12).
- Întoarce spatele păcatului și vino la Hristos (Fapte 3:19).
- Chemarea la Hristos (Romani 10:13).
- A privi la Hristos (Ioan 3:14; Isaia 45:22).
- A veni la Hristos (Ioan 6:37; Matei 11:28).
- A-L urma pe Hristos (Matei 4:19).

Fiecare din imaginile de mai jos ne arată și descriu cum ne putem pune încrederea în Isus Hristos:

- Credința este mâna care deschide ușa și îl invită pe Salvator.
- Credința este mâna care primește darul mântuirii din partea Salvatorului.
- Credința este întoarcerea persoanei de la păcat la Mântuitorul.
- Credința este vocea care te cheamă să fii mântuit.
- Credința este ochiul ațintit spre Salvatorul.
- Credința este piciorul care se mișcă spre Mântuitorul.
- Credința este piciorul care părăsește lumea și îl urmează pe Salvatorul.

Nu ar trebui să amestecăm toate aceste imagini ale credinței într-o singură lecție, ci să le folosim una câte una, pentru a evita confuzia.

Uneori nu se folosește nici una din aceste imagini, ci se oferă o afirmație simplă. De exemplu: „crede în Hristos” (Fapte 16:31) sau „ascultă Evanghelia” (Romani 6:17; Romani 10:16-17).

♦♦♦

În viața de fiecare zi sunt multe exemple care ne arată cum să practicăm credința și aceste exemple pot fi de mare ajutor:

- Când credem în promisiunile cuiva.
- Când credem într-un medicament ca remediu pentru boala noastră.
- Când credem că prietenii noștri ne sunt loiali.
- Când avem încredere în darul unui doctor de a pune un diagnostic corect și de a prescrie rețeta potrivită.
- Când avem încredere în abilitatea unui avocat de a ne apăra cauza și de a ne scoate din necaz.
- Când avem încredere într-o călăuză ca să ne ducă până pe vârful muntelui și să ne coboare înapoi în oraș în siguranță.
- Când avem încredere în tren, în autobuz, în avion ca să ne ducă la destinație.
- Când avem încredere într-un scaun atunci când ne așezăm pe el.

♦♦♦

Știi că Dumnezeu te iubește și dorește să te mântuiască - chiar dacă tu nu meriți acest lucru? Dar trebuie să faci ceva.

Atunci când pășești în autobuzul care te duce la școală îți pui încrederea în șofer și crezi că o să te ducă în siguranță până la școală. Dar nu vei ajunge niciodată la școală, dacă nu te urci în autobuz. Autobuzul este pregătit să te ducă, dar nu vei ajunge, dacă nu te urci în el. Și nu te urci în autobuz, dacă nu ai încredere în șofer. Dar atunci când știi că este un șofer bun, trebuie să faci un pas, să urci în autobuz și să ai încredere că acesta te va duce acolo unde vrei să mergi. La fel este și cu mântuirea. Domnul Isus Hristos a plătit prețul pentru mântuirea ta. Știi și crezi că El a făcut lucrul acesta. Acum trebuie să faci un pas. Trebuie să crezi în El, să te încredințezi în mâinile Lui.

♦♦♦

Când te așezi la masă și începi să mănânci, arăți că ai încredere în mama ta, crezi că ea a pregătit o mâncare bună.

Chiar și simplul așezat pe scaun la masă, arată că îți pui încrederea în acel scaun și ești sigur că te va ține.

Așa că pune-ți încrederea în Domnul Isus Hristos și spune: „Doamne Isuse știu că poți să îmi dai viața veșnică; cred că ai murit în locul meu și acum mă încredințez Ție. Doamne îmi pun încrederea în Tine.” Nu ai mânca, dacă nu ai avea încredere în persoana care a pregătit mâncarea. Nu ai sta pe un scaun, dacă nu ai avea încredere că scaunul acela nu se rupe sub tine. Nu vei fi mântuit și iertat, dacă nu crezi în Domnul Isus Hristos.

♦♦♦

Emanuel locuia împreună cu mama, tatăl lui și cei zece frați și surori, într-o casă mică, pe malul unui râu lat și adânc. De multe ori râul trecea peste maluri. Într-o iarnă a plouat foarte mult iar râul s-a revărsat și a inundat grădinile. Emanuel era acasă când a venit potopul și s-a urcat pe acoperiș, singura parte a casei care nu fusese acoperită cu apă. A stat acolo ore în șir, îi era frig și teamă. Deodată a văzut o barcă venind către casa lui. În ea erau câțiva oameni. Barca s-a apropiat tot mai mult de locul unde stătea Emanuel. Un om din barcă s-a ridicat, a întins brațele către Emanuel și a spus: „Hai, aruncă-te și eu te voi prinde”. Lui Emanuel îi era frică să facă acest lucru, așa că a început să plângă și a rămas acolo pe acoperiș. Atunci din barcă s-a ridicat un alt om, era tatăl lui Emanuel. „Haide fiule, aruncă-te și te voi prinde.” Imediat Emanuel s-a aruncat în brațele tatălui. Tatăl l-a prins și a fost salvat. De ce a răspuns Emanuel celui de-al doilea om și nu primului? Pentru că îl știa pe cel de-al doilea om; era tatăl lui și știa că poate să aibă încredere în el. Știa că tatăl lui își va ține promisiunea. Așa că s-a aruncat în brațele tatălui și tatăl lui l-a prins.

Ești tu gata să crezi în Domnul Isus? Poți să îți pui încrederea în El, pentru că El își ține promisiunile.

♦♦♦

O fetiță a întrebat pe tatăl ei, ce înseamnă „credință”. Tatăl a încercat să îi explice, dar ea nu a prea înțeles; așa că el a dus-o într-un hambar unde era foarte întuneric, dar dacă ușa era puțin deschisă, venea o dâră de lumină.

Într-o parte a hambarului era un dulap și tatăl a așezat-o pe fetiță pe el. Apoi i-a spus să aștepte. El a închis ușa hambarului și s-a făcut întuneric. „Acum,” spuse tata „nu mă poți vedea, dar eu sunt aici. Sări și eu te voi prinde.” Fără să ezite fetița a sărit și tatăl a prins-o în brațele lui. „De ce ai sărit, dacă nu m-ai văzut?” „Știam că mă poți prinde”, a răspuns fetița. „Vezi, tu ai avut credință în mine.” „Acum am înțeles!” strigă fetița. „Eu nu te-am văzut, dar știam că nu mă vei lăsa să cad. La fel nu îl pot vedea pe Domnul Isus, dar am încredere că El mă poate mântui. El nu mă va lăsa să cad. El mă va ține în siguranță și mă va duce în cer.”

O călăuză conducea un grup de oameni către vârfuri, în Alpii elvețieni. Cu toate că nu mai fuseseră niciodată acolo, se descurcau foarte bine, până au ajuns la o crăpătură mare în gheață. Ghidul a sărit peste crăpătură și apoi toți ceilalți au sărit cu emoție și teamă, cu excepția unei doamne care a rămas înlemnită de spaimă că va cădea în prăpastia ce se întindea în jos. „Nu vă fie teamă,” spuse ghidul „priviți la mine și nu priviți în jos. Vă voi prinde. Mâna aceasta nu a lăsat încă pe nimeni să cadă.” Privind la fața ghidului și la mâna întinsă, doamnei i-a pierit teama. A sărit și ghidul a prins-o și a dus-o la loc sigur. La fel și noi, ne putem încrede în Domnul Isus. El este puternic și poate să ne mântuiască.

♦♦♦

Cu mulți ani în urmă trăia un om pe nume Blondin, acrobat renumit. Știți de ce? El mergea pe o sfoară întinsă între două puncte. Odată a vrut să facă ceva foarte spectaculos și periculos.

A spus că poate să traverseze Cascada Niagara din Canada pe o sfoară întinsă, chiar și cu ochii legați. A venit ziua mult așteptată. Mulți oameni s-au adunat și el a mers pe sfoara care trecea dintr-o parte în alta a cascadei. Apoi a spus că va face lucrul acesta legat la ochi. Și a reușit! Oamenii au privit uimiți. După aceea a trecut din nou sfoara împingând o roabă dintr-o parte în alta. Unii au spus: „imposibil”, dar au rămas uimiți când Blondin a reușit și acest lucru.

După aceea s-a uitat spre spectatori și a spus: „Voi trece cascada pe sfoară, cu roaba, și cu un om în roabă”. A privit la unul dintre spectatori și l-a întrebat: „Crezi că pot face lucrul acesta?” „Cred,” răspunse omul, „fără îndoială.” „Atunci hai în roabă și te trec peste cascada”, spuse Blondin. „Nu, mulțumesc,” spuse omul foarte hotărât, invocând tot felul de scuze. Cu alte cuvinte, nu avea încredere cu adevărat în Blondin. Un alt om se oferă voluntar, se urcă în roabă și Blondin îl trecu pe sfoară dintr-o parte în alta a cascadei. Aș vrea să vă pun o întrebare. Care din cei doi a arătat încredere în Blondin, cel care a spus „da, cred că vei face lucrul acesta”, dar a refuzat să se urce în roabă sau cel care a făcut pasul hotărât și s-a urcat în roabă? Al doilea om și-a pus încrederea în Blondin.

Așa că, dacă dorești să fii mântuit trebuie „să te urci în roabă”. Trebuie să îți pui credința în Domnul Isus Hristos. Trebuie să spui Domnului Isus Hristos că și tu crezi în El, că depinzi de El ca să te mântuiască, și poți fi sigur că El va face lucrul acesta.

♦♦♦

Presupunem că ești un parașutist, că zbori la 5 000m înălțime și trebuie să faci primul tău salt cu parașuta. Comandantul va spune: „Trei, doi, unu, sari.” Este rândul tău să sari, dar stai și te întrebi dacă parașuta se va deschide cu adevărat. Pentru a putea sări, trebuie să faci pasul hotărâtor. Trebuie să ai încredere că parașuta se va deschide. Îți pui încrederea în ea. Nu sari dacă nu ești sigur de acest lucru. Depinzi de parașută și sari la poruncă.

Exact asta trebuie să faci ca să fii mântuit. Trebuie să ai încredere în Domnul Isus Hristos, că El te poate ierta din păcat și te poate lua în cer. Nu ai nevoie de alte lucruri ca să fii mântuit. Trebuie să îți pui încrederea în El.

Dar să știi că sunt și parașute care uneori nu se deschid. Se mai întâmplă. Și cel care a crezut în acea parașută imperfectă, se prăbușește la pământ și moare. Dar Domnul Isus este un Salvator perfect, desăvârșit. El niciodată nu te va dezamăgi. El salvează întotdeauna pe cei care cred în El.

♦♦♦

Moartea Domnului Isus a făcut un pod între noi și Dumnezeu. Dar noi trebuie să pășim peste acest pod, să credem în moartea Lui, dacă dorim să mergem în cer să fim cu Dumnezeu.

♦♦♦

Un copil păcătos seamănă cu un om care se scufunda în mare. Lângă el era un vas, o barcă de salvare. Dacă ar fi fost tras din mare în barcă ar fi fost salvat. Cei din barcă au întins o frânghie care avea la capăt o centură. Dacă își punea centura, putea fi tras în barcă. Dar el trebuia să apuce funia, ca să fie salvat. Credința este ca mâna care se întinde și apucă funia.

♦♦♦

Imaginează-ți că sunt inundații și te-ai cățărat în vârful unui copac. Apoi auzi un elicopter. Elicopterul se rotește, se apropie de copac și vezi că din elicopter este lăsat un cablu. Trebuie să îl apuci, să îl legi în jurul mijlocului ca să poți fi ridicat în siguranță la elicopter. La fel trebuie să apuci oferta de mântuire a lui Dumnezeu prin Domnul Isus Hristos.

♦♦♦

Dorești să mergi într-un anumit loc. Poți ajunge acolo cu mașina, cu autobuzul, cu trenul, cu avionul, dar de fapt trebuie să faci primul pas; să pășești în mașină, în autobuz, în tren și în avion, altfel nu vei ajunge niciodată la destinația care o dorești. Trebuie să ai credință în mijlocul de transport ca să ajungi acolo. Credința nu este doar să stai liniștit și să sperii că se va întâmpla ceva. Credința adevărată o arăți atunci când pășești în autobuz, când te așezi pe scaun în autobuz. Credința în Hristos o arăți atunci când mergi la El și Îl rogi să te mântuiască și crezi că El poate să facă lucrul acesta.

Ești foarte bolnav și ai auzit despre un doctor renumit care poate să trateze boala de care suferi. Crezi că el poate să te vindece, te duci la el și iei medicamentele pe care ți le prescrie. Dacă tu crezi că Domnul Isus poate să te salveze din păcat, trebuie să faci ceea ce spune – să te întorci din păcat, să Îl rogi să te mântuiască și să îți pui încrederea în El.

♦♦♦

„Sari,” spuse tata ce stătea în picioare în întuneric la baza zidului, „și eu te voi prinde.” „Dar tată, eu nu te văd. Cum să sar?” „Ai încredere în mine Tom. Eu te văd și eu te voi prinde. Nu te îngrijora. Sari!”

Ei bine, ce credeți că a făcut Tom? Îi era frică, s-a speriat – dar a sărit pentru că știa că tatăl este acolo, jos, și avea încredere în el. Asta înseamnă să ai încredere în cineva. Biblia o numește credință, Domnul Isus dorește ca noi să ne punem încrederea în El și întotdeauna să credem ce spune El.

♦♦♦

Încrederea sau credința este încredințarea în promisiunea cuiva.

Un bătrânel a promis tuturor copiilor de la o întâlnire că, dacă vin la el la sfârșit și vor cere o carte, va da fiecăruia câte una. Doi băieți îl așteptară la ușă și îi spuseră: „Domnule ați spus că ne veți da o carte.” „Dar, voi chiar credeți că eu țin cărți în buzunare, să le dau așa, la băieți ca voi?” „Dar, domnule ați spus lucrul acesta!” spuse unul dintre băieți. „Bine! Aici sunt cărțile pe care le-am promis. Am vrut să văd dacă mă credeți pe cuvânt.”

Apoi dădu copiilor câte o carte și spuse că, la fel cum ei au crezut promisiunea lui, să creadă și promisiunea lui Dumnezeu care va da viață veșnică tuturor celor care vin la Fiul Lui pentru mântuire.

♦♦♦

Cum cunoaște mama voastră că tatăl vostru are încredere în ea, atunci când ea conduce mașina? Când tata doarme liniștit pe scaunul din dreapta! Dacă nu ar avea încredere în ea, nu ar lăsa-o să conducă, sau ar lăsa-o să conducă, dar ar sta lângă ea și i-ar da tot timpul indicații și sfaturi. Cu siguranță nu ar dormi liniștit! Poți să fii liniștit și să ai încredere în Domnul Isus și în ceea ce a făcut pentru tine! Nu te mai îngrijora dacă ești mântuit sau nu, ci depinde de Mântuitorul și ai încredere în El. Aceasta înseamnă credință.

Istorisiri biblice:

- Convertirea temnicerului din Filipi (Fapte 16:26-34).
Când temnicerul l-a întrebat pe Pavel ce trebuie să facă pentru a fi mântuit, Pavel i-a spus să creadă în Domnul Isus și în momentul acela va fi mântuit.
- Convertirea famenului etiopian (Fapte 8:26-40). După ce a auzit Evanghe-

lia explicată de către Filip, etiopianul a întrebat dacă poate fi botezat, dacă poate deveni creștin. Filip i-a spus că poate să facă lucrul acesta dacă a crezut din toată inima și dacă și-a pus încrederea în Domnul Isus. Famenul a acceptat și Filip l-a botezat.

Dacă îți pui încrederea în Domnul Isus vei fi mântuit imediat, păcatele tale vor fi iertate și tu vei avea viața veșnică.

Adevăr: Întotdeauna va fi o schimbare în viața noastră, atunci când ne încredem în Domnul Isus Hristos.

Verset biblic: „*Tot așa și credința: dacă nu are fapte, este moartă în ea în-săși.*” (Iacov 2:17) (MC)

Știți ce este o barcă de curse? Trei oameni erau în trei bărci de curse în timpul unei întreceri. Primul avea doar o vâslă în partea stângă a bărcii și se învârtea în cerc. Al doilea avea doar o vâslă în partea dreaptă a bărcii și se învârtea în cerc, dar în direcție opusă. Al treilea avea două vâsle, câte una în fiecare parte și merse drept înainte și câștigă cursa.

Nu este suficient să spui cred în Domnul Isus Hristos, dacă în viața ta nu este nici o schimbare, dacă nu sunt fapte. Ești ca primul concurent, doar cu o vâslă. Nu este suficient să faci fapte bune, dacă nu îți pui încrederea în Domnul Isus Hristos. Ești ca al doilea concurent – care avea doar o vâslă.

Adevăratul creștin este cel cu două vâsle, cel care crede în Domnul Isus ca Mântuitor și cel care arată că este mântuit prin schimbările care se văd în viața sa, prin faptele sale.

♦♦♦

Pe 7 decembrie 1941, într-un loc numit Pearl Harbour, pe insula Hawaii s-a întâmplat ceva teribil. Mai multe avioane japoneze au bombardat flota americană ancorată în apropiere de Pearl Harbour. S-au scufundat multe vase și au murit mulți oameni.

Conducătorul operațiunii era un japonez numit Mitsuo Fuchida. După un timp, el a trimis o scrisoare unor persoane în Statele Unite:

„Acum 14 ani am condus raidul de la Pearl Harbour. Astăzi sunt un om diferit. Între timp m-am convertit, am devenit creștin și doresc să-L mărturisesc pe Domnul Isus Hristos, Cel căruia Îi slujesc.”

Al vostru prin Harul Lui, Mitsuo Fuchida

Atunci când o persoană crede în Domnul Isus Hristos ca Mântuitor, viața ei este schimbată.

♦♦♦

Sara era o fetiță neastâmpărată și de multe ori făcea necezuri mamei. De fiecare dată când făcea ceva rău (și asta se întâmpla deseori) și mama dorea să o pedepsească, ea zâmbea și spunea: „Mami, te iubesc” și mama îi dădea pace. Dar Sara continua să nu asculte de mama și să fie o fetiță obraznică și nesuferită. Îi spunea mamei deseori că o iubește, dar în viața ei nu era nici o dovadă a dragostei. Nu a făcut vreodată ceva să arate mamei că o iubește. Același lucru este adevărat în cazul multor copii care spun că sunt creștini și Îi iubesc pe Domnul Isus - dar în viața lor nu este nici o schimbare.

Istorisiri biblice:

- Un nou Zacheu (Luca 19:1-10 și în mod special versetul 8)
Zacheu și-a folosit poziția lui de collector de taxe ca să fure bani de la alți oameni. El colecta taxe pentru romani; dar cerea oamenilor mai mult decât trebuiau să dea și păstra diferența.
După ce a crezut în Domnul Isus, Zacheu a fost un alt om. Întâi el a promis că va da jumătate din averea lui săracilor, apoi a promis că va da de patru ori mai mult celor de la care a furat.
- Un nou Saul (Pavel) (Faptele Apostolilor 9:2)
Saul era o persoană care a persecutat, a rănit, chiar a omorât creștini - și a vorbit împotriva Domnului Isus Hristos. Dar atunci când a crezut în Isus Hristos, în el s-a produs o schimbare completă. I-a iubit pe creștini, a avut părtășie cu ei și a început să vestească Evanghelia lui Hristos.
Și noi cei care spunem că suntem creștini, ar trebui să fim diferiți.

Adevăr: Isus Hristos ne-a mântuit, nu credința noastră.

Verset biblic: „*și oricine crede, este iertat prin El de toate lucrurile de care n-ați putut fi iertați prin Legea lui Moise.*” (Faptele Apostolilor 13:39) (MC)

Un băiețel era pe moarte. Era credincios pentru că ceruse Domnului Isus să fie Mântuitorul lui, dar acum era foarte îngrijorat. Se gândea: „Am crezut în Domnul Isus Hristos, dar oare am destulă credință? Oare am o credință adevărată?” A spus unui prieten care tocmai îl vizita despre îngrijorarea lui. Prietenul i-a privit fața tristă și a văzut cât de uscate îi erau buzele. A luat repede o portocală și i-a dat-o băiatului. Băiatul a luat portocala și a mâncat puțin din ea. „Mulțumesc” spuse el zâmbind. „Acum nu mai îmi este așa sete.” „Ce ți-a îndepărtat setea?” spuse prietenul. „Mâna ta sau portocala?” „Portocala.” „Ei bine,” spuse prietenul „ai dreptate. Ai luat portocala în mână, așa cum L-ai primit pe Domnul Isus Hristos ca Mântuitor. Portocala a fost cea care

ți-a potolit setea, așa cum Domnul Isus te-a mântuit atunci când ai crezut în El. Credința ta este cea care a luat darul Salvatorului, dar Domnul Isus este Cel care te mântuiește și nu credința.” Băiețelul a înțeles și nu a mai fost așa de îngrijorat.

♦♦♦

Credința este ca acel cuplaj care atașează la locomotivă vagoanele trenului. Putem compara locomotiva cu Domnul Isus și vagoanele cu noi. Vagoanele nu se pot muta fără puterea locomotivei. Puterea locomotivei nu va putea să mute vagoanele, dacă ele nu sunt atașate prin acele cuplaje. Cuplajul nu mișcă trenul, dar este necesar ca locomotiva să poată muta vagoanele. Credința nu ne mântuiește. Ea este ca și cuplajul. Domnul Isus Hristos ne mântuiește. Dar noi trebuie să fim legați de El prin credință.

Adevăr: Un păcătos este mântuit și devine un copil al lui Dumnezeu atunci când Îl primește pe Isus Hristos în inima și viața lui.

Verset biblic: „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.*” (Ioan 1:12)

Una dintre cele mai renumite picturi ale lumii a fost pictată de Holman Hunt. Este o imagine a Domnului Isus care stă la ușă, o ușă închisă bine, iar mâna Lui dreaptă este pe mânerul ușii. În mâna stângă are o lampă și lumina lămpii ne arată semnele cuielor din mâna Lui. În jurul ușii au crescut buruieni pentru că ușa aceasta nu a fost deschisă de mulți ani. Această ușă este o imagine a inimii omenești închisă Domnului Isus, inimă la care El bate, ușă prin care El vrea să intre.

„*Iată Eu stau la ușă, și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.*” (Apocalipsa 3:20)

Când au văzut prima dată pictura, mai mulți oameni l-au criticat pe pictor pentru că nu a pictat mânerul ușii. Dar Holman Hunt a răspuns: „Există un mâner, dar este înăuntru. Această ușă se deschide doar din interior”.

Acest lucru este valabil și pentru viața ta. Domnul Isus stă la ușă și bate. El dorește să vină. Dar mânerul este pe dinăuntru. Decizia este a ta. Deschide ușa vieții tale, să intre Mântuitorul!

Adevăr: Atunci când Isus Hristos este primit în viața păcătosului, El îndepărtează întunericul păcatului.

Verset biblic: „*El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui.*” (Coloseni 1:13)

În urma unei explozii, câțiva mineri englezi au fost prinși într-o mină. Prietenii lor au săpat și după trei zile au reușit să stabilească contactul cu cei prinși în adânc. „Nu va trece multă vreme și vă scoatem afară,” au strigat salvatorii. „Ce doriți?” „Puțină lumină. Este așa de întuneric aici”, au răspuns oamenii prinși înăuntru. Lumina a fost primul lucru pe care și l-au dorit.

♦♦♦

Dincolo de Cercul Arctic întunericul durează șase luni și cei care locuiesc acolo au deseori stări depresive. Nansen marele explorator al Polului Nord, a spus că la sfârșitul celor șase luni de întuneric el și colegii lui erau tare triști. După așa un întuneric lung s-au bucurat extraordinar de lumină.

Există însă și un altfel de întuneric: întunericul din inima omului păcătos, care nu-L cunoaște pe Dumnezeu. Acesta este întunericul păcatului, însoțit de teamă, rușine, tristețe și egoism. Păcatul ne face nefericiți. Dacă deschidem viața Domnului Isus, El îndepărtează păcatul din inima noastră și lumina Lui ne inundă inima.

Isus a spus: „*Eu sunt lumina lumii*” (Ioan 9:5). Atunci când El vine în viața noastră întunericul dispare, așa cum întunericul părăsește o cameră atunci când aprindem lumina. Să Îl lăsăm pe Domnul în inima noastră chiar astăzi!

♦♦♦

Doi băieți se jucau în dormitor și au observat că începe să se întunece. S-au mai jucat câteva minute, apoi și-au dat seama că este atât de întuneric încât nu mai văd. „Hai să scăpăm de întunericul acesta”, spuse unul dintre băieți. „Cum putem face asta?” Primul băiat râse. „Nu poți pofti întunericul afară! Trebuie să lași lumina să pătrundă.”

La fel poți să scapi de întunericul și păcatul din viața ta. Nu poți să îl alungi. Dar poți să ceri Domnului Isus, care este Lumina lumii, să vină în viața ta și El se va ocupa de întuneric.

Adevăr: Păcătosul care cheamă Numele Domnului este mântuit.

Verset biblic: „Fiindcă «oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit».” (Romani 10:13)

Cu aproape trei sute de ani în urmă, în Londra s-a născut un băiat pe nume John. Mama lui era creștină și îi povestea deseori din Biblie și cântau cântări împreună. Mama a murit când băiatul avea șapte ani. Când a împlinit unsprezece ani, s-a făcut marinier pe un vas comercial, iar mai târziu a lucrat în Forțele Navale Britanice. A devenit un tânăr foarte rău, implicat în foarte multe afaceri necinstite. Apoi a părăsit Forțele Navale Britanice și a început să lucreze pe vaporul unui comerciant de sclavi. Aceste vapoare transportau sclavi din Africa în America, în condiții îngrozitoare. Acolo îi vindeau ca pe niște animale, oamenilor care îi cumpărau să lucreze în fermele lor. Viața și faptele lui erau din ce în ce mai rele.

Apoi s-a întâmplat ceva deosebit. Într-o zi, vaporul pe care călătorea a fost lovit de o furtună foarte puternică. În mijlocul furtunii John a strigat către Domnul, a cerut îndurare și iertare și Dumnezeu l-a mântuit. John a devenit o altă persoană, o persoană nouă. Oamenilor nu le venea să creadă asta. S-a lăsat de comerțul cu sclavi și a început să studieze, să predice și să scrie cântări. A devenit un slujitor al Evangheliei – Reverendul John Newton – un om care a fost de mare ajutor la mii de oameni în nevoie. Și-a mai stabilit un scop în viață: să lupte împotriva sclaviei în care fusese implicat atâția ani. Deseori spunea oamenilor din biserica lui că el este dovada vie că Dumnezeu poate să îi mântuiască chiar și pe cei mai răi dintre oameni.

John Newton a scris multe cântări bine cunoscute. Versurile unei cântări foarte cunoscute spun așa:

Mărețul har, m-a mântuit pe mine din păcat,

Pierdut eram, dar m-a găsit, de moarte m-a scăpat.

Cunoști acest cântec?

Înainte de a muri, la vârsta de 82 de ani, John Newton a spus: „Sunt un mare păcătos, dar Hristos este un mare Mântuitor.”

Ce putere are Dumnezeu să schimbe oameni ca John Newton! Dumnezeu a arătat că poate să schimbe viețile oamenilor atunci când aceștia Îi cer ajutorul. Dumnezeu l-a schimbat pe John Newton dintr-un om rău într-un creștin veritabil și un predicator al Evangheliei. Aceasta este una dintre cele mai mari minuni. Dumnezeu poate să te schimbe și să te mântuiască și pe tine, dacă Îl chemi și Îl rogi să facă lucrul acesta.

O oaie s-a îndepărtat de turmă și s-a rătăcit pe coasta unui munte. A căzut într-o prăpastie, câteva pietre s-au rostogolit și una dintre pietre i-a prins piciorul, așa că stătea acolo în întuneric, în dureri și fără nici un ajutor. Și-ar fi dorit să fie cu celelalte oi, în siguranță! Au trecut orele, a început ploaia și vântul bătea cu putere. Deodată a auzit o voce care o striga pe nume. Era vocea păstorului. Venise după ea în noaptea întunecată pentru că o iubea. Oaia era slăbită dar a reușit să behăie încetisor și păstorul a auzit-o. Riscându-și viața s-a cățărât pe stânci, a eliberat-o și cu mare dificultate a dus-o înapoi în siguranță. A fost minunat faptul că ea a putut să îl cheme pe păstor. Dacă nu l-ar fi chemat, n-ar fi fost găsită; dar a făcut aceasta și a fost salvată. Acum Domnul Isus, Bunul Păstor te caută pe tine și pe mine și ne cheamă pe nume. El știe unde suntem, dar dorește ca noi să Îl chemăm. Vezi, sunt unii oameni care nu doresc să fie găsiți. Domnul Isus salvează doar pe cei care doresc să fie găsiți. Dacă vrei să-l arăți că vrei să fii mântuit trebuie să Îl chemi. Atunci când faci lucrul acesta, El te va găsi, te va mântui din păcat, așa cum păstorul și-a salvat oaia.

Adevăr: Păcătosul care privește la Domnul Isus este mântuit.

Verset biblic: „Întoarceți-vă la Mine, și veți fi mântuiți toți cei ce sunteți la marginile pământului! Căci Eu sunt Dumnezeu, și nu altul.” (Isaia 45:22)

Charles era un tânăr care locuia în Londra, cu 150 de ani în urmă. Avea o casă frumoasă, părinți buni, era sănătos, dar era un băiat foarte trist. Dorea să devină creștin să aibă toate păcatele iertate, dar nu știa cum să facă acest lucru. În fiecare duminică mergea la câte o biserică să vadă dacă va găsi răspunsul, dar fără succes. Într-o zi s-a hotărât să meargă la altă biserică, dar era o iarnă grea, zăpadă multă și știa că nu va reuși. A văzut o biserică mică la marginea drumului, a intrat și a stat în ultimul rând. Erau doar câțiva oameni în biserică și din cauza zăpezii predicatorul nu sosise.

Unul dintre oamenii din biserică s-a ridicat să vorbească, dar nu era un predicator prea bun. El a citit doar un verset din Biblie. Isaia 45:22, „Întoarceți-vă la Mine, și veți fi mântuiți toți cei ce sunteți la marginile pământului! Căci Eu sunt Dumnezeu, și nu altul.” Apoi a repetat cuvintele aceluia verset.

Deodată s-a uitat direct spre Charles, care stătea în ultimul rând în biserică și i-a vorbit direct. „Tinere pari trist, privește la Domnul Isus și vei fi mântuit.” Charles spunea mai târziu, că în momentul acela, în mintea lui, a privit la Domnul Isus Hristos. „Am privit așa de mult la El, încât parcă nu mai îmi

simțeam ochii.” El a făcut lucrul acesta și a găsit răspunsul. A fost mântuit și păcatele lui au fost iertate.

Mulți ani după aceea Charles Spurgeon a devenit unul dintre cei mai mari slujitori și predicatori în Anglia. Totul a început de la un verset spus într-o zi de către un simplu om care nu era predicator.

Istorie biblică:

Moise și șarpele de aramă (Numeri 21:1-9).

Din pricina păcatelor lor, Dumnezeu a trimis peste Israel șerpi veninoși. Cei care erau mușcați de șarpe mureau. Moise s-a rugat și a cerut Domnului să găsească o cale, astfel încât acești oameni să poată fi vindecați. Dumnezeu i-a spus lui Moise să pună un șarpe de aramă pe un băț și toți care priveau la șarpele de aramă erau vindecați de veninul mușcăturilor de șarpe. Mulți ani mai târziu Isus Hristos s-a făcut păcătos în locul nostru și a fost ridicat pe o cruce. Toți cei care sunt afectați de boala păcatului, pot privi la El prin credință și vor fi mântuiți.

Adevăr: Păcătosul care Îl urmează pe Hristos și calea către cer, va fi mântuit.

Verset biblic: „*Isus i-a zis: «Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.»*” (Ioan 14:6)

O misionară mergea împreună cu ghidul pe o potecă, dar nu era sigură că omul o conducea bine. Așa că a întrebat pe ghid: „Aceasta este calea? Ești sigur că acesta este drumul către destinația noastră?” Ghidul răspunse: „Calea? Vrei să știi calea?” Apoi bătându-se cu mândrie cu pumnul în piept spuse: „Eu sunt calea!” Vroia să spună că el știe drumul și tot ceea ce trebuie să facă misionara ca să ajungă acolo sus, era doar să îl urmeze. Spusele ghidului s-au dovedit adevărate pentru că amândoi au ajuns la destinație fără nici o problemă.

Așa cum misionara trebuia să urmeze ghidul ca să ajungă acolo unde dorea să ajungă și tu trebuie să ai încredere și să-L urmezi pe Domnul Isus Hristos dacă vrei să ajungi în cer.

Filip, unul dintre ucenicii Domnului Isus, L-a întrebat care este calea către cer și Domnul Isus i-a spus: „*Eu sunt calea.*” Altădată atunci când Și-a chemat ucenicii, le-a spus: „*Veniți după Mine*”, și ei și-au lăsat mrejiile și L-au urmat. Și tu trebuie să crezi în Domnul Isus Hristos și să-L urmezi. Dacă vei face aceasta, El te va lua din păcat și te va conduce către cer.

Andrei și Samuel erau prieteni foarte buni. Într-o zi au mers împreună la muzeu. În timp ce priveau fosilele, a sunat alarma. Imediat un om de pază a strigat: „Este un incendiu, urmați-mă!” Și i-a condus către o ușă. Oamenii au început să fugă după omul de pază. Dar Andrei a văzut o ușă care era mai aproape. „Să mergem pe aici!” a strigat el, „Putem ieși afară mai repede.” „Nu!” i-a spus Samuel. „Omul de pază știe calea. Să-l urmăm!” Neîncrezător s-a hotărât totuși să asculte și să urmeze omul de pază. În seara aceea privi la televizor știrile și și-a dat seama că ușa despre care Andrei credea că duce afară ducea direct în foc; și-au dat seama că au luat o decizie bună: să urmeze agentul de pază.

Și noi trebuie să ne dăm seama că doar Domnul Isus Hristos știe calea către mântuire și tot ceea ce avem de făcut e să ascultăm și să-L urmăm.

Adevăr: Păcătosul care vine la Hristos trebuie să facă lucrul acesta cu pocăință. (CPDC)

Verset biblic: „Pocăiți-vă, le-a zis Petru, «și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh».” (Faptele Apostolilor 2:38)

Un turist vizita Londra și dorea să vadă Palatul Buckingham. Știa că este în partea dreaptă a Londrei și pe partea dreaptă a drumului, merse pe jos destul de mult și tot nu ajunsese la palat. Întâlni un trecător și îl întrebă: „Mă puteți ajuta vă rog? Aș vrea să ajung la Palatul Buckingham.” „Nu o să ajungeți niciodată, dacă mergeți în direcția aceea”. Întoarceți-vă și mergeți în direcția opusă.” Turistul ascultă sfatul și curând ajunsese la porțile palatului.

Mulți oameni păcătoși speră că într-o zi vor vedea cerul, dar calea pe care sunt îi duce în direcție opusă, în păcat, tot mai adânc în păcat și tot mai departe de Dumnezeu. Domnul Isus îi cheamă să audă Evanghelia. „Oprțiți-vă și întoarceți-vă de pe calea păcatului, schimbați direcția, întoarceți spatele păcatului și veniți la Mine.”

Atunci când păcătoșii se întorc și vin la Domnul Isus, merg în direcția bună și sunt pregătiți pentru cerul în care El îi va lua într-o zi.

♦♦♦

Să presupunem că un copil are în fiecare mână câte un măr mare, și fără să lase merele din mână, încearcă să apuce și două portocale. Ar putea să facă asta? Nu! De ce? Pentru că mâinile lui sunt deja ocupate.

La fel este și cu noi - cu inimile noastre. Inimile noastre sunt deja ocupate. Ocupate de păcat. Ne place să cocoloșim păcatul în inimile noastre și astfel

nu mai este loc pentru Domnul Isus. Dacă dorim să fim mântuiți trebuie să lăsăm pe Domnul să vină și să locuiască în inimile noastre. Păcatul trebuie să plece. Dar dorești să îl lași să plece? Îți pare rău pentru ceea ce-ai făcut și ești gata să renunți la el? Aceasta înseamnă pocăință. Dacă te pocăiești și ceri Domnului Isus să vină în inima ta, El va intra, va curăți păcatul și îți va umple inima cu dragoste.

♦♦♦

Tata a promis că într-o zi va scoate toată familia pe țărmul mării și din greșeală a luat-o într-o altă direcție. Merge într-o direcție greșită și nimeni nu observă, nici măcar mama. Tu spui: „Tată suntem pe un drum greșit și ar trebui să ne întoarcem.” Tata îți răspunde aspru: „Eu sunt șoferul, fiule, lasă-mă să conduc.” Mai târziu tata își dă seama de greșeală. Ce ar trebui să facă? Să continue să meargă în direcția greșită și să nu vadă niciodată țărmul mării sau cel puțin nu cel la care s-a gândit? Tata ar putea să lase mândria și să spună: „Da, fiule ai dreptate. Am luat-o într-o direcție greșită.” Apoi ar trebui să oprească mașina, să se întoarcă și să pornească în direcția corectă. Dacă n-ar face lucrul acesta, s-ar îndepărta tot mai mult de locul unde ar fi vrut să ajungă. La fel este și cu pocăința. Când îți dai seama că ești păcătos, că ești pe o direcție greșită, că te îndepărtezi tot mai mult de Dumnezeu, atunci trebuie să te oprești, să faci o întoarcere de 180° și să pornești în direcția bună crezând în Domnul Isus Hristos care este calea către Dumnezeu.

♦♦♦

Un ofițer francez al cărui vas fusese cucerit de Amiralul Nelson a fost adus pe corabia amiralului. Ofițerul a pășit către amiral și a întins mâna. „Nu, sabia întâi, vă rog!”. Așa că ofițerul a înmânat sabia și doar după aceea Nelson i-a strâns mâna.

Ți-ar place ca Domnul Isus să te mântuiască și să te ia în cer atunci când vei muri? Domnul Isus dorește să îți strângă mâna și să fie Mântuitorul tău. Dar, înainte de toate, trebuie să înmânezi sabia, care este neascultarea ta. Atunci Domnul Isus îți va lua mâna și nu te va mai lăsa să pleci.

♦♦♦

Un domn a întrebat la școala duminicală ce înseamnă pocăință. Un băiețel a ridicat mâna. „Ei bine, ce este Mark?” „Să îți pară rău pentru păcatele tale” a fost răspunsul. Fetița din spatele lui a ridicat și ea mâna. „Ei bine, Eliza, ce crezi că înseamnă pocăință?” „Cred că înseamnă să-ți pară atât de rău încât să te oprești”. Și fetița avea dreptate.

♦♦♦

Ați auzit povestirea cu maimuțica ce și-a înfipt mâna într-un vas cu gâtul îngust în care erau niște alune. Și-a umplut mâna cu alune și a încercat să o tragă din vas, dar nu a putut. Ce ar fi trebuit să facă? Ar fi trebuit să lase alunele și să scoată mâna.

Și tu trebuie să iei aceeași hotărâre. Poți să ții toate păcatele și să rămâi nemântuit sau poți să te decizi să lași păcatele și să crezi în Domnul Isus Hristos.

♦♦♦

Un șofer nu era sigur dacă este pe drumul bun către orașul în care trebuia să meargă. Așa că încetini, deschise geamul și întrebă un trecător: „Acesta este drumul către oraș și cât mai este?” „Douăzeci și cinci de kilometri în direcția aceasta, dar dacă vă întoarceți și mergeți în direcție opusă, patru kilometri.”

Așa că șoferul opri, întoarse și porni în direcția opusă.

Istorisiri biblice:

- Fiul risipitor (Luca 15:11-32).

Fiul a părăsit familia și pe tatăl lui, a mers într-o țară îndepărtată și a ales păcatul. Când nu a mai avut bani, s-a hotărât să se întoarcă la tatăl și să-i ceară iertare.

- Mântuirea miilor care s-au convertit în Ziua Cincizecimii (Fapte 2:36-42).

După ce a predicat despre Domnul Isus Hristos și ceea ce a făcut El pentru omenire, Petru a spus oamenilor care-l ascultau că ei au fost cei care L-au răstignit pe Domnul Isus. Inimile lor au fost atinse și au fost convingși că ceea ce au făcut a fost rău, au fost convingși de păcatul lor. L-au întrebat pe Petru ce ar trebui să facă și Petru le-a spus să se întoarcă din păcat, astfel încât păcatele lor să le fie iertate de Domnul Isus – și ei au făcut lucrul acesta.

- Tâlharul mântuit (Luca 23:40-43).

Cei doi tâlhari L-au numit pe Domnul Isus în multe feluri. Dar unul dintre ei și-a dat seama cine era Domnul Isus, a fost convins de păcatul lui și a dorit să renunțe la păcat și să fie iertat. L-a rugat pe Domnul Isus să-l ierte și Domnul l-a mântuit.

Copiii care doresc să fie mântuiți trebuie să fie gata să se întoarcă din păcat și să vină la Domnul Isus.

Adevăr: Domnul Isus dorește să fii mântuit și nu pierdut.

Verset biblic: „Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care dorește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului.” (1 Timotei 2:4)

Cristi și tata erau în mașină. Mergeau în vizită la bunicii lui Cristi, în Cluj. Deodată au văzut bariera, era lumina roșie și drumul era închis.

Tatăl lui Cristi, mâniaș, s-a dat jos din mașină și a strigat la unul din oameni: „N-ai vrea să ridici bariera să pot trece?” Omul nu a spus nimic, l-a chemat pe tatăl lui Cristi mai aproape și i-a arătat ceva dincolo de barieră. La câțiva metri dincolo de barieră podul se rupsese. Dacă ar fi mers mai departe poate ar fi fost morți. Ce bine că era acolo bariera și ei s-au oprit la timp!

Dumnezeu îi iubește pe copii și nu dorește ca ei să fie despărțiți de El pentru veșnicie, așa că a pus **bariere** ca să îi oprească să meargă pe calea rea și să le protejeze viețile.

Una dintre bariere este **Biblia**, Cuvântul lui Dumnezeu. Ea ne arată căile periculoase și ne spune: „Nu! Nu o lua pe acolo! Aceasta este calea.” O altă barieră este **conștiința** noastră, care ne avertizează spunând: „Nu fă asta! Este rău, stai departe de lucrul acesta.” O altă barieră este **judicata** noastră, spiritul nostru de discernământ: „Dacă faci asta ești nebun. Nu-i bine să faci așa! Nu fă lucrul acesta!” O altă barieră sunt **părinții credincioși sau prietenii creștini sau oamenii lui Dumnezeu** care predică Evanghelia. Toți îți spun: „Nu! Nu fă aceste lucruri. Te vor duce pe căi care îți vor ruina viața.” Sunt mulți care se roagă pentru tine. **Rugăciunile** acestor oameni sunt o altă barieră care te protejează. Cea mai mare barieră dintre toate este **moartea** Domnului Isus pe Cruce. Domnul Isus a venit pentru ca oricine crede să nu piară ci să aibă viața veșnică.

Ana dorea să meargă într-un loc și când a cerut voie mamei, aceasta a spus: „Este un loc periculos.” Așa că s-a rugat mult de mama, dar degeaba. „Ei bine, nu mai vreau să discut despre aceasta. Nu îți dau voie să mergi.”

Ana a văzut că mama era foarte hotărâtă și nu a mai insistat.

Nu trece de barierele pe care Dumnezeu le-a pus în viața ta. Citește Cuvântul Lui. Ascultă Cuvântul Lui la biserică, ascultă atunci când este predicat, ascultă atunci când ți-l spun părinții sau prietenii, ascultă-ți conștiința. Dar mai presus de toate nu trece pe lângă Domnul Isus fără să îngenunchezi și fără să îți mulțumești că a luat pedeapsa în locul tău. Roagă-L să te salveze și să te mântuiască și El te va ajuta să trăiești o viață nouă, o viață de dragoste pentru El.

Istorie biblică:

Domnul Isus și oamenii din Ierusalim (Matei 23:37-39)

Domnul a privit la oamenii din orașul pe care îl iubea așa de mult și a văzut cât de păcătoși erau, cât de răi erau cu oamenii credincioși, cu oamenii pe care Dumnezeu i-a trimis și inima Lui a fost întristată de toate aceste lucruri. I-ar fi plăcut să îi aducă la El, dar era așa de trist că oamenii aceștia nu doreau să vină la El. Domnul este trist și Îi pare așa de rău când tu nu vrei să-L rogi să te mântuiască.

Adevăr: Înțelege ce a făcut Domnul Isus pentru tine.

Crede în El ca Mântuitor și dă-I Lui viața ta. (MS)

Verset biblic: „Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc, să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei.”

(2 Corinteni 5:15)

Un misionar vorbea unor indieni din America de Nord despre faptul că Dumnezeu a dat pe Singurul Lui Fiu, Domnul Isus pentru mântuirea lor. Le-a spus cum Domnul Isus a părăsit cerul și a venit pe pământ și cum S-a născut într-un staul. Misionarul a continuat spunându-le că Domnul Isus a trăit printre cei mai săraci oameni și a lucrat cu mâinile Lui.

Un bătrân indian care asculta cu atenție a pășit înainte, a pus o pătură înaintea misionarului și a spus: „Șeful indian oferă această pătură Domnului Isus”. Misionarul a continuat să vorbească despre Domnul Isus cum a făcut bine, cum a vindecat bolile celor care au venit la El, cum a vorbit oamenilor despre calea către Dumnezeu. Bătrânul indian s-a ridicat dar în locul lui a pus tomohacul pe pământ spunând: „Șeful indian oferă tomohacul lui Domnului Isus”. Misionarul a spus cum Domnul Isus a fost deseori obosit și flămând dar nu a obosit niciodată să îi ajute pe cei păcătoși și pe cei aflați în situații grele. Aceasta l-a mișcat pe bătrânul șef indian care a venit din nou în față și a spus: „Șeful indian oferă poneiul lui Domnului Isus”. În cele din urmă misionarul a spus cum Domnul Isus Hristos a murit pe cruce în locul nostru și a luat pedeapsa pentru toate relele pe care le-am făcut noi. Bătrânul indian a fost foarte mișcat de modul în care Mântuitorul și-a dat viața pentru el. Au început să-i curgă lacrimi pe față, a îngenunchiat plângând și a spus: „Bătrânul indian se dă pe sine Domnului Isus”.

„Ei bine,” a spus misionarul „aceasta este ceea ce dorește Domnul Isus.”

♦♦♦

Într-o fermă mică, în China, trăia un fermier cu cei trei fii ai lui. Primul fiu a crescut și a plecat de la fermă. S-a mutat într-un oraș mare și a devenit om de afaceri. Al doilea fiu l-a părăsit pe tatăl pentru a deveni lucrător la guvern. Al treilea fiu s-a mutat și el la câțiva kilometri distanță și și-a făcut ferma lui. Fermierul a îmbătrânit și câțiva prieteni i-au pregătit o surpriză, o petrecere de ziua lui. Au fost invitați cei trei fii și mulți prieteni și fermierul s-a bucurat mult că își va vedea din nou copiii. De ziua lui, bătrânul stătea și aștepta să-și vadă fiii. După mult timp a văzut o ricșă venind pe drum. „Vine fiul meu cel mare.” Dar, ricșa s-a oprit și din ea a coborât un servitor care i-a spus omului că fiul cel mai mare este prea ocupat ca să vină, dar a trimis un da. Fiul cel mai mare cumpărase bătrânului o casă la marginea satului. Bătrânul zâmbi și spuse: „Este un dar frumos.” Dar oftă a dezamăgire.

Văzu apropiindu-se o altă ricșă și își spuse: „Cred că e cel de-al doilea fiu.” Dar, în ricșă era doar un servitor care îi spuse omului că fiului îi pare foarte rău că nu poate veni dar îi trimite o ricșă în dar și un om care să o tragă. „Foarte frumos din partea fiului meu” spuse bătrânul și suspină din nou. Continuă să privească în lungul drumului și în cele din urmă văzu venind un grup de oameni. Era cel de-al treilea fiu cu soția și copiii. Bătrânul alergă să îi întâmpine.

Fiul spuse: „Tată îmi pare rău că am ajuns așa de târziu și ne pare rău că nu ți-am putut aduce un dar. M-am descurcat greu anul acesta. Tot ceea ce am putut să facem a fost să te vedem și să îți spunem că te iubim”. Bătrânul fermier își șterse lacrimile. „Fiule, frații tăi mi-au trimis niște daruri foarte frumoase. Dar tu mi-ai făcut cel mai frumos dar. Ai venit tu însuși și mi-ai spus că mă iubești.” Cel mai frumos dar pe care l-a primit fermierul a fost dragostea celui de-al treilea fiu.

Darul pe care îl dorește cel mai mult Domnul Isus de la noi este dragostea noastră. Îl iubești tu pe Domnul Isus pentru ceea ce este și pentru ceea ce a făcut pentru tine? Spune-l acest lucru și dacă nu ai făcut până acum acest lucru, roagă-L să fie Mântuitorul tău.

Adevăr: Crede în Domnul Isus astăzi, nu amâna pentru o altă zi.

Verset biblic: „...Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii.” (2 Corinteni 6:2b)

În junglă este întotdeauna foarte cald și totul în jur este foarte verde din cauză că este multă ploaie. Uneori vine și câte o perioadă secetoasă, pe-

rioadă în care sunt multe incendii periculoase pentru animalele care trăiesc acolo. Când miros sau văd fumul, animalele fug cât pot de repede într-un loc sigur. Într-o zi o maimuțică era într-un copac. Făcuse o descoperire extraordinară! În copac era un cuib de albine, dar albinele nu erau acolo și nimeni nu păzea mierea delicioasă. De la înălțime maimuțica văzu animalele fugind în mare grabă. „Grăbește-te!” strigară animalele. „Este un foc mare care se îndreaptă direct spre junglă. Grăbește-te să îți scapi viața!” „Mulțumesc” răspunse maimuțica. „Voi veni mai târziu!” Mierea descoperită era prea bună ca să o lase acolo. Mai gustă niște miere. Ce bună era! Tot mai multe animale treceau în fugă și spuneau: „Nu mai sta acolo! Focul vine foarte repede”. Dar maimuțica nu le dădea atenție și se îndopa în continuare cu miere. Deodată simți o căldură puternică. Flăcările au ajuns aproape și ea încercă să fugă, dar flăcările s-au apropiat prea repede și mica maimuțică a sfârșit arsă. Ce trist! Dacă ar fi ascultat avertismentul celorlalte animale!

Dacă ai auzit vestea bună a mântuirii să știi că aceasta începe cu o avertizare. Avertizarea ne spune că trebuie să ne întoarcem din păcat pentru că Dumnezeu este sfânt, Dumnezeu urăște păcatul și trebuie să pedepsească păcatul. Dar vestea bună conține și o invitație, să vii la Domnul Isus care te poate mântui și care te poate ține în siguranță pentru veșnicie. Dacă nu ești gata să te întorci din păcat, ca maimuțica care nu a fost gata să lase mierea, vei fi despărțit de Dumnezeu pentru veșnicie. Trebuie să te întorci din păcat și să-L rogi pe Domnul Isus să te mântuiască.

♦♦♦

Să ne imaginăm o istorioară despre diavol și câțiva din demonii lui. Diavolul le-a spus într-o zi: „Doresc să fac rău oamenilor. Aveți ceva idei?” Un demon răspunse: „Le voi spune că nu este Dumnezeu”. „Nu, am încercat aceasta și nu a mers.” Altul spuse: „Le voi spune că Biblia nu este adevărată.” „Nu, nici asta nu prea merge.” Al treilea spuse: „Voi spune că nu trebuie să fie mântuiri”. „Nu, nici asta nu prea merge.” Al patrulea demon spuse: „Le voi spune că există Dumnezeu și că Biblia este adevărată și că trebuie să fie mântuiri, dar le voi spune că au timp destul și că pot să facă asta mai târziu”. „O idee bună!” spuse diavolul. „Vom încerca asta.”

Nu aștepta până mâine sau săptămâna viitoare ca să crezi în Domnul Isus Hristos. Crede în El chiar astăzi.

♦♦♦

„O să mai discutăm despre Dumnezeu când o să cresc mare” spuse băiețelul. „Nu acum!” Și cresc și se făcu un tânăr frumos. „Vom mai discuta despre Dumnezeu când voi începe serviciul. Nu acum!” Se angajă și deveni

recunoscut la serviciu, avu un salariu mare și deveni bogat. „Voi deveni creștin când copiii se vor stabili la casele lor. Voi avea mai mult timp. Nu acum!” Anii trecură și omul ajunsese un bătrân cu perii albi. „Voi ieși la pensie și voi avea timp destul să mă gândesc la mântuire. Nu acum!”

Dar într-o zi, muri de un atac de inimă, înainte ca să poată să ceară Domnului un lucru așa de important ca mântuirea.

Dragul meu nu spune: „Nu acum!” Biblia spune: „*Acum este ziua mântuirii*” (2 Corinteni 6:2). Roagă-L pe Domnul Isus să te mântuiască chiar astăzi!

♦♦♦

Misionarii obișnuiau să arate o imagine a unui bătrân șef african, îmbrăcat în pantaloni scurți și cu un tricou de bumbac. Pe cap avea o pălărie din bambus și în mână o trestie din bambus. Misionarii îl numeau „Bătrânul Mâine”. Cum își primise acest nume? Ei bine, misionarii îi spusese de multe ori vestea bună, că Domnul Isus a venit să mântuiască inimile păcătoase și să dea viața veșnică, dar când l-au rugat să ceară Domnului Isus să-L mântuiască, bătrânul șef răspundea mereu „Mâine”. Un singur cuvânt, același cuvânt de câte ori auzea Evanghelia „Mâine”! Nu știu dacă „Bătrânul Mâine” a cerut vreodată Domnului Isus să vină în inima lui, dar știu că va veni o zi când nu va mai putea spune „Mâine” pentru că în ziua aceea nu va mai fi mâine.

La fel este cu fiecare dintre noi și noi vom ajunge în ultima zi a vieții noastre și nu va mai fi șansa ca să avem păcatele iertate. Nu fi ca „Bătrânul Mâine”. Este mult mai înțelept să vii la Domnul astăzi când ai timp să fii iertat și apoi să îi slujești lui Dumnezeu.

♦♦♦

Ce ați spune despre un om care a ajuns la malul unui râu și dorea să traverseze râul, dar a descoperit că râul este foarte adânc. Credeți că a stat pe malul râului așteptând ca să se scurgă toată apa? Ce nebunie! Apa din râu nu s-ar fi oprit să-l lase pe el să treacă râul ca pe uscat. Ce trebuia să facă omul acesta era să găsească o barcă și pe cineva care să îl treacă, sau să meargă până găsește un pod să treacă acolo râul. La fel este o nebunie să auzi Evanghelia și să aștepti.

Evanghelia este cea care îți arată podul care te poate duce către El. Acest pod este Domnul Isus. Este calea de trecere. Ce trebuie să faci? Nu aștepta, fă ceva! Crede în Domnul Isus chiar astăzi!

♦♦♦

Un tânăr avea o boală rară de sânge. Doctorul îi spusese că îl poate vindeca, îi dăduse câteva tablete pe care să le ia. Tânărul spuse: „Nu le voi lua acum, nu cunosc destul despre această boală, voi studia și voi învăța tot ce

pot despre ea și apoi voi lua aceste tablete.” Așa că a pus tabletele pe dulap și a citit în diferite cărți despre boala lui. În timp ce citea ultima carte, omul a murit. Nu a fost aceasta o nebunie? Tabletele l-ar fi ajutat, dar în loc să le ia, el a citit și a citit până când a fost prea târziu.

Sunt băieți și fete care fac același lucru. Ei știu calea mântuirii, știu cum pot fi salvați din păcat, știu că trebuie să creadă în Domnul Isus Hristos; dar se gândesc, se gândesc și amână. Nu amâna, pentru că într-o zi s-ar putea să fie prea târziu.

♦♦♦

Era odată o veveriță. Avusese o vară grozavă. Se jucase cu alte veverițe în fiecare zi. Se cățarau prin copaci, săreau, se jucau... Ce viață grozavă! Veverița știa că ar fi trebuit să adune alune pentru iarnă, dar soarele era așa de strălucitor și iarna părea așa de departe. Așa că, continua să se joace, chiar dacă prietenii o sfătuiau altceva.

Apoi, într-o dimineață s-a trezit și a început să tremure. Era așa de frig. A ieșit din scorbura și a văzut pământul acoperit cu zăpadă. S-a gândit că ar trebui să adune alune, dar era prea târziu. Nu avea mâncare și nu a rezistat foarte mult. Este o nebunie să trăiești doar pentru plăcerile tale. Trebuie să te pregătești să-L întâlnești pe Dumnezeu. Dacă nu faci lucrul acesta, vei fi despărțit de Dumnezeu pentru veșnicie.

♦♦♦

Era odată o broscuță foarte veselă. Sărea, se zbenguia și se bucura de vremea bună. Dar zilele au trecut și s-a făcut tot mai rece. Broscuța știa că ar trebui să se ducă pe fundul bălții, acolo unde era mai cald în timpul iernii, dar a decis să nu se ducă. Într-o dimineață era așa de frig și broscuța s-a gândit să sară în baltă și să se ducă la fundul bălții. Dar ce surpriză! A sărit în baltă, dar nu mai era apă. Era o suprafață rece și lucioasă... și broscuța muri de frig. Nu fi nebun! Vino la Domnul Isus chiar astăzi! Nu amâna până este prea târziu!

♦♦♦

Vă imaginați o barcă de salvare care se grăbește să salveze un om și când ajunge la cel în pericol acesta spune: „Nu vreau să ies din apă acum, ci mâine”. Sau vă imaginați un pompier care găsește un om într-o casă în flăcări, încearcă să îl salveze și omul spune: „Nu vreau să ies astăzi din casă. Mă vei salva mâine”.

Ei bine și noi uneori îi spunem lui Dumnezeu „Doamne mai bine mă salvezi mâine”, însă Biblia ne spune: „...*iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii.*” (2 Corinteni 6:2b)

Istorie biblică:

Împăratul Agripa ezită să creadă în Hristos (Fapte 26:23-32).

Pavel a avut ocazia să vorbească împăratului Agripa și lui Festus guvernatorul, despre Domnul Isus și mântuire. A prezentat mărturia lui înaintea lor. Festus i-a spus lui Pavel că-i nebun. Împăratul Agripa a ascultat cu atenție și aproape a devenit creștin. Dar... nu a făcut lucrul acesta. A ezitat, s-a întors și a plecat. Nu fi ca împăratul Agripa! Crede în Domnul Isus Hristos chiar astăzi.

Adevăr: Când un copil crede în Domnul Isus Hristos toate păcatele lui sunt iertate. (CPDC)

Verset biblic: „*Pocățiți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele.*” (Faptele Apostolilor 3:19a)

În timpul unei tabere pentru copii, un băiețel aduse un pachet învățătorului. Învățătorul îl deschise și descoperi cenușa de la o hârtie arsă. „Ce este asta?” întrebă învățătorul. Băiețelul răspunse: „Noaptea trecută după întâlnire, am mers acasă și am scris o listă cu toate păcatele mele. Apoi L-am rugat pe Domnul Isus să mă ierte - și El a făcut lucrul acesta. Așa că am ars lista și aceasta este cenușa”.

♦♦♦

Simona a întrebat-o pe mama ei: „Mamă, scrie în Biblie că Dumnezeu poate să îmi șteargă toate păcatele mele (Psalmul 51:1). Ce înseamnă aceasta?”

Mama răspunse: „M-ai văzut ieri scriind pe tablă. Arată-mi ce-am scris!” „Oh, am șters.” „Ei bine, unde este?” „A dispărut. Știu că era acolo, dar am șters și a dispărut.” „Ei bine, la fel se întâmplă când Dumnezeu ne șterge păcatele. Toate păcatele noastre sunt uitate!”

Istorie biblică:

Omul care a fost vindecat (Luca 5:18-25).

Patru oameni l-au adus pe prietenul lor înaintea Domnului Isus ca să fie vindecat și Domnul l-a vindecat. Dar se întâmplă ceva! Când Domnul Isus a văzut credința celor patru oameni, dragostea lor pentru prietenul lor, le-a spus că toate păcatele lor sunt iertate. Aceasta este o binecuvântare mult mai mare! Și tu poți primi această binecuvântare.

Adevăr: Păcătosul care crede în Isus Hristos este îndreptățit. (CPDC, MC)

Verset biblic: „*Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți, prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos.*” (Romani 5:1)

Un băiețel a venit la palat și dorea să îl vadă pe împărat. Dar hainele lui erau murdare și zdrențuite și ofițerii de gardă i-au spus: „Nu poți merge în fața împăratului îmbrăcat așa.” „Ce pot să fac? Aș vrea să-l văd pe împărat.” Chiar atunci un om cu o față blândă și o robă frumoasă, albă, cu pietre prețioase pe ea, a apărut și a întrebat băiețelul ce dorește să facă. Când băiețelul i-a spus despre dorința lui de-al vedea pe împărat, omul acesta blând i-a spus: „Te pot ajuta.” Și l-a întrebat pe băiețel dacă nu ar vrea să îl îmbrace cu roba lui și să meargă să îl vadă pe împărat.

Băiețelul a acceptat oferta cu bucurie. Prințul a pus roba lui peste băiețel și băiețelului îi stătea chiar bine. El a spus că împăratul îl va accepta în fața tronului pentru că este îmbrăcat cu această haină frumoasă.

În timp ce omul cu fața blândă îl conducea pe băiețel în fața împăratului, băiețelul întrebă: „Dar cine sunteți dumneavoastră?” Și omul răspunse: „Sunt fiul împăratului.”

Dacă crezi în Domnul Isus ca Mântuitor, El, Fiul lui Dumnezeu te va îmbrăca cu o haină nouă și vei putea să intri în prezența Tatălui.

♦♦♦

Doi oameni care fuseseră prieteni buni în tinerețe s-au întâlnit în sala de judecată a unui mare oraș. Unul era judecător și celălalt era acuzat. S-au ascultat martorii și acuzatul a fost găsit vinovat.

Acuzatul a întrebat pe judecător: „Nu m-ai putea elibera pentru că am fost așa de buni prieteni?” Judecătorul răspunse: „Nu, nu pot. Trebuie să se facă dreptate și legea trebuie respectată!” Așa că l-a condamnat pe acuzat fie la paisprezece zile de închisoare, fie la o amendă de 500 de lei. Acuzatul nu avea bani, așa că îl aștepta închisoarea. Dar judecătorul după ce și-a împlinit îndatoririle, a mers cu acuzatul și i-a plătit amenda, l-a îmbrățișat și i-a spus: „Acum, Adrian, te invit la cină. Și vreau să îmi promiți că nu vei mai face astfel de lucruri”.

Dumnezeu nu poate să treacă cu vederea păcatul. El este drept și trebuie să pedepsească păcatul. Dar Dumnezeu Fiul, Domnul Isus, care este Judecător, a luat locul nostru și a fost pedepsit pentru păcatele noastre pe cruce.

Atunci când credem în El suntem liberi, liberi pentru veșnicie.

Acuzatul ar fi putut să refuze oferta judecătorului care i-a plătit amenda și

să meargă în închisoare. Ce nebunie ar fi fost aceasta! Sunt și astăzi mulți băieți și fetițe care fac aceeași nebunie, refuză pe Domnul Isus.

♦♦♦

Când vei crește mai mare poate îți vei păstra o parte din bani la bancă. Dacă vei face lucrul acesta, vei deschide un cont la bancă pe numele tău, și banii tăi vor fi puși în acel cont. Poți să iei din acei bani de câte ori dorești. Dar să presupunem că tu ai un cont în bancă și eu am un cont în aceeași bancă. Eu pot cere transferul unor bani din contul tău în contul meu și banca poate să transfere bani de la tine la mine.

Așa că, într-o zi tu transferi 10 lei în contul meu și cei 10 lei ai tăi sunt acum ai mei. A doua zi eu transfer 100 de lei în contul tău și 100 de lei sunt ai tăi. Imaginează-ți acum o bancă cerească mare, mare. În banca aceea tu ai un cont. Este plin! Dar este plin de păcate! Asta vede Dumnezeu în contul tău. Domnul Isus Hristos are și El cont în aceeași bancă. Și al Lui este plin! Plin de bunătate, credincioșie și dragoste!. Dumnezeu îți arată că se pot face două feluri de transfer: în primul rând toate păcatele tale pot fi transferate în contul Domnului Isus. Păcatul tău devine al Lui și El primește pedeapsa pentru păcat de la Tatăl Lui. În al doilea rând, dacă tu crezi în Domnul Isus Hristos, bunătatea, dragostea, puritatea Lui sunt transferate în contul tău; și când Dumnezeu privește în contul tău nu mai vede păcatul care a fost transferat, ci vede sfințenia Domnului Isus Hristos care a fost transferată asupra ta.

♦♦♦

Imaginați-vă că un băiat din clasa voastră are un Play Station nou. Este o jucărie foarte scumpă și îți-ar place să ai și tu așa ceva, dar nu îți poți permite. Într-o zi acest băiat vine și îți spune: „Ai un penar vechi,” (despre care tu știi că valorează mai nimic), „hai să facem schimb, tu îmi dai penarul, iar eu îți dau Play Station-ul”. Cu siguranță nu îți-ar veni să crezi, nu-i așa? Dar dacă ai lua treaba în serios ar fi un schimb extraordinar, nu-i așa?

Și totuși nimic nu se compară cu schimbul care dorește Domnul Isus să-l facă cu tine! În primul rând, El este gata să îți ia toată greutatea care seamănă cu niște haine murdare. Neascultarea, păcatul și-au murdărit viața și cu o astfel de viață nu poți merge niciodată în cer. Ar fi ca și cum Cenușăreasa ar fi încercat să meargă la bal cu hainele ei zdrențuite.

Domnul Isus a luat asupra Lui vina pentru păcatele tale, și a fost pedepsit pentru ele pe cruce. Toată vina ta a fost pusă asupra Lui. Prin ceea ce a suferit El pe cruce, a făcut posibil ca fiecare să aibă păcatele iertate și să fie curățit. Dacă tu crezi că El poate să facă aceasta pentru tine, o va face. Îți va lua toate hainele murdare și toată vina.

El îți va da apoi în schimb, nevinovăția Lui. Nici unul dintre noi nu poate păzi poruncile lui Dumnezeu. Domnul Isus însă a făcut lucrul acesta. Cât a trăit pe pământ, Domnul nu a păcătuit niciodată. Tot ceea ce a făcut a plăcut lui Dumnezeu. Dreptatea Lui este ca o haină frumoasă și curată. Biblia o numește „manta neprihănirii” și în schimbul hainelor tale murdare, El îți va da această manta. Este un schimb extraordinar, nu-i așa? Dumnezeu te va vedea la fel de curat, la fel de drept ca pe Domnul Isus.

Tot ceea ce trebuie să faci este să îți pară rău pentru păcatul tău, și să spui aceasta Domnului Isus. Apoi cere-I să te salveze, să te acopere cu manta Lui și astfel vei fi potrivit pentru cer. Cere-I Domnului să facă lucrul acesta astăzi și El o va face.

♦♦♦

Observați mâna mea? Mâna vă reprezintă pe voi. Această carte reprezintă păcatele voastre și o voi pune în mână (*care vă reprezintă pe voi*). Cealaltă mână reprezintă pe Domnul Isus. În această mână nu este nici o carte pentru că El a fost fără păcat. Așa că mâna este goală.

Atunci când Domnul Isus a murit pe cruce a luat păcatul tău asupra Lui și a murit pentru el (*mută cartea în mâna liberă*). Acum, dacă tu crezi în Domnul Isus, mâna ta este goală, tu ești liber nu vei mai fi pedepsit pentru păcatele tale, pentru că Domnul Isus a luat pedeapsa în locul tău.

Istorisiri biblice:

- Avraam a fost îndreptățit (Romani 4).

Avraam nu a fost un superman. Era un om păcătos ca tine și ca mine și oricât de mult a încercat să placă lui Dumnezeu, nu a reușit să devină ceea ce aștepta Dumnezeu de la el.

Dar Dumnezeu l-a ajutat pe Avraam să facă un lucru deosebit. L-a ajutat să creadă ceea ce a spus El. Dumnezeu i-a spus lui Avraam că va avea un fiu, și că va fi tatăl multor națiuni. Avraam era în vârstă și lucrul acesta părea imposibil, dar Dumnezeu i-a dat abilitatea să creadă în promisiunea Lui. Atunci când Avraam a crezut în Dumnezeu și în Cuvântul Lui, s-a întâmplat ceva minunat. Dumnezeu l-a văzut nu ca un păcătos ce a fost și încă era, ci ca pe o persoană curată, nevinovată și dreaptă (Romani 4:2,9,22). Aceasta nu pentru că Avraam s-a luptat să devină mai bun (Romani 4:2), ci pentru că a crezut ceea ce a spus Dumnezeu și și-a pus încrederea în El.

- David a fost îndreptățit (Romani 4).

David a fost un mare împărat și un mare om. Dar David a fost și un mare păcătos. Privind înapoi la viața lui, David a văzut clar că erau două mari ade-

văruri pentru care era foarte mulțumitor, care l-au făcut fericit și binecuvântat (Romani 4:6,7,8).

Era fericit pentru că toate păcatele lui (și erau multe) au fost iertate și Dumnezeu nu-i mai considera aceste păcate (Romani 4:8).

Era fericit pentru că în locul lui, Dumnezeu a pus neprihănirea Lui și curăția Lui, în contul lui David (Romani 4:6).

Cum s-au întâmplat toate acestea? Pentru că David a fost bun sau a încercat să fie bun? Nu! Nu a fost prin fapte (Romani 4:6). David a crezut în Dumnezeu (Romani 4:5) și drept rezultat al credinței lui, a fost îndreptățit.

- Vameșul păcătos a fost îndreptățit (Luca 18:10-14).

Atunci când vameșul și-a mărturisit păcatul înaintea lui Dumnezeu, toate păcatele lui au fost iertate. El a fost îndreptățit, și Dumnezeu l-a văzut, la fel de curat și sfânt ca pe Domnul Isus Hristos.

La fel ca Avraam, David, vameșul păcătos și tu poți fi îndreptățit, atunci când crezi în Domnul Isus Hristos.

Adevăr: Păcătosul care crede în Hristos este regenerat (născut din nou). (CPDC)

Verset biblic: „*El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt,*” (Tit 3:5)

Robert crezuse în Domnul Isus ca Mântuitor. După două săptămâni, spuse mamei: „Știi că eu am două săptămâni? Sunt bebeluș”. Mama râse cu poftă pentru că nu înțelegea ce spune. „Nicidecum, Robert, ai nouă ani. Te-am născut acum nouă ani.” Băiețelul zâmbi. „Da, mamă, eu m-am născut în lumea aceasta acum nouă ani. Dar când am crezut în Domnul Isus Hristos acum două săptămâni, m-am născut din nou. Eu am devenit o persoană nouă, cu o viață nouă și așa că am doar două săptămâni.”

Ai și tu a doua zi de naștere? Ai crezut în Domnul Isus ca Mântuitor al tău?

♦♦♦

Alina era foarte încântată. Sosise în sfârșit ziua cea mare. Mama ei aștepta un bebeluș și va avea un frățior sau o surioară. De câteva luni mama îi spusese că micuțul este pe drum. Pe parcursul acestor luni, micuțul crescuse și se pregătise pentru ziua cea mare când va veni pe pământ. Acum sosise „ziua cea mare”! Alina avea o surioară ce scrâncea mereu și era plină de viață. E minunată ziua în care vine pe lume un bebeluș – și e minunat să vezi o viață nouă, o ființă nouă și să vezi cum cresc bebelușii.

Dar este și mai minunat atunci când un băiat sau o fetiță se nasc din nou, când se nasc pentru a doua oară la o viață nouă. Așa cum a fost un timp de pregătire (în situația aceasta nouă luni) înainte ca să se nască sora Alinei, este de obicei și un timp de pregătire înainte ca să crezi în Domnul Isus Hristos ca Mântuitor și să te naști din nou. Acest timp poate fi mai scurt sau mai lung. Mergi la școala duminicală, ascultă lecțiile biblice, ești convins de starea de păcat, și încetul cu încetul, Duhul Sfânt te conduce și te pregătește pentru ziua în care în cele din urmă spui: „Doamne Isuse, te rog fii Domnul și Mântuitorul meu. Am încredere că Tu poți să-mi ierți păcatele și să mă schimbi”. Ei bine, în acel moment te naști din nou.

♦♦♦

O cioară era tare tristă și dezamăgită. „Oh, dacă aș fi și eu ca porumbeii aceia de acolo!” gândi ea. „Sunt așa de pașnici, bucuroși și liniștiți.”

Cioara se decise să încerce să fie ca porumbeii. Știind că aceștia erau drăguți și albi și ea era așa de neagră, se duse și se tăvăli într-o grămadă de fulgi, până când căpătă o culoare gri luminos. Bucuroasă se alătură porumbeilor și țopăia printre ei. Unul câte unul, porumbeii speriați de țopăiala ciorii zburară. După un timp de gândire, cioara își dădu seama că modul în care țopăia îi speriasse, așa că învăță să meargă, crezând că va fi acceptată. Învăță să meargă și porumbeii începură să o accepte, chiar o lăsară să mănânce câteva din grăunțele ce fuseseră aruncate pentru ei.

Deodată, cioara simți un miros foarte plăcut. La marginea câmpului era un iepure mort. Luă o înghițitură, dar când se apropie de porumbeii aceștia se uită surprinși la ea. „Trebuie să renunț la carne, dacă vreau să mă bucur de compania porumbeilor.” Așa că renunță la carne. Din nou porumbeii începură să o accepte, până când într-o zi, o cioară ce trecu în zbor își recunoscu surata în ciuda fulgilor și o salută pe limbajul ciorilor. „Cra! Cra! Cra!” Cioara noastră bucuroasă că își vede din nou prietena răspunse: „Cra! Cra! Cra!”

Acum porumbeii erau siguri că cioara nu era ceea ce pretindea să fie. „Uite acum și vorbește ca o cioară. Am văzut-o mâncând ca o cioară, am văzut-o mergând ca o cioară. Cred că este o cioară!” Ei bine, cioara nu se mai putu preface. Nu putea să fie porumbel. Avea natura unei ciori. La fel și tu poți să încerci, imitând creștinii, dar nu îți va merge. Ai nevoie de Dumnezeu ca să te schimbe. Trebuie să Îl rogi pe Domnul Isus să te mântuiască. Atunci vei primi o natură nouă, atunci îți vei schimba modul de a vorbi, de a te comporta, îți vei schimba hrana inimii (lucrurile pe care le citești sau le privești la televizor, jocurile pe care le joci) și modul în care vorbești (vei termina cu obiceiul înjurăturilor, vei termina cu minciunile etc.).

Bătrânul Gheorghe era un nenorocit murdar și de cele mai multe ori beat. Toți îl știau ca bătrânul Gheorghe. Umbla de colo, colo, dormea prin șurile oamenilor pentru că nu avea locuință. Toți banii îi cheltuia pe băutură. Când bea un pic mai mult, era violent, spărgea uși, ferestre și nimeni nu mai dorea să îl primească în casă. Într-o zi bătrânul Gheorghe auzi despre dragostea Domnului Isus și auzi că Domnul Isus poate să îl schimbe. Dumnezeu îi atinse inima și el îl primi ca Mântuitor. Din ziua aceea viața lui se schimbă. Se lăsă de băutură și încetă să se mai lupte cu oamenii și să distrugă lucruri. Întră într-un birou în oraș și întrebă dacă poate să închirieze o casă ce era liberă. „Să închiriezi o casă, tu, bătrânul Gheorghe? Cu siguranță, nu!” „Scuzați-mă, domnule, eu mă tem că faceți o greșeală. Vorbiți unei alte persoane. Bătrânul Gheorghe este mort. Dumneavoastră vorbiți noului Gheorghe. Isus Hristos a făcut din mine o ființă nouă.” Funcționarul îi închirie apartamentul.

◆◆◆

Într-o zi o maimuțică pe nume Toto, vorbea cu prietena ei, o capră. Capra spuse: „Știi, m-am săturat să fiu capră, mi-ar place să fiu un animal mai puternic, mai brav, maiestuos, așa ca leul. Spune-mi cum aș putea deveni leu.” Toto se scărpină în cap o vreme și apoi spuse: „Dacă dorești să fii leu, trebuie să umbli ca leii, să vorbești ca leii, să mănânci ca leii, să mergi acolo unde merg leii”. Capra începu să exerseze, începu să meargă încet și maiestuos. Apoi încercă să ragă precum un leu. Se apropie de o hienă, mârâind și spuse: „Te voi mânca”. Hiena pufni în râs și capra se simți foarte prost. „Am încercat tot ce mi-a spus Toto. Am încercat să merg ca un leu, să vorbesc ca un leu, am încercat să mănânc ca un leu, acum trebuie să merg unde sunt leii.”

Așa că se duse unde erau leii. Toți dormeau. Capra trase un răget și îi trezi din somn. Leii se întoarseră pe cealaltă parte, dar unul dintre ei simțind un gol în stomac, întinse repede o labă și capra fu un prânz foarte bun. Biata capră! Ascultatase un sfat foarte neînțelept.

Într-o zi, un om care dorea să fie un om a lui Dumnezeu, îl vizită pe Domnul Isus. Nu îndrăzni să pună întrebarea care îi frământa inima, dar Domnul îi dădu răspunsul pe loc. Îi spuse: „Trebuie să te naști din nou.” Cu alte cuvinte, pentru a fi un copil al lui Dumnezeu trebuie să fii schimbat într-o nouă persoană de către Dumnezeu. Nu poți încerca să te schimbi tu însuși așa cum a încercat capra să devină leu. Trebuie să te întorci din păcat să crezi în Domnul Isus Hristos și să crezi că El va veni și va locui în tine și te va face o nouă făptură.

◆◆◆

Îți place grădinăritul? Ai o grădină? Ce flori îți plac cel mai mult? Inima ta este ca o grădină, cu un zid de jur împrejur, și cu o poartă care se deschide, dar spre interior. Această grădină ți-a fost încredințată de către Dumnezeu și tu trebuie să o păzești și să crești în ea doar lucruri bune și frumoase. Din nefericire, dușmanul lui Dumnezeu a venit la grădină, tu i-ai permis să semene plante care aduc roade urâte ca: ura, minciuna, mândria, mânia, egoismul. Pe măsură ce mănânci aceste roade semeni tot mai mult cu dușmanul lui Dumnezeu. Dar Dumnezeu ți-a dat o oglindă. Această oglindă este Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă o scoți din buzunar și privești în ea, poți vedea dezastrul pe care l-a făcut dușmanul în grădina inimii tale. E îngrozitor să vezi ce urățenie a devenit. Privind în oglindă, auzi o bătaie la poarta inimii și o voce care spune: „*Iată Eu stau la ușă și bat.* (Apocalipsa 3:20) Lasă-Mă să intru.” Este Domnul Isus. Dacă te duci și deschizi ușa, El va intra și va îndrepta lucrurile. Va smulge toate buruienile minciunii, egoismului, invidiei și Domnul Isus va planta flori frumoase și roade ca: dragoste, bucurie, pace, adevăr. Domnul Isus spune „Lasă-Mă să intru”, dușmanul șoptește „Nu-L lăsa! Dacă-L lași nu vei mai fi liber să faci ceea ce-ți place și apoi El va smulge toți copacii pe care i-am plantat eu și nu vei mai putea să mănânci din fructele mele”.

Așa că în inima ta sunt două voci. Pe care din ele o vei asculta?

Totul depinde dacă dorești sau nu să nu mai ai de a face cu dușmanul și cu roadele lui. Nu simți că te-ai îmbolnăvit de dezordine pe care a făcut-o el în grădina inimii tale?

Lasă-L pe Domnul Isus să vină. El va alunga pe dușman, va smulge din rădăcină ce este rău și va planta flori și pomi aducători de roade. Pe măsură ce vei mânca aceste roade vei deveni tot mai mult asemenea Domnului Isus. În locul vechii grădini va apare una nouă.

◆◆◆

Era odată un porcușor care iubea noroiul. Pentru el, nimic nu era mai plăcut într-o zi călduroasă, decât să se bălăcească într-o băltoacă plină de noroi și să lăncezească acolo toată ziua!

Porcușorul nostru a fost foarte fericit până în ziua când a auzit că împăratul a dat o poruncă, prin care spunea că toți porcii trebuie să fie omorâți. Nu pentru că împăratul ar fi urât porcii, ci pentru că erau atât de murdari și miroseau urât. Împuțeau țara cu mirosul lor așa că trebuiau să scape de ei. Nu se știa ziua când se omorau porcii, dar toți erau siguri că ziua este aproape.

Împăratul totuși a fost îndurător și a spus că dacă un porc vrea să se schimbe în oaie, nu-și va pierde viața pentru că împăratului îi plăceau oile, deoarece erau animale foarte curate. Împăratul a trimis pe fiul lui să schimbe

porcii în oi și i-a dat o mare putere, astfel încât putea să schimbe orice porcușor în oaie, doar rostind un cuvânt!

Dar porcușorul nostru gândi că dacă ar munci el din greu, s-ar putea transforma singur în oaie. „Oile au fețe mai lungi”, spuse el, „așa că o să stau cu fața aplecată, o să spun «be... be», și o să mănânc iarbă și nimeni nu mă va deosebi de o oaie.” Încercă toate acestea dar nu putu să păcălească pe nimeni. Toți știau că este un porcușor și așa a fost, pentru că nu se putea abține să nu se tăvălească în bălțile cu noroi și întotdeauna mirosea ca un porc. Pentru a scăpa de miros începu să facă băi în râu în fiecare zi, dar nu-i plăcea să fie curat și alerga imediat la băltoaca cu noroi și cu toate că lupta din greu să fie oaie, își dădu seama că nu poate prin efortul propriu.

Porcușorul nostru însă era speriat de legea împăratului. „Îmi voi pierde viața dacă voi continua așa. Mai bine mă duc, îl caut pe fiul împăratului și îl rog să mă schimbe.” „Oh, fiule de împărat! Știi că împăratul a spus că noi, porcii, trebuie să murim. N-ai vrea să mă schimbi și pe mine într-o oaie ca să trăiesc?” „Crezi din toată inima că pot să fac lucrul acesta?” „Da, cred!” În momentul acela porcușorul a fost schimbat într-un mieluleț alb, curat, cu lână frumoasă! „Numele tău a fost porcușor, dar acum te vei numi Bee pentru că ești oiță. Ai rămas încă cu un pic de porcușor în tine, așa că stai pe lângă mine, eu te voi păzi la pășune, te voi duce la ape și te voi ajuta să stai departe de băltoacele cu noroi, pentru că nu trebuie să mai ai de a face cu ele.”

Așa cum fiul împăratului l-a schimbat din porcușor în oaie, Domnul Isus te poate schimba și pe tine dacă Îi ceri.

Adevăr: Păcătosul care crede în Domnul Isus Hristos este adoptat în familia lui Dumnezeu. (CPDC)

Verset biblic: „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.*” (Ioan 1:12)

Demult, un împărat foarte mare și puternic călătorea în țară, în caleașca lui, împreună cu prințul, fiul său. Pe fereastra caleștii a văzut un tânăr sclav, bătut fără milă de stăpânul lui cel crud. Împăratul își trimise fiul să plătească prețul sclavului și să îl aducă la el. Prințul a plătit un preț mare pentru sclav, apoi a venit cu el la caleașca împăratului. Sclavul încă tremurând de durere din pricina biciuirii, căzu înaintea împăratului și spuse: „Maiestate, vă mulțumesc că m-ați salvat. Vă voi iubi întotdeauna pentru bunătatea dumneavoastră. Primiți-mă ca slujitor!”. „Din ziua aceasta vei fi fiul meu” răspunse împăratul.

Când ajunseră la palat împăratul trimise după medici, care se ocupară de rănila băiatului. Băiatul a fost spălat, hrănit și îmbrăcat și împăratul îi dădu un inel frumos de aur cu o piatră roșie. Împăratul îi spuse să aibă grijă de inel pentru că aceasta dovedea că este fiul împăratului și îi spusese să se păstreze curat. Ce fericit a fost băiatul la curtea împăratului împreună cu acesta și prințul! Era mai bucuros ca niciodată.

Într-o zi se juca printre copacii din grădinile palatului și căzu într-o băltoacă. Alergă la fântână, își suflecă mâinile să se spele își scoase inelul și îl așeză cu grijă pe o piatră. Tocmai atunci, o pasăre, atrasă de scânteierea pietrei roșii, fură inelul și zbură cu el. Băiatul strigă după ea, dar era prea târziu. „Sunt murdar, nu mai am inelul!” „Ce prinț ciudat”, șopti cineva în spatele lui. Era vechiul stăpân care vizita grădinile palatului. „Eu cred că nu vei mai fi prinț multă vreme. Uită-te la tine cum arăți! Mai bine vino cu mine! Nici un împărat nu te va dori.” Spunând aceste cuvinte îl apucă strâns pe băiat de mână și încercă să îl târască către porțile palatului. „Ajutor! Ajutor!” strigă băiatul speriat. Chiar atunci apărură prințul. „Lasă-l pe băiat în pace! E al meu. Am plătit un mare preț pentru el.” Stăpânul o luă la fugă cât îl țineau picioarele. Prințul râse, dar băiatul era trist.

„Uite ce am pățit. Sunt așa de murdar! Îmi pare așa de rău! Și mi-am pierdut inelul!” „Ești încă fiul împăratului, ești încă în familia lui. Tot ceea ce trebuie să faci este să spui și vei avea un inel la fel de frumos. Și voi porunci să fii spălat.” Prințul îndreptă lucrurile. Băiatul descoperi după aceea că prințul îl ajuta ori de câte ori era nevoie.

Uneori copiii credincioși cad în păcat și se murdăresc. Atunci este greu să ghicești că ei sunt copii ai lui Dumnezeu, membri în familia Lui. Nici ei nu mai sunt siguri că aparțin Lui, pentru că au uitat că Domnul Isus a plătit un preț atât de mare pentru ca să îi scape din ghearele lui Satan. Satan încearcă să ne spună că noi suntem încă ai lui. Copii, dacă sunteți ca băiatul din povestire strigați după ajutor. Dacă ai crezut în Domnul Isus ești încă un copil al lui Dumnezeu. Ești încă în familia Lui. Spune-I Domnului despre păcatul tău și El te va curăți și îți va da siguranța că ești al Lui.

♦♦♦

Un băiat orfan, sărac, locuia într-un mare oraș. Părinții lui muriseră și nu avea cine să aibă grijă de el. Încercase să-și găsească o slujbă, dar nu reuși, așa că a ajuns să cerșească și să fure mâncare pentru a avea cu ce trăi.

Într-o dimineață, la piață, a fost prins furând legume. „Te-am prins!” strigă vânzătorul de legume. „Hoțule! Lasă că o să te învățăm noi să nu mai furi!” Îl trase pe băiat, îl ridică pe o platformă din piață și luă o nuia, pregătindu-se

să-i dea o pedeapsă zdravănă. Deodată toți s-au oprit și au făcut loc cuiva prin mulțime. Era cineva important. Era împăratul însuși. Acesta observase din trăsura lui ce se întâmpla și venea direct spre ei. Oprindu-se în fața vânzătorului de legume, împăratul spuse: „Ia acești bani. Sunt convins că acoperă pierderea ta. Acest băiat trebuie să vină cu mine.”

Când împăratul auzi că era orfan îl adoptă ca fiu al lui. Ce minune pentru băiat! Nu mai era cerșetor, hoț, nu mai era orfan, nu mai era fără casă. Făcuse un lucru rău, dar împăratul plătitese pentru aceasta. Acum putea să trăiască în palat cu tatăl lui, împăratul. Ce schimbare extraordinară pentru el, și ce bucurios era! Este o poveste frumoasă nu-i așa? Dar este doar o poveste.

Însă Evanghelia, Vestea Bună a mântuirii prin Domnul Isus Hristos, este o poveste și mai frumoasă și este adevărată.

Dacă tu crezi în Domnul Isus, tot ceea ce ai făcut rău va fi iertat prin El și Dumnezeu nu va mai vedea păcat în tine. Înseamnă că ai toate drepturile și privilegiile unui copil al lui Dumnezeu. Ce schimbare! Nu mai ești un cerșetor fără casă, nu mai ești un copil abandonat. Ești un copil al lui Dumnezeu.

♦♦♦

Era odată un împărat foarte bogat. Avea mulți slujitori și locuia într-un castel foarte frumos. Într-o zi, plimbându-se pe stradă împreună cu câțiva slujitori, văzu un băiețel care cerșea și era îmbrăcat în niște haine zdrențuite. Împăratul aflând că băiețelul era orfan, îl luă cu el, îl adoptă ca fiu al lui și îl invită să locuiască la palat. Împăratul îl iubea mult și îi dădu multe daruri frumoase și când băiețelul creșcu, fu de mare ajutor împăratului în conducerea împărăției. Și noi cei care am crezut în Domnul Isus Hristos am fost înfiați de Dumnezeu ca fii și fiice ale Lui. Am primit multe daruri la fel ca băiatul din povestire. Dumnezeu ne-a dat Duhul Sfânt, viața veșnică, ne-a dat bucurie, pace, dragoste și multe alte daruri. Într-o zi vom domni cu Domnul Isus în Împărăția Lui.

♦♦♦

Pavel era un băiețel orfan. Știți ce înseamnă asta? Mama și tatăl lui muriseră și el trăia într-un orfelinat. Într-o zi auzi că Domnul Isus a murit pentru el, că a luat pedeapsa pentru păcatele lui. L-a primit pe Domnul Isus în viața lui, a crezut în El, și L-a primit ca Domn și Mântuitor. Apoi a descoperit ceva care l-a făcut foarte fericit. A citit în Biblie că acum era un copil al lui Dumnezeu și Dumnezeu era Tatăl lui. „Oh, acum am un Tată! Dumnezeu este Tatăl meu și sunt așa de fericit.”

Poate și aici este un băiețel sau o fetiță care nu mai are tată, a murit sau poate v-a părăsit. Dar tu ai un nou Tată, un Tată foarte deosebit, un Tată care

îți va purta de grijă, dacă Îl primești pe Domnul Isus în viața ta și crezi în El ca Mântuitor.

♦♦♦

Mama și tatăl Crinei fuseseră uciși într-un accident de motocicletă, pe când ea avea doar cinci ani. Timp de câțiva ani a fost pasată de la o familie la alta. Nu s-a simțit niciodată acasă și nu s-a simțit niciodată iubită. Deseori era tristă. Într-o zi un bărbat și o femeie, au apărut la ultima familie în care locuia Crina, i-au spus că o iubesc și că ar dori să o adopte. Asta înseamnă că doreau să o ia în familia lor. Trebuiau să meargă la autorități, să completeze multe hârtii și să răspundă la o mulțime de întrebări. În cele din urmă li s-a dat permisiunea să o adopte pe Crina. Au venit unde locuia, au îmbrățișat-o, au privit în ochii ei și i-au spus: „Crina te iubim și din acest moment faci parte din familia noastră.”

La fel se întâmplă atunci când crezi în Domnul Isus Hristos ca Mântuitor. Este ca și cum Dumnezeu Tatăl te-ar lua în brațele Lui, te-ar privi în ochi și ar spune, „Te iubesc foarte, foarte mult”; din momentul acesta ești membru al familiei Lui și El este Tatăl tău. Ai fost înfiat! Și toți cei care sunt înfiați în familia lui Dumnezeu, sunt membri ai acestei familii.

♦♦♦

Carmen era o fată ca toate celelalte fete de vârsta ei. Uneori făcea lucruri care nu plăceau tatălui ei și știa că sunt rele. Cum credeți că reacționa tatăl atunci când Carmen făcea lucruri rele? Credeți că spunea: „Foarte bine. Te iubesc și poți să faci tot ce vrei!” Desigur, nu. Pentru că o iubea pe Carmen știa că trebuie să o corecteze pentru că fetița să nu mai facă aceste lucruri din nou. Motivul pentru care o corectea sau o pedepsea era dragostea pentru ea. Tatăl lui Carmen știa că această corectare era spre binele ei.

Într-o seară tatăl a rugat-o să facă ceva și ea a răspuns „Nu”. Tatăl s-a supărat și i-a spus încetșor: „Carmen, nu ascultă și răspunzi urât. Du-te în camera ta și stai acolo restul serii.” O iubea pe Carmen și dorea să îi arate cum să se poarte.

Dumnezeu, Tatăl nostru ceresc, ne iubește mult mai mult decât tatăl lui Carmen. Și Dumnezeu dorește ceea ce este cel mai bine pentru noi. De aceea, dacă El ne vede făcând ceva rău, ceva care ne-ar răni, ne corectează sau ne pedepsește. Citim despre această pedeapsă a lui Dumnezeu în Biblie: „Dumnezeu pedepsește pe acela care îl iubește.” De ce face El lucrul acesta? Biblia ne spune: „pentru binele nostru și pentru ca să fim părtași ai sfințeniei Lui” (Evrei 12:10). Dumnezeu ne corectează pentru binele nostru, ca să devenim ceea ce așteaptă El de la noi. Noi suntem copiii Lui!

Unul din lucrurile de care s-a bucurat Crina foarte mult, când a fost adoptată de noii ei părinți, a fost faptul că pentru prima dată în viața ei avea un frate și o soră. Părinții aveau doi copii și când a devenit parte a familiei lor, s-a ales nu doar cu părinți noi, dar s-a ales și cu un frate și o soră cu care putea să se joace și să vorbească. Au petrecut multe momente fericite împreună.

La fel, atunci când crezi în Domnul Isus ca Mântuitor, Dumnezeu devine Tatăl tău Ceresc. El te aduce în familia Lui. Sunt mulți alți băieți, fetițe și adulți care sunt deja în familia Lui, pentru că și ei au crezut în Domnul Isus Hristos. Ei devin frații și surorile tale. Faci acum parte dintr-o familie foarte mare!

♦♦♦

Să-ți mai spun ceva despre Crina și noua ei familie. Noi am văzut că ea a avut un tată și o mamă, am văzut că a avut un frate și o soră. Fratele ei era cu câțiva ani mai în vârstă decât ea și era foarte bucuroasă să aibă un frate mai mare. La școala unde mergea, erau câțiva băieți în clasă, care încercau să-și bată joc de ea. Dar fratele ei mai mare i-a luat la rost și le-a spus s-o lase în pace că s-ar putea să dea de necaz. Ce bine e să ai un frate mai mare care să te protejeze!

Și acum o altă veste deosebită! Dacă ești credincios ai și tu un frate mai mare, un frate extraordinar. Numele lui este Domnul Isus Hristos. Biblia ne spune că El ne numește frații Lui (și surorile Lui) (Evrei 2:11) – și chiar dacă suntem păcătoși, suntem așa de diferiți față de El, suntem atât de departe de ceea ce este El, Biblia ne spune că, pentru că am crezut în El, nu Îi este rușine să ne numească frații Lui. Și Domnul spune că oricine ascultă de Dumnezeu este fratele sau sora Lui.

Adevăr: Păcătosul care crede în Hristos primește darul Duhului Sfânt. (CPDC)

Verset biblic: „Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.” (Ioan 7:39)

Unui om i s-a oferit un serviciu important într-o altă țară. Trebuia să meargă imediat, așa că își lăsă copiii cu un vecin până când va trimite după ei. După câteva luni, omul scrisese o scrisoare copiilor și le spusese că noua lor casă este gata și trebuie să vină și să locuiască cu el de săptămâna următoare. „Dar cum ajungem acolo?” întrebă Laura. „Este o hartă aici”, răspunse Carol, care citea scrisoarea. „Mi-e frică! Nu am fost niciodată într-o călătorie de una singură până acum. Mi-e frică să nu ni se întâmple ceva! Nu mă pri-

cep la hărți. Dacă ne pierdem?” „Taci! Mai este o pagină în scrisoare. Uite-o aici! A, e foarte bine! Tata va trimite un prieten care cunoaște drumul. El ne va purta de grijă și va trebui să ne ducă acolo în siguranță.” „Ce bine a gândit tata”, șopi Laura. „Niciodată nu ne lasă să facem ceva de capul nostru. Ne trimite un ajutor.” Curând sosi ajutorul și au plecat împreună. Prietenul lor a avut grijă să nu le lipsească nimic pe perioada călătoriei. I-a încurajat și le-a arătat calea. Au ajuns și s-au bucurat să fie împreună cu tatăl lor.

Dragi copii, nu-i așa că aveți nevoie mai mult decât hrană și îmbrăcăminte pentru o călătorie? Sigur aveți nevoie de un ajutor și de un ghid.

De același lucru au nevoie creștinii care pornesc în călătoria vieții către cer. Ai cerut Domnului Isus să te mântuiască? Ai pornit în această călătorie!. Dar nu trebuie să călătorești singur. Dumnezeu a știut că avem nevoie de Cineva care să ne însoțească și Cineva care să ne călăuzească. Domnul Isus înainte de a se înălța, a promis că va trimite un ajutor pe Duhul Sfânt și El și-a ținut această promisiune și L-a trimis în ziua Rusaliilor. Atunci când crezi în Domnul Isus ca Mântuitor, Duhul Sfânt vine să te ajute pe calea către cer. El este întotdeauna aici ca să te ajute să înțelegi harta lui Dumnezeu, Biblia, pentru a te călăuzi și a te încuraja. Domnul te va duce în siguranță în cer.

Ai și tu acest ajutor? Roagă-L pe Domnul Isus să fie Mântuitorul tău și El îți va da acest ajutor.

Istorie biblică:

Evreii care s-au pocăit au primit Duhul Sfânt în ziua Rusaliilor (Fapte 2:36-47, în mod deosebit versetul 38).

Aceștia erau păcătoși de cea mai joasă speță. Ei răstigniseră pe Domnul Isus. Dar le-a părut rău pentru păcatele lor, s-au întors și au crezut în Hristos, nu le-au fost iertate doar păcatele, ci Duhul Sfânt a venit și a locuit în ei, așa cum face pentru fiecare persoană care crede în Isus Hristos oricât de răi ar fi fost înainte.

Adevăr: Păcătosul care crede în Isus Hristos este răscumpărat, eliberat din robia păcatului.

Verset biblic: „Căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viețuire, pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri,” (1 Petru 1:18) (CPDC)

Cu peste un secol în urmă președinte al SUA era Abraham Lincoln. Era foarte nefericit pentru că multe femei și bărbați în țara lui erau sclavi. A făcut

tot ce a putut să elibereze sclavia și a reușit. Pe vremea aceea, un om mergea pe o stradă într-un oraș american și a ajuns la un magazin de animale. A privit în vitrină și a văzut o cușcă cu câteva păsări foarte frumoase înăuntru. I se păru că păsările erau cam nervoase și se luptau din greu să fie libere. S-a oprit și a privit păsările mai multă vreme, cu lacrimi curgând pe obraz. A intrat în magazin și a întrebat pe vânzător cât cere pentru păsări. Când omul i-a spus suma, a verificat câți bani avea. Avea destui ca să cumpere toate păsările. Așa că le-a cumpărat, una câte una. De fiecare dată lua una, se ducea la ușă și o lăsa să zboare. A făcut lucrul acesta cu toate păsările. Unii oameni s-au adunat în jurul lui și l-au întrebat: „De ce faci lucrul acesta?” „Eu am fost unul dintre sclavii pe care i-a eliberat Abraham Lincoln. Acum sunt liber și știu ce minunată este libertatea. Și doresc ca și aceste păsări să se bucure de libertate.”

La fel face și Domnul Isus pentru noi atunci când credem în El ca Mântuitor. El ne răscumpără, El ne eliberează din păcat și sclavie pentru că El la cruce a plătit prețul pentru libertatea noastră.

Adevăr: Păcătosul care crede în Domnul Isus Hristos este sigilat cu Duhul Sfânt. (CPDC)

Verset biblic: „Și voi după ce ați auzit cuvântul adevărului (Evangelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, care fusese făgăduit.” (Efeseni 1:13)

Probabil ați urmărit filme cu cowboy. De ce se numesc cowboy? Pentru că ei îngrijesc vaci sau turme. Fermele sunt foarte mari întinzându-se pe mulți kilometri. În jurul fermelor nu sunt garduri, nu sunt porți și vitele pot să se miște în voie cum le place. Așa că stăpânii lor au un semn de recunoaștere al vitelor, pentru situația în care acestea se amestecă cu vitele altora în preerie (cum se numește acest loc larg de pământ). Poate ați văzut cowboy însemnându-și vitele cu un fier încins. De ce fac asta? Fiecare fermă are semnul ei, semn pe care îl folosesc pentru a-și marca vitele. Semnele diferă de la o fermă la alta. De exemplu ferma „Munții Albaștri” are o linie curbă ce reprezintă munții, iar ferma „Sandu” are un S. Semnul arată cărei ferme aparțin vacile. Astfel ei știu să aibă grijă de vitele care au semnul fermei lor. Dacă niște vite se rătăcesc între vitele vecinului, acesta îl cheamă și îi spune să își ia vitele.

Atunci când noi Îl rugăm pe Domnul Isus să fie Mântuitorul nostru, El trimite Duhul Sfânt în inimile noastre. Din acel moment au loc multe lucruri ex-

traordinare. Unul din ele este că din moment ce Dumnezeu locuiește în inima noastră, noi suntem diferiți. Noi aparținem lui Dumnezeu. Semnul Lui este pe noi și arată cui aparținem. Acest semn este Duhul Sfânt. Doar Dumnezeu poate să vadă acest sigiliu sau semn. El există și este acolo. Și noi suntem diferiți de oamenii din jurul nostru. Acum Îl iubim pe Dumnezeu, iubim Cuvântul Lui, ne place să vorbim cu El, iubim poporul Lui și urâm ceea ce nu este sfânt. Dumnezeu ne-a sigilat cu Duhul Sfânt.

Adevăr: Păcătosul care crede în Isus Hristos are viața veșnică. (CPDC)

Verset biblic: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică.” (Ioan 3:16)

Cu mii de ani în urmă, egiptenii credeau că vor trăi veșnic. De aceea când îi înmormântau pe cei dragi puneau în mormânt hrană, haine, animalele preferate și chiar anumite lucruri. Lor nu le venea să creadă că existența omului încetează atunci când trupul moare. Și aveau dreptate să creadă așa, pentru că Dumnezeu ne-a creat ca să trăim veșnic. Trupul tău moare pentru că ești păcătos, dar ceea ce ești tu în realitate, ceea ce este în tine nu se sfârșește atunci când moare trupul, ci merge la Dumnezeu sau într-un loc departe de Dumnezeu.

Noi toți ar trebui să mergem în acest loc departe de Dumnezeu, din cauza păcatului și a neascultării. Dar nu trebuie să fie așa. Dumnezeu ne oferă darul vieții veșnice, ceea ce înseamnă că vom trăi pentru veșnicie. Viața veșnică nu este doar viața de după moarte. Viața veșnică înseamnă să-L cunoști pe Domnul Isus ca Mântuitor, să Îl ai pe Dumnezeu ca Tată și să trăiești într-un mod plăcut Lui, aici pe pământ. Apoi această viață continuă atunci când trupurile noastre mor și ceea ce suntem noi cu adevărat, ceea ce trăiește în trupurile noastre, merge să locuiască cu Dumnezeu în cer. Acolo vom fi eliberați de păcat. După aceea, la înviere, trupurile credincioșilor vor învia și se vor uni cu interiorul. Aceste trupuri noi, minunate, nu vor mai fi atinse de boală sau de bătrânețe. Și așa vom trăi pentru totdeauna cu Dumnezeu. Poate te întrebi, „Cum aș putea să am viață veșnică?”

Viața veșnică începe din momentul în care te întorci din păcat și crezi în Domnul Isus ca Mântuitor. Biblia spune că vei primi atunci viața veșnică (Ioan 3:16). Aceasta este în dar pentru noi, dar Domnul Isus a plătit pentru ea atunci când a murit pe cruce. Primește minunatul dar al lui Dumnezeu chiar astăzi.

Adevăr: Credincioșii pot fi siguri de mântuirea lor.

Verset biblic: „*V-am scris aceste lucruri ca să știți că voi, care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, aveți viață veșnică.*” (1 Ioan 5:13)

(CPDC, MC, MS)

Martin Luther, renumitul predicator care a trăit în Germania, cu mulți ani în urmă, a visat odată că diavolul i-a arătat o listă mare cu păcatele lui. Privind la această listă mare l-a întrebat pe diavol în vis: „Acestea sunt toate păcatele mele?” „Nu” spuse diavolul. „Păi atunci arată-mi-le pe toate!” I s-a arătat o listă și mai lungă și a întrebat: „Acestea sunt toate păcatele mele?” „Da.” „Ia stiloul și scrie peste toate aceste păcate ce spune Dumnezeu în Biblie, *sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat*” (1 Ioan 1:7).

Ei bine, asta se întâmplă atunci când crezi în Isus Hristos. Toate păcatele tale sunt iertate și ești curat în ochii lui Dumnezeu. Biblia ne spune că nu îți vei pierde mântuirea. Dacă ai crezut în Domnul Isus Hristos, ești mântuit pentru veșnicie (Ioan 10:28).

♦♦♦

Atunci când vechea fire biruiește făptura nouă din tine și păcătuiești sau faci ceva rău, nu-ți pierzi mântuirea. Dumnezeu te vede la fel de curat și sfânt ca pe Domnul Isus. Ești încă creștin și membru în familia lui Dumnezeu.

David a spart o fereastră. Tata s-a supărat foarte tare. Dar David era încă fiul tatălui său, era încă membru al familiei lui. Relația cu tatăl lui nu era una grozavă, dar era încă tatăl lui.

Dacă ai crezut în Domnul Isus ca Mântuitor la fel va fi și cu tine atunci când păcătuiești. Lui Dumnezeu nu-l place păcatul, dar ești încă copilul Lui, ești încă în familia Lui. Relația ta cu Dumnezeu nu este bună, dar Dumnezeu este încă Tatăl tău și tu ești încă în familia lui Dumnezeu.

♦♦♦

Timotei l-a primit pe Domnul Isus, într-o seară, la o întâlnire deosebită ce a avut loc la ei în biserică. Predicatorul vorbise din versetul „*Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit*” (Fapte 16:31. În drum spre casă era foarte fericit că a crezut în Domnul Isus și este și el mântuit. Dar mai târziu, stând singur în camera lui, a început să se îndoiască. „Oare sunt mântuit cu adevărat?” Apoi chiar i s-a părut că aude o voce care spunea: „Nu ești mântuit. N-are sens. Nu-i nimic special în asta.”

Desigur era doar imaginația lui. Dar Timotei s-a gândit câteva momente, apoi a deschis Biblia la promisiunea din Fapte 16:31 și a ținut-o deschisă spre locul de unde i se părea că aude vocea și a spus: „*Uite, citește tu însuși. Dumnezeu a spus asta și trebuie să fie adevărat.*”

Fetița privea la bătrânică ce stătea în tren pe scaunul din fața ei și îi fu milă de ea. Bătrânică părea nervoasă. Fetița nu avea nici o grijă, nici o teamă, nu îi păsa de nimic. Deodată trenul a intrat într-un tunel și bătrânică strigă: „O, dragă”. Fetița îi spuse: „Nu trebuie să vă fie frică. Tatăl meu este mecanicul trenului și nu va lăsa să se întâmple nici un rău”.

Fetița avea încredere în tatăl ei. Cu atât mai mult noi trebuie să avem încredere în Tatăl nostru ceresc, care este credincios, care ne iubește, care ne poartă de grijă în orice moment. Noi cu toții putem depinde de El. El nu ne va părăsi niciodată. El ne va purta de grijă, ne va proteja și ne va ține în siguranță, orice s-ar întâmpla.

♦♦♦

Petru era creștin doar de trei săptămâni. Într-o zi după școală prietenii lui au luat un tub de lipici, au turnat lipiciul într-o pungă de plastic și au început să inhaleze mirosul. Petru știa că e o nebunie și e rău ceea ce fac ei, dar nu avu curajul să refuze. Se alătură și el grupului. Toată noaptea se foi în pat. Îi veneau tot felul de gânduri. „Nu ești creștin.” Era chiar supărat. Apoi își aminti de un semn de carte pe care i-l dăduse învățătoarea la școala duminicală. Se ridică din pat, căută semnul și îl citi. „*Eu le dau viață veșnică, în veac nu vor pieri și nimeni nu le va smulge din mâna Mea.*” (Ioan 10:28)

„Cred. Cred că am viața veșnică” șopti Petru. „Tată Ceresc, astăzi am greșit. Te rog frumos, iartă-mă. Ajută-mă ca data viitoare să spun «Nu», colegilor mei.” Se duse înapoi în pat și dormi liniștit.

♦♦♦

Mama lui Filip îi făcea deseori promisiuni - dar rareori se ținea de ele. Uita. Alteori era prea ocupată ca să facă ce spusese că va face. Alteori spunea că nu are bani și nu poate să cumpere ce a promis. Alteori se răzgândea fără motiv.

Filip era creștin. Îl rugase pe Domnul Isus să fie Mântuitorul lui și într-o zi a început să se îndoiască de credințioșia Domnului Isus. „Oare își ține Domnul Isus promisiunile?” El era mereu ispitit să facă lucruri rele și uneori chiar reușea să facă lucruri rele. Poate că Domnul Isus era ca mama lui, poate că nu-și ține promisiunile se gândea Filip. Poate își schimbă și El părerea fără motiv. Discută cu învățătoarea despre aceasta. „Domnul Isus a venit cu adevărat în inima mea?” întrebă el. „Tu crezi că a venit când l-ai cerut să vină?” „Sigur. Și l-am rugat să mă facă altfel de băiat, dar încă fac multe lucruri rele.” „Domnul Isus a promis că dacă cineva deschide ușa inimii, El intră și va locui acolo,” răspunse învățătoarea. „Mama mea uită de multe ori ceea ce a promis sau își schimbă părerea. Oare și Domnul Isus ar face la fel?” „Cu siguranță,

nu. Mama ta nu este perfectă; Domnul Isus este. El nu a spus niciodată o minciună și nu Și-a călcat niciodată o promisiune.” „Dar, nu-l prea ocupat să mă ajute, sau nu Și-a schimbat părerea?” continuă Filip. „El își ține întotdeauna promisiunile. El a promis că vine în inima noastră când Îl rugăm și a promis că nu ne va lăsa și nici nu ne va părăsi.” Învățătoarea îi arată un verset din Biblie (Evrei 13:5b).

„Dar dacă facem lucruri rele” continuă învățătoarea „noi ne vom simți rău. Și când facem lucruri rele să știi că noi nu suntem plăcuți lui Dumnezeu. Dar El nu ne părăsește. Ceea ce trebuie să facem este să-l spunem ce am făcut rău, să-L rugăm să ne curățească, să ne ierte. N-ai vrea să faci lucrul acesta chiar acum?” Filip și învățătoarea se rugară împreună. Copilul era mai liniștit bazându-se pe promisiunile lui Dumnezeu și se hotărî ca de acum înainte să îi spună Domnului Isus tot ce greșește.

♦♦♦

Ai văzut vreodată un certificat de naștere? (*arată un certificat de naștere*). Acesta este certificatul meu de naștere. În el scrie unde și când m-am născut, cine sunt părinții mei. Este o dovadă și nimeni nu se poate îndoii.

Dacă ai crezut în Domnul Isus ca Mântuitor ești născut din nou și această carte, Biblia, este certificatul tău pentru nașterea din nou. Biblia spune că ești mântuit pentru că ai crezut în Domnul Isus Hristos. „*Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit*” (Fapte 16:31). Acum știi că Dumnezeu este Tatăl tău ceresc. Biblia spune în Ioan 1:12 că atunci când L-ai primit pe Domnul Isus Hristos, El a devenit Tatăl tău ceresc. Aceasta s-a întâmplat în locul și în momentul în care L-ai primit. Aceasta este dovada nașterii tale din nou. Este scris aici.

♦♦♦

Un om bogat văzu un copil sărman căutând într-un coș de gunoi. „Ce cauți acolo?” întrebă el. „Domnule, caut ceva de mâncare.” „Păi, nu mânca din gunoaie!” strigă omul bogat. Apoi scoase un carnețel din buzunar, scrise ceva pe el, rupse foaia și o înmână copilului. „Uite, ia foaia asta și du-te la casa mare de pe deal, acolo locuiesc eu. Dă această foaie administratorului și el va spune bucătarului să-ți dea ceva bun de mâncare.”

Băiatul mulțumi omului și făcu așa cum i se spusese. Când sună clopoțelul de la ușa casei, administratorul deschise ușa cu o figură foarte neprimitoare. „Acesta este o proprietate privată. Pleacă băiețuș!” „Vă rog, un domn mi-a dat foaia aceasta.” Omul luă foaia, o citi și îl pofti înăuntru. După câteva minute băiatul mânca ceva foarte bun la bucătărie.

Era aproape gata, când administratorul se întoarse și îl întrebă: „Ți-a plăcut mâncarea?” „O, da, mulțumesc mult, a fost minunată!” Omul discută mai

multe cu băiatul și află că este orfan, așa că îl chemă să lucreze câte ceva pe lângă casă. Mânca acolo, dormea acolo ca și ceilalți slujitori.

Uneori bărbatul îi vorbea copilului despre Domnul Isus și băiatul era foarte interesat. „Mi-ar place să fiu un creștin ca dumneavoastră, domnule, dar nu cred că Dumnezeu va lăsa pe cineva ca mine să intre în cer.” „Dumnezeu a scris în Cuvântul Lui că orice păcătos care vine și cere iertare și crede în Domnul Isus va fi iertat și va trăi cu El pentru veșnicie în cer” răspunse proprietarul. „Este o promisiune și este scris în Biblie. Tot ce trebuie să faci este să Îi ceri iertare, să Îi ceri să te mântuiască și să crezi promisiunea Lui.”

„Îți amintești bucata de hârtie pe care ți-am dat-o, când ai venit prima dată aici, la casă?” „Da, domnule! Întâi administratorul a încercat să mă alunge, dar când a văzut bilețelul m-a lăsat imediat.” „La fel este și cu promisiunile lui Dumnezeu. Tu vii înaintea lui Dumnezeu crezând în promisiunile Lui, El îți va ierta păcatele și te va mântui astăzi și când vei muri, vei fi cu El în cer.”

Băiețelul înțelese și crezu în promisiunea lui Dumnezeu. L-a primit pe Domnul Isus în inima lui și a fost mântuit.

♦♦♦

Este un proverb care spune că „nu trebuie să arunci bebelușul cu apa în care i-ai făcut baie”. Aceasta înseamnă că trebuie să arunci apa murdară, dar trebuie să ții bebelușul. Nici o mamă normală nu și-ar arunca bebelușul pentru că e murdar. Îi face baie și aruncă apa murdară.

Nu uita aceasta, dacă ești creștin, data viitoare când te vei simți părăsit de Dumnezeu pentru că ai păcătuit și te simți murdar! El nu te va arunca! Când ai venit la El, te-a primit în familia Lui. Păcatele tale au fost iertate pentru că Domnul Isus a murit pentru tine. Sângele Lui te-a făcut curat în ochii lui Dumnezeu și ai devenit un copil al lui Dumnezeu. El te iubește foarte mult. Oricât de tare te-ai murdări, El nu te va arunca afară. Nu! Tu ești copilul Lui! Spune Lui tot ce-ai făcut, cere-I iertare și El te va curăți. „*Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire*” (1 Ioan 1:9).

♦♦♦

Un păstor care își caută oaia pierdută, nu o ridică doar dintre spini și mărăcini și o pune pe iarbă, ci o ia acasă, o aduce la turmă ca să poată fi cu ochii pe ea.

La fel Bunul Păstor, care a murit ca să ne mântuiască din păcatele noastre, nu ne-a salvat doar. El a înviat și lucrează pentru noi acum, ne poartă de grijă. El ne-a mântuit din păcat, ne-a scos din starea de pierduți, iar acum ne poartă de grijă și ne va duce în siguranță în ceruri.

Căpitanul unui vas a văzut un om luptându-se cu valurile mării. L-a adus pe vas, și i-a dat mâncare. Și ce credeți că a făcut apoi? L-a pus într-o barcă și l-a aruncat iarăși în mijlocul oceanului, pentru că asta era tot ce putea să facă? Nu, l-a adus în siguranță într-un port.

Domnul Isus Căpetenia mântuirii noastre face la fel. Ne-a mântuit din păcat. Apoi credeți că ne lasă să ne descurcăm pe cont propriu? Nu, Domnul Isus ne poartă de grijă până ajungem în cer.

♦♦♦

Niște copii erau în vacanță lângă o pădure. Într-o dimineață au deschis ușa cabanei și au văzut un pui de căprioară care îi privea cu niște ochi blânzi. Căprioara nu fugi și copiii îi mângâiară urechile.

Ea începu să îi lingă pe mâini ca și cum ar fi spus, „Îmi place de voi!” Ce încântați au fost copiii să se împrietenească cu un animal sălbatic și au fost mai încântați când căprioara se întoarse în fiecare dimineață și se juca cu ei. Dar vacanța a ajuns la sfârșit! Copiii se gândeau că începe perioada de vânatoare și le era milă de biata căprioară. „Știu ce să fac!” Îi voi lega o fundă roșie la gât și când vânătorii vor vedea funda, vor ști că nu e numai așa o căprioară, ci e căprioara unui copil și nu o vor împușca.” În ultima zi de vacanță, căprioara stătu liniștită, privind parcă mirată copiii care îi legară funda roșie la gât. Apoi plecară cu toții. S-ar putea ca ideea copiilor să fie bună și s-ar putea ca cineva să vadă căprioara cu fundă roșie la gât și să spună „Nu o voi împușca e proprietatea cuiva.”

Dar este altceva, tot de culoare roșie care îi ține pe copii în siguranță și îi protejează de consecințele păcatului. Acesta este sângele Domnului Isus Hristos care a curs atunci când El a murit pe cruce la Golgota, pentru tine și pentru mine. Noi toți merităm să fim pedepsiți de Dumnezeu pentru păcatele noastre. „Plata păcatului este moartea.” Dar Dumnezeu a dat pe Fiul Lui să moară pentru noi și să plătească acest preț. Dacă credem în Domnul Isus Hristos noi vom fi iertați și vom fi scăpați de pedeapsa lui Dumnezeu. Tot ceea ce trebuie să faci este să crezi în Domnul Isus, să te întorci din păcat și să trăiești într-un mod plăcut Lui. „*Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată a lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*” (Romani 6:23).

Dacă facem lucrul acesta, vom fi siguri că El ne va ține în siguranță.

Capitolul 6 Doctrina despre Duhul Sfânt

Este esențial ca cei mici să cunoască și să înțeleagă câteva din adevărurile Bibliei despre Duhul Sfânt. Duhul Sfânt nu este o persoană misterioasă și necunoscută. Copiii trebuie să cunoască cine este El, ce face El pentru ei și în ei, și ce dorește să facă prin ei.

Așa că acest capitol include istorioare care vă vor ajuta să îi învățați pe copii despre Duhul Sfânt.

Adevăr: Duhul Sfânt este o Persoană. (CPDC)

Verset biblic: „*Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluitți pentru ziua răscumpărării.*” (Efeseni 4:30)

În filmele de tipul Războiul Stelelor personajele spun deseori: „Fie ca puterea să fie cu tine.” Prin aceasta ei vor să spună: „Fie ca puterea care umple universul să te umple și pe tine, să-ți dea putere să faci ce este bine.” Cam așa ceva este și cu credința în Dumnezeu, dar este o mare diferență, pentru că această forță din film nu este o persoană, ea este doar o putere.

Dumnezeul nostru este trinitate – Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt. Sunt una și sunt trei în același timp. Este mai ușor să te gândești la Tată sau la Fiu ca persoane, dar trebuie să știi că și Duhul Sfânt este o persoană. El este o forță, dar nu doar o forță ca electricitatea sau ca vântul; pentru că noi Îl putem întrista, ne putem opune Lui, Îl putem respinge. Duhul Sfânt ne vorbește, ne învață, se poate ruga pentru noi, ne mângâie, ne călăuzește. Doar o persoană poate face aceste lucruri.

Adevăr: Duhul Sfânt este Dumnezeu.

Verset biblic: „*Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.*” (Matei 28:19)

„Cine este directorul acestei afaceri?” întrebă un muncitor nou căruia i se arăta întreprinderea. „Domnul Stănescu. El a început această afacere și el

răspunde de ea.” „Eu credeam că este domnul Bunea. El a semnat scrisoarea care mi-a fost trimisă.” „Da” răspunse cel care îi instruia pe noii muncitori. „Domnul Bunea răspunde de secția aceasta, el angajează, concediază și are putere de decizie.” „Deci este la fel de important ca domnul Stănescu?” „Da. Mai este și domnul Popa. El este acela care are grijă de partea tehnică a afacerii. Deci vedeți, toți trei sunt importanți. Sunt parteneri.”

Această afacere era condusă de trei oameni. La fel, sunt trei persoane care conduc lumea și universul. Diferența este că cei trei parteneri de afaceri erau trei persoane diferite, dar Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt sunt persoane care formează un singur Dumnezeu.

Dumnezeul nostru este unic, dragi copii, dar cuprinde trei persoane. Duhul Sfânt este Dumnezeu la fel cum Tatăl și Fiul sunt Dumnezeu. Cele trei persoane lucrează împreună și au aceeași natură.

Istorie biblică:

Povestirea Ananiei și Safirei (Fapte 5:1-11) și în special versetul 3 și 4.

Petru spune Ananiei și Safirei că nu au mințit doar pe oameni, ci au mințit pe Dumnezeu (versetul 4). Dar în versetul anterior Petru spune că au mințit pe Duhul Sfânt. Deci Duhul Sfânt este Dumnezeu.

Adevăr: Duhul Sfânt a ajutat oamenii din Vechiul Testament. (CPDC)

Verset biblic: „*Duhul Domnului a venit peste Samson; și fără să aibă ceva în mână, Samson a sfâșiat pe leu cum se sfâșie un ied. N-a spus tatălui său și mamei sale ce făcuse.*” (Judecători 14:6)

Mătușa Gabi venea deseori în vizită și gemenii așteptau vizitele ei cu mare interes. Era sora mai mică a mamei și David și Iosua o îndrăgeau foarte mult. Aducea întotdeauna daruri mici pentru fiecare și era ea însăși o persoană veselă și știa o mulțime de glume. Mama se bucura și ea de vizitele mătușii Gabi pentru că era bolnavă și nu putea să lucreze prea multe în casă, dar, cum apărea mătușa Gabi, treaba mergea strună. Și tata era bucuros pentru că prezența mătușii însemna ajutor în gospodărie, dar și doi băieți care o ajutau la lucru; ștergeau vasele, își făceau curat în cameră, în general încercau să-și impresioneze mătușa. Când își făceau temele mătușa îi ajuta acolo unde ei nu înțelegeau și totul mergea mai ușor.

Cum pleca însă mătușa Gabi lucrurile intrau în norma: zile de nemulțumire, de neascultare, de luptă. „Oare nu ar fi minunat dacă ar putea să stea cu

noi?” spuse David într-o zi lui Iosua. Vizitele mătușii Gabi seamănă puțin cu vizitele Duhului Sfânt în timpul Vechiului Testament. În vremurile acelea, Dumnezeu nu a permis încă Duhului Sfânt să locuiască în inima și viața tuturor credincioșilor. El venea și pleca. Din când în când Dumnezeu Îl trimetea să fie cu diferiți oameni, în anumite momente și atunci oamenii erau mai înțelepți, mai puternici, pentru a face lucrurile pe care le aștepta Dumnezeu de la ei. Doar după ce Domnul Isus s-a ridicat la cer, Duhul Sfânt a venit să locuiască în inima și viața celor care cred în Domnul Isus.

Istorie biblică:

- Duhul Sfânt l-a ajutat pe Bețaleel să construiască cortul întâlnirii (Exod 31:3). Construirea cortului a fost o sarcină extraordinar de grea, mai grea decât abilitățile oricărei persoane. Dar Duhul Sfânt a venit peste Bețaleel și peste lucrătorii lui și i-a ajutat să facă imposibilul.

- Duhul Sfânt l-a călăuzit pe Iosua (Deuteronom 34:9).

Iosua era foarte neliniștit la ideea de a deveni conducător, mai ales după ce poporul avusese un conducător așa de extraordinar ca Moise. Duhul Sfânt a venit peste el și l-a ajutat să fie un conducător după voia lui Dumnezeu.

- Duhul Sfânt l-a ajutat pe Elisei să facă minuni (2 Împărați 2:9-15).

O minune este un lucru imposibil de realizat de către o persoană. Cu toate acestea Elisei și alți oameni ai lui Dumnezeu au făcut multe minuni. Cum? Nu ei au făcut aceste minuni, ci Duhul Sfânt care a venit peste ei.

Adevăr: Duhul Sfânt locuiește astăzi în credincioși.

Verset biblic: „*Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi, și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri?*” (1 Corinteni 6:19) (CPDC)

Iosua și David au fost foarte surprinși într-o zi când a apărut mătușa Gabi cu trei valize în loc de una. „Am venit!” spuse ea fericită. Băieții o ajutară să își ducă lucrurile în casă. După ce a plătit taxiul, mătușa Gabi a început să-și aranjeze lucrurile și băieții au întreat-o cât va sta.

„De data asta voi sta mai mult.” „Mama voastră m-a rugat să o ajut. Am făcut cerere de concediu și am lucrat o lună în plus. Voi sta mai mult.” Ce bucuroși au fost copiii că mătușa Gabi va sta mai mult!

Ce zi deosebită a fost pentru poporul lui Dumnezeu când Duhul Sfânt a venit să locuiască în noi. A venit în ziua Rusaliilor și de atunci locuiește în inima fiecărei persoane care Îl primește pe Domnul Isus Hristos ca Mântuitor.

El a venit să trăiască în noi și locuiește în noi. El nu ne părăsește atunci când facem, spunem sau gândim lucruri care nu-l sunt pe plac, cu toate că aceste lucruri Îl întristează și Îl fac să nu se simtă bine. El vine în noi, El ne schimbă și ne face să trăim într-un mod plăcut lui Dumnezeu. Suntem niște copii diferiți. Suntem născuți din nou, avem o nouă natură, cu toate că în același timp trăim în natura noastră păcătoasă.

Adevăr: Duhul Sfânt îi ajută pe creștini zi de zi. (CPDC)

Verset biblic: „*Voi pune Duhul Meu în voi, și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele.*” (Ezechiel 36:27)

Un bătrân soldat, rămas fără bani, începu să cânte la vioară pe străzile Vienei pentru a câștiga ceva. Într-o zi tremura așa de tare că nu a mai putut să cânte. Un trecător i-a spus: „Prietene ești prea bătrân și slăbit, dă-mi mie vioara”. Străinul a început să cânte și cânta așa de frumos că în jur s-a adunat o mare mulțime și banii au început să curgă în pălăria bătrânului soldat. Violonistul de ocazie a golit banii din pălărie în buzunarul soldatului, i-a dat vioara înapoi și a plecat. „Cine este?” a întrebat cineva. „Este Bucher, renumitul violonist” răspunse altcineva. Așa era. Renumitul violonist a luat pentru un puțin timp locul bătrânului soldat și a cântat câștigându-i existența.”

Duhul Sfânt vede eforturile noastre de a trăi pentru Domnul Isus Hristos și El ia locul nostru, ne binecuvântează, ne dă putere și lucrează prin noi.

Adevăr: Duhul Sfânt ne ajută să înțelegem Cuvântul lui Dumnezeu. (CPDC)

Verset biblic: „*Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.*” (Ioan 14:26)

Poate și tu ai avut momente în care nu ai înțeles ceva din manualele școlare. Maria avea o problemă. Nu îi plăceau lecturile suplimentare. Erau plictisitoare, dificile și plângea de fiecare dată când trebuia să citească. Într-o zi, la școală veni în vizită o scriitoare. Maria ajunse acasă și spuse plină de entuziasm: „Am citit un capitol întreg din carte împreună cu ea. A fost așa de interesant. Ne-a explicat părțile dificile, ne-a spus glume și dacă ar fi în fiecare zi la școală, mi-ar place să citesc cărțile ei.” Autoarea cărții a fost persoana cea mai pregătită să îi ajute pe copii să înțeleagă cartea.

Dumnezeu a trimis autorul Bibliei să ne ajute să înțelegem Cartea Lui. Dumnezeu Duhul Sfânt este Cel care a spus scriitorilor Bibliei ce să scrie și este Cel care a verificat că ei au scris acolo cuvintele lui Dumnezeu.

Duhul Sfânt este cel care ne ajută să înțelegem Biblia, să ne bucurăm de ea atunci când o citim, la fel cum scriitoarea cărții a venit în clasa Mariei și a ajutat pe copii să înțeleagă cartea și să se bucure de ea. Fără ajutorul Duhului Sfânt noi nu putem înțelege Biblia. De aceea sunt așa mulți oameni care consideră Biblia plictisitoare, dificilă, chiar o carte de modă veche. Ei nu au Duhul Sfânt care să îi ajute.

Adevăr: Duhul Sfânt produce roade în noi. (CPDC)

Verset biblic: „*Roadă Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credințioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege.*”
(Galateni 5:22-23)

Duhul Sfânt locuiește în copiii care au crezut în Domnul Isus ca Mântuitor și dorește să le arate schimbarea care trebuie să apară în viața lor. Copiii sunt ca și copacii, iar aceste schimbări, seamănă cu fructele care cresc în pomi.

Când un chelner duce castronul cu supă peste capetele oamenilor din restaurant, aceștia nu știu ce fel de supă duce chelnerul, doar dacă cineva îl împiedică și cade! Atunci oamenii descoperă că-i o supă de legume, de pui sau de ciuperci, pentru că aceasta se răspândește peste tot.

Oamenii nu știu ce este în noi până când nu ne împiedicăm de lucruri grele în viața noastră. Atunci oamenii Îl văd pe Domnul Isus trăind în noi, pentru că în mijlocul problemelor din viața noastră nu se împrăștie: mânie, blesteme, nemulțumire, ci credință, dragoste, răbdare și alte roade ale Duhului. Duhul Sfânt produce aceste roade în copilul credincios.

♦♦♦

Trandafirii zdrobiți au un miros foarte frumos. Când Domnul Isus a fost zdrobit pe cruce nu i-a blestemat pe cei care L-au dat la moarte, ci S-a rugat pentru ei și L-a rugat pe Dumnezeu să îi ierte. Când suntem răniți, când suntem jigniți, mirosim frumos sau revărsăm toată răutatea din noi? Când suntem jigniți, unii dintre noi ne obrăznicim. Dar dacă Îl rugăm pe Duhul Sfânt să ne umple inimile cu dragoste, viața noastră va revărsa dulceață, un miros plăcut, la fel ca Domnul Isus.

♦♦♦

Un băiat și tatăl lui mergeau pe stradă. Băiatul observă o creangă ruptă

ce căzu dintr-un măr. „Tată să luăm creanga acasă. Poate că va face ceva mere.” „Nu, este imposibil. E moartă și nu mai face mere. Creanga face mere, doar dacă face parte din copac.” Apoi tata spuse copilului: „Și noi suntem ca această creangă moartă. Suntem morți și nu putem produce roadele pe care le dorește Dumnezeu: bucuria, dragostea, credința, până când nu primim o viață nouă de la Dumnezeu, crezând în Domnul Isus ca Mântuitor. Atunci vor crește aceste roade în noi.”

Adevăr: Duhul Sfânt ne dă puterea să trăim pentru Isus Hristos. (CPDC)

Verset biblic: „Zic dar: *umblați cârmuiți de Duhul și nu împliniți poftele firii pământești.*” (Galateni 5:16)

Dacă dorești să oprești o mașină, folosești frâna. Puterea ta nu o poate opri, dar frâna are putere să oprească mașina. Tot ceea ce trebuie să faci este să pui piciorul pe frână și mașina se va opri.

La fel, când dorești să te oprești din păcat nu trebuie să ai puterea în tine să te oprești, ci Dumnezeu Duhul Sfânt are puterea să te oprească. Tu ești piciorul și tot ceea ce trebuie să faci este să vrei să faci ceea ce trebuie. Duhul Sfânt este ca și frâna. Trebuie să te rogi și să-I spui lui Dumnezeu că dorești să te oprești și atunci prin puterea Lui, El te va ajuta.

Darius era într-un mare necaz. Era credincios și dorea să placă lui Dumnezeu, dar oricât de mult ar fi încercat, nu-și putea stăpâni mânia. Firea lui veche se lupta mereu cu firea lui nouă și câștiga bătălia. Când l-a găsit pe fratele lui mai mic jucându-se cu Gameboy-ul lui, a țipat la el și l-a bătut. La fotbal cu colegii era cel mai violent. Nu trecea o zi fără ca Darius să nu se supere pe cineva, să nu se mânie pe cineva, sau să nu se supere pentru ceva. Știa că trebuie să-și stăpânească temperamentul și dorea să facă ceva. Știa că lucrul acesta este rău. Auzise la școala duminicală că Domnul Isus Hristos a murit, nu doar ca să ne mântuiască, dar El este viu și poate să ne ajute să trăim o viață plăcută lui Dumnezeu. Au învățat un verset biblic: „*păcatul nu va mai stăpâni asupra voastră*” (Romani 6:14).

Într-o seară îngenunche și se rugă: „Doamne Isuse, Te rog, ajută-mă să mă stăpânesc. Am nevoie de ajutorul Tău, ajută-mă!”

Domnul Isus, prin Duhul Sfânt l-a ajutat chiar din ziua aceea. Vedeți, Domnul Isus a trimis Duhul Sfânt să locuiască în viața și inima copiilor care au crezut în El. El trăiește în noi și ne dă puterea să biruim păcatele care doresc

să ne stăpânească. Dar asta nu se întâmplă dintr-o dată. Puțin câte puțin, în săptămânile și lunile care au urmat, Darius a văzut că poate să se stăpânească. Duhul Sfânt i-a dat putere să se stăpânească. El va face la fel și pentru tine, dacă dorești ajutorul Lui și dacă îl ceri.

Istorie biblică:

Schimbarea din viața lui Petru după Ziua Cincizecimii

Înainte era fricos, nu era atât de curajos. Înainte se lepădase de Domnul Isus; acum i-a înfruntat pe cei care l-au răstignit, spunându-le că au făcut rău (Fapte 2:23) – și i-a îndemnat să se pocăiască (Fapte 2:38). De ce era el o persoană atât de diferită? Pentru că era plin de Duhul Sfânt.

Capitolul 7

Sfințirea – Doctrine despre viața creștină

Atunci când Îl primim pe Domnul Isus ca Mântuitor, El face mai mult decât să ne ierte păcatele. Prin Duhul Sfânt, El locuiește în noi. El ne schimbă viața și ne eliberează de puterea păcatului. Suntem niște făpturi noi. În viața noastră apare schimbarea și continuăm din schimbare în schimbare, trăind aproape de Domnul Isus – pentru că El a murit ca să fim iertați și ca să ne facă buni.

Adevăr: Duhul Sfânt îi face pe creștini sfinți. (CPDC)

Verset biblic: „pentru ca porunca Legii să fie împlinită în noi, care trăim nu după îndemnul firi pământești, ci după îndemnul Duhului.”

(Romani 8:4)

O servitoare a fost întrebată dacă poate să dovedească schimbarea din viața ei din momentul în care a crezut în Domnul Isus. Ce s-a schimbat în viața ei de când L-a rugat pe Domnul să-i fie Mântuitor? Fetița s-a gândit un moment și apoi a spus: „Da. Până de curând făceam curățenie cu mare grijă în locurile care se vedea, dar acum fac curățenie cu mare grijă în locurile mai greu de văzut”.

♦♦♦

Un om care fusese un mare bețiv a spus: „Oare mi-a schimbat Dumnezeu viața? Da. El mi-a pus mâncare în vas și sticlă la fereastră. El a schimbat linoleumul de pe dușumea cu covor și cutiile în care îmi țineam hainele mi le-a transformat în mobilă. Cum a făcut asta? Mi-a luat dorința de a mai bea.”

♦♦♦

Să fii salvat înseamnă să fii smuls dintr-o mare tulburată când ești pe cale de a te îneca. Ai fost salvat și valurile nu îți mai pot face rău. Ești în siguranță pe Stânca - Domnul Isus Hristos.

Dar mântuirea înseamnă mai mult decât să fii doar salvat. Începi să te bucuri de viața pentru care ai fost salvat. Ești pe stâncă, dar în fața ta este un munte greu de urcat. Îți dai seama că nu este altă cale decât să-l escaladezi. Apoi, vezi o funie atârând de sus și auzi o voce care spune: „Apucă funia și

eu te voi ridica”. Aceasta este sfințirea. Să fii sfânt înseamnă să escaladezi obstacole imposibile cu ajutorul lui Dumnezeu care te urcă tot mai sus.

♦♦♦

Un porcușor, a fost transformat de fiul împăratului într-un mieluleț alb curat. Fiul împăratului l-a avertizat că mai are încă porcușorul mic în el, așa că trebuia să stea pe lângă el, să pască în pășunile lui, să bea apă curată și să aibă grijă să nu meargă la băltoace. Ce fericit a fost Bee! (acesta era numele nou pe care fiul împăratului l-a dat porcușorului). Acum împăratul nu-l va ucide și nu va ajunge pe masa de Crăciun.

Într-o zi, Bee s-a luat după un alt mieluleț și s-au îndepărtat de turmă. Nu după multă vreme, a văzut niște porci fericiți, jucându-se într-o băltoacă plină de noroi. Aceștia l-au strigat: „Hei! Vino și te joacă cu noi. Am auzit că te-ai făcut oaie, dar nouă nu prea ne vine să credem. Nu ești oaie. Ești un porc în haine de oaie”. Bee începu să se certe cu ei și, înainte să își dea seama prea bine, era împreună cu ei în băltoacă. Îngrozitor! Nu îi mai plăcea. „Fiule de împărat! Scapă-mă!” A strigat și imediat a simțit mâna puternică a fiului de împărat trăgându-l afară. „Mulțumesc, fiule de împărat!” Dar, nu după multă vreme căzu în altă băltoacă noroioasă și tot așa.

Ceilalți porci erau fericiți să îl vadă căzut în noroi și râdeau de el, ba mai mult, râdeau și de fiul împăratului. „Fiul împăratului nu prea are grijă de tine. Nu a făcut o slujbă prea bună schimbându-te; altfel nu ai fi toată ziua prin noroiaie. Nu te-a schimbat prea mult și până la urmă nu ești decât un porc.” Mieluleții din turma împăratului își băteau și ei joc de el. „Bee, iarăși ești în noroi! Trebuie să te chemăm iarăși pe numele vechi pentru că pari porc. Ești un porc-oaie sau o oaie-porc!” Și au început să-și bată joc de el strigându-l: „Porcușorul Bee, porcușorul Bee!” Așa că și porcii și mieluleții își băteau joc de el și asta era greu, dar și mai greu a fost să știe că fiul împăratului era ținta batjocurii pentru că nu-i purta de grijă. „Dar nu-i vina fiului de împărat. E vina mea! Pentru că nu stau acolo unde trebuie. Nu știu dacă sunt porc sau oaie, dar ce știu, este că nu îmi mai place noroiul.” Porcușorul a început să plângă. „Fiule de împărat, ajută-mă! Îmi pare rău că am căzut iarăși în noroi. Nu-i vina ta. Este vina mea pentru că sunt neascultător și alerg de unul singur.”

„Te iert, Bee! Tu ești al meu. Nu mai ești porc și noroiul nu mai este pentru tine.” Atunci Bee și-a venit în fire și a zis: „Ei bine, dacă nu mai sunt porc și sunt cu adevărat oaie, de acum înainte voi trăi ca o oaie. Numele meu este Bee și voi sta lângă tine, fiule de împărat, și te voi iubi cu toată inima mea.”

Din ziua aceea, Bee a fost o oaie foarte fericită. Și voi, copii, veți fi fericiți dacă luați aceeași decizie.

Un băiețel mergea la o biserică ce avea ferestre cu niște vitralii foarte frumoase. Băiețelul privi vitraliile și picturile cu nume de pe ele: Sf. Matei, Sf. Marcu, Sf. Luca, Sf. Ioan și Sf. Pavel. Într-o zi a fost întrebat: „Ce este un sfânt?”. El răspunde: „Un sfânt este o persoană prin care strălucește lumina.” Acest lucru este adevărat. Fiecare copil care a crezut în Domnul Isus Hristos este un sfânt. Lumina Domnului Isus Hristos strălucește sau trebuie să strălucească prin viața copiilor mântuiți, care trebuie să arate că sunt sfinți.

♦♦♦

Ștefan aștepta liniștit în timp ce tatăl său se ruga și mulțumea lui Dumnezeu pentru masa la care tocmai se așezaseră. Apoi spuse: „Îmi dai și mie puțin clorura de sodiu?” Tatăl râse. „Știu ce vrei să spui, dar unde ai auzit asta?” Ștefan râse și el. „Am învățat astăzi la școală despre sare. Profesorul ne-a spus cât de importantă este sarea în știință și medicină.” „Da, ea este importantă și în casa noastră pentru că dă savoare mâncărilor și le ține proaspete. Știi că și în Biblie se vorbește despre clorura de sodiu?” „Nu, nu știam.” „Biblia ne spune că cei credincioși sunt sarea pământului (Matei 5:13). Noi dăm savoare pământului și îl păstrăm să nu se strice până când...”

„Până când, ce?” întrebă Ștefan. „Până când ne pierdem gustul pentru că nu trăim așa cum ar trebui să trăiască creștinii și nu mai suntem o influență bună pentru cei din jurul nostru.”

Adevăr: Un creștin are două naturi: o natură veche și o natură nouă, care se luptă una cu alta. Copiii credincioși nu ar trebui să trăiască după îndemnul naturii vechi.

Verset biblic: „Căci firea pământească pofteste împotriva Duhului și Duhul împotriva firii pământești: sunt lucruri potrivnice unele altora, așa că nu puteți face tot ce voiți.” (Galateni 5:17)

Iată o povestire imaginară. Pe când vânătorul își potrivea pușca, ursul spuse: „N-am putea discuta și să ajungem la o înțelegere?” „Bine.” „De ce vrei să mă împuști?” „Mi-aș dori o haină de blană.” „Tot ce doresc,” spuse ursul zâmbind, este „un mic dejun copios. Hai să ajungem la o înțelegere, să fim amândoi mulțumiți.” S-au așezat și au stat de vorbă și au ajuns la o înțelegere. După un timp ursul se ridică. Se rezolvase treaba. Ursul avusese un mic dejun copios, iar vânătorul era la căldură, în haina de blană.

Dragi copii, trebuie să reziste tentațiilor vechii firi și să nu stați la discuții cu ea, pentru că veți păți ce a pățit vânătorul, veți ajunge micul ei dejun.

Adevăr: Dumnezeu Duhul Sfânt îi face pe credincioși tot mai mult asemenea Domnului Isus Hristos.

Verset biblic: „Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.” (2 Corinteni 3:18)

Cu mulți ani în urmă, în Italia a trăit un sculptor renumit, Michelangelo. Știi ce este un sculptor? Un sculptor este o persoană care lucrează obiecte foarte frumoase din piatră. În multe muzee și clădiri oficiale puteți vedea statui. De obicei acestea sunt statui ale unor oameni renumiți, dar toate au pornit de la un bloc de piatră. Sculptorul începe să lucreze unul din aceste blocuri de piatră. Ciocănește și sculptează până când piatra capătă o formă. Michelangelo avea un plan. Dorea să facă o statuie a împăratului David, unul din cei mai renumiți și mai iubiți oameni din Biblie. Așa că a desenat pe hârtie o imagine a statuii.

Apoi a luat un bloc mare de marmură. Acest bloc de marmură nu arăta deloc ca împăratul David! Dar Michelangelo a început să lucreze. A bătut, a sculpat și a lucrat multe, multe ore; dar lucrul mergea conform planului. Știa ce va deveni acest bloc de marmură și a lucrat până când a terminat și a făcut frumoasa statuie a împăratului David. Această statuie există și astăzi, în orașul Florența în Italia.

La fel se întâmplă cu tine și cu mine. Și noi suntem niște blocuri de piatră. Dumnezeu este marele Sculptor. El are un plan pentru viața noastră. El dorește să ne facă asemenea Domnului Isus Hristos, și El va face lucrul acesta, folosindu-se de ciocan și daltă. Ne va cizela până când Își va termina planul Lui cu noi. Este o lucrare mare și grea, dar într-o zi va ajunge la sfârșit. Atunci când cineva folosește daltă și ciocanul, s-ar putea să fie dureros, dar este spre binele nostru și este o parte a planului Lui, chiar dacă noi nu înțelegem întotdeauna ceea ce face El.

♦♦♦

Cu toate că păcatele unui credincios au fost iertate și a primit o nouă natură care iubește ceea ce este bine, câtă vreme va trăi aici pe pământ, el nu va fi niciodată perfect. Are încă în el vechea natură care coexistă cu noua natură. Ca și cum ai pune într-o cușcă un câine și o pisică: întotdeauna acolo va fi o luptă. Dar dacă nu ne lăsăm conduși de natura păcătoasă, prin puterea pe care ne-o dă Domnul Isus, atunci firea veche va slăbi. Natura nouă va crește mai puternică dacă ne hrănim din Cuvântul lui Dumnezeu, ne rugăm și credem că Domnul Isus ne va ajuta.

Atunci când se naște un bebeluș, părinții lui sunt foarte fericiți și îl visează deja un om mare. Dar va trece multă vreme până când bebelușul va crește și va învăța toate lucrurile de care are nevoie pentru a deveni omul care au sperat părinții lui că va fi. La fel, atunci când ești mântuit, ești doar un bebeluș spiritual, mai ai multe de învățat și multe schimbări trebuie să aibă loc în viața ta, pentru a deveni bărbatul sau femeia după voia lui Dumnezeu. Aceste schimbări cer timp și au loc puțin câte puțin în fiecare zi. Aceasta se numește sfințire.

♦♦♦

Într-o zi, un băiețel din Scoția a prins un țipar mic. L-a dus acasă, l-a pus într-un vas cu apă, l-a hrănit și l-a îngrijit ani de zile, dar nu a crescut mai mult de 20cm. De obicei un țipar are cam un metru lungime. Nu avea nici hrană, nici spațiu, nu se putea dezvolta.

Unii băieți și fetițe creștine sunt ca acest țipar. Nu se roagă prea mult, nu citesc în Biblie, nu trăiesc așa cum îi place lui Dumnezeu și nu cresc prea mult (din cauza lipsei de hrană spirituală și a exercițiului).

♦♦♦

Odată un om bogat a înfiat o fetiță, o cerșetoare. Dorea ca ea să crească și să ajungă o doamnă ca și fiicele lui.

Fetița a trebuit să facă baie, să se îmbrace, să își taie părul. Apoi ea a trebuit să învețe bunele maniere, să mănânce conform regulilor, să vorbească, să meargă și chiar să cultive caracterul unei doamne. Și într-o zi a ajuns o mare doamnă, dar a trecut mult timp.

La fel este și cu viața creștină. Trebuie să învățăm să vorbim, să ne purtăm și să gândim ca niște creștini. Prin acestea devenim tot mai mult asemenea Domnului Isus. Aceasta se numește sfințire.

Adevăr: Dumnezeu Duhul Sfânt ne dă putere să facem lucruri pe care nu le putem face prin noi înșine.

Verset biblic: „Isus S-a uitat țintă la ei și le-a zis: «La oameni lucrul acesta este cu neputință, dar la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință».”

(Matei 19:26)

(CPDC)

Un tată a întrebat pe fiul lui mai mic dacă poate ridica o stâncă grea. Băiatul a încercat, a muncit din greu și apoi a spus: „Tată, eu nu pot să o ridic”. „Dar se poate.” Băiatul încercă din nou. „Tată, nu pot.” „Se poate, dar trebuie să faci ceva.” Băiatul a mai încercat de câteva ori, dar nu a reușit.

În cele din urmă tata, îl prise pe copil de umeri și îi spuse: „Fiule, nu ai

înțeles. Trebuie să faci ceva. Trebuie să mă rogi să te ajut”. Dacă dorești cu adevărat să biruiești problema din viața ta (oricare ar fi ea) cere ajutorul Domnului, și El va face lucrul acesta. Dumnezeu Duhul Sfânt vrea și poate să te ajute. La Dumnezeu nimic nu este imposibil.

Adevăr: Dumnezeu Duhul Sfânt se folosește de noi atunci când suntem curați.

Verset biblic: „Într-o casă mare nu sunt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de pământ. Unele sunt pentru o întrebuițare de cinste, iar altele pentru o întrebuițare de ocară. Deci dacă cineva se curățește de acestea, va fi un vas de cinste, sfințit, folositor stăpânului său, destoinic pentru orice lucrare bună.” (2 Timotei 2:20-21)

Un băiat mi-a spus povestea asta. „În casa noastră fiecare avem ceașca noastră de cafea. Mai schimbăm ceștile, folosim și ceașca altuia, dar nimeni nu folosește ceașca tatei. Este a lui și doar el bea din ea. Și-a ales-o, a plătit pentru ea, îi place ceașca aceea, așa că întotdeauna o lăsăm pentru el.” Când cineva devine creștin, este o persoană deosebită în ochii lui Dumnezeu. Dumnezeu l-a ales, l-a cumpărat cu un preț special și dorește ca să fie al Lui.

„Tata nu poate să-și folosească ceașca, dacă o găsește murdară în chiuvetă. Înainte de a o folosi, o spală întotdeauna cu grijă.” La fel, Dumnezeu nu poate folosi un băiat sau o fetiță dacă ei se lasă murdăriți de păcat. Nu, ca și creștini noi trebuie să cerem lui Dumnezeu să ne curățească. Nu trebuie să fim mântuiți din nou, dar avem nevoie ca să ne mărturisim păcatele și să-L rugăm pe Domnul să ne curățească toate păcatele noastre. Putem spune: „Doamne Isuse, te rog curățește-mă și folosește-te de mine.” Și El va face lucrul acesta.

Adevăr: Viața creștină este ca o umblare și trebuie timp pentru a învăța să umbli bine. (CPDC)

Verset biblic: „Vă sfătuiesc dar eu, cel întemnițat pentru Domnul, să vă purtați într-un chip vrednic de chemarea, pe care ați primit-o.” (Efeseni 4:1)

Într-o zi când tata s-a întors de la serviciu, auzi vestea extraordinară: Băiețelul lui era pe cale să facă primii pași. Așa că tatăl luă camera video și așteptă, gata de acțiune. Soția îl ținea pe băiețel de subțiori, piciorușele erau pe pământ, mama slăbi stânsoarea și băiețelul începu să-și găsească echilibrul. Apoi ridică un picior făcu un pas, ridică celălalt picior, făcu al doilea pas.

Părinții erau în culmea încântării. Băiețelul mai încercă să mai facă un pas și căzu. Credeți că tata a strigat la el sau l-a plesnit? Nu. L-a ridicat, l-a îmbrățișat și i-a spus: „Nu mai este mult și vei merge”. Și așa a fost, în aceeași zi băiețelul a început să meargă. A trebuit să învețe să meargă.

La fel, când crezi în Domnul Isus Hristos ca Mântuitor și începi o viață nouă ești un bebeluș din punct de vedere spiritual și trebuie să înveți să mergi. Și aceasta cere timp.

Istoriisiri biblice:

- Enoh a umblat cu Dumnezeu (Genesa 5:22).
Enoh a început să umble cu Dumnezeu într-o zi și a continuat a doua zi și așa a umblat mulți ani, vorbind cu Dumnezeu, ascultând de Dumnezeu, având părtășie cu Dumnezeu, până când Dumnezeu l-a luat la cer fără să mai treacă prin moarte.
- Noe a umblat cu Dumnezeu (Genesa 6:9).
Dumnezeu dorește ca fiecare dintre noi să umblăm cu El.

Adevăr: Domnul Isus este întotdeauna cu copiii care au crezut în El și acestora nu trebuie să le fie frică. (MS)

Verset biblic: „Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.” (Matei 28:20)

Cu mulți ani în urmă pe vremea pionierilor din America, o familie locuia într-o zonă împădurită și izolată. Marcu era băiețelul familiei și trebuia să meargă la școală. Tatăl lui era un om al pădurii și dorea ca și băiețelul să ajungă un bărbat brav și puternic. Dar băiețelului îi era frică să meargă singur la școală. Îi era teamă de indieni, de urși și de animalele pădurii. „Fiule, trebuie să înveți să mergi la școală singur; luptă-te cu frica.”

Așa că băiețelul a mers singur la școală o zi, apoi a doua zi, și a treia zi.

Nu s-a întâmplat nimic și curând băiețelul a uitat că-i fusese teamă vreodată. Dar într-o zi, în timp ce se întorcea de la școală, un urs mare i-a sărit în cale. Băiețelul tremura din toate încheieturile. Ar fi dorit să fugă, dar nu putea. În timp ce stătea acolo tremurând, neștiind ce să facă, se auzi o împușcătură și ursul căzu la pământ mort. Un om păși printre copaci, era tatăl lui. „Am fost cu tine în fiecare zi. Te-am urmărit de la distanță, am mers cu tine la școală în fiecare dimineață, te-am urmărit în fiecare după-amiază. Am vrut ca tu să devii un om puternic, curajos, așa că te-am lăsat să crezi că ești singur.”

La fel, dragii mei copii, Biblia promite că Domnul Isus este totdeauna cu tine, dacă ai crezut în El ca Mântuitor, chiar dacă tu nu poți să-L vezi. Nu trebuie să-ți fie teamă de nimic și de nimeni.

Istoriisiri biblice:

- Domnul a încurajat pe Pavel când îi era teamă, în Corint (Fapte 18:1-11).
Pavel a venit la Corint, a predicat și mulți au devenit creștini. Dar mulți din iudei au fost contra lui și Pavel știa că puteau să-i facă rău (așa cum au făcut mai târziu); i-a fost teamă și a fost ispitit să nu mai predice. Dar Domnul i-a vorbit, i-a spus că este cu el și nu va lăsa pe nimeni să-i facă rău. I-a spus să continue să ducă vestea bună, pentru că prin aceasta vor fi mântuiți mulți oameni din oraș. Și Pavel a făcut așa.
- Domnul a promis că va fi cu Iosua, noul conducător (Iosua 1:1-9).
Iosua nu se simțea în stare să devină conducător, mai ales după un conducător ca Moise. Era emoționat plin de teamă și se gândea că nu va face față. Domnul i-a vorbit și i-a spus că va fi cu el, i-a spus să meargă înainte, să nu-i fie teamă. Și Iosua a făcut așa.
Băieții și fetele credincioase trebuie să fie curajoși și să nu le fie teamă de nimic pentru că Domnul Isus este cu ei.
- Timotei. Pavel a scris acestui om tânăr care era mai degrabă timid, temător și i-a spus că Dumnezeu nu a dat creștinilor un duh de frică ci le-a dat putere și dragoste și o minte sănătoasă (2 Timotei 1:7).

Adevăr: Dumnezeu așteaptă ascultare de la copiii Lui.

Verset biblic: „*Samuel a zis: «Îți plac Domnului mai mult arderile de tot și jertfele decât ascultarea de glasul Domnului? Ascultarea face mai mult decât jertfele, și păzirea Cuvântului Său face mai mult decât grăsimea berbecilor.»*”

(1 Samuel 15:22) (MS)

Un băiețel intră într-un magazin, pe fereastra căruia era un afiș pe care scria: „Angajăm un băiat.” Era mărunțel de statură și proprietarul magazinului privi la el și spuse: „Cu ce te pot ajuta?” „Pot să fac tot ce mi se spune, domnule!” Răspunsul a plăcut mult proprietarului magazinului. „Bine, ești angajat.” Acesta este răspunsul pe care-L așteaptă Domnul Isus de la noi.

♦♦♦

O învățătoare de școală duminicală vorbea copiilor din clasa ei, despre rugăciunea Domnului Isus și a ajuns la partea cu „*Voia Ta să se facă precum în cer așa și pe pământ*”. „Copii, cum credeți că se face voia lui Dumnezeu în

cer? Cum fac îngerii voia lui Dumnezeu?” Un copil răspunse: „Fac ce li se spune imediat”. Altul spuse: „Fac ce li se spune cât pot mai bine, pentru că fac aceasta pentru Dumnezeu”. Al treilea copil răspunse: „Fac ce li se spune cu bucurie”. Al patrulea copil răspunse: „Fac exact ce le spune Dumnezeu să facă și nu ceva diferit”. Apoi au rămas toți tăcuți pentru că nu le mai venea în gând nici o altă idee cum ai putea să faci voia lui Dumnezeu. O fetiță ridică mâna și spuse: „Eu cred că ei fac tot ce li se spune fără să pună întrebări”. Și cu toții aveau dreptate.

♦♦♦

Prima lecție din instruirea soldaților este să învețe să asculte comenzile imediat, fără să pună întrebări. Ca și creștini noi suntem în armata Domnului Isus și El dorește ca noi să Îl ascultăm pe El, Comandantul nostru. Este cel mai important lucru. De ce? Povestirea următoare vă va ajuta să înțelegeți.

Un împărat se pregătea să atace Egiptul. Avea o armată de zece ori mai mare ca marea armată egipteană. Trimise ambasadori care au cerut Egiptului să se predea. Împăratul Egiptului spuse unuia din soldații lui: „Sari pe fereastră.” Ordinul părea imposibil de înfăptuit, pentru că fereastra era la înălțime, dar fără să ezite, soldatul sări pe fereastră, căzu jos în stradă și muri.

Același ordin a fost dat și celui de-al doilea soldat și acesta respectă ordinul imediat. Urmă al treilea și acesta respectă ordinul împăratului. Solii se întoarseră în țara lor și raportară că ar fi o nebunie să atace Egiptul, pentru că o armată gata să moară la porunca împăratului nu poate fi învinsă. Fără să știe, cei trei soldați au salvat țara prin ascultarea lor imediată.

Domnul dorește să Îl ascultăm indiferent ce ne-ar cere.

♦♦♦

Era o zi călduroasă, în Africa Centrală. Aerul era fierbinte și nici o frunză nu mișca. Lângă casa unui misionar, Filip, un băiețel, se juca la umbra unui copac mare. Deodată îl auzi pe tatăl lui strigând scurt: „Filip, fă repede ce îți spun, lasă-te pe burtă!” Filip ascultă imediat și se lăsă pe burtă. „Târăște-te spre mine!” Băiețelul se târî spre tatăl, în coate și în genunchi. Când ajunse la jumătatea distanței, tatăl spuse: „Ridică-te repede și fugi spre mine!” Imediat, băiețelul se ridică și fugi spre tata. „Acum întoarce-te și privește la copac!” Când Filip privi spre copac, văzu un șarpe mare, mare, lăsându-se în jos pe ramura copacului sub care se jucase! Ascultarea rapidă i-a salvat viața!

Dacă nu ești credincios ascultă de Domnul Isus, crede în El și vei avea viața veșnică. Dacă ești credincios Domnul Isus dorește ca tu să Îl ascuți, și dorește ca să ascuți de părinții tăi. Atunci când ascultăm de părinți, de învățători și în special când ascultăm de Dumnezeu, El ne va binecuvânta.

Istorisiri biblice:

- Jertfirea lui Isaac (Genesa 22)

A fost foarte greu pentru Avraam să accepte să-și sacrifice singurul fiu, cel pe care-l dorise și pentru care se rugase atât de mult, dar dragostea pentru fiul lui nu l-a oprit să asculte de Dumnezeu.

- Neascultarea și ascultarea lui Iona (Iona 1, 2 și 3).

La început, Iona nu a ascultat de Dumnezeu. Poți să alegi și aceasta. Dar Dumnezeu nu Își terminase planul cu el. Dumnezeu a lucrat în Iona (printr-o furtună, printr-un pește mare) până când Iona a ascultat.

- Pavel ascultă viziunea cerească (Fapte 9:1-16, în special versetul 6 și Fapte 26:13-20).

Domnul Isus i-a spus lui Pavel că dorește ca el să predice neamurilor, oameni care nu erau evrei. Evreii nu doreau să facă acest lucru și a fost dificil pentru Pavel să accepte aceasta. Dar el a ascultat de Dumnezeu și Dumnezeu l-a binecuvântat și l-a folosit într-un mod extraordinar.

Dumnezeu dorește ca fiecare dintre noi să ascultăm de El.

Adevăr: Dumnezeu așteaptă ca ai Lui să aibă pace și să nu se îngrijoreze.

Verset biblic: „Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte.” (Ioan 14:27)

Mai multor artiști li s-a cerut să deseneze o pictură prin care să ilustreze înțelesul cuvântului „pace” și lucrarea unui artist va fi premiată. Iată descrierea a trei picturi alese pentru a fi premiate. Care din ele credeți că va câștiga?

Primul a pictat un peisaj cu un țăran îndreptându-se de la lucru spre mica lui colibă; din hornul colibei ieșea fum, vacile pășteau liniștite, râul curgea lin, un fundal cu un apus de soare. Un peisaj plin de pace.

Al doilea a pictat un peisaj marin, cu valuri ce se revărsau liniștite pe pământul auriu. Câteva bărci își lăsaseră ancorele și un copil se juca pe plajă. O imagine liniștită și plină de pace.

Al treilea a pictat o furtună. Vântul bătea cu putere; copacii se îndoiau dintr-o parte în alta; cerul era brăzdat de fulgere; valurile loveau furioase stâncile. Aceasta să fie pacea?

Cine a câștigat concursul? Al treilea. De ce? Pentru că dacă priveai mai aproape vedeai o pasăre stând pe creanga unui copac și ciripind bucuroasă, chiar acolo în mijlocul furtunii. Asta este pacea!

Aceasta este pacea pe care dorește Dumnezeu să ne-o dea.

Adevăr: Dumnezeu așteaptă de la copiii Lui mulțumire.

Verset biblic: „Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus cu privire la voi.”

(1 Tesaloniceni 5:18)

Un grup de creștini discutau. Un bărbat spuse cu voce tare ce grea era viața lui, ce multe probleme avea, cu ce neazuri se confrunta și continua depășându-și problemele. Când termină, un altul din grup spuse: „Văd că prietenul nostru încă trăiește pe Strada Cărtirii. Am trăit și eu acolo. Când locuiam acolo aveam probleme cu sănătatea, nu puteam să respir, casa era rea, apa era rea, păsările nu cântau pe strada mea, eram nemulțumit tot timpul. Într-o zi am găsit o casă liberă pe Bulevardul Mulțumirii. M-am mutat acolo și de atunci stau bine cu sănătatea și familia mea. Aerul și apa sunt mai curate, casa e mai bună, soarele răsare în fiecare zi și păsările cântă. Sunt pe calea către cer și sunt mulțumit”.

Pe care stradă trăiești? Trăiești cumva pe Strada Cărtirii? Nu uita că este o casă liberă pe Bulevardul Mulțumirii.

♦♦♦

Cu mulți ani în urmă un predicator renumit mergea să predice la o biserică la care fusese invitat. Avea de călătorit o oarecare distanță. Mergea cu calul, dar deodată a fost oprit de un hoț și acesta îi ceru portofelul. Predicatorul îi dădu portofelul și își continuă drumul, nu era trist deloc. Ajunse la biserică le spuse celor de acolo ce s-a întâmplat și ce mulțumit era. „Cum poți fi așa de mulțumit?” „Îi mulțumesc Domnului pentru trei motive. Îi mulțumesc pentru că eu am fost atacat de hoți și nu altcineva. Îi mulțumesc că mi-a luat banii și nu mi-a luat viața. Și Îi mulțumesc că am avut așa de puțini bani cu mine.”

Întotdeauna putem găsi motive de mulțumire orice s-ar întâmpla, nu-i așa?

Istorie biblică:

Nouă leproși nemulțumitori și un lepros care a mulțumit (Luca 17:11-19).

Atunci când Domnul Isus a vindecat pe cei zece leproși, nouă au fugit bucuroși fără să își exprime mulțumirea sau aprecierea. Doar unul a spus „Mulțumesc” cu toate că nu era evreu și nu era din poporul lui Dumnezeu. Ceilalți nouă erau din poporul lui Dumnezeu și ar fi trebuit să știe mai bine. Domnul Isus a spus leproșului mulțumitor că este mântuit și toate păcatele îi sunt iertate. Ceilalți au pierdut această mare binecuvântare.

Noi cei care suntem creștini trebuie să fim ca acel lepros mulțumitor și nu ca ceilalți nouă.

Adevăr: Dumnezeu așteaptă de la copiii Lui corectitudine.

Verset biblic: „Și astfel să vă purtați cuviincios cu cei de afară...”

(1 Tesaloniceni 4:12a)

Într-o piață de sclavi, un om a văzut un tânăr foarte frumos, scos la vânzare. „Te cumpăr dacă ești corect.” „Voi fi corect indiferent dacă mă cumperi sau nu.” Ce răspuns extraordinar, nu-i așa? Dumnezeu dorește ca ai Lui să fie corecți întotdeauna.

Adevăr: Dumnezeu dorește ca ai Lui să nu fie mândri.

Verset biblic: „Smeriți-vă înaintea Domnului, și El vă va înălța.”

(Iacov 4:10)

Ați auzit vreo povestire din mitologia greacă? Sunt cuvinte mari, nu-i așa? O colecție de legende, povestiri din Grecia antică cu personaje imaginare, povestiri care nu s-au întâmplat niciodată.

Una din ele vorbește de un tată și un fiu, Daedalus și Icarus. Ei au fost aruncați în temniță de către împărat. Într-o zi Daedalus a luat niște pene și a făcut două perechi de aripi ca să zboare și să scape. Când prindea penele pe spatele fiului său, cu ceară, l-a avertizat să nu zboare prea aproape de soare. Căldura va topi ceara și aripile vor cădea. Au pornit amândoi în zbor și au evadat. Dar Icarus zbură mai sus și mai sus și începu să-l cuprindă mândria încât uită de vorbele tatălui, zbură prea aproape de soare, ceara se topi, aripile căzură și Icarus căzu în mare și se înecă.

Știți, dragi copii, că uneori și noi suntem ca Icarus? Ne descurcăm bine la școală, la joacă, la orice altceva și începem să ne mândrim și să credem că tot ce facem este prin puterea noastră și nu avem nevoie de Dumnezeu. Dacă facem lucrul acesta, mai devreme sau mai târziu vom cădea. Trebuie să ne dăm seama că noi depindem de Dumnezeu în toate.

♦♦♦

Ai văzut vreodată un lan de grâu? Ai observat că unele spice stau drept și unele sunt îndoite? Care este diferența? Spicele care sunt îndoite sunt pline cu boabe și sunt gata de recoltat. Spicele care stau drept, nu prea au boabe înăuntru. O persoană smerită nu se laudă, nu se consideră mai presus de ceilalți ci consideră că fiecare este binecuvântat de Dumnezeu.

Istorie biblică:

Nebucadnețar, împăratul mândru (Daniel 4 în mod deosebit vers. 30).

Nebucadnețar a privit la țara lui, la marele oraș și a început să se umfle de mândrie pentru tot ce făcuse și pentru măreția lui. Dumnezeu l-a alungat din palat, a trăit ca un animal până când a fost gata să se smerească și să recunoască faptul că Dumnezeu este Stăpânul și că Dumnezeu este cel care face totul. S-a însănătoșit și a ajuns din nou împărat. Din tot ceea ce i s-a întâmplat noi toți trebuie să învățăm că trebuie să fim smeriți și nu mândri.

Adevăr: Dumnezeu dorește ca ai Lui să fie curajoși.

Verset biblic: „Nu ți-am dat Eu oare porunca aceasta: «Întărește-te și îmbărbătează-te? Nu te înspăimânta și nu te îngrozi, căci Domnul, Dumnezeul tău, este cu tine în tot ce vei face»”. (Iosua 1:9)

Poți fi și tu ca băiețelul care mergea pe jos printr-o pădure întunecoasă noaptea. Și credeți că tremura de frică? Nicidecum! El fluiera și cânta. De ce? Pentru că era de mână cu tatăl lui. De ce ar fi trebuit să-i fie frică?

De ce oare le este frică copiilor credincioși când avem un Tată așa de minunat în cer care ne poartă de grijă?

♦♦♦

Cu mult timp în urmă, în Scoția, mulți credincioși erau persecutați din cauza credinței lor în Dumnezeu, așa că se ascundeau deseori pe dealuri și în peșteri. Într-o dimineață o trupă de soldați căutând creștini, s-au oprit la un grup de vreo treizeci de copii, care se jucau la marginea unui sat. Speriați de răcnetele soldaților, copiii s-au strâns unul lângă altul încercând să se protejeze. „Ei copii, acum ne dați numele mamelor și taților voștri și ne spuneți unde îi putem găsi. Ne spuneți numele sau vă omorâm. Așa că haideți aici și vorbiți.” Copiii curajoși au refuzat să răspundă pentru că știau ce mult pot suferi părinții lor, dacă le spun numele. Atunci ofițerul spuse mânios: „Ei bine, spuneți-vă rugăciunile pentru că veți muri”. O fetiță ținându-l pe frățiorul ei de mână răspunse: „Eu și Alex nu știm să ne rugăm, dar mama ne-a învățat să cântăm «Domnul este Păstorul meu». Ne puteți considera asta rugăciune?” Au început să cânte și ceilalți copii li s-au alăturat. Mulți dintre soldați învățaseră acest psalm de copii și inimile lor s-au înmuiat. Fără prea multe vorbe, ofițerul le-a spus să încalce și au dispărut în zare, în timp ce copiii continuau să cânte. Dumnezeu i-a protejat.

Dacă noi îi rămânem credincioși, Domnul ne va proteja și pe noi.

♦♦♦

Mary Slessor era o fetiță scoțiană la fel de fricoasă ca celelalte fetițe. Tatăl ei era un mare bețiv și când era beat își bătea deseori soția și fiica. Lui Mary îi era frică și de vite. Ea n-ar fi mers pe un câmp, dacă acolo era o vacă. Cu toate acestea, atunci când Mary a devenit creștină a devenit și o fetiță curajoasă, pentru că știa că Dumnezeu este cu ea și îi poartă de grijă.

Mary a crescut și a început să învețe pe copii despre Domnul Isus. Într-o seară, în timp ce se îndrepta spre întâlnirea cu copiii, a văzut un grup de huli-gani îndreptându-se spre ea. Așa de mult dorea mântuirea lor încât i-a rugat să vină cu ea la ora de copii. Băieții au început să își bată joc de ea. Unul chiar a început să rotească un bici deasupra capului ei. La capătul biciului era o bilă de metal și bila se apropia tot mai mult de fața lui Mary. Încă o clipă și ar fi fost lovită, dar Mary a rămas dreaptă și fără teamă. Deodată băiatul s-a oprit. „E curajoasă băieții!” spuse el. „Hai să mergem și noi la întâlnire să vedem cum e.” Au mers cu Mary la întâlnire și unul dintre băieți, (cel mai rău dintre ei) s-a întors la Dumnezeu chiar în seara aceea.

Domnul Isus a ajutat-o pe Mary să nu-i mai fie teamă și ea a fost o misionară curajoasă. Mai târziu a slujit Domnului ca misionară în Africa. Domnul te poate ajuta și pe tine să fii curajos.

♦♦♦

Un fost sergent spunea prietenilor lui cum a devenit creștin. Când a intrat în armată, nu era credincios, dar când a terminat armata era un om credincios. „Cum s-a întâmplat?” îl întrebă unul dintre prieteni. „S-a întâmplat într-o seară în bărcile armatei. În compania noastră era un soldat creștin de care ne băteam tare mult joc. Într-o noapte, ne-am întors la barăci, după un marș printr-o ploaie cumplită. Toți eram obosiți, uzi și tot ce visam era patul. Dar, acest soldat credincios și-a făcut timp să îngenuncheze, să se roage și să vorbească cu Dumnezeu. Asta ne-a mâniat așa de mult încât i-am luat una din cizmele lui pline cu noroi și i-am aruncat-o în cap. L-a lovit, dar el nu s-a oprit din rugăciune. Am luat cealaltă cizmă și am aruncat-o în direcția lui. L-a lovit, dar el a continuat să se roage. A doua zi dimineața lângă patul meu erau cizmele spălate și lustruite. M-a impresionat așa de mult curajul și bunătatea acestui soldat, încât în inima mea am spus: «Și eu aș vrea să fiu ca el.» Am crezut în Domnul Isus și am devenit creștin.”

Ai vrea să fii și tu la fel de curajos ca acel tânăr soldat și ceilalți din jur să vadă că ești diferit de ei, că ești creștin, chiar dacă ei își bat joc de tine? Așa ar trebui să fim, și Dumnezeu va folosi curajul nostru ca să vorbească altora.

♦♦♦

Era pe vremea împăratului roman Nero. Un împărat care îi persecuta cumplit pe creștini. Un grup de soldați era cunoscut sub numele de „Luptătorii împăratului”. Erau patruzeci la număr și erau foarte puternici. Se mândreau cu puterea lor și cu vitejia lor. În arenele romane erau întotdeauna biruitori și înainte de fiecare competiție cântau: „Noi, cei patruzeci de luptători, luptăm pentru tine împărate, pentru tine câștigăm cununa.” Renumele lor aducea onoare lui Nero. Când legiunea lor a fost detașată în altă țară, au câștigat și mai multă faimă pentru curajul lor. Loialitatea și puterea acestor patruzeci de soldați conduși de ofițerul Vespasian, au devenit bine cunoscute.

Și deodată la urechile lui Nero a ajuns știrea că învățătura creștină se răspândește tot mai mult în armata romană și chiar și între luptătorii împăratului ar fi creștini. S-a dat ordinul ca orice ofițer creștin să fie omorât.

Vespasian a chemat pe cei patruzeci de oameni și cu inima strânsă i-a întrebat: „Sunt între voi creștini? Cine este creștin, un pas înainte.” Toți patruzeci au pășit înainte. Vespasian a rămas uimit. Nu se aștepta la așa mulți. „A venit un decret de la împăratul. Decretul spune că toți creștinii trebuie să moară.” Pentru cauza camarazilor voștri, pentru cei iubiți ai voștri, pentru Roma și pentru împărat, renunțați la această falsă religie.” Nu mișcă nici unul. Vespasian a tăcut. A încercat să-i convingă pe cei patruzeci să renunțe la credință, dar nu a reușit. A oftat și a spus: „Foarte bine. Ordinul împăratului trebuie respectat, dar eu nu vreau să-mi mânjesc mâinile cu sângele vostru.” A arătat lacul înghețat de lângă tabăra lor și le porunci: „Vă poruncesc să mărșăliți și să vă opriți pe gheața lacului și să rămâneți acolo până când veți muri. Aici așteaptă un foc de tabără și căldură pentru oricine este gata să renunțe la falsa credință și să se întoarcă.”

Cei patruzeci și-au lăsat armura și echipamentul și s-au așezat în formație. Mărșăluind spre gheața lacului, au început vechiul imn, dar cu alte cuvinte. „Patruzeci de luptători, luptăm pentru Tine, Isuse Hristoase, să câștigăm pentru Tine victoria, să câștigăm pentru Tine cununa...” Vespasian a așteptat lângă focul de tabără. Au trecut orele și cântarea se auzea tot mai slab. „Patruzeci de luptători, luptăm pentru Tine, Isuse Hristoase...”

Spre dimineață, unul dintre ei nu a mai rezistat și s-a întors la țărnam. Slab de pe lac s-a auzit cântarea: „Treizeci și nouă de luptători, luptăm pentru Tine...” Vespasian a privit pe cel care s-a întors la foc, apoi a privit spre lac de unde încă se auzea cântecul biruinței. Și atunci el însuși s-a îndreptat spre lac, să moară pentru Hristos împreună cu cei treizeci și nouă. S-au auzit ultimele strofe ale cântecului. „Patruzeci de luptători, luptăm pentru Tine Isuse Hristoase, să câștigăm pentru Tine victoria, să câștigăm pentru Tine cununa ...”

Istorisiri biblice:

- Cei trei tineri în cuptorul cu foc (Daniel 3).
Lor nu le era teamă de foc și știau că Dumnezeu poate să îi elibereze și chiar dacă nu ar fi făcut aceasta erau gata să moară în cuptor.
- Daniel în groapa cu lei (Daniel 6).
Daniel știa că dacă va fi văzut rugându-se va fi aruncat în groapa cu lei. Cu toate acestea a continuat să se roage. El era un om curajos.
- David și Goliat (1 Samuel 17).
Tuturor celor din Israel le era frică să lupte cu uriașul. Dar lui David nu i-a fost frică. A crezut în Dumnezeu și a știut că Dumnezeu îl va ajuta să-l biruiască pe Goliat.
Dumnezeu dorește ca fiecare din copiii Lui să fie curajoși, să rămână de partea Lui, și să-și pună încrederea în El.

Adevăr: Dumnezeu dorește ca ai Lui să mărturisească celor din jur prin vorba și prin viața lor. (MS)

Verset biblic: „*Ci voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria și până la marginile pământului.*” (Faptele Apostolilor 1:8)

Un martor este cineva care a văzut pe cineva, știe ceva și spune altora despre ceea ce a văzut și știe. Poate ai văzut asemenea cazuri judecate la tribunal, la televizor. În față stă judecătorul, deoparte stă juriul care va lua decizia finală, în boxa acuzaților este acuzatul care este învinuit că a făcut ceva rău și lângă el este persoana care îl apără și încearcă să îl scape de pedeapsă. Procurorul este cel care aduce argumentele care arată vinovăția. Dar judecata depinde de martori – cei care au văzut ceea ce s-a întâmplat. Procurorul cheamă martorii unul câte unul. „Știu ce s-a întâmplat pentru că am fost acolo.” „L-am văzut făcând asta” spune al doilea martor. „Da, asta a făcut omul”, spune al treilea martor. Pe măsură ce martorii spun ce-au văzut și ce știu, judecătorul și juriul pot să ajungă la o decizie. Dar nu pot lua o decizie fără martori. Martorii sunt necesari. Domnul Isus ne cheamă pe mine și pe tine, să fim martori ai Lui și să spunem ce a făcut El. Noi trebuie să spunem altora ce știm despre Domnul Isus și cum pot să fie mântuiți.

♦♦♦

Cristina era îngrijorată. Tocmai plecase de la casa prietenei sale și se îndrepta spre zona păduroasă în care locuia. Era seară și era foarte întuneric. În cele din urmă se opri pentru că nu mai vedea nimic. Era pierdută și îi era

frică. „Ce să fac?” se întrebă ea. Deodată văzu o lumină și lumina se apropia tot mai mult. Se bucură, mai ales când auzi vocea celui care ducea lumina. Era fratele ei care venea înaintea ei. Ce diferență face lumina!

Noi trăim într-o lume a întunericului. Mulți băieți, fete, oameni mari, nu cunosc calea; uneori chiar sunt înspăimântați. Când copiii cred în Isus Hristos ca Mântuitor, devin lumini în această lume întunecoasă, lumini care arată oamenilor calea spre cer și spre viața veșnică.

Domnul Isus a spus ucenicilor: „*Voi sunteți lumina lumii... Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri*” (Matei 5:14-16).

♦♦♦

Cristi tocmai se mutase în cartierul în care locuia Darius. Cristi și părinții lui erau săraci și nu aveau prieteni. Deseori era singur și ar fi dorit și el să aibă prieteni în zona în care locuia. Dumnezeu l-a iubit și a văzut nevoia lui și tristețea lui.

Darius era un băiat credincios care mergea la școala duminicală în fiecare duminică. Într-o seară în timp ce se ruga s-a gândit la Cristi și la faptul că era singur. A fost ca și cum Dumnezeu i-a vorbit, și i-a dat dorința să se ducă să vorbească cu el. Așa că, a doua zi s-a dus, a vorbit cu el, au venit împreună de la școală și au devenit prieteni. Apoi Cristi l-a primit și el pe Domnul Isus ca Mântuitor. Dumnezeu i-a vorbit lui Darius și Dumnezeu l-a folosit pe Darius făcându-l prietenul lui Cristi.

♦♦♦

Cu ani în urmă, regele George al V-lea vorbea la radio. Deodată s-a rupt un fir. Operatorul radio a luat cele două capete ale firului, le-a ținut lipite una lângă alta timp de 15 minute și în timp ce regele vorbea, prin trupul lui treceau 250 volți. Regele și-a terminat mesajul, dar operatorul a fost dus la spital pentru că viața lui era în pericol. A murit murmurând: „Regele și-a terminat mesajul.” La fel și noi ca și creștini ar trebui să ducem mesajul mântuirii până la marginile pământului, oricât de mult ne-ar costa.

♦♦♦

Lacul Galileii are o intrare și o ieșire. Este un lac liniștit cu apă proaspătă plăcută. Marea Moartă are intrare, dar nu are ieșire și numele îi descrie înfățișarea. În Marea Moartă nu trăiește nimic, nu crește nimic. Dacă noi creștinii transmitem mai departe binecuvântările și noi vom fi ca o apă proaspătă! Dacă nu mărturisim altora și ținem binecuvântările doar pentru noi vom deveni ca Marea Moartă - și în jurul nostru nu va fi viață.

♦♦♦

Dacă ai un prieten care nu este creștin și îi vorbești despre Domnul Isus vorbește-i și nu renunța. Vorbește-i de câte ori ai ocazia. Furnica ne învață o lecție. Biblia spune: „*Uită-te la furnică, leneșule*” (Proverbe 6:6). Un om urmărea o furnică. Era mirat de faptul că aceasta încerca să scape de greutatea mai mare de două ori decât mărimea ei. Furnica se lupta să scape de greutatea și de fiecare dată o scăpa, dar continua fără să renunțe. Omul număra de câte ori se chinuia furnica să ridice greutatea. Numărase de 72 de ori, 73 și de data aceasta reuși. Nu renunțase, și nici noi nu ar trebui să renunțăm.

♦♦♦

O misionară renumită pe nume Amy Carmichael a avut un vis deosebit. Era pe vârful unei stânci foarte înalte. În visul ei oamenii se apropiau de marginea stâncii și unul câte unul se prăbușeau apoi în prăpastie. „Fiți atenți!” striga ea în vis încercând să îi avertizeze. Când se apropie văzu că toți erau orbi și cu toate că încercau să nu se apropie de margine, nu i-a putut opri. Ei aveau nevoie de ajutor.

Privi în jur și văzu un grup de oameni foarte fericiți care vorbeau și râdeau stând pe iarbă. Cu toate că la câțiva pași de ei oamenii cădeau în prăpastie și auzeau strigătele lor îngrozite. „Haideți și ajutați-mă!” strigă ea oamenilor fericiți. „Suntem foarte ocupați!” Se apropie și văzu cu ce erau așa de ocupați. Făceau lanțuri de margarete!

Amy Carmichael se trezi din vis foarte întristată și mânioasă în același timp. De ce era așa de mânioasă? Amy înțelese ce însemna visul. Toți oamenii sunt păcătoși, și oamenii păcătoși sunt în pericol de moarte, sunt în pericol să fie despărțiți de cer pentru veșnicie. Ei nu știu că sunt în pericol și trebuie să-i avertizeze cineva. Ei sunt orbi și au nevoie de noi să le spunem că Domnul Isus poate să-i salveze și să-i scape de pedeapsa păcatului.

Dacă Îl cunoaștem pe Domnul Isus Hristos și dacă trăim doar ca să ne amuzăm, doar ca să ne simțim bine și nu-i avertizăm pe oameni și nu Îl arătăm pe Mântuitorul, suntem ca acei oameni din vis care făceau lanțuri din margarete pe iarba verde și nu făceau nimic să-i împiedice pe oamenii orbi să nu cadă în prăpastie.

♦♦♦

Nu uita că poți să fii un martor al Domnului Isus și prin modul în care trăiești. Un om a venit la o misiune și a spus că ar vrea și el să devină creștin. L-au întrebat mai multe și aflară că omul nu auzise niciodată Evanghelia. Au văzut că nu știa să citească. Apoi misionarii l-au întrebat de ce dorea să devină creștin și ce știa el despre Evanghelie. Omul răspunse simplu că el a văzut Evanghelia. Cum? Le-a povestit cum în satul lui era un om foarte rău,

care s-a dus la oraș să-și caute serviciu și s-a întors schimbat total. Nu mai bea, purta de grijă familiei, își semăna recolta și era drăguț cu fiecare. Când oamenii l-au întrebat ce s-a întâmplat cu el, le-a spus că Evanghelia lui Isus Hristos i-a schimbat viața. Așa că omul, vecinul lui a venit până la misiune, dorind și el să audă Evanghelia și să devină creștin.

♦♦♦

Ați vizitat vreodată Londra? Dacă ați vizitat Londra, poate ați văzut și Palatul Buckingham, reședința reginei. Regina are și alte reședințe. Dar când regina locuiește la Palatul Buckingham deasupra clădirii este ridicat steagul imperiului Britanic și toți știu că ea locuiește acolo, dacă steagul este ridicat. La fel, băieții și fetele care au crezut în Domnul Isus ca Mântuitor, arată celorlalți că El locuiește în inimile lor, dacă steagul dragostei, al bunătății, al evlaviei, al corectitudinii este ridicat în viețile lor. Acest steag arată că Împăratul Împăraților este la reședința Lui, locuiește în noi.

♦♦♦

Filip și familia lui călătoreau cu mașina. Mergeau să-și viziteze niște rude pe care nu le mai întâlneau niciodată. Au mers toată ziua și au obosit. Deodată au văzut un indicator rutier pe care scria numele satului și „5 km”. Erau așa de bucuroși că sunt în sfârșit aproape. Au mai mers și-au mai mers ceva kilometri și nici urmă de sat. În cele din urmă tata a oprit și a întrebat un trecător. Acesta răspunde: „Sunteți într-o direcție greșită. Satul este la 20 km în acea direcție.” Mirat, tata îi spuse trecătorului că văzuse indicatorul rutier. „Cred că l-a întors cineva, așa că ați plecat în direcție greșită.”

Și noi creștinii suntem ca niște indicatoare rutiere. Rolul nostru este să arătăm oamenilor pe Domnul Isus Hristos. Dar, dacă nu trăim așa cum îi place Lui, arătăm oamenilor o direcție greșită și îi îndemnăm pe un drum greșit.

♦♦♦

O familie s-a mutat într-un cartier nou. Nu a observat că nimeni în cartierul acela nu cultiva flori. Toate casele erau noi și nimeni nu-și făcuse timp să se ocupe de terenul din jur. Familia aceasta iubea foarte mult florile. Așa că mama a cumpărat un pachet de semințe și le-a plantat în jurul casei. Nu după multă vreme, casa era înconjurată de flori frumoase. Florile au crescut, au făcut semințe și femeia a dat și vecinei ei. Acum două case erau înconjurate de flori foarte frumoase. Acum ambele case aveau semințe să dea și vecinilor. Când au făcut lucrul acesta, patru case au fost înconjurate de flori. Așa încetul cu încetul, casele din cartier au ajuns să fie înconjurate de straturi colorate de flori foarte frumoase. Toate acestea s-au întâmplat pentru că una dintre femei a vrut să împartă și cu alții ceea ce a avut ea.

Ești tu gata să răspândești vestea bună a Evangheliei? Rezultatele vor fi extraordinare.

Istoriisiri biblice:

- Roaba lui Naaman și mărturia lui (2 Împărați 5:1-6).
Cu toate că fusese luată captivă, cu toate că era departe de familie și de țara ei, cu toate că acum era sclavă, cu toate că era într-o situație grea, fetița nu a ezitat să mărturisească stăpânilor ei; și le-a spus cum poate Dumnezeu să-l vindece pe Naaman de lepra lui.
- Daniel, prietenii lui și decizia lor (Daniel 1).
Daniel a crezut că răspunderea lui era să asculte de Dumnezeu și nu să mănânce mâncarea închinată idolilor. În felul acesta el a fost o mărturie pentru Dumnezeu atât în ceea ce a făcut cât și în ceea ce a spus, și Dumnezeu l-a binecuvântat.

Dumnezeu dorește ca fiecare dintre noi, copiii Lui, să Îl mărturisim pe El.

Adevăr: Dumnezeu dorește ca ai Lui să fie buni și să ajute pe alții.

Verset biblic: „*Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși, și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.*” (Efeseni 4:32)

Dacă mergi la o florărie și petreci mai mult timp privind florile, vei lua cu tine atunci când pleci mirosul și aroma florilor. Dacă intri într-o parfumerie și probezi câteva parfumuri la încheietura mâinii, vei lua cu tine mirosul parfumului atunci când vei pleca.

Dacă petreci timp în prezența lui Dumnezeu care te iubește, vei duce cu tine iubirea și dragostea Lui atunci când te vei întâlni cu ceilalți.

♦♦♦

Timotei avea un coleg Andrei, căruia îi plăcea să își bată joc de el deseori. Atunci când învățătorul întorcea spatele, Andrei îl trăgea pe Timotei de păr sau îi făcea tot felul de figuri. Într-o zi, Timotei desena o corabie de război; a făcut un desen foarte frumos. Au ieșit în pauză și când s-au întors, Timotei a observat că îi dispăruse desenul. Nu l-a mai găsit și nimeni nu știa nimic de el. Dintr-o privire, Timotei și-a dat seama că Andrei avea de a face cu dispariția desenului.

Sâmbăta următoare Timotei și Maria se plimbau pe malul râului. „Hei, uite bicicleta lui Andrei”, spuse Maria. Timotei s-a oprit și a privit-o. Era bicicleta lui Andrei, iar mai jos, pe mal, Andrei pescuia. Deodată i-a trecut un gând prin

mintea, „Acum ai ocazia ta să te răzbuni... ascunde-i bicicleta... claxonează ... aruncă câteva pietre în apă și gata cu pescuitul lui.” Dar stai un pic! Dacă Domnul Isus este Stăpânul lui Timotei, El, și nu Timotei decide cum să te porți cu alți oameni. Timotei știa versetul biblic care spunea: „*Nu întoarceți rău pentru rău*” (Romani 12:17). Așa că a mers liniștit mai departe. Astfel Timotei a ascultat de Împăratul lui și a fost bun și milos cu cel care i-a făcut rău.

♦♦♦

Paul trecea prin momente grele la școală. Ceilalți băieți din clasă știau că este creștin, și foloseau orice ocazie ca să își bată joc de el și să râdă de el. Băiatul nu mai putea suporta și într-o zi începu să plănuiască cum să se răzbune pe ei. Într-o seară, rugându-se înainte de culcare începu să gândească însă diferit. „Dumnezeu dorește ca eu să-i iubesc pe acești băieți, să fiu draguț cu ei, să îi ajut, să mă rog pentru ei. Și asta o să fac.”

Așa că Paul deveni tot mai mult asemenea Tatălui Ceresc. Se ruga pentru colegii lui. Când aceștia își băteau joc de el, nu le răspundea, ci folosea orice ocazie să fie de ajutor și să fie bun cu ei. Sunt convins că Tatăl Ceresc a fost mulțumit de purtarea lui, și de dragostea lui pentru colegii de la școală!

♦♦♦

Un țăran foarte bătrân planta un măr. Un tânăr ce trecea pe acolo îl întrebă: „De ce plantezi mărul acesta? Va trece mult timp până va face roade și poate că nu o să trăiești să ajungi să mănânci vreun măr din el”.

Bătrânul răspunse: „Este adevărat. S-ar putea să nu apuc să mănânc mere din el, dar alții vor mânca și îmi vor mulțumi”.

Felul în care trăiești, dragostea pe care o arăți, îi vor ajuta pe oamenii de acum și pe cei din viitor să vină la Domnul Isus.

♦♦♦

S-a întâmplat în teritoriul Arizonei în anii 1860. Familia Butler, călătorea spre Vest într-o căruță acoperită. Într-o după-amiază au oprit chiar înainte de a trece prin trecătoarea indienilor comanși.

Frumoasa Debora Butler se îndreptă spre un izvor de apă. Fratele ei își luă pușca pregătindu-se să împuște câțiva iepuri. Pe când se apropiau de izvor au auzit un strigăt de durere. Ioan, fratele ei păși peste câteva stânci și văzu un indian zăcând la pământ. „Este un spion din partea indienilor!” șopti Ioan. „Eu l-aș împușca!” Deborah veni alergând și îi spuse: „Nu o să împuști pe nimeni. Noi suntem creștini și indienii sunt vecinii noștri”. „Indienii sunt vicleni și nu am încredere în el.” „Acesta nu-ți poate face nici un rău. Este doar un băiețel. Și apoi uite, sângerează.” „Nu sunt doctor” murmură Ioan. „Nici bunul Samaritean nu a fost doctor, dar a salvat viața unui om. Leagă rana indianului

cu batista ta, iar eu alerg la tata.” Familia Butler a purtat de grijă indianului rănit. În noaptea aceea l-au așezat cu grijă în căruța lor. A doua zi indianul dispăruse. Ioan spuse sorei lui: „Ți-am spus că indienii sunt vicleni. Acesta s-a dus să își anunțe tribul!”

Familia Butler și-a continuat călătoria. Dincolo de trecătoare, așa cum prevăzuse Ioan, apără un grup de luptători comanși.

Ioan ieși din căruță cu pușca, dar nu a fost nevoie să o folosească. O femeie puse două coșuri cu porumb în fața lui, apoi luptătorii comanși galopară în depărtare. Debora spuse: „Este modul indian de a spune «Mulțumesc».” „M-am înșelat în privința lor,” răspunse fratele ei. „poate că până la urmă vor fi niște vecini buni!”

Atunci când ești bun și iubitor cu ceilalți, Dumnezeu te va binecuvânta. Fiecare om culege ce a semănat.

Istorie biblică:

Împăratul David și bunătatea lui față de Mefiboșet (2 Samuel 9).

Mulți împărați din vremea lui David îi omorau pe cei care ar fi fost potențiali urmași la tron. Dar David a fost bun și milos cu acest tânăr care era nepotul împăratului Saul, împăratul care a fost înaintea lui David. David i-a dat înapoi proprietățile și l-a chemat să mănânce la masa împăratului pentru tot restul vieții lui.

Dumnezeu îi va ajuta pe copiii Lui să fie buni și să fie generoși cu alții, chiar și cu cei care nu merită lucrul acesta.

Adevăr: Dumnezeu dorește ca ai Lui să fie fericiți.

Verset biblic: „*Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă!*” (Filipeni 4:4)

Un om sărac ce trăia într-o colibă primi o veste extraordinară. Moștenise o casă foarte frumoasă de la o rudă îndepărtată. Împreună cu această casă moștenise și o mare avere și tot ceea ce avea de făcut era să angajeze niște slujitori care să-i poarte de grijă.

Omul se duse la noua casă care era enormă, dar el locuia doar într-o cameră. Cărbunele pentru sobă era afară. Pentru a nu se duce în fiecare zi până acolo, aduse cărbunele și îl puse în baie, o baie cu faianță albă strălucitoare. Nu-și cumpără nici cal, nici trăsură, nu angajă slujitori ca să nu-și cheltuiască banii. Toate mesele lui constau în pâine uscată și lapte, pe care îl bea dintr-o cană ciobită, cu toate că ar fi putut să folosească porțelan de

China și pahare de cristal. În dulapuri erau haine frumoase pe care le-ar fi putut purta, dar el umbla cu aceleași haine zdrențuite cu care venise de la coliba lui. Era foarte nefericit și îi părea rău că-și părăsise coliba.

De ce viață s-ar fi putut bucura dacă nu ar fi fost atât de prost și ignorant! Nu se putea bucura de bogăția lui. Era ca un pește scos din apă.

Atunci când devii credincios, Dumnezeu dorește să te bucuri de noua viață, să primești binecuvântările pe care ți le oferă. Dumnezeu nu dorește ca să trăiești o viață mizerabilă și tristă ca acest om.

♦♦♦

Nea Petrică era un om mărunțel de statură. Întotdeauna era vesel și zâmbitor. Era foarte sărac și trăia într-o colibă, umedă, prin care pătrundeau vântul și ploaia. Era deseori bolnav și nimeni nu-i purta de grijă pentru că nu avea soție și nici familie. Cu toate acestea nu se plângea niciodată și întotdeauna era mulțumit și bucuros.

În oraș a venit un doctor nou și acesta l-a cunoscut pe Nea Petrică. L-a plăcut foarte mult de el, pentru că în oraș erau mulți oameni veșnic nemulțumiți, iar Nea Petrică era diferit de ceilalți, era întotdeauna prietenos și plăcut. Într-o zi doctorul îl vizită pe bătrân. Acesta era în pat și cu febră foarte mare, dar îl întâmpină pe doctor zâmbind bucuros. „Nea Petrică,” spuse doctorul, după ce îl examinează și îi prescrie câteva medicamente, „pot să îți pun o întrebare?” „Da.” „Eu nu înțeleg cum de ești vesel și bucuros întotdeauna pentru că nu prea ai motive de bucurie, tot ce ai este casa aceasta veche, răcoroasă, și rareori te simți bine. Ar trebui să fii trist.” „Doctore, nu sunt singur. Eu am pe Domnul Isus și El locuiește în inima mea, și faptul că Îl am pe El mă face să mă bucur mai mult decât orice mi-ar dăruia lumea.”

Adevăr: Dumnezeu dorește ca ai Lui să fie credincioși în lucrurile mici. (MS)

Verset biblic: „*Stăpânul i-a zis: «Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău!»*.” (Matei 25:23)

Un băiețel își dorea foarte, foarte mult un câțel! „Mamă, cumpără-mi un câțel” o ruga băiatul de multe ori. „Să ai grijă de un câțel nu-i un lucru ușor. Nu cred că ești destul de mare să faci aceasta.” „Dar mamă, sunt destul de mare, și promit că îl voi hrăni, îl voi curăța, voi face curățenie după el, voi avea grijă de el. Și promit mai presus de toate că îl voi iubi!”

„Ei bine, timp de o lună, o să te pun să faci anumite lucruri mici în casă. În

fiecare zi mă aștept să îți faci patul, să îți pui hainele la locul potrivit și în zilele de școală să fii la micul dejun în fiecare dimineață la ora 7⁰⁰. Dacă faci aceste lucruri timp de o lună, cu răbdare și în fiecare zi, atunci îți voi cumpăra un câine.” „Mamă, o lună înseamnă o veșnicie. Eu vreau un câine acum!” „Dacă vei avea un câine, va trebui să îi porți de grijă multe luni și s-ar putea să ți se pară o veșnicie. Treci testul meu și vei avea un câine.”

Băiatul s-a descurcat bine primele patru zile. Apoi a venit la micul dejun foarte nervos. În altă zi s-a întors de la școală și-a aruncat hainele și a plecat cu bicicleta. În altă dimineață a întârziat la micul dejun pentru că nu reușise să își facă patul. Nu a trecut o lună și mama și-a dat seama că băiețelul nu era destul de mare pentru o treabă așa de serioasă ca îngrijirea unui câine.

De ce? Nu era credincios în lucrurile mici (Luca 16:10).

Dumnezeu dorește ca tu să fii credincios în lucrurile mici pe care ți le cere și apoi te va binecuvânta și îți va da de făcut lucruri mai mari.

Adevăr: Dumnezeu dorește ca ai Lui să fie puternici și să reziste ispitei. Domnul Isus îi va ajuta să facă așa, dacă îi cer. (MS)

Verset biblic: „*Căci nu avem un Mare Preot, care să nu aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.*” (Evrei 4:15-16)

O fetiță a fost întrebată ce a făcut atunci când a fost ispitită să facă rău. Ea a răspuns: „Când l-am auzit pe Satan ciocnind la ușa inimii mele, am spus Domnului Isus care locuiește în inima mea: «Doamne Isuse, Te rog, deschide.» Și când Domnul Isus a deschis ușa, Satana s-a tras la o parte și a spus: «Scuzați, am greșit!»”.

♦♦♦

Lui Marius îi plăcea la bunici. Îi plăceau plimbările lungi împreună cu bunicul, râdeau, vorbeau și uneori aruncau pietricele.

Era o zi friguroasă, zăpada acoperise toate potecile și ei se jucau în zăpada pufoasă. „Marius, privește, un vultur!” Marius nu văzuse niciodată o pasăre așa de mare. Pe când privea, cu un bătut puternic din aripi, vulturul se ridică și porni peste copaci. „Ce pasăre puternică!” „Da. Biblia spune, că și tu poți fi la fel de puternic ca vulturul. «*Dar cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterea, ei zboară ca vulturii; aleargă și nu obosesc, umblă și nu ostenesc*»

(Isaia 40:31). Dacă ceri Domnului Isus să îți dea putere, și dacă Îi ceri să te ajute să spui „nu” lucrurilor rele, El îți va da puterea de care ai nevoie.”

Adevăr: Dumnezeu nu dorește ca ai Lui să-și risipească viața.

Verset biblic: „Dar adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții tale, până nu vin zilele cele rele și până nu se apropie anii, când vei zice: «Nu găsesc nici o plăcere în ei.»” (Eclesiastul 12:1)

Un băiețel era la magazin împreună cu mama lui. Privi rafturile pline cu dulciuri și se plimbă de sus în jos prin magazin de câteva ori, încercând să se hotărască. Mama obosită să-l tot aștepte îi spuse: „Hai grăbește-te, trebuie să mergem acasă”. „Așteaptă, mami, nu mă pot grăbi. Am doar un bănuț și trebuie să fiu atent cum îl cheltuiesc.”

Acel băiețel a învățat o lecție extraordinară. Dacă ar fi avut mai mulți bănuți și-ar fi permis să nu fie grijuliu cu unul din ei. Dar pentru că avea doar un bănuț, asta îl făcea să se decidă greu.

Și noi avem doar o viață și trebuie să o cheltuim înțelept. Dacă am avea câteva vieți, poate ne-am putea permite să nu acordăm atenție uneia, dar avem o singură viață și trebuie să fim atenți, să fim foarte înțelepți să o petrecem în modul cel mai bun, trăind pentru Dumnezeu.

*„Doar o viață, curând va trece
Și doar ce ai făcut pentru Isus va rezista.”*

Istorie biblică:

Timotei a fost învățat din Cuvântul lui Dumnezeu când era foarte mic (2 Timotei 3:15). El avea o mamă și o bunică credincioasă care l-au învățat din Vechiul Testament, punând o temelie pentru restul vieții lui. El a crezut în Domnul Isus Hristos încă din copilărie și după aceea a devenit misionar. Întreaga lui viață, a avut la bază Cuvântul lui Dumnezeu și a adus glorie lui Dumnezeu. Dumnezeu dorește ca tu să trăiești pentru El, acum când ești mic și după aceea restul vieții.

Adevăr: Dumnezeu dorește ca tu să-L iubești și să îți arăți dragostea prin ceea ce faci pentru El.

Verset biblic: „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.” (Ioan 14:15)

Îl iubești pe Domnul Isus? Nu-i important doar ceea ce spui, ci ceea ce

faci. Dragostea ta pentru El este arătată prin dorința ta de a fi cu El și de a-l sluji. Cred că nu ești ca tânărul care a scris această scrisoare prietenei lui:

*„Iubita mea Corina,
Ești cea mai frumoasă fată pe care am văzut-o vreodată. Abia aștept să fiu cu tine. Te iubesc foarte mult. Vreau să fiu cu tine în fiecare moment, în fiecare zi. Te iubesc.*

Al tău, Mircea.

P.S. Voi veni să te văd sâmbătă seara, dacă nu voi fi ales să joc în echipa de baschet.”

Istorie biblică:

Maria își arată dragostea (Marcu 14:1-9).

Maria nu era un predicator și era o persoană timidă. Dar Îl iubea pe Domnul Isus și dorea să arate lucrul acesta prin fapte. Așa că a luat un vas cu o mirodenie foarte scumpă și a uns cu ea capul și picioarele Domnului Isus – și a șters picioarele cu părul ei. Nu a spus nimic, dar a arătat Domnului cât Îl iubește.

Ai spus sau ai arătat Domnului cât Îl iubești?

Adevăr: Dumnezeu dorește ca ai Lui să Îi slujească.

Verset biblic: „ca unii care știți că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. Voi slujiți Domnului.” (Coloseni 3:24)

Probabil știți o poezioară pentru copii:

*„Pisicuță, pisicuță unde ai fost?
Am fost la Londra să o văd pe regină.
Pisicuță, pisicuță, ce-ai făcut acolo?
Am speriat un șoarece ce se ascundea sub un scaun.”*

Pisicuța pornise spre Londra într-o mare aventură și ținta ei era să o vadă pe regină. Dar nu s-au întâmplat lucrurile chiar așa. A uitat toate despre regină când a ajuns la Londra și și-a pierdut timpul cu un lucru care-l putea face și acasă, sperind un șoricel. Când a văzut șoricelul a uitat de regină. Drept rezultat a fost o pierdere de timp și de efort să meargă până la Londra.

Dacă ești creștin, nu uita că ești un slujitor al marelui Împărat, al Domnului Isus. Trebuie să îți aștinteași asupra Lui și să îți petreci timpul lucrând pentru El. Nu lăsa alte lucruri să te facă să uiți ceea ce ai de făcut. Nu-ți pierde timpul amuzându-te cu lucruri care nu contează. Timpul petrecut cu El și în slujba Lui este un timp valoros.

Unii băieți și fete spun: „Eu nu-l pot sluji; eu sunt prea mic.” Toți copiii din jurul nostru au nevoie de Domnul Isus. El este apa după care aleargă o lume însetată. El este apa care poate să le potolească setea. Noi suntem doar paharele care aduc această apă celor care au nevoie de ea. Dar tu nu trebuie să fii un pahar foarte scump. Chiar dacă ești un pahar de plastic sau unul simplu poți aduce apă și celorlalți. Apa contează - și nu paharul.

Istorisiri biblice:

- Tatăl și cei doi fii (Matei 21:28-31).

Un tată a spus celor doi fii să meargă și să lucreze în vie. Unul a spus că va merge, dar nu s-a dus. Celălalt nu a promis că va merge, dar a plecat. Al doilea fiu a ascultat și l-a slujit pe tatăl lui chiar dacă de la început nu a fost prea încântat.

- Trimiterea lui Petru (Ioan 21:15-17).

Petru s-a lepădat de Domnul Isus. I-a părut rău și Domnul l-a iertat. Ba a făcut mai mult decât atât. L-a întrebat pe Petru de trei ori dacă-l iubește și când Petru a spus „Da” i-a spus că El, Domnul dorește ca Petru să-l slujească, hrănind și ajutând pe alții. Aceasta a făcut Petru în anii care i-au mai rămas. Dumnezeu dorește ca fiecare din copiii Lui să îl slujească.

Adevăr: Dumnezeu îți va arăta ce așteaptă de la tine.

Verset biblic: „*Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice: «Iată drumul, mergeți pe el!» când veți voi să vă mai abateți la dreapta sau la stânga.*” (Isaia 30:21)

Cum pot cunoaște voia lui Dumnezeu sau ce așteaptă Dumnezeu de la mine?

În Italia este un port în care poți intra conducând barca printr-un canal îngust, printre niște stânci foarte periculoase. Multe vapoare s-au scufundat în apele acelea. Există însă o cale pentru ca vapoarele să ajungă în acest port în siguranță. În port, pe niște stâlpi, sunt trei lumini. Dacă cel care conduce barca vede o singură lumină înseamnă că cele trei lumini sunt aliniate și aceasta este poziția prin care poate intra în siguranță în port. Dacă vede două sau trei lumini înseamnă că luminile nu sunt aliniate și el este în pericol. Este în afara cursului.

Dumnezeu ne-a pregătit și nouă trei lumini care să ne arate cum să ținem voia Lui. Dacă toate acestea sunt în linie, putem merge în siguranță înainte. Dacă una dintre ele nu este aliniată cu celelalte trebuie să ne rugăm.

Cele trei lumini sunt:

1. Cuvântul lui Dumnezeu – învățătura Bibliei.
2. Duhul Sfânt – siguranța pe care El ne-o dă.
3. Împrejurările – lucrurile care se întâmplă.

De exemplu: Ești creștin și ți-ar place să fii misionar într-o altă țară. Este aceasta voia lui Dumnezeu pentru tine? Ei bine, citind în Biblie, Dumnezeu îți va vorbi printr-un verset și te va încuraja. Aceasta este prima lumină. Apoi cu cât te gândești mai mult, cu atât ești mai sigur că aceasta este mai bine pentru tine. Ești fericit și sigur pentru că Duhul Sfânt te călăuzește. Aceasta este a doua lumină. Apoi Domnul îți pregătește mijloace de instruire precum și o cale ca să mergi în acea țară. El este Cel care deschide toate ușile. Asta este a treia lumină. Uneori lucrul acesta are loc cu anumite întârzieri, cu anumite probleme, dar trebuie să te rogi, să ai încredere în Dumnezeu, în încercări. Când Cuvântul lui Dumnezeu, Duhul lui Dumnezeu și împrejurările spun toate „Du-te”, luminile sunt aliniate și poți să ascuți în siguranță chemarea lui Dumnezeu.

♦♦♦

Îți plac vacanțele? Mergi cu familia în altă parte a țării, sau chiar în altă țară în timpul vacanțelor? Alex și familia lui erau foarte bucuroși pentru că mergeau în vacanță. Tatăl lui Alex conducea. S-a întunecat și erau aproape de campingul unde urmau să petreacă două săptămâni. Dar nu-l găseau! S-au învârtit, s-au uitat, dar fără succes. Se rătăciseră; și tatăl lui Alex era tot mai mâniș. „Unde-i campingul?” întrebă pe mama lui Alex. „Eram sigur că știi drumul.” „Dar nu poți să întreb pe cineva, dragă?” spuse mama. „Uite acolo un polițist. Poate că el știe drumul.” „Nu. Îl voi găsi singur.” Peste o oră erau în același loci. Apoi au văzut un alt polițist. Tatăl lui Alex a oprit mașina și l-a întrebat dacă știe drumul spre camping. „Sigur că știu. Mai mergeți un kilometru înainte și apoi faceți la dreapta. Campingul este la o jumătate de kilometru pe drumul acela.” Au ajuns în zece minute. „Mai bine întrebam mai înainte pe cineva care știa drumul.” „Da,” răspunse mama „când nu știi calea, este mai bine să întreb și apoi să urmezi instrucțiunile.”

Sunt momente în care nu știi ce să faci, în ce direcție să te miști? Întreabă pe Dumnezeu. El poate să te călăuzească și El va face lucrul acesta.

♦♦♦

Un turist pornise într-o călătorie lungă și periculoasă la munte. Se rătăcise și nu mai era sigur în ce direcție să o ia. Găsi o călăuză care cunoștea foarte bine zona și îl rugă să îi arate calea. Omul îi dădu o hartă și îi arătă pe ea încotro să o ia. Turistul luă harta și porni la drum când auzi o voce în spatele lui.

Era călăuza. „Nu vă îngrijorați, urmați-mă.” Călăuza nu îi arătase doar calea, porni înainte și îl rugă pe călător să îl urmeze. Acesta făcu așa și ajunse foarte curând la destinație.

Și noi suntem într-o călătorie periculoasă. Călăuza noastră, Domnul Isus Hristos ne-a dat o hartă, care este Biblia, dar ne spune: „Urmează-Mă”.

Istorie biblică:

Dumnezeu l-a călăuzit pe slujitorul lui Avraam să găsească soția potrivită pentru Isaac (Genesa 24).

Avraam dorea ca fiul lui, Isaac, să se căsătorească. Așa că l-a trimis pe slujitorul său înapoi în țara din care venise, să-i găsească o soție. Slujitorul a ajuns în acest loc, dar cum să găsească persoana potrivită? Ce să facă? A rugat pe Dumnezeu să-l călăuzească la femeia cu care dorea să se căsătorească Isaac (Genesa 24:12-14) și Dumnezeu a făcut lucrul acesta. Dumnezeu l-a călăuzit la Rebeca. Dumnezeu a dat Rebecăi dorința și voința ca să părăsească familia ei, casa ei, și să vină cu acest slujitor la Isaac.

Adevăr: Dumnezeu dorește ca ai Lui să aibă părtașie cu alți creștini. (MS)

Verset biblic: „*deci, ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți părtașie cu noi. Și părtașia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Hristos.*” (1 Ioan 1:3)

O femeie a primit un canar. O încânta nespuse cântecul păsării. Veni primăvara, vremea se încălzi și femeia se gândi că va fi mai bine pentru pasăre să stea afară. Așa că agăță colivia canarului de ramura unui copac din grădină. Acum canarul era în mijlocul vrăbiuțelor și al altor păsări; și zi de zi canarul le auzea ciripind. Curând canarul nu mai cânta așa de mult ca înainte, ba mai mult, imita ciripitul altor păsări din grădină. A trecut vara și femeia duse canarul din nou în casă, dar canarul nu mai cânta. Tot ce făcea era să ciripească precum o vrabie. Luase obiceiurile prietenilor săi și își pierduse cântecul.

La fel se întâmplă cu băieții și fetele credincioase, dacă petrec tot timpul cu cei nemântuiți și nu au părtașie cu alți copii care cred în Dumnezeu.

Adevăr: Dumnezeu dorește ca tu să Îl ascuți întotdeauna.

Verset biblic: „*De aceea, pe orișicine aude aceste cuvinte ale Mele, și le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată, care și-a zidit casa pe stâncă.*” (Matei 7:24)

Un băiețel era tare supărat pentru că mama îl pedepsise și îl trimisese în camera lui. Era acolo de aproape o jumătate de oră. S-a întors, era vesel și fericit. Mama se uită la el bucuroasă măcar că nu înțelegea de ce era așa de fericit și în cele din urmă îl întrebă.

Băiețelul răspunse: „Eram supărat pe toți, pentru că ieri la școala duminicală învățătoarea ne-a întrebat dacă dorim să mergem în altă țară ca misionari și să spunem altora despre Domnul Isus. Eu am spus «Nu». Și când am spus «Nu» Domnul Isus a coborât de pe tronul inimii mele și eu am stat pe tron. Dar când m-ai trimis în camera mea, am început să mă gândesc cât de mult mă iubește Domnul Isus, încât a murit pentru mine. Mi-a fost rușine că stăteam pe tronul Lui, spunându-l că nu doresc să devin misionar. Așa că am spus Domnului, că, dacă dorește să fiu misionar voi fi, m-am dat jos de pe tron și Domnul Isus este acum acolo. De aceea sunt așa de bucuros.”

♦♦♦

Un băiețel a fost invitat la o petrecere în casa unui prieten. În timpul petrecerii au ieșit în grădină să se joace. Băiețelul a văzut niște pomi cu mere îmbietoare. „Hai să luăm un măr!” spuse el prietenului. „Nu. Tata a spus că nu avem voie să luăm mere fără voia lui. Curând va veni aici și vom putea să-i cerem.” „De ce, îți este frică că tatăl tău te va bate, dacă iei unul din merele lui prețioase?” „Nu. Nu îmi e frică de tata, el nu mă va bate. Dar eu nu vreau să iau un măr fără voia lui.” Și noi trebuie să facem voia Domnului Isus și să ne purtăm așa cum ne cere El.

♦♦♦

Ai auzit că bivoul african poate să vadă doar acele lucruri care sunt în fața lui? Nu vede la stânga și nu vede la dreapta. Aceste zone sunt întunecoase. Cu mulți ani în urmă, în orașele noastre, căruțele care transportau pâine și lapte, erau trase de cai. Caii însă aveau niște ochelari orbi. Știți ce sunt acești ochelari? Sunt două bucăți de piele, puse pe capul calului, în dreptul ochilor. De ce? Pentru ca lucrurile aflate în lateral, să nu distragă atenția calului. Ochelarii aceia orbi, îi ajutau pe cai să privească într-o singură direcție, doar înainte. Și noi, trebuie să ne ținem privirea ațintită către Domnul Isus, să Îl urmăm, să-L ascultăm și să nu lăsăm lucrurile din stânga sau din dreapta să ne distragă atenția.

Un om conducea mașina pe o autostradă. A ajuns la o intersecție și a văzut că drumul pe care dorea să meargă, era un drum închis. Dar, s-a hotărât să nu ia în seamă indicatorul de circulație și a luat-o în continuare pe drumul închis. Câțiva kilometri mai încolo, drumul sfârșea la un pod stricat peste râu, așa că, acum trebuia să se întoarcă și s-o ia înapoi. A ajuns la indicatorul care-l avertizase despre drumul închis. Pe spatele lui, cineva scrisese: „Chiar a fost închis, nu-i așa?”.

Și noi, trebuie să respectăm instrucțiunile lui Dumnezeu, și când El ne spune să nu mergem într-o direcție, nu trebuie să mergem.

Istorisiri biblice:

- Ilie și răspunsurile la porunca lui Dumnezeu (1 Împărați 17:1-10)
Când Dumnezeu i-a spus lui Ilie, să se ducă la pâraul Cherit și acolo va fi hrănit de corbi, Ilie nu a ezitat. Ilie a ascultat. Când Dumnezeu i-a spus să se ducă la Sarepta și acolo va fi hrănit de o văduvă, Ilie nu a ezitat. El a ascultat de Dumnezeu.
- Apostolii ascultau mai mult de Dumnezeu decât de oameni (Faptele Apostolilor 5:19-42). Domnul Isus a spus apostolilor că trebuie să vestească Evanghelia oamenilor, după întoarcerea Lui la cer și ei au făcut lucrul acesta. Conducătorii evrei s-au mâniat foarte tare, i-au bătut pe apostoli și le-au spus să nu predice Evanghelia. Dar, apostolii au ascultat de Domnul și Stăpânul lor și au continuat să predice Evanghelia, iar Dumnezeu i-a binecuvântat.
Dumnezeu dorește ca și noi să-L ascultăm în orice moment.

Adevăr: Domnul Isus Hristos dorește ca ai Lui, să țină ochii ațintiți asupra Lui mereu. (CPDC)

Verset biblic: „Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică, și păcatul care ne înfășoară așa de lesne, și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-l era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea, și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.”

(Evrei 12:1-2)

Cinci băieți se jucau în pădure, într-o zi friguroasă de iarnă. S-au luat la întrecere să vadă cine poate să facă cele mai drepte urme în zăpadă. Fiecare dintre băieți, a pus un picior în fața celuilalt și au făcut urme în zăpadă. Când au privit înapoi, un rând de urme forma linii curbe, altul forma linii frânte, iar

două rânduri de urme erau în zigzag. Un singur băiat reușise să facă un rând de urme foarte drept. A fost întrebat cum a reușit să facă lucrul acela și el a spus, că nu a privit la picioarele lui, ci a ales un copac, și-a ținut ochii ațintiți asupra copacului și a mers direct spre el.

Dacă noi dorim să mergem drept în viața noastră, trebuie să ne ațintim ochii nu asupra noastră, ci asupra Domnului și să-L urmăm.

Adevăr: Dumnezeu dorește ca ai Lui să vorbească cu El.

Verset biblic: „Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide.” (Matei 7:7)

Știi ce înseamnă să comunici cu cineva? Înseamnă să ții legătura cu el. Să te rogi, înseamnă să ții legătura cu Dumnezeu.

Sunt multe feluri de comunicare: indienii foloseau semnale cu fum, africanii folosesc bătăile în tobe ca să-și transmită mesajele, alții foloseau focuri pentru a transmite vestea victoriei. Pe vapoare, marinarii folosesc steaguri tip semafor, alții folosesc Codul Morse. În închisori oamenii despărțiți unii de alții prin pereți groși, folosesc bețe cu care bat în conductele de apă din celulă, transmițând mesaje. Oamenii surdo-muți își vorbesc prin mesajul semnelor. Oamenii orbi pot citi în Braille. Astăzi putem transmite mesaje folosind telefoanele mobile. Ideea este, să comunicăm, să ținem legătura unii cu alții.

Dumnezeu dorește ca noi să ținem legătura cu El care este în cer și cu toate că nu-L putem vedea, El ne vede. Noi știm că El este întotdeauna cu noi și cunoaște totul despre noi și că ne iubește. Tot ceea ce trebuie să facem, este să deschidem linia de comunicare și să credem în Domnul Isus ca Mântuitor, să primim iertare pentru păcatele noastre și să începem o viață nouă. Apoi trebuie să rămânem în legătură cu Dumnezeu în orice moment.

Tot ce trebuie să facem este:

- Să credem că El este aici.
- Să-I spunem Lui nevoile noastre.
- Să așteptăm răspunsul Lui.

♦♦♦

„Nu mă rog în seara aceasta”, spuse Cristina. „Ce!” exclamă Diana. „Nu, n-am chef să mă rog. Nu mă rog.” Așa că se furișă în pat, în timp ce Diana îngenunche și se rugă. După rugăciune, Diana se strecură în patul ei și o auzi pe sora ei. Cristina trase un pumn pernei și spuse nervoasă: „Ce-i cu perna asta?” Era liniște și Diana răspunse: „Poate, pentru că nu sunt rugăciuni în ea.” Cristina nu spuse nimic și după câteva minute se puse lângă pat,

îngenunche și se rugă. După ce se rugă totul decurse în liniște. Acum, două fetițe dormeau liniștite. Este bine copii să vă încheiați ziua vorbind cu Dumnezeu în rugăciune.

♦♦♦

Două soții de pastor stăteau lângă casă, într-o zi însorită, reparând pantalonii soților lor. „Nu înțeleg, la voi la biserică toată ziua mulțumiți lui Dumnezeu. Și toate vă merg bine.” spuse una dintre ele. Ei bine, poate că pantalonii aceștia ne dau răspunsul. Dacă te uiți bine, eu cârlesc pantalonii în genunchi, pe când tu îi cârpești în fund.” Probabil, că pastorul ai cărui pantaloni trebuiau cârpiți în genunchi, petrecuse mult timp în rugăciune. Și noi trebuie să facem la fel.

♦♦♦

Cu peste o sută de ani în urmă, unui om pe nume Cyrus Field, i-a venit o idee grozavă. El visa să fixeze un cablu de telegraf peste Oceanul Atlantic, între America și Anglia, astfel încât să poată fi trimise mesaje între cele două țări. Singura cale prin care se transmiteau mesaje, era folosirea vapoarelor și asta dura săptămâni. Dar să întinzi un astfel de cablu, era un lucru extrem de scump și dificil. Când a strâns destui bani, omul a luat un cablu și a început să-l înșire. Cablul s-a rupt. A încercat din nou, dar fără succes. I-au trebuit șapte ani să strângă destui bani pentru a doua încercare și cablul s-a rupt din nou. A încercat de mai multe ori și până la urmă a reușit. Acum, puteau transmite mesaje între America și Europa.

Când Domnul Isus a murit pe cruce, El a deschis o cale pentru ca noi să putem trimite mesaje lui Dumnezeu și să primim mântuirea și mesaje de la Dumnezeu. Această cale de comunicare începe în momentul în care crezi în Isus Hristos ca Mântuitor.

♦♦♦

Președintele lucra la birou. La ușă, se auzi o bătaie foarte ușoară. Ușa se deschise și președintele își ridică ochii. O femeie micuță, cărând un coș, era la ușă. Președintele se ridică și o invită să ia loc. „Ce pot face pentru dumneavoastră, doamnă?” Femeia puse coșul pe biroul președintelui, zâmbind. „N-am venit să cer vreo favoare. Am venit să vă arăt cât de mult vă apreciez. Am auzit că vă plac prăjiturile. V-am adus un coș cu prăjituri.” Președintele fu surprins și nu spuse nici un cuvânt. Îi dădură lacrimile, apoi spuse: „Doamnă, gestul dumneavoastră m-a mișcat foarte mult. Mii de oameni au venit în acest birou de când am devenit președinte să-mi ceară ceva, dar dumneavoastră sunteți prima care nu ați venit să cereți vreo favoare pentru dumneavoastră sau pentru altcineva.” Președintele surprins era Abraham Lincoln.

Atunci când vorbim cu Dumnezeu în rugăciune, nu ar trebui doar să cerem, ci ar trebui să-I spunem și cât de mult Îl iubim. Domnul dorește să audă asta mai mult decât orice.

♦♦♦

Dumnezeu dorește ca tu să ai un timp de părtășie în fiecare zi, un timp în care să fii singur cu El și să vorbești cu El.

Cu mulți ani în urmă, primii misionari din Africa îi învățau pe cei care deveneau creștini, că trebuie să aibă un timp de părtășie cu Dumnezeu în fiecare zi. Oamenii aceștia nu aveau camere sau locuri în care să meargă să fie singuri cu Dumnezeu. Așa că, oamenii se retrăgeau în junglă ca să se roage. Fiecare din ei și-a ales un loc în junglă, unde mergea în fiecare zi și vorbea cu Dumnezeu. Și cu cât mai mulți deveneau creștini, cu atât mai mulți erau acei care aveau timpul de părtășie în junglă. Așa că, după un timp, vedeai în junglă locuri în care iarba dispăruse, pentru că acolo îngenuncheaseră oameni care se rugau în fiecare zi. Și dacă unii observau că după un timp iarba începea să crească, se duceau la persoana căreia îi aparținea petecul și îi spunea: „Frate, pe locul tău crește iarba”.

Dragi copii, sunteți creștini, dar nu cumva pe locul vostru crește iarba? Dacă este așa, întoarceți-vă la timpul de părtășie.

Istorisiri biblice:

- Ilie s-a rugat lui Dumnezeu să trimită foc (1 Împărați 18:36, 37).
Părea un lucru imposibil! Profeții falși se rugaseră ore în șir ca să le dea zeii foc, ca să ardă jertfa și nu se întâmplase nimic. Ilie, mai turnase și apă peste jertfă și totul părea imposibil. Dar Ilie știa că este un răspuns și a vorbit cu Dumnezeu, s-a rugat lui Dumnezeu să trimită foc pentru ca jertfa să ardă. Ilie s-a rugat și Dumnezeu i-a răspuns la rugăciune.
- Biserica s-a rugat pentru Petru (Fapte 12:1-19).
Petru era în închisoare. Fusesse închis de soldații romani și aștepta să fie executat a doua zi. Ce-ar fi putut să facă? Cum putea fi eliberat și salvat?
Un grup de creștini, s-a întâlnit și a cerut lui Dumnezeu să-l elibereze pe Petru. Și Dumnezeu a răspuns rugăciunilor. Un înger a venit în celula în care era Petru, lanțurile au căzut, ușile s-au deschis și el a fost liber. De ce? Pentru că oamenii s-au întors către Dumnezeu și au vorbit cu Dumnezeul lor.
Dumnezeu, dorește ca tu să vorbești cu El despre problemele tale și El îți va răspunde.

Adevăr: Dumnezeu dorește ca tu să stăruiești în rugăciune și să nu renunți. (CPDC)

Verset biblic: „*Isus le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage necurmat, și să nu se lase.*” (Luca 18:1)

Trebuie să te rogi mult pentru prietenii tăi, care nu-L cunosc pe Domnul Isus. George Müller era un om al rugăciunii. El avea cinci prieteni buni care nu erau creștini, așa că, s-a hotărât să se roage și să nu renunțe, până când Dumnezeu nu-i va mântui pe toți. După cinci ani, unul dintre ei a devenit creștin. George a continuat să se roage. După zece ani, alți doi L-au primit pe Domnul Isus. Mai rămăseseră doi care nu credeau în Mântuitorul. George a continuat să se roage timp de douăzeci și cinci de ani, și al patrulea prieten a fost mântuit. George a murit înainte să-l vadă pe cel de-al cincilea prieten venind la Domnul. Rugăciunea lui nu a fost în zadar, Dumnezeu a onorat rugăciunile lui și al cincilea prieten s-a întors la Domnul, la câteva luni după moartea lui George Müller. Pentru acest al cincilea prieten, el s-a rugat aproape cincizeci și doi de ani. Așa trebuie să ne rugăm, cu stăruință, fără să încetăm, până când primim răspunsul!

Istorisiri biblice:

- Văduva stăruitoare (Luca 18:1-5)

Într-o cetate, era o văduvă care fusese nedreptățită de cineva și dorea să i se facă dreptate. Judecătorul era însă un om corupt, care nu ar fi ajutat vreodată o văduvă. Văduva a venit de multe ori înaintea lui, fără să se lase, și în cele din urmă judecătorul i-a făcut dreptate. Se merită să fii stăruitor. Dumnezeu nu este ca acest judecător. El ne iubește și dorește să ne ajute, dar dorește ca noi să-l cerem lucrul acesta în rugăciune și să credem că El va răspunde. Domnul va răsplăti stăruința noastră.

- Ciocănitul de la miezul nopții (Luca 11:5-13)

Ce-ar spune părinții tăi, dacă un prieten ar veni în vizită și nu ar avea ce să îi ofere de mâncare? Domnul Isus a spus o povestire despre o astfel de situație. La un om, a venit în vizită un prieten și acesta nu avea să-i dea nimic de mâncare. A mers la un alt prieten ca să ceară niște pâine. Era miezul nopții, prietenul era în pat și nu s-ar fi trezit să îl ajute. Dar el a bătut și a bătut, până prietenul s-a trezit și a venit de i-a dat pâine. Se merită să stăruiești. Dumnezeu nu este ca acest om comod care a dat pâine prietenului său, doar ca să fie lăsat în pace. Dumnezeu dorește ca să răspundă și Dumnezeu va răsplăti stăruința noastră.

Așa că nu renunța atunci când te rogi pentru cineva sau pentru ceva.

- Biserica s-a rugat pentru Petru (Fapte 12:5).

Petru era în închisoare și eliberarea părea imposibilă. Creștinii s-au adunat împreună în Ierusalim, în casa Mariei și s-au rugat până când Petru a fost eliberat.

Adevăr: Dumnezeu răspunde rugăciunii. (CPDC)

Verset biblic: „*Când Mă va chema, îi voi răspunde; voi fi cu el în strâmtorare, îl voi izbăvi și-l voi proslăvi.*” (Psalmul 91:15)

O misionară avea în îngrijire mai mulți copii mici, și pentru hrănirea acestora ea folosea lapte praf din Anglia, pentru că în Africa nu erau vaci cu lapte. Peste două săptămâni, misionara și familia ei trebuiau să meargă în concediu și aveau destule doze de lapte pentru uzul familiei. Dar, la casa misionarei a venit o femeie africană împreună cu bebelușul ei. Femeia nu mai avea cu ce să-și hrănească copilul și a cerut ajutor. Ce decizie dificilă! Dacă ar fi dat acestei femei dozele de lapte, cu ce și-ar fi hrănit copiii? Misionara s-a rugat și a crezut că Dumnezeu va purta de grijă pentru hrana familiei. A dat dozele de lapte femeii, explicându-i cum să le folosească. Femeia africană a plecat și misionara a început să se roage. Apoi, a deschis Biblia și a citit: „*Laptele caprelor îți ajunge pentru hrana ta, a casei tale și pentru întreținerea slujnicilor tale*” (Proverbe 27:27). Nu după mult timp, un om care avea o turmă de capre, a venit și i-a spus că el va fi plecat două săptămâni și a rugat-o să mulgă caprele. Așa că, până au mers în concediu, copiii misionarei au avut destul lapte, lapte de capră.

Istorisiri biblice:

- Rugăciunea lui Ilie pentru ploaie (1 Împărați 18:41-46)

Nu plouase timp de trei ani și jumătate. Dar, Ilie știa că a venit vremea să plouă. A mers pe munte, s-a rugat și Dumnezeu a răspuns rugăciunilor lui și a trimis ploaia.

- Vindecarea orbului Bartimeu (Marcu 10:46-52)

În timp ce Domnul Isus trecea prin Ierihon, Bartimeu L-a strigat și a cerut ajutor și îndurare. Domnul Isus l-a întrebat ce dorește. Bartimeu a răspuns că dorește să fie vindecat. Domnul a răspuns rugăciunii lui și l-a vindecat. Dumnezeu va răspunde și rugăciunilor tale.

Adevăr: Trebuie să te rogi cu credință. (CPDC)

Verset biblic: „De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.” (Marcu 11:24)

Atunci când ne rugăm, ar trebui să ne rugăm cu credință. Aceasta înseamnă că suntem convinși, că Dumnezeu va răspunde rugăciunilor noastre.

Într-o perioadă de mare secetă, mai mulți creștini au început să se roage pentru ploaie. O fetiță s-a rugat și ea să plouă și a crezut că Dumnezeu va răspunde rugăciunilor ei. Așa că, atunci când s-a pregătit de mers la biserică și-a luat și umbrela. Niște băieți au văzut-o și au început să își bată joc de ea. „Ei bine, eu m-am rugat lui Dumnezeu și L-am rugat să aducă ploaie și El a auzit rugăciunea mea. El poate să aducă ploaie și sunt convinsă că va face lucrul acestea.” Domnul a răspuns rugăciunii ei. Înainte de încheierea serviciului divin, cerul s-a întunecat și la sfârșitul bisericii fetița a plecat spre casă plină de bucurie, folosind umbrela.

Istorie biblică:

Vindecarea unui demonizat (Matei 17:14-21)

Domnul Isus era pe muntele schimbării la față și un om l-a adus pe fiul său foarte bolnav în fața ucenicilor și i-a rugat să-l vindece. Ucenicii au încercat, și-au încercat, dar... nimic. Domnul s-a întors și l-a vindecat imediat. Ucenicii L-au întrebat de ce n-au putut să facă și ei asta. Domnul le-a spus, că din cauza lipsei de credință. Ei nu credeau că omul acela poate fi vindecat. Crezi că Domnul Isus poate și va răspunde rugăciunilor tale?

Adevăr: Dumnezeu dorește ca tu să oferi din banii tăi pentru El și lucrarea Lui. (CPDC)

Verset biblic: „Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu părere de rău, sau de silă, căci «pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu»”.
(2 Corinteni 9:7)

William era un băiat de șaisprezece ani care a trebuit să plece de acasă, pentru că părinții lui erau prea săraci să-i mai poarte și lui de grijă. Îl ajutase pe tata care era cizmar, dar acum încerca să-și găsească de lucru în alt oraș. Pe când hoinărea pe străzi, a întâlnit un vecin, care era căpitanul unei nave. Căpitanul i-a urat toate cele bune și i-a spus: „Lucrează, William, mergi la biserică în fiecare duminică, dă Domnului zeciuiala și atunci te vei bucura de succes!” Băiatul a găsit curând serviciu în New York, la o fabrică de săpun și

după o vreme a ajuns partener în afacere. După câțiva ani, partenerul lui a murit. William făcea săpun foarte bun. Îi plăcea să meargă la biserică și întotdeauna își aducea aminte să dea lui Dumnezeu a zecea parte din banii pe care îi câștiga. Afacerea lui a crescut foarte mult și atunci el s-a decis să dea două zecimi din tot ce câștiga Domnului. Curând, s-a decis să dea treizeci la sută, apoi patruzeci, apoi cincizeci la sută. Copiii i-au crescut, au plecat fiecare la casele lor și atunci William s-a decis să dea tot venitul lui Domnului și Domnul l-a binecuvântat.

Numele lui William era Colgate. Ați auzit despre acest produs?

♦♦♦

Un misionar i-a învățat pe creștinii din tribul diecilor să dăruiască. Ei trăiau pe o insulă mică în Oceanul Pacific. Misionarul le-a explicat ce înseamnă să dai o zecime din tot ce ai Domnului. Știa că acești oameni sunt foarte săraci și nu au mult ca să dăruiască. Erau flămânzi și nu aveau haine. Cu toate acestea, ei au spus misionarului că doresc să dăruiască ceea ce este al Domnului și au fost de acord să dăruiască lui Dumnezeu în fiecare lună. Nu au uitat acest lucru. La începutul lunii ei își aduceau darurile. Ce bucuros a fost misionarul! Credincioșii dieci aduceau orez, legume, pui și ouă, pe care le-au vândut și au cumpărat cuie. Apoi el și diecii au construit o biserică. A venit vremea recoltei și oamenii au avut recolte mult mai mari decât în ceilalți ani. Dumnezeu le-a binecuvântat credințioșii. Nu mult timp după aceea au cumpărat textile și au început să-și facă haine. Au construit o biserică și au mai construit și altele, până când au ajuns la paisprezece biserici. Toate acestea au fost posibile pentru că diecii au învățat să dăruiască!

♦♦♦

Ai niște bani? Știi că sunt multe lucruri pe care le poți cumpăra cu bani? Dar sunt și multe lucruri care nu le poți cumpăra cu bani.

Cu bani poți cumpăra un pat... dar nu poți cumpăra somnul.

Cu bani poți cumpăra cărți... dar nu poți cumpăra minte.

Cu bani poți cumpăra mâncăruri delicioase...

dar nu poți cumpăra poftă de mâncare.

Cu bani poți cumpăra haine frumoase... dar nu poți cumpăra frumusețe.

Cu bani poți cumpăra medicamente... dar nu poți cumpăra sănătate.

Cu bani poți cumpăra divertisment... dar nu poți cumpăra fericire.

Cu bani poți cumpăra cruciulițe de aur... dar nu pe Mântuitorul.

Cu bani poți cumpăra o clădire pentru biserică... dar nu poți cumpăra cerul.

Așa că, nu uita că Dumnezeu a folosit banii pentru a face lucruri minunate. Nu ar trebui să uiți să Îi dai a zecea parte Lui.

Unui artist i s-a cerut să picteze o „biserică pe moarte”. Oamenii au crezut că va picta o biserică învechită, cu scaune ce trebuiau reparate. Dar el a pictat o biserică foarte frumoasă, cu ferestre cu vitralii, scaune și o orgă frumoasă. Într-un colț al picturii era o cutiuță mică pe care scria: „Colecta pentru misiunea străină”, dar lăcașul unde trebuiau puși banii era acoperit de o pânză de păianjen. Cred că trecuse mult timp de când cineva nu mai pusese ceva și artistul s-a gândit că acesta ar fi semnul unei biserici care moare. Și avea dreptate!

♦♦♦

Sara era o fetiță care nu putea să umble și să alerge ca alți copii. Părinții ei care erau foarte săraci, au strâns fiecare bănuț pentru a cumpăra un scaun special pentru fetiță. Când a primit acel scaun, fetița s-a bucurat foarte mult. Acum putea merge cu alți copii la școala duminicală. Într-o duminică, la școala duminicală L-a rugat pe Domnul să-i ierte păcatele și să o mântuiască. Ce lucruri minunate a făcut Domnul Isus în viața ei! Ea a descoperit că nu este singură pentru că Îl cunoștea pe Domnul Isus și El i-a promis că întotdeauna va fi cu ea. Într-o zi un misionar a venit la biserică ei și le-a vorbit despre lucrarea care se făcea într-o țară îndepărtată, unde puțini oameni cunoșteau pe Mântuitorul. Pastorul a spus că se va face o colectă pentru lucrarea misionarului. Sara s-a gândit că mulți oameni vor da bani. Ea nu avea bani, dar când coșul a venit în dreptul ei, s-a uitat și a văzut că era aproape gol. „De ce nu dăruiesc oamenii?” s-a întrebat ea. Dorea să ajute pe misionar și deodată i-a venit o idee. A luat o cârjă și a pus-o pe coșul cu bani.

Când oamenii au văzut ce a făcut Sara, au început să vină în față și să pună bani în coș. Unul a răscumpărat cârja pentru o sumă mare de bani, s-a întors și i-a dăruit-o Sarei. Inima ei era plină de bucurie când a văzut cum a binecuvântat Dumnezeu darul ei deosebit. Lui Dumnezeu i-a plăcut darul ei. De ce nu Îl rogi pe Dumnezeu să îți dea și ție talente, să ajuți misionarii care duc vestea bună despre Domnul Isus în alte țări, astfel încât și alți copii să fie mântuiți?

♦♦♦

Un băiețel african era foarte trist pentru că nu avea nimic să dăruiască Domnului Isus la școala duminicală. Pe când se ruga, i s-a părut că Domnul a spus: „Fiule, dă-te pe tine însuși. Acesta este darul pe care Îl doresc astăzi.” Când a venit vremea colectei, băiețelul a pus tava pentru colectă pe dușumea, s-a urcat pe ea, apoi s-a dat deoparte și a pus tava înapoi pe masă. A fost cel mai bun dar pe care l-a avut și cel pe care Domnul Isus L-a dorit mai mult decât orice.

Când Robert Morrison era doar un băiețel, o învățătoare de școală duminicală s-a interesat de el. Aceasta i-a dat haine ca să poată veni la școala duminicală. Curând, băiețelul a crescut și hainele nu i-au mai fost bune. Învățătoarea de școală duminicală i-a cumpărat alte haine. S-a meritat oare gestul ei? Robert Morrison a devenit primul misionar în China.

Istoriisiri biblice:

- Văduva și cei doi bănuți (Luca 21:1-4)
Văduva nu era bogată. Nu a dat mult. Dar a dat tot ce-a avut și Domnul a spus că a dat mai mult decât toți oamenii bogați, pentru că ea a dat tot ce-a avut, iar ei au dat din surplusul lor.
- Barnaba și generozitatea lui (Fapte 4:34-37)
Barnaba era un om bogat și când a văzut că așa mulți oameni din biserică primară erau săraci și în nevoie, și-a vândut un ogor și a adus banii apostolilor ca să fie împărțiți săracilor.
Dumnezeu dorește ca ai Lui să fie generoși și să ajute pe alții.

Capitolul 8: Doctrina despre Biserică

Câteva aspecte ale acestei doctrine pe care copiii trebuie să le înțeleagă:

- Învățătura biblică despre biserică din toată lumea ca întreg,
- Învățătura biblică despre biserica locală,
- Răspunderea lor de a participa și de a fi parte unei biserici locale.

Adevăr: Biblia ne învață că biserica este formată din toți cei care au crezut în Domnul Isus Hristos ca Mântuitorul lor. (CPDC)

Verset biblic: „El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, cel întâi născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea.” (Coloseni 1:18)

Cunoști pe cineva care joacă golf? Sau, ai văzut jucându-se golf la televizor? Acesta se joacă pe suprafețe mari, terenuri de golf. Dar, dacă tu sau altcineva dorește să joace pe unul dintre aceste terenuri de golf, s-ar putea să trebuiască să aparții unui club de golf, căruia îi aparține acel teren. Și de obicei, nu este ușor să devii membrul unui club de golf. Trebuie să faci o cerere și uneori trebuie să aștepti poate un an sau mai mult. Apoi, trebuie să plătești mulți bani anual, pentru a fi membrul unui astfel de club. Sunt și alte cluburi care primesc membri pe baza unei taxe anuale.

Aș dori să vă vorbesc despre cel mai mare club din lume și cel mai vechi, un club care are milioane de membri, un club în care poți fi și tu membru, chiar astăzi. Nu trebuie să aștepti și nu trebuie să plătești nimic.

Acest club se numește Biserică. Nu mă refer la clădirea la care mergi tu. Prin Biserică, înțeleg un mare număr de creștini, din toată lumea și de-a lungul istoriei. Fiecare creștin aparține acestei Biserici. A început acum 2 000 de ani, după ce Domnul Isus a murit pe cruce și toți cei care au crezut în El de atunci încolo sunt membrii ei. Nu costă nimic să fii membru al bisericii. Membritatea este gratuită. Devii membru, crezând în Domnul Isus ca Mântuitor. Ești acceptat imediat. Iată privilegiile care decurg din această membralitate:

iertare de păcate, viață veșnică și putere ca să trăiești o viață după voia Lui. Ești membru al Bisericii? Dacă nu, te așteptăm chiar astăzi.

Adevăr: Dumnezeu dorește ca tu să fii membru într-o biserică locală. (CPDC)

Verset biblic: „Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.” (Evrei 10:25)

„Andrei, ți-am spus să te grăbești! Trebuie să plecăm la biserică!” Andrei deschise ochii. Îi era așa de greu să se trezească de dimineață și chiar dacă se trezea, se mișca așa de încet și folosea orice ocazie să se strecoare din nou în pat. După multe rugăminți, mama l-a văzut gata de plecare și au mers la biserică. A doua zi, era ziua lui de naștere și dis-de-dimineață a sărit bucuros din pat. Cu toate că era devreme, era frig, s-a îmbrăcat și a fugit jos să își vadă darul. „Ești simpatic. Se pare că îți este mult mai ușor să te trezești astăzi decât ieri” spuse mama. „Păi, astăzi este o zi specială!” „Da, dar și ieri a fost o zi specială. Duminica este o zi deosebită și biserica este un loc deosebit.” Andrei știa că mama lui are dreptate.

♦♦♦

Biserica voastră este ca un mănunchi de bețișoare. Fiecare bețișor separat poate fi rupt cu ușurință, dar foarte greu poți să rupi tot mănunchiul. Așa că, unde-s mulți puterea crește. Împreună suntem mai puternici, împreună rezistăm mai bine ispitelor și încercărilor. Vrea cineva să încerce să rupă acest bețișor? (*Arată un bețișor.*) E ușor nu-i așa? Încearcă cineva să rupă două bețișoare? E ușor, nu-i așa? Dar aici sunt 20 de bețișoare. Poți să le rupi? Nu! Unitatea înseamnă putere. Așa că, dacă mergi la biserică și te întâlnești cu alți creștini, vei fi mai puternic.

♦♦♦

O turmă de bivoli păștea liniștită. Un lup flămând îi privea din depărtare, dar știa că nu-i bine să atace niciodată o turmă de bivoli, pentru că îl vor călca în picioare. Însă, un bivol izolat era o pradă sigură. Lupul rămase la pândă și când văzu un bivol care se îndepărtă de turmă, sări la gâtul lui și îl omorî.

Dacă nu stăm împreună cu alți creștini în biserică, putem fi atacați de dușmani, care încearcă să ne facă să păcătuiim.

♦♦♦

O echipă de fotbal poate să învingă alte echipe, dar pentru a face asta, toți jucătorii trebuie să joace împreună. Unii sunt atacanți, alții sunt apărători

și toți lucrează împreună. Nimeni nu încearcă să fie un star de unul singur, ci toți încearcă să lucreze ca o echipă, pentru a face treaba cea mai bună. Fiecare jucător știe că este acolo și tot ce face, face pentru ca echipa să învingă. La fel este și în biserică. Trebuie să stăm împreună și să lucrăm ca o echipă și fiecare să încerce, să facă tot ce poate mai bine. Atunci, vom câștiga victoria pentru Dumnezeu.

♦♦♦

Biserica voastră este ca o orchestră. Orchestra are un dirijor, instrumentiști și audiență. Piesa muzicală pentru biserică, este planul lui Dumnezeu, așa cum este arătat în Biblie. Audiența este Dumnezeu Tatăl, Dirijorul este Domnul Isus Hristos, instrumentiștii sunt membrii bisericii, cu darurile lor diferite. Domnul Isus conduce biserica și dă călăuzire. Fiecare instrumentist, trebuie să fie cu ochii către dirijor și să asculte instrucțiunile lui, să păstreze ritmul și volumul, așa cum indică dirijorul. Atunci, muzica va fi frumoasă și va fi o armonie extraordinară, o armonie plăcută urechilor Audienței, Dumnezeu Tatăl.

♦♦♦

Membrii bisericii, trebuie să rămână împreună și tu trebuie să rămâi lângă ei. „E timpul să mergi la biserică. Du-te și te îmbracă, dragă!” „De ce trebuie să merg la biserică, mamă? L-am rugat pe Domnul Isus să fie Mântuitorul meu, sunt mântuită. Astăzi nu vreau să merg la biserică. Domnul Isus știe că Îl iubesc, oricum.” Mama fetiței, puse câteva lemne pe foc. „Focul arde foarte bine, dar când mai pun câteva lemne, uite ce luminos arde! Așa este când mergem și noi la biserică. Ne simțim bine, ardem împreună, suntem strălucitori. Dar, privește acum!” Cu un clește, mama luă o bucată de cărbune din foc și o puse pe pământ. Curând, aceasta își pierdu strălucirea și se transformă într-o bucată neagră de cărbune. „Vezi? Nu mai luminează și curând va fi doar un cărbune rece. Și asta se întâmplă, pentru că nu mai este împreună cu ceilalți cărbuni. Asta se întâmplă și cu tine, dacă nu stai împreună, cu cei care iubesc pe Dumnezeu!” Fetița, privi cărbunele care se înnegrea și se răcea și spuse: „Cred că o să mă îmbrac chiar acum, mamă”.

♦♦♦

Știi că în orice armată oamenii au diferite îndatoriri? Cei care cară echipamentele, au pe alții care îi sprijină. Aceste unități sunt însoțite de persoane care au grijă de hrană, muniție, combustibil.

La fel este și cu biserica. Fiecare membru din biserică are ceva de făcut. Sunt slujbe diferite, dar împreună formează o mare armată.

♦♦♦

Pinguinii sunt niște păsări interesante. Știi că, atunci când ei vin pe o bucată de teren, mășăluiesc mulți kilometri? Nu au semne care să-i călăuzească prin zăpadă și gheață, dar nu se pierd niciodată. Ei se ghidează după soare. Dumnezeu le-a dat această abilitate, atunci când i-a creat. Știi că, atunci când puii de pinguini au trei săptămâni, părinții merg să caute hrană și când aceștia sunt plecați, puișorii se adună în grupuri de 50 sau 60 și stau împreună? Aceasta îi ajută să țină căldura, deoarece vremea este foarte rece. Dacă se depărtează de grup, cineva va încerca să îi captureze. În grup, ei se simt în siguranță și acest lucru este adevărat și pentru biserică.

Capitolul 9 Îngerii și Satan

Biblia, ne învață că toți credincioșii au îngeri păzitori care slujesc (Evrei 1:14; Matei 18:10) și copiii ar trebui să cunoască acest lucru. Copiii, ar trebui să știe și faptul că au un dușman, Satana sau diavolul și să fie averizați despre lucrarea lui Satan.

Adevăr: Dumnezeu a încredințat fiecare copil credincios unui înger care să îl protejeze. (CPDC)

Verset biblic: „*Feriți-vă să nu defăimați nici măcar pe unul din acești micuți; căci vă spun că îngerii lor în ceruri văd pururea fața Tatălui Meu care este în ceruri.*” (Matei 18:10)

John Paton era un misionar renumit. Odată, casa lui a fost înconjurată de dușmani. Aceștia doreau să-l omoare. John s-a rugat și a cerut ajutorul de la Dumnezeu. Deodată, oamenii aceștia au fugit plini de teamă. Mai târziu, John a auzit că aceștia au fugit înfricoșați, la vederea unor luptători ce îl apărau de pe acoperișul casei lui. Dar, John nu avea nici un fel de prieteni printre războinici. A fost convins că au fost îngerii trimiși de Dumnezeu ca să îl protejeze.

Istorie biblică:

Elisei știa că îngerii îl protejează pe el și slujitorul lui de pericol (2Împărați 6:17). Când slujitorul său s-a speriat din cauza armatei siriene care a fost trimisă împotriva lui și a stăpânului, Elisei s-a rugat ca Dumnezeu să-i deschidă ochii, să vadă armata de îngeri trimisă de Dumnezeu să-i protejeze. Când servitorul a văzut, nu i-a mai fost frică pentru că armata îngerilor era mult mai mare ca armata împăratului Siriei. Dacă ești credincios, nu trebuie să-ți fie frică. Dumnezeu a trimis îngerii Lui care te păzesc.

Adevăr: Dumnezeu a încredințat pe fiecare copil credincios unui înger care îl ajută atunci când are nevoie. (CPDC)

Verset biblic: „*Nu sunt oare toți duhurile slujitoare trimise să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moșteni mântuirea?*” (Evrei 1:14)

Istorie biblică:

- Un înger poartă de grijă lui Ilie (1 Împărați 19:5).
Ilie fugea să-și scape viața de frica împărătesei Izabela. A fugit, a fugit și la urmă s-a prăbușit sub un copac în deșert. Era obosit și flămând și nu avea vreo șansă să găsească ceva de mâncare. Dumnezeu a trimis un înger care i-a făcut o turtă la foc. Mâncarea aceasta i-a dat putere să călătorească 40 de zile și 40 de nopți, până la muntele Horeb.
- Îngerii l-au întărit pe Domnul Isus Hristos, după ce nu mâncase timp de patruzeci de zile și a fost ispitit de diavolul (Matei 4:11). După ce Domnul Isus a fost ispitit în pustie, Dumnezeu a trimis îngeri care l-au slujit și l-au întărit. Cred că l-au dus mâncare după un post atât de lung.
- Sunt multe alte exemple de îngeri care au slujit lui Daniel sau lui Petru. Îngerii lui Dumnezeu sunt gata să ajute copiii creștini când aceștia au nevoie.

Adevăr: Satana, diavolul este dușmanul lui Dumnezeu și încearcă să ne facă rău ispitindu-ne să facem lucruri rele. (CPDC)

Verset biblic: „*Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: «Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: Să nu mâncați din toți pomii din grădină?»*” (Genesa 3:1)

O fetiță a fost întrebata dacă Satana a ispitit-o vreodată să facă rău. „Da. Dar atunci, când el vine la ușa inimii mele, eu îl rog pe Domnul Isus să răspundă. Și cum îl vede pe Domnul Isus, Satana își scoate pălăria și o ia la fugă spunând: «Scuzați-mă. Am greșit ușa.»”

Dușmanul nostru este mult mai puternic decât noi. Dar, dacă Domnul Isus locuiește în inimile noastre, nu trebuie să ne temem. El ne va ajuta să nu cădem în ispită, pentru că El este mult mai puternic decât diavolul.

♦♦♦

Era odată un om rău care dorea să-i facă rău altui om. Așa că, a luat niște flori frumoase și a făcut un buchet. Dar, înainte de a dăruia buchetul, a pus în mijlocul lui un șarpe mic otrăvitor, a cărui mușcătură avea să-l omoare pe cel

care primea florile. A dat buchetul de flori celuiilalt om. Omului i-a plăcut buchetul și i-a mulțumit. Când s-a aplecat să miroase florile, șarpele l-a mușcat de față.

La fel lucrează Satana. El ne ispitește să facem lucruri care par atractive, dar deseori în ele există ceva care ne face rău.

♦♦♦

Filip privea pe fratele lui mai mare, Ștefan, ce se pregătea să meargă la vânatoare de rațe. „Ce faci cu acestea?” întrebă curios. Ștefan ținea în mână niște rațe din lemn vopsit. „Sunt momeli și voi pune aceste rațe de lemn vopsit pe lac, pentru că ele par foarte reale. Rațele ce trec în zbor, le văd și se gândesc, «Ah, trebuie să fie foarte bine aici, pentru că uite și altele au oprit aici.» Ele coboară și atunci noi le putem împușca.”

În aceeași seară, priveau un meci de fotbal la televizor. Din când în când, jocul era întrerupt de minute publicitare, despre băuturi alcoolice. Oamenii din reclame erau fericiți și sănătoși. Ștefan spuse lui Filip: „Vezi și diavolul are aceeași idee, ca vânătorii de rațe. El încearcă să-i păcălească pe oameni, spunându-le că cei care beau, vor fi la fel de fericiți ca oamenii aceștia de la televizor, dar rezultatele sunt dezastruoase. Aceste reclame sunt rațele de lemn vopsit ale diavolului. De fapt, tu nu vezi rezultatul real. Vezi doar decorul și gândești că e ceva real.”

♦♦♦

Un om mergea în jos, pe stradă, urmat de o mulțime de porci. Oamenii se opreau și se uitau la el mirați. Le venea greu să creadă, mai ales când aflară că omul mergea cu porcii direct la abator. În cele din urmă, cineva l-a întrebat cum reușește să-i facă pe porci să-l urmeze așa de ușor. „Nu-i greu. Am cu mine un coș cu fasole, arunc câteva boabe ici și colo și porcii vin după mine, neștiind că de fapt îi duc la abator.” La fel face și Satana. Ne păcălește cu boabe de fasole, până urmă drumul lui. Nu-l lăsa pe Satana să te ispitească.

Istorie biblică:

Satana i-a ispitit pe Adam și Eva, știind că le va face rău (Genesa 2).

Satana este dușmanul lui Dumnezeu. Așa că, atunci când Dumnezeu a făcut primul om și prima femeie, Satana s-a hotărât să le facă rău, pentru că în felul acesta putea să-L rănească pe Dumnezeu. Cum a făcut aceasta? I-a ispitit să nu asculte de Dumnezeu și să păcătuiască. A reușit și drept consecință Adam și Eva au murit și au fost alungați din grădina frumoasă.

Satana dorește să-ți facă și ție rău, va încerca să te facă și pe tine să păcătuiești și să nu ascuți de Dumnezeu.

Adevăr: Satana, diavolul, încearcă să facă pe copiii mântuiți să se îndoiască de mântuirea lor.

Verset biblic: „El de la început a fost ucigaș; și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii.” (Ioan 8:44b)

Un băiețel stătea în pat, citind din Biblie. Deodată auzi o voce spunând: „Ești sigur că vei merge în cer? Poate că Domnul Isus nu te va primi acolo.” Băiețelul știa că Satana este cel care încearcă să îl facă să se îndoiască și că trebuie să lupte cu el, folosind Cuvântul lui Dumnezeu. Așa că, spuse repede un verset pe care îl știa pe de rost: Ioan 6:37 „Tot ce-mi dă Tatăl, va ajunge la Mine; și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară.”

Apoi crezând că vocea venea de undeva de sub pat, deschise Biblia sub pat și spuse: „Am venit la Domnul Isus, L-am rugat să mă ierte și să mă primească în cer când voi muri. El mi-a promis că nu voi fi lăsat afară. Promisiunea este scrisă aici. Dacă nu crezi, citește tu însuși!”

Capitolul 10

Moartea și viitorul

Moartea și viitorul nu sunt teme ușor de predat, mai ales tema morții, dar trebuie să te ocupi de ele în lucrarea cu copiii, într-un mod înțelept.

Adevăr: Biblia ne spune ce se va întâmpla în viitor. (CPDC)

Verset biblic: „Descoperirea lui Isus Hristos, pe care l-a dat Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând.”

(Apocalipsa 1:1a)

Este minunat să știi că Dumnezeu a scris în Cuvântul Lui, Biblia, câteva lucruri care vor avea loc în viitor. Prin urmare este posibil pentru noi să cunoaștem viitorul, sau cel puțin ceva despre el. Dar, trebuie să citim și să studiem ce a spus Dumnezeu în Cartea Lui, Biblia.

Iată un plic. (*Arată.*) În acest plic am scris ceva. Singura persoană care știe ce am scris sunt eu, pentru că eu am scris. Dar și tu poți afla ce am scris. Cum? Deschizând plicul și citind ce este scris acolo. Dacă nu faci lucrul acesta, nu vei ști niciodată ce am scris. Așa că, deschide Biblia, citește cu grijă și vei vedea ce a plănuțit Dumnezeu pentru viitor. Noi știm, că ceea ce a plănuțit Dumnezeu, aceea se va întâmpla. De unde știm asta? Pentru că multe din lucrurile pe care Le-a spus s-au împlinit deja, la mulți ani după ce au fost scrise în Cuvântul Lui și s-au împlinit la momentul potrivit.

Adevăr: Când creștinii mor ei merg imediat în cer. (CPDC)

Verset biblic: „Da suntem plini de încredere, și ne place mult mai mult să părăsim trupul acesta, ca să fim acasă la Domnul.” (2 Corinteni 5:8)

Marius, Ovidiu, părinții lor și bunicul s-au mutat recent într-o casă nouă. Era o casă frumoasă, mult mai mare decât cea în care locuiseră până atunci și a fost o adevărată aventură să se aranjeze în ea. În grădină era un copac mare, pentru a face o căsuță în copac și aveau chiar și piscină. Ce bucușii au fost copiii, alergând de colo, colo, cu toate că primele luni au fost grele, deoarece nu aveau prieteni și erau noi la școală. După ce trecu ceva timp, își

făcură prieteni și se obișnuiră și la școală. Pe când toate mergeau iarăși bine, bunicul a murit și copiii le era tare dor de el. „Ce se întâmplă cu oamenii când mor?” a întrebat Marius pe tata. „Dacă o persoană este creștină, așa cum era bunicul, este ca și cum te-ai muta într-o casă nouă. Trupul lui a rămas aici și a fost îngropat, dar bunicul cel real, bunicul care locuia în trupul acesta, s-a mutat de pe pământ în cer, în casa lui nouă, acolo unde toate sunt mult mai bune decât aici. Bunicul este foarte fericit cu mutarea asta. Cu toate că pentru noi este greu, Domnul Isus este lângă noi și ne ajută. Așa că, credințioșilor nu trebuie să le fie frică de moarte. Moartea este doar o mutare.”

♦♦♦

Ai semănat vreodată semințe? După ce le-ai udat o vreme, într-o zi vei vedea niște firicele verzi. Ce încântat ești! O minune! Firicelele au apărut pentru că semințele au murit și au devenit plante noi. Moartea semințelor a adus viață. Moartea trupurilor noastre este asemănătoare. Este ca și cum sunt plantate în pământ, ca o sămânță. Dacă ești creștin, nu trebuie să-ți fie teamă că trupul tău va fi pus în pământ. Ceea ce ești tu cu adevărat, nu este acolo. Nu este nimic înfiorător în moarte.

Trupul tău, ca o sămânță, va fi înviat într-o zi și va fi un trup așa de frumos, dacă ai crezut în Domnul Isus.

♦♦♦

Era odată un băiețel, care își ajuta tatăl păzind oile. Nu mergea la școală, pentru că mintea lui nu era așa de ageră ca a copiilor de vârsta lui. Dar, a auzit vestea bună despre Domnul Isus, a înțeles că Mântuitorul a murit pentru ca păcatele lui să fie iertate și a crezut în El imediat. Persoana care i-a spus despre Domnul Isus l-a învățat primele cuvinte din Psalmul 23, folosind patru degete de la o mână. *Domnul este Păstorul meu...*

Într-o zi pe, când băiețelul era departe de casă cu oile, s-a stârnit o furtună puternică. Ningeaa așa de tare, că nu vedea nimic în jur. Băiețelul nu a mai ajuns acasă cu oile și până a doua zi nimeni nu a putut să meargă să-l caute. După ce l-au căutat mult timp, câțiva oameni l-au găsit, dar era prea târziu, pentru că el murise în furtună. Toți au fost foarte triști, simțindu-se vinovați. Apoi, cineva observă că băiețelul ținea degetele strânse. Persoana care îi spusese copilului despre Domnul Isus și-a dat seama că acesta murise spunând Psalmul 23. Murise liniștit și nu înfricoșat. Își amintise că Mântuitorul era cu el și va trăi cu El, pentru totdeauna în cer.

♦♦♦

Poate unii dintre voi ați citit „Alice și Oglinda”. Este continuarea lui Alice în Țara minunilor. Aventura a început atunci când Alice a trecut printr-o

oglinză. Poate unii dintre voi ați citit „Leul, Vrăjitoarea și Dulapul”. Aventurile din acea carte au început atunci când, copiii au trecut prin ușa unui dulap și au ajuns într-un tărâm imaginar. Aceste cărți sunt ficțiune, sunt rodul imaginației, dar noi citim în Biblie despre un loc real, un loc minunat numit cer și vrem să mergem acolo într-o zi. Nu mergem acolo trecând printr-o oglindă sau printr-o ușă de dulap. Pentru a merge acolo, trebuie să te întorci din păcat, să crezi că Domnul Isus te iartă și te salvează. Apoi, când viața ta pe pământ este gata, treci prin ceva ce noi numim moarte. Totuși, ne este puțin frică de moarte, pentru că nu știm cum este această trecere. N-ar trebui să ne fie teamă, pentru că moartea este doar ca o ușă. De cealaltă parte este cerul, dacă L-ai primit pe Domnul Isus Hristos ca Mântuitor. Domnul te va ține de mână și veți trece această ușă împreună.

♦♦♦

Copiii din clasa lui Paul erau tare supărați. Unul dintre colegii lor, Ionatan, murise într-un accident de mașină. Învățătorul le-a spus vestea despre Ionatan și i-a întrebat pe copii dacă vor să spună ceva despre el. Un băiat a spus ce băiat cuminte era Ionatan, altul a spus ce bine juca Ionatan fotbal și altul a spus că Ionatan mergea la biserică în fiecare duminică. Paul completă: „Tata mi-a spus că oamenii sunt ca mașinile. Când fratele meu, a dorit să-și cumpere mașină, tata i-a spus că nu exteriorul contează, ci ceea ce este în interior. Eu sunt bucuros că Ionatan nu era un băiat frumos doar pe dinafară, el era un băiat bun în interior. El a crezut în Domnul Isus Hristos ca Mântuitor și de aceea este acum în ceruri.”

Adevăr: Creștinilor nu trebuie să le fie frică de moarte.

Verset biblic: „*Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de nici un rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiava Ta mă mângâie.*” (Psalmul 23:4)

O doamnă în vârstă era foarte bolnavă și știa că va muri curând. O prietenă i-a spus: „Cum poți fi așa de calmă? Nu-ți este teamă?” „Nu. Când eram tânără, pastorul mi-a spus că el dormea foarte bine noaptea, pentru că se odihnea pe trei perne: Dumnezeu mă iubește, Dumnezeu este puternic, Dumnezeu știe ce face. De atunci, acestea sunt și pernele mele. Sunt liniștită și în pace.”

♦♦♦

Un soldat s-a întors pe câmpul de luptă, unde fusese împușcat prietenul lui. Și-a riscat viața, pentru că era pe linia focului. A ajuns la prietenul lui, l-a

găsit pe moarte și acesta a deschis ochii cu bucurie. „Știam că vei veni, știam că vei veni”, a șoptit înainte să moară. Cât de bucuros a fost soldatul, că nu l-a lăsat să moară singur și prezența lui acolo a fost o mângâiere pentru muribund. Ce bine a fost că acest soldat, a venit la prietenul lui să-l mângâie în ultimele momente. Dar, Domnul Isus este Cel care vine și ne mângâie, atunci când ajungem la sfârșitul vieții noastre. Nu ne mângâie doar la sfârșitul vieții, ci este cu noi tot timpul să ne ajute și să ne mângâie.

Adevăr: Moartea nu poate face rău unui creștin. (CPDC)

Verset biblic: „*Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?*” (1 Corinteni 15:55)

Iată o cutie de chibrituri, în care am pus un ban de argint. Această cutie de chibrituri este ca trupul tău și banul de argint este ca duhul tău. Dacă arunc această cutie pe dușumea, ce se întâmplă cu banul de argint? (*Aruncă o cutie pe dușumea.*) Nimic! Bănuțul este mișcat în cutie, dar nu pățește nimic. (*Arată banul.*) Dacă strâng cutia în mână, ce se întâmplă? (*Strânge cutia în mână.*) Ei bine, cutia este mototolită, dar banul rămâne în stare bună. (*Arată banul.*) Dar, ce se întâmplă dacă arunc cutia și banul în foc? Cutia va arde, dar banul nu pățește nimic și îl poți scoate. Acum, ce este mai important, cutia sau banul? Banul, desigur.

La fel, ceea ce este mai puțin important din tine, trupul tău, poate să fie rănit, poate să fie afectat sau va muri într-o zi; dar duhul tău, ceea ce trăiește în trupul tău nu va muri niciodată. Dacă crezi în Domnul Isus, duhul tău va merge în cer pentru veșnicie. Trupul tău, cutia, va învia din nou într-o zi. Nu contează cât de afectată a fost, nu contează ce a suferit în viață, ci contează cum ai murit și Dumnezeu va învia trupul tău într-o zi și va fi un trup perfect.

Adevăr: Moartea pentru creștini înseamnă un nou început. (CPDC)

Verset biblic: „*Și am auzit un glas din cer, care zicea: «Scrie: Ferice de acum încolo de morții, care mor în Domnul!» - «Da», zice Duhul; «ei se vor odihni de ostenile lor, căci faptele lor îi urmează!».*” (Apocalipsa 14:13)

Rut era tare supărată, pentru că prietenul ei Traian era mort. Un păstor, a găsit-o plângând sub un stejar. Ea i-a spus că-i murise prietenul. Fusese bolnav mult timp și doctorii nu l-au putut face bine. Înainte de a muri, L-a rugat pe Domnul Isus să fie Mântuitorul lui. Rut, știa că îl va vedea din nou în cer,

pentru că și ea era credincioasă. „Îmi este așa de dor de el. L-am rugat pe Dumnezeu să-l facă pe Traian mai bine, dar nu m-a ascultat. Traian a murit.” „Blândul Păstor, a decis să-și ia mielușelul în cer. El știe întotdeauna ce este cel mai bine” spuse păstorul. „Dar, cum poate Traian să fie cu Bunul Păstor, dacă l-au îngropat în pământ și l-au părăsit aici?” Omul luă o ghindă care căzuse din copac, îi îndepărtă coaja și îi arătă lui Rut interiorul ghindei. „Coaja aceasta nu are viață în ea, dar interiorul are viață. Atunci când îl pui în pământ, peste un timp din el va ieși un stejar. Trupul lui Traian, este ca și coaja ghindei, este mort, dar partea bună, partea dinăuntru a mers la Bunul Păstor. Lui nu îi mai trebuie vechiul trup acum. Într-o zi, Bunul Păstor, va învia acest trup și îl va schimba într-un trup care nu va muri niciodată.”

Adevăr: Credincioșii care mor vor primi un trup nou la înviere. (CPDC)

Verset biblic: „*El va schimba trupul stării noastre smerite, și-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-Și supune toate lucrurile.*” (Filipeni 3:21)

O fetiță a fost arsă într-un incendiu. Fața ei era desfigurată și nimeni nu o putea ajuta. Un specialist a venit și i-a spus că-i va face o față nouă. Acest medic a făcut o treabă foarte bună, cu toate că dacă te uitai la acea fetiță, vedeai că fața ei fusese arsă.

Dragi copii, și trupurile noastre au fost afectate de păcat. Ele nu arată așa cum ar trebui. Părți din trupurile noastre nu funcționează bine, așa că uneori avem dureri sau suntem obosiți, epuizați sau unii mor. Dar iată o veste bună! La înviere, trupurile celor care au crezut în Domnul Isus, vor primi o față nouă, așa ca fetița din istorisire. Domnul Isus, va schimba trupurile noastre vechi, în trupuri noi, trupuri perfecte. Aceste trupuri nu vor îmbătrâni, nu vor obosi și nu vor muri, ci vor trăi pentru veșnicie.

♦♦♦

Omizile sunt niște creaturi micuțe, care se târăsc de-a lungul ramurilor și mănâncă frunze. Sunt vulnerabile, nu se pot apăra și deseori sunt un mic dejun copios pentru păsări. Atunci când omizile au mâncat destul și au crescut își țes un cocon. Acest cocon se întărește și pare că omida este moartă. Apoi, se întâmplă ceva extraordinar. Coconul începe să tremure și în el apar crăpături. Din el iese ceva. Nu este omida, ci un fluture foarte frumos. Când aripile acestei creaturi minunate se usucă, fluturele zboară peste iarbă și peste flori, bucurându-se de aripi și de cerul albastru.

Și noi suntem într-un fel ca omida. Trăim pe pământ și nu ne ridicăm foarte sus. Murim, dar acesta nu este sfârșitul, pentru că într-o zi, Dumnezeu va aduce trupurile noastre înapoi la viață și aceasta se numește înviere. Știm că lucrul acesta va avea loc, pentru că și Domnul Isus a înviat și El a promis că acest lucru ni se va întâmpla și nouă. Trupurile noi pe care le vom primi, vor fi mult mai bune decât cele care le avem acum, dacă noi credem în Domnul Isus Hristos ca Mântuitor. Vor fi trupuri frumoase, perfecte, puternice și nu legate de pământul acesta. În trupurile noi, cei orbi vor vedea, cei surzi vor auzi și cei muți vor vorbi. Trupurile noastre vor fi sănătoase și nu vor muri niciodată. Nu ne putem imagina cum vor fi, așa cum omida nu-și imaginează că va deveni un fluture atât de frumos.

♦♦♦

Ai auzit povestirea celor două omizi, care se târau pe iarbă când au văzut un fluture frumos zburând deasupra lor? Au privit și una dintre ele a spus: „Nici pentru un milion de dolari nu m-aș ridica la înălțimea aceea.” Această omidă nu-și înțelegea destinul în viitor. Într-o zi, va fi la înălțime și îi va place lucrul acesta.

Dragi copii credincioși, înțelegeți voi ce veți fi voi într-o zi?

Adevăr: Într-o zi vei muri. Ești pregătit? Crede în Domnul Isus ca Mântuitor. (CPDC)

Verset biblic: „*Și după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata...*” (Evrei 9:27)

„Când voi crește, voi merge la universitate, voi studia și voi deveni doctor”, spuse un băiat care nu era credincios. „Apoi ce vei face?” îl întrebă sora lui, care era credincioasă și se ruga ca și fratele ei să fie mântuit. „Îmi voi lua rezidențiatul și voi începe să lucrez ca medic.” *Și apoi?* „Mă voi căsători și mă voi așeza la o casă drăguță.” *Și apoi?* „Probabil, voi avea copii.” *Și apoi?* „Apoi, copiii vor crește și vor deveni bogați și renumiți.” *Și apoi?* „Voi îmbătrâni și voi muri.” *Și apoi?* „O, mai taci din gură! Și apoi, și apoi... ?” Băiatul merse în camera lui și nu putea să-și scoată din minte întrebarea surorii și în cele din urmă își dădu seama, că nu poate trăi fără ca să Îl aibă pe Isus Hristos ca Mântuitor.

♦♦♦

Pe vremuri, împărații aveau deseori măscărici. Scopul acestora era ca să îl facă pe împărat să râdă, să se amuze, astfel încât să nu fie afectat de întrebările dificile sau deciziile dificile pe care trebuia să le ia. Măscăricii erau

numiți deseori și nebuni, pentru că făceau nebunii ca să îl facă pe împărat să râdă. Un împărat, avea un măscărici tare nebun. Într-o zi, împăratul i-a dat un toiag și i-a spus: „Ia toiagul și ține-l până când găsești un nebun mai mare ca tine.” După câțiva ani, împăratul era pe moarte și a fost chemată familia și toți slujitorii. Acesta le-a spus: „Voi pleca într-o călătorie de unde nu mai este întoarcere. Așa că, v-am chemat să îmi iau rămas bun”. Măscăriciul i-a spus: „Maiestate, întotdeauna ați făcut multe, multe pregătiri pentru o călătorie. Ce pregătiri ați făcut pentru această călătorie?” „Nici una.” „Atunci, luați toiagul acesta, pentru că în sfârșit am găsit un nebun mai mare decât mine.” Măscăriciul voia să spună, că împăratul ar fi trebuit să se pregătească pentru întâlnirea cu Dumnezeu, cerând iertare pentru păcatele lui. Să nu faceți și voi acest lucru, este o mare nebulie. Te-ai pregătit? Dacă ai muri ești gata să-L întâlnești pe Dumnezeu?

Adevăr: Trupurile noastre vor muri, dar Domnul Isus Hristos într-o zi le va învia din morți. (CPDC)

Verset biblic: „*Isus a zis: «Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi».* (Ioan 11:25)

(*Arată un bulb de floare.*) Iată aici este un bulb. Nu este frumos și nu poți decora o masă cu el. De fapt nu prea ai ce să faci cu el. Să-l mănânci? Nu. Dar, poți să-l îngropi. Pune bulbul într-un vas și acoperă-l. El își va face rădăcini în pământ. Nu este bun de nimic, dar totuși, acolo se întâmplă ceva. Dumnezeu, îl va transforma în ceva cu totul deosebit.

Iată un ghiveci, în care am pus un bulb, acum câteva săptămâni. Bulbul a murit, dar în locul lui a răsărit o plantă. Planta va crește și va deveni o floare foarte frumoasă. (*Arată floarea.*) Floarea este mult mai frumoasă decât bulbul. Are o culoare frumoasă, are un miros plăcut și această floare frumoasă a răsărit din bătrânul bulb, care nu avea nici o formă.

Bulbul este ca trupul cuiva care moare. Noi îngropăm trupul în pământ. Persoanei respective nu-i mai trebuie trupul, acest trup nu mai vede, nu mai aude, așa că îl punem în pământ și el rămâne acolo. Dar, o parte din acea persoană, o parte pe care noi nu o putem vedea, nu a murit. Dacă persoana a crezut în Domnul Isus Hristos, acea parte a mers imediat la Domnul Isus. Apoi, într-o zi când Domnul Isus se va întoarce, El ne va învia din morți și duhul va fi unit cu trupul, dar nu trupul acela vechi care a fost îngropat în pământ ca bulbul! Nu! Așa cum bulbul a devenit o floare frumoasă, trupurile noastre vechi vor fi schimbate în trupuri noi, trupuri care nu vor îmbătrâni,

trupuri care nu vor simți durere, trupuri care nu vor muri. Aceste trupuri noi, vor fi trupuri potrivite pentru cer, ele se vor reuni cu duhul și vor fi împreună pentru veșnicie. Nu este aceasta extraordinar?

♦♦♦

Un turist englez, a găsit în Egipt un vas antic, într-un loc unde fuseseră găsite și mumii. Acest vas fusese îngropat la un loc cu mumiile. Călătorul l-a deschis și a găsit în el câteva boabe de mazăre. Erau tari ca piatra. A plantat boabele într-un vas și după treizeci de zile au început să dea lăstari. Aceste boabe fuseseră îngropate împreună cu mumiile, cu mii de ani în urmă. Extraordinar! Această întâmplare seamănă cu învierea trupurilor, care au fost în pământ mii de ani. La înviere, trupurile celor morți vor învia, chiar dacă de multe ori nu mai sunt decât țărână sau chiar dacă au fost împrăștiate de bombe, sau oamenii au murit înecați în mare. Dumnezeu este Cel care spune și va face lucrul acesta.

Îți place să mergi la mare, îți place să înoți? Îți place să colecționezi scoici ca aceasta? (*Arată scoica.*) Aceasta este o scoică. Fiiința care a fost în ea nu mai este. Când noi vom muri, trupurile noastre vor fi ca această scoică. Ceea ce ești tu cu adevărat nu va mai fi acolo. Dacă ești creștin, vei fi în cer și scoica va fi aici. Într-o zi, Domnul Isus va învia scoica noastră și ne va aduce iarăși împreună.

Adevăr: Domnul Isus va examina într-o zi cum L-am slujit noi cei credincioși și ne va da răsplătiri sau coroane pentru slujire. (CPDC)

Verset biblic: „*Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui*” (Apocalipsa 22:12)

Îți place serbarea de premiere la școală? Îți place premiul după o competiție sportivă? Da, vei spune, dar îți place numai dacă știi că vei primi un premiu. Ca să primești un premiu, trebuie să fi fost foarte bun la școală sau să fi fost foarte bun într-o competiție. Într-un concurs de atletism, trebuie să fi fost cel mai bun la alergat sau la cursa cu obstacole. Poate că nu vei primi niciodată un premiu.

Știi că și Dumnezeu va avea o mare serbare de premiere? Va fi extraordinar! Va fi diferită de serbarea de premiere de la școală, pentru că fiecare va primi un premiu și nu trebuie să fii cel mai inteligent, sau cel mai rapid ca să primești premiul. Cum vei primi premiul? În primul rând, trebuie să ai viața

veșnică. Acesta nu este un premiu, ci este un dar, pe care l-ai primit de la Domnul Isus, atunci când L-ai rugat să ierte păcatele tale și ai început să-L urmezi. Apoi, Domnul Isus promite, că atunci când vom muri, noi cei care suntem credincioși vom primi răsplătiri pentru modul în care L-am slujit pe parcursul vieții noastre. Ți-ar place să primești o coroană sau o răsplătire în ziua aceea minunată? Ți va spune Domnul Isus „Bine rob bun”?

Dacă dorești să-L auzi spunând aceste cuvinte, cere-I astăzi să te ajute, să-L slujești Lui, să spui altora despre El și tot ceea ce faci să faci pentru că Îl iubești pe El.

